

KYRKANS PRESIDENTERS LÄRDOMAR

WILFORD WOODRUFF

KYRKANS PRESIDENTERS LÄRDOMAR
WILFORD WOODRUFF

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Vi tar gärna emot dina förslag och synpunkter på denna bok. Var vänlig skicka dem till Curriculum Planning, 50 East North Temple Street, Room 2420, Salt Lake City, UT 84150-3220 USA. E-post: cur-development@ldschurch.org

Var vänlig ange namn, adress, församling och stav. Glöm inte ange bokens titel. Skriv sedan vad du anser vara bokens styrka samt förslag på sådant som skulle kunna förbättras.

© 2004 Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt

Printed in Germany

Engelskt original godkänt: 8/01

Godkänt för översättning: 8/01

Originalalets titel:

Teachings of the Presidents of the Church: Wilford Woodruff

ISBN 91-86881-39-6

36315 180

Swedish

Innehåll

Rubrik	Sida
Inledning	V
Historiskt sammandrag	XI
Wilford Woodruffs liv och verksamhet	XV
1 Evangeliets återställelse	1
2 Joseph Smith: Profet, siare och uppenbarare	13
3 Tidernas fullhets utdelning	25
4 Det heliga prästadörets kraft och myndighet	35
5 Den Helige Anden och personlig uppenbarelse	46
6 Att undervisa och lära genom Anden	57
7 Jesu Kristi försoning	67
8 Insikt om döden och uppståndelsen	77
9 Förkunna evangeliet	88
10 Ödmjuk förtröstan på Gud	99
11 Be för att få himlens välsignelser	107
12 Skrifternas rikliga skatter	115
13 Dagböcker: "Av långt större värde än guld"	125
14 Att minnas vår andliga arvedel	133
15 Leva av tro	149
16 Äktenskap och föräldraskap: Att förbereda våra familjer för evigt liv	159
17 Tempeltjänst: Vända våra hjärtan till våra familjer och till Herren	171
18 Tempeltjänst: Bli frälsare på Sions berg	183
19 Följ den levande profeten	193
20 Handlingsfrihet: Att välja liv eller död	203
21 Att trofast uthärda prövningar och motgångar	215
22 Timligt och andligt arbete, "hand i hand tillsammans"	223
23 "Av ett hjärta och ett sinne"	235
24 Att förbereda sig för Jesu Kristi andra ankomst	247
Förteckning över bilder	257
Register	259

Wilford Woodruff

Inledning

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum har börjat med serien *Kyrkans presidenters lärdomar* för att hjälpa dig få en djupare insikt i det återställda evangeliet och komma närmare Herren genom lärdomarna från vår tids profeter. Allteftersom kyrkan lägger till fler böcker i denna serie kan du bygga upp ett evangeliebibliotek i ditt hem.

I denna bok belyses president Wilford Woodruffs lärdomar. Han verkade som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga från april 1889 till september 1898.

Enskilda studier

När du studerar president Wilford Woodruffs lärdomar, sök inspiration från Anden. Kom ihåg Nephis inspirerade löfte: ”Den som flitigt söker skall finna, och Guds hemligheter skola uppenbaras för dem genom den Helige Andens kraft.” (1 Ne 10:19)

I slutet av varje kapitel finner du ”Förslag till studier och diskussion”. Dessa frågor, tankar och skriftställehänvisningar hjälper dig förstå och tillämpa president Woodruffs ord. Gå gärna igenom dem innan du läser kapitlet. Begrunda också följande frågor medan du studerar:

- Vilken princip undervisar president Woodruff om? Vad kan jag lära mig av detta?
- Hur kan president Woodruffs lärdomar hjälpa mig i mitt personliga liv? Hur kan dessa lärdomar hjälpa mig i mina ansvar i hemmet och i kyrkan?
- Vad bör jag göra som en följd av det jag lärt mig?

Undervisa från denna bok

Om du verkar som lärare i Hjälpföreningen, äldsternas kворum eller i högprästernas grupp har du förmånen att undervisa från denna bok. Följande riktlinjer är till hjälp för dig.

Inrikta dig på president Woodruffs ord och på skrifterna

Herren har befallt att vi inte ska undervisa om "något annat än det, som profeterna och apostlarna skrivit och det som Hugsvalaren lär [oss] genom trons bön". (L&F 52:9)

Du kan ibland frestas att lägga denna bok åt sidan och förbereda lektioner med hjälp av annat material. Men din uppgift är att hjälpa andra lära sig evangeliet genom president Woodruffs ord och genom skrifterna. Inrikta varje lektion på citaten i denna bok och de därtill hörande skriftställena i slutet av varje kapitel. Ägna en stor del av lektionen åt att läsa och diskutera president Woodruffs ord.

Uppmuntra deltagarna att studera kapitlen före söndagens möten och att ta med sig boken till kyrkan. När de har läst kapitlet i förväg är de beredda att delta och bygga upp varandra.

Sök den Helige Andens vägledning

När du ber om hjälp och förbereder dig flitigt blir du vägledd av den Helige Anden i dina ansträngningar. (Se Alma 17:2–3; L&F 11:21; 42:14; 88:77–78.) Genom en mild och stilla röst till ditt förstånd och hjärta hjälper han dig att välja de citat i boken som uppmuntrar andra att lära och efterleva evangeliet.

När du undervisar bör du be att Andens kraft ska åtfölja dina ord och diskussionerna i klassen. Nephi sade: "När en människa talar genom den Helige Andens kraft, så bringar denna kraft det till människobarnens hjärtan." (2 Ne 33:1; se även L&F 50:13–22.)

Förbered en lektionsöversikt

När Anden ger dig tankar om hur du ska undervisa, så skriv ner dessa tankar så att du minns dem. Innan du undervisar, förbered en skriftlig översikt för att organisera tankarna i en lektionsplan. Överväg att använda dessa enkla fyra steg:

1. *Studera kapitlet.* Läs kapitlet för att bekanta dig med president Woodruffs lärdomar. Följ rådet under "Enskilda studier", på sidan V.
2. *Välj under bön ut de stycken som är till mest hjälp för dem du undervisar.* Studera kapitlet åtminstone en gång till. Gå igenom de fetstilta underrubrikerna, som belyser de principer du bör undervisa om. Be Herren vägleda dig att välja ut de stycken som bäst hjälper medlemmarna att lära och tillämpa dessa principer. Eftersom varje kapitel innehåller mer information än du kan täcka in under en lektion bör du inte känna dig tvungen att undervisa om samtliga principer eller använda samtliga uttalanden.
3. *Bestäm dig för hur du ska undervisa.* När du har valt uttalanden är du redo att planera olika sätt att undervisa dem på. Sök under bön Andens vägledning när du gör detta. Sök efter tankar i "Förslag till studier och diskussion" i slutet av kapitlet. Kom ihåg att din undervisning bör hjälpa medlemmarna förstå, diskutera och tillämpa president Woodruffs ord.
4. *Skriv ner en översikt för att organisera dina tankar.* En kort skriftlig översikt hjälper dig att organisera dina tankar och att hålla lektionen. Din översikt bör innehålla tre viktiga delar:
 - *Inledning.* Förbered en kort inledning för att hjälpa medlemmarna att rikta sin uppmärksamhet på president Woodruffs ord.
 - *Diskussion av president Woodruffs lärdomar.* Skriv ner dina planer för hur du ska lära ut de uttalanden som du har valt. Du vill kanske dela upp denna del av din översikt i enlighet med principerna i kapitlets fetstilta underrubriker.
 - *Sammanfattning.* Gör en kort sammanfattning av de principer som diskuterats och bär vittnesbörd om dessa principer. Du kan också planera olika sätt att låta andra bära sina vittnesbörd.

Leda uppbyggande diskussioner

Herren uppenbarade principerna för god undervisning med dessa ord: "Utväljen en lärare åt eder och låten ej alla föra ordet på en gång. Låten en tala i sänder och de övriga lyssna därpå, så att när alla hava talat, alla kunna känna sig uppbyggda genom varandra och alla hava samma förmåner." (L&F 88:122) Följande riktlinjer kan hjälpa dig att uppmuntra till och leda uppbyggande diskussioner:

- Sök den Helige Andens vägledning. Han kan mana dig att ställa vissa frågor eller ta med vissa personer i diskussionen.
- Hjälp deltagarna att inrikta sig på president Woodruffs lärdomar. Låt dem läsa hans ord för att uppmuntra till diskussion och besvara frågor. Avbryt artigt diskussioner som börjar avvika från ämnet.
- Vittna ofta om de sanningar som diskuteras. Uppmana deltagarna att också bära sina vittnesbörd.
- Vid lämpligt tillfälle kan du återge upplevelser som berör principerna i kapitlet. Uppmuntra andra att återge upplevelser när den Helige Anden uppmanar dem att göra det.
- Tala inte för mycket. Uppmuntra andra att delge sina tankar, ställa frågor och undervisa varandra.
- Var inte rädd för om det uppstår en tystnad när du har ställt en fråga. Deltagarna behöver ofta tid att tänka efter eller leta i sina böcker innan de är redo att framföra tankar, vittnesbörd och upplevelser.
- Låt alla få delta i diskussionen. Lyssna uppriktigt och försök förstå deltagarnas kommentarer. Uttryck tacksamhet för deras bidrag.
- När deltagarna återger ett flertal olika tankar kan du be att någon skriver upp dem på tavlan.
- Avbryt inte en bra diskussion i ett försök att täcka allt material som du har förberett. Det som är viktigast är att deltagarna

känner Andens inflytande och stärker sin beslutsamhet att leva efter evangeliet.

Bra frågor kan leda till tankeväckande inläring, diskussion och tillämpning. I slutet av varje kapitel i denna bok finner du lämpliga frågor i "Förslag till studier och diskussion". Hänvisa ofta till dessa frågor. Allt efter behov kan du också formulera egna frågor. Förbered frågor som leder medlemmarna till att söka, analysera och tillämpa president Woodruffs lärdomar, enligt exemplet nedan.

Sökfrågor hjälper deltagarna att läsa och diskutera president Woodruffs uttalanden. Du kan till exempel fråga: "Vad kan vi lära oss av president Woodruffs råd om att dela med oss av evangeliet?"

Analysfrågor leder klassdeltagarna att begrunda president Woodruffs lärdomar och att fördjupa sin förståelse av evangeliets principer. När till exempel klassmedlemmarna har besvarat ovanstående sökfråga kan du fråga: "Varför är missionärsarbete förknippat med så mycket glädje?"

Tillämpningsfrågor hjälper medlemmarna att se hur de kan leva i enlighet med president Woodruffs lärdomar. Du kan till exempel fråga: "Kan ni nämna några konkreta saker vi kan göra för att sprida evangeliet?"

Information om källorna som citeras i denna bok

President Woodruffs lärdomar i denna bok utgörs av direkta citat ur hans predikningar, publicerade skrifter och dagböcker. I citaten från hans dagböcker har interpunktering, stavning, stora begynnelsebokstäver och styckeindelning moderniserats. Andra citat har behållit sin interpunktering, stavning, stora begynnelsebokstäver och styckeindelningar, såvida inte redaktionella eller typografiska förändringar behövts för att förbättra läsbarheten. Av den anledningen kan du lägga märke till mindre inkonsekvenser i texten.

Dessutom använde president Woodruff ofta maskulina benämningar när han syftade på alla människor, både män och kvinnor. Han använde ofta pronomenet *han* när han syftade på

bägge könen. Detta var ett vanligt uttryckssätt på hans tid. Trots skillnaderna mellan detta språkbruk och mera modernt sätt att uttrycka sig är president Woodruffs lärdomar tillämpliga på både kvinnor och män.

Historiskt sammandrag

Denna bok är inte en historiebok utan snarare en sammanställning av evangeliets principer så som de förkunnades av president Wilford Woodruff. Följande förteckning innehåller en kort historisk bakgrund till dessa lärdomar. Den utelämnar många viktiga händelser i världshistorien. Dessutom utelämnas många viktiga händelser i president Woodruffs eget liv, exempelvis hans äktenskap och hans barns födelse och död.

1807, 1 mars	Föds i Farmington, Hartford County i Connecticut, som son till Beulah Thompson Woodruff och Aphek Woodruff.
1808, 11 juni	Hans mor avlider vid 26 års ålder.
1810, 9 november	Hans far gifter sig med Azubah Hart.
1821	Börjar arbeta som mjölnare.
1832	Flyttar med sin bror Azmon och Azmons hustru till Richland, Oswego County i New York, där de köper en gård.
1833, 29 december	Lyssnar för första gången till det återställda evangeliet på ett möte som leds av två sista dagars heliga missionärer, äldsterna Zera Pulsipher och Elijah Cheney.
1833, 31 december	Döps och konfirmeras av Zera Pulsipher.
1834, 2 januari	Ordineras till lärare av Zera Pulsipher.
1834, april	Beger sig till Kirtland i Ohio där han träffar profeten Joseph Smith.
1834, maj till juni	Färdas med Sions läger till staten Missouri. Stannar kvar i Clay County i Missouri för att hjälpa de heliga där.

- 1834, 5 november Ordineras till präst av Simeon Carter i Clay County i Missouri.
- 1835, 13 januari Lämnar Missouri för sin första heltidsmission. Predikar evangeliet i Arkansas och i Tennessee.
- 1835, 28 juni Ordineras till äldste av Warren Parrish i närheten av Memphis i Tennessee.
- 1836, 19 april Kallas till de sjuttios andra kvorum.
- 1836, 31 maj Ordineras till sjuttio av David Patten.
- 1837, 3 januari Kallas till de sjuttios första kvorum.
- 1837, 31 maj Lämnar Kirtland i Ohio för att verka i Fox Islands-missionen, strax utanför staten Maines kust.
- 1838, 8 juli Kallas till de tolv apostlarnas kvorum genom en uppenbarelse till profeten Joseph Smith. (Se L&F 118.)
- 1839, 26 april Ordineras till apostel av Brigham Young vid templet i Far West i Missouri.
- 1839, 8 augusti Åker på mission till England.
- 1840 till 1841 Verkar som missionär i England. Bidrar till att omkring 2000 människor döps och konfirmeras. Hjälper till att säkerställa copyrighträttigheterna till Mormons bok i London.
- 1841, 6 oktober Återvänder till sin familj och andra heliga i Nauvoo.
- 1841, 21 november Bevittnar de första dopen för döda som utförs i dopbassängen i templet i Nauvoo.
- 1843, juli till november Verkar som missionär i östra Förenta staterna. Försöker uppbringa medel till att färdigställa templet i Nauvoo.

- 1844, maj till augusti Verkar på ännu en mission i östra Förenta staterna.
- 1844, 9 juli Får höra om Joseph och Hyrum Smiths martyrdöd, vilken inträffade den 27 juni.
- 1844, 6 augusti Återvänder till Nauvoo med andra medlemmar i de tolv apostlarnas kворum.
- 1844, 8 augusti Närvarar vid en konferens vid vilken de heliga stöder president Brigham Young och de tolv apostlarnas kворum som ledare för kyrkan.
- 1844, 12 augusti Accepterar en kallelse att presidera över den europeiska missionen.
- 1846, april till maj Återvänder till Nauvoo och förenar sig senare med de heliga i uttåget västerut.
- 1847, 7 april Lämnar Winter Quartets tillsammans med det första kompaniet pionjärer på väg till Saltsjödalen.
- 1847, 24 juli Anländer till Stora Saltsjödalen.
- 1847 till 1850 Fullgör ett flertal uppdrag att hjälpa de heliga emigrera till Salt Lake City från Winter Quartets och östra Förenta staterna.
- 1856 till 1883 Verkar som assisterande kyrkohistoriker.
- 1877, 1 januari till 1884, 26 juni Verkar som första president för templet i S:t George i Utah.
- 1877, 29 augusti Hör talas om president Brigham Youngs död och lämnar S:t George för att bege sig till Salt Lake City.
- 1880, 10 oktober Inröstas som president för de tolv apostlarnas kворum vid samma generalkonferens där John Taylor inröstas som kyrkans president.

- 1882 Förenta staternas kongress godkänner Edmunds Act, ett lagförslag som kriminaliserar månggifte och förbjuder polygami att rösta, inneha offentliga uppdrag och verka som jurymedlemmar.
- 1883 till 1889 Verkar som kyrkohistoriker.
- 1887, 19 februari Förenta staternas kongress godkänner Edmunds-Tucker Act, ett lagförslag för ännu en antipolygamilag, som gör det möjligt för den federala regeringen att konfiskera en stor del av kyrkans fasta egendom. Lagen träder i kraft den 3 mars 1887.
- 1887, 25 juli Blir främste apostel och kyrkans presiderande ledare vid president John Taylors död.
- 1888, 17 maj Inviger templet i Manti i Utah.
- 1889, 7 april Inröstas som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.
- 1890, 24 september Efter att ha fått en uppenbarelse från Herren utfärdar han ett tillkännagivande om att de heliga ska upphöra med månggifte.
- 1890, 6 oktober De medlemmar i kyrkan som är närvarande vid generalkonferensen stöder enhälligt president Woodruffs uppenbarelse om månggifte.
- 1893, 6 april Inviger templet i Salt Lake City.
- 1894, 13 november Överinses bildandet av Genealogical Society of Utah.
- 1897, 1 mars Deltar i firandet av sin 90-årsdag.
- 1898, 2 september Avlider i San Francisco i Kalifornien efter en kort tids sjukdom.

Wilford Woodruffs liv och verksamhet

”Guds väg i dunkel ofta går men för till källan klar. I havens djup vi se hans spår, på stormens sky han far”¹. Så inleds president Wilford Woodruffs älsklingspsalm, ”Guds väg i dunkel ofta går”.

”Han älskade [den psalmen]”, sade president Heber J Grant, som verkade som apostel när Wilford Woodruff var president för kyrkan. ”Jag är säker på att vi ibland sjöng den två gånger i månaden under våra veckomöten i templet, och mycket sällan gick det en månad utan att broder Woodruff ville att vi skulle sjunga den sången. Han trodde på detta verk av hela sitt hjärta och sin själ, och verkade med all den kraft Gud gett honom för att det skulle gå framåt.”²

Matthias F Cowley, som också verkade tillsammans med president Woodruff, observerade: ”Kanske ingen i kyrkan bättre förstod den djupare betydelsen av orden ”Guds väg i dunkel ofta går men för till källan klar”, än vad Wilford Woodruff gjorde. Han var så intensivt andlig, så fullständigt hängiven Guds tjänst, att han i hela sitt liv gavs rika prov på mirakulösa manifestationer av Guds avsikter. Han byggde aldrig sin tro på underverk, de bekräftade bara vad han trodde på av hela sitt hjärta och gav stöd åt hans tankar om lärdomarna i den heliga skrift.”³

Som president Grant och broder Cowley framhöll var president Woodruffs älsklingspsalm ett lämpligt tema för hans liv. Den var också betecknande för den utveckling han bevittnade i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Psalmen fortsätter:

*Hans vilja är vårt väl;
ett ljus i nattens djup han är;
en molnstod, som från jordens grus
för oss till himlens sfär.*

*Guds folk, med mod omgärda dig,
det moln du fruktar mest
är fyllt av kärlek innerlig,
dess flod en glädjefest.*

*O mänska, klandra icke Gud,
då dagen mörk sig ter.
Se, bakom tuktans stränga bud
mjukt fadersblicken ler.⁴*

Wilford Woodruff var en förgrundsfigur inom många avgörande skeden i kyrkans tidiga historia, och han fick erfara de moln av prövningar som slutligen ledde till välsignelser för de trofasta. Han smakade förföljelsens bitterhet och lidande, men i allt detta tog han också del av det ljuvliga i att ledas av Guds hand. Och när han såg evangeliets återställelse breda ut sig fick han en klar insikt i Guds verk.

Wilford Woodruffs barndom och ungdom: En stabil grund lades i hemmet

Wilford Woodruff föddes den 1 mars 1807 i Farmington i Connecticut som son till Aphek Woodruff och Beulah Thompson Woodruff. När han var 15 månader avled hans mor i tyfus. Omkring tre år senare gifte Aphek om sig. Wilford och hans två äldre bröder uppfostrades av sin far och sin styvmor Azubah Hart Woodruff. Aphek och Azubah fick sex barn tillsammans, av vilka fyra dog som spädbarn eller i barndomen.

Wilford Woodruffs skrifter visar att hans uppväxt liknade andra pojkars uppväxt på den tiden. Han gick till skolan och arbetade på familjens gård. Han arbetade också som mycket ung på sin fars sågverk, och fick erfarenheter som hjälpte honom som vuxen när han själv drev ett sågverk. En av hans favoritsysselsättningar var fiske, och han och hans bröder brukade ofta fiska forell i bäcken som rann intill faderns sågverk.

Han älskade sin familj och hyste djup respekt för sina föräldrar. Med beundran och tacksamhet beskrev han sin far som en robust man som alltid "arbetade hårt" och som "en man med stor människokärlek, ärlighet, redbarhet och sannfärdighet".⁵ Han erinrade

sig också hur hans styvmors undervisning om evangeliet hjälpte till att leda honom till att söka Herrens sanna kyrka.⁶

Även som äldre hade många av hans största glädjeämnen i livet anknytning till hans föräldrar och syskon. Han blev medlem i kyrkan samma dag som sin bror Azmon. Han kände stor glädje när han kunde undervisa och döpa sin far och styvmor och deras husåll. Senare i sitt liv såg han till att tempelarbete utfördes för hans mor, en förmån som enligt honom var tillräcklig belöning för alla vedermödor i hans liv.⁷

”Guds beskydd och barmhärtighet”

När Wilford Woodruff såg tillbaka på sin barndom och ungdom sade han att Herrens hand hade bevarat hans liv många gånger. I en artikel med titeln ”Ett kapitel av olyckor” beskrev han några av de olyckshändelser han varit med om och förundrade sig över att han överlevt för att kunna berätta om dem. Han berättade till exempel om ett äventyr han var med om på familjens gård: ”När jag var sex år höll jag på att bli dödad av en ilsken tjur. Min far och jag matade boskapen med pumpor, och en vresig tjur drev bort min ko från den pumpa som hon åt på. Jag tog den pumpa som han lämnat kvar varpå han kom rusande mot mig. Min far ropade till mig att slänga pumpan och springa. Jag sprang nedför en brant kulle och tog pumpan med mig, besluten att kon skulle få sin del. Tjuren kom rusande. Precis när han skulle hinna upp mig snubblade jag över ett hål och ramlade. Tjuren hoppade över mig för att få tag på pumpan, stack hornen i den och slet den i stycken med hornen och skulle ha gjort samma sak med mig om jag inte ramlat.”⁸

Han berättade också om en olycka han råkad ut för som 17-åring: ”Jag red en mycket ilsken häst som jag inte var bekant med, och medan jag var på väg nedför en mycket brant, stenig backe, utnyttjade hästen terrängen och hoppade plötsligt av vägen och rusade nedför en sluttning, in bland en mängd klippblock, i full fart. Samtidigt sparkade han bakut och försökte kasta mig över sitt huvud ned bland klipporna, men jag höll mig fast vid hans huvud och grep krampaktigt tag i hans öron, medan jag väntade att jag när som helst skulle krossas mot stenblocken. Medan jag satt så,

gränslösa över hästhalsen, utan något annat att styra honom med än öronen, rusade han i högsta fart nedför kullen tills han sprang mot en klippa och föll till marken. Jag for över både hans huvud och klipporna, [nästan fem meter framför hästen] och hamnade rakt på fötterna, vilket troligen var det som räddade mitt liv; för om jag slagit i med någon annan del av kroppen skulle jag troligen ha dött genast. Som det nu var bröts mina ben som om de vore tändstickor. Jag bröt vänster ben på två ställen och båda vristerna gick ur led på ett förfärande sätt och hästen rullade nästan över mig i sin kamp för att komma upp. Min farbror Titus Woodruff såg mig falla och kom till min undsättning och bar mig till sitt hus. Jag låg där från klockan två på eftermiddagen till klockan tio på kvällen utan läkarhjälp. Då anlände min far med doktor Swift från Farmington. Han lade mina benpipor tillräta, lade bandage om benen och förde mig samma kväll en och en halv mil i sin vagn till min fars hus. Jag hade svåra smärtor. Jag fick emellertid god omvårdnad och efter åtta veckor befann jag mig utomhus med hjälp av kryckor.”

Wilford Woodruffs liv bevarades också i fortsättningen, trots ofta förekommande olyckor även då han var i mogen ålder. Vid 41 års ålder sammanfattade han de olyckshändelser han råkat ut för och uttryckte tacksamhet för Herrens bevarande hand:

”Jag har brutit båda benen, ett av dem på två ställen, båda armarna, bröstbenet och tre revben och fått båda anklarna vridna ur led. Jag har hamnat under vatten, förfrusit mig, skållats och blivit biten av en galen hund. Jag har befunnit mig i två vattenhjul med huvudet under vattnet, har klarat mig igenom ett flertal svåra sjukdomar och drabbats av gifter i dessa värsta form. Jag har landat i en hög med järnvägsskrot, knappt undkommit kulor som ven runt mig och har på håret när undkommit många andra faror.

Det har varit ett mirakel för mig, att med alla de skador och brutna ben jag drabbats av, jag inte har någon förlamad lem, utan har kunnat klara av de hårdaste arbeten, umbäranden och resor — jag har ofta vandrat 60, 80 och vid ett tillfälle 100 kilometer på en dag. Guds beskydd och barmhärtighet har varit med mig och mitt liv har fram tills nu bevarats. För dessa välsignelser vill jag uttrycka mitt hjärtas tacksamhet till min himmelske Fader i en bön om att

resten av mina dagar ska tillbringas i hans tjänst och i uppbyggnaden av hans rike.”¹⁰

Söker och finner Herrens sanna kyrka

Wilford Woodruff var i sin ungdom när han först fick en önskan att tjäna Herren och få kunskap av honom. Han sade: ”I unga år ägnade jag mig åt att fundera över religiösa ämnen.”¹¹ Men han valde att inte ansluta sig till någon kyrka. Istället var han fast besluten att finna Jesu Kristi enda sanna kyrka. Inspirerad av sina föräldrars och andra vänners lärdomar och av Andens viskningar, blev han övertygad om att ”Kristi kyrka befann sig i ödemarken — att det ägt rum ett avfall från den rena och obefläckade religionen inför Gud och att en stor förändring var nära förestående”.¹² Han var särskilt motiverad av det som en man vid namn Robert Mason lärde, vilken profeterade att Wilford skulle få leva och smaka det återställda evangeliets frukter. (Se s 1–3 i denna bok.)

Många år senare, i tanke att de heliga skulle ha nytta av hans personliga upplevelser,¹³ berättade president Wilford Woodruff ofta om sitt sökande efter sanningen. Han berättade:

”Jag kunde inte finna någon församling vars lärdomar, tro eller sedvänjor stämde överens med Jesu Kristi evangelium, eller med de förrättningar och gåvor som apostlarna undervisade om. Även om dåtidens präster lärde att tro, gåvor, nåd, underverk och förrättningar, vilka de forntida heliga åtnjöt, hade tagits bort och inte längre var nödvändiga, trodde jag inte att det var sant, bara att de tagits bort till följd av människobarnens otro. Jag trodde på att samma gåvor, nådebevis, underverk och krafter lika väl skulle visa sig i en tidsålder som i en annan, när Gud hade en kyrka på jorden, och att Guds kyrka skulle återupprättas på jorden, och att jag skulle leva för att bevittna det. Dessa principer etsade sig fast i mitt sinne när jag läste igenom Gamla och Nya testamentet, med en brinnande bön om att Herren skulle visa mig vad som var rätt och fel och leda mig på frälsningens stigar utan avseende vid människors åsikter, och Herrens Andes viskningar till mig under tre år lärde mig att han snart skulle upprätta sin kyrka och sitt rike på jorden i de sista dagarna.”¹⁴

”Min själ var genomsyrad av dessa ting”, sade han. ”Som ung man bad jag dag och natt att jag skulle få leva tills jag sett en profet. Jag skulle ha gått hundratals mil för att få se en profet, eller en man som kunde undervisa mig om det jag läst i Bibeln. Jag kunde inte bli medlem i någon kyrka eftersom jag inte kunde finna någon kyrka under denna tid som förespråkade dessa principer. Jag tillbringade mången midnattstimma vid flodstranden, i bergen och i mitt sågverk ... åkallande Gud att jag skulle få leva tills jag sett en profet eller någon man som kunde undervisa mig om det som hör Guds rike till enligt vad jag läst.”¹⁵

Wilford Woodruff nådde målet för sitt sökande när han var 26 år. Den 29 december 1833 lyssnade han på en predikan av äldste Zera Pulsipher, en sista dagars helig missionär. I sin dagbok beskrev han sin reaktion inför äldste Pulsiphers predikan:

”Han inledde mötet med några inledande kommentarer och därefter bad han. Jag kände Guds Ande bära vittne om att han var Guds tjänare. Därefter började han predika och han gjorde också det med myndighet, och när han slutat sitt tal kände jag det verkligen som att detta var den första evangeliepredikan som jag någonsin lyssnat till. Jag tänkte att det var vad jag länge sökt efter. Det kändes som min plikt att inte lämna huset förrän jag burit vittne om sanningen inför människorna. Jag öppnade mina ögon för att se, mina öron för att höra, mitt hjärta för att förstå, och mina dörrar för att bjuda hem honom som hade betjänat oss.”¹⁶

Wilford Woodruff bjöd in äldste Pulsipher och hans kamrat Elijah Cheney till att bo i familjen Woodruffs hem. Två dagar senare, efter att ha tillbringat en hel del tid med att läsa i Mormons bok och samtala med missionärerna, blev broder Woodruff döpt och konfirmerad som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Från den dagen förändrades hans liv. Efter att ha funnit sanningen ägnade han sig åt att föra den till andra.

”En önskan att gå ut och predika evangeliet”

Eftersom Wilford Woodruff hade bestämt sig för att hålla fast vid de förbund han ingått vid dopet var han ett villigt redskap i Herrens händer, alltid redo att utföra hans vilja. Under senare delen av 1834 ”hade han en önskan att gå ut och predika evangeliet”,¹⁷ och han

fick en kallelse att verka i sydöstra Förenta staterna. Han visste att han skulle få utstå prövningar och att han kunde befinna sig i fara under sina resor, men han fann styrka i sitt vittnesbörd och i sin tro. Senare berättade han: ”Jag visste att det evangelium som Herren uppenbarat för Joseph Smith var sant och av så stort värde att jag ville berätta om det för dem som inte hört om det. Det var så gott och enkelt att det tycktes mig att det borde gå att få människor att tro på det.”¹⁸

När Wilford Woodruff inledde sin första mission var han nyligen ordinerad präst i aronska prästadömet. Hans kamrat, som ordinerats till äldste, stannade kvar med honom under missionstidens första prövningar, men blev snart modfällad och återvände till sitt hem i Kirtland i Ohio. Lämnad ensam i en obekant trakt bad Wilford om hjälp och fortsatte sitt missionärsarbete, vadande genom träsk och våtmarker. Slutligen kom han fram till staden Memphis i Tennessee, ”trött och hungrig”.¹⁹ Under sin första missionärerfarenhet där talade han till en stor församling. Han berättade:

”Jag begav mig till det bästa värdshuset på platsen, vilket ägdes av en Josiah Jackson. Jag berättade för honom att jag var främling och att jag inte hade några pengar. Jag frågade honom om jag kunde få bo där över natten. Han frågade mig vad jag kommit dit för att göra. Jag berättade för honom att jag predikade evangeliet. Han skrattade och sade att jag inte direkt påminde om en predikant. Jag förebrådde honom inte, eftersom alla predikanter han tidigare stött på hade ridit på fina hästar, eller färdats i fina vagnar, klädda i fina kläder och med höga löner. De skulle hellre se denna värld sjunka ner i fördömelse än att vada 30 mil genom gytta för att frälsa människor.

Värdshusvärderna ville ha lite roligt, så han sade att jag skulle få bo där om jag predikade. Han ville ta reda på om jag kunde predika. Jag måste erkänna att jag i det ögonblicket lurades lite: Jag vädjade till honom att inte tvinga mig att predika. Ju mer jag bad att få slippa, desto mer beslutet blev Mr Jackson att jag skulle predika ...

Jag satte mig i ett stort rum för att äta kvällsmat. Innan jag ätit färdigt började rummet fyllas med några av de rika och fashionabla i Memphis, klädda i kläde och siden, medan ni kan föreställa

er hur jag såg ut efter att ha banat mig fram genom gyttjan. När min måltid var över bars bordet ut från rummet över människornas huvuden. Jag visades till ett hörn av rummet där det fanns talarstol, bibel, psalmbok och levande ljus, omringad av dussintals män och med värdshusvärden i mitten. Ungefär femhundra personer hade samlats där, inte för att höra evangeliet utan för att bli roade ... Vad skulle ni tycka om en sådan situation? På er första mission, utan kamrat eller vän, att kallas att predika för en sådan församling! För mig var det en av de behagligaste stunderna i mitt liv, även om jag hade velat ha en kamrat med mig.

Jag läste en psalm och bad dem sjunga. Inte en själ sjöng ett enda ord. Jag talade om för dem att jag inte hade sångens gåva, men att jag med Herrens hjälp både skulle be och predika. Jag knäböjde i bön och männen runt omkring mig gick ner på knä. Jag bad till Herren att ge mig sin Ande och att visa mig vad människorna hade i sina hjärtan. Jag lovade Herren i min bön att jag för denna församling skulle förmedla allt vad han skulle ge till mig. Jag reste mig upp och talade i en och en halv timme, och det var en av mitt livs bästa predikningar.

De församlades sätt att leva öppnades för mina inre ögon och jag berättade för dem om deras ogudaktiga gärningar och vilken belöning som väntade dem. Männen som omgav mig böjde sina huvuden. Tre minuter efter det att jag slutat, var jag ensam kvar i rummet.

Jag blev strax anvisad en säng i ett rum som angränsade till ett stort rum där många av de män som jag predikat för hade samlats. Jag hörde deras samtal. En man sade att han skulle vilja veta hur denna mormonpojke kunde känna till deras förflutna liv. Det dröjde inte länge förrän de råkade i dispyt om någon punkt i läran. En av dem föreslog att de skulle kalla på mig för att fastställa vem som hade rätt. Värdshusvärden sade: 'Nej, för en gångs skull har vi fått nog.'

På morgonen fick jag en god frukost. Värden sade att om jag hade vägarna förbi någon gång skulle jag få stanna så länge jag ville.²⁰

I november 1836 hade Wilford Woodruff avslutat sin mission i sydöstra Förenta staterna. Han skrev i sin dagbok att han 1835

och 1836 hade färdats 15 700 kilometer, hållit 323 möten, organiserat fyra grenar i kyrkan, döpt 70 människor och konfirmerat 62, utfört 11 prästadömsordinationer, botat 4 människor genom handpåläggning och undkommit 6 olika pöbelhopar.²¹ Han ordinerades till äldste i juni 1835 och till sjuttio i maj 1836.

När äldste Woodruff återvände till Kirtland upptäckte han att många av kyrkans medlemmar där hade avfallit och att de talade mot profeten Joseph Smith. ”Under avfallets tid i Kirtland”, sade han senare, ”kunde Joseph Smith knappast avgöra om den han träffade var vän eller fiende, om inte Guds Ande uppenbarade det för honom. De flesta ledande männen bekämpade honom.”²²

Även ”mitt i detta mörker”,²³ förblev Wilford Woodruff trofast mot profeten och mot sin föresats att predika evangeliet. Han kallades till de sjuttios första kворum och i denna egenskap fortsatte han att vittna om sanningen medan han reste runt på konferenser i området. Efter att ha befunnit sig i Kirtland i mindre än ett år följde han maningen att fullgöra en heltidsmission i Fox Islands-missionen, utanför kusten i staten Maine. Han sade:

”Guds Ande sade till mig: ’Välj ut en kamrat och res genast till Fox Islands.’ Tja, jag visste inte mer om vad som fanns på Fox Islands än vad som fanns på Kolob. Men Herren sade till mig att jag skulle ge mig av och jag gjorde det. Jag valde Jonathan H Hale, och han följde med mig. Vi drev ut onda andar där, predikade evangeliet och utförde några underverk ... Jag tog mig till Fox Islands och utförde ett gott arbete där.”²⁴ När äldsterna Woodruff och Hale anlände till Fox Islands fann de att ”folket där längtade efter den forntida ordningen”. Han rapporterade senare: ”Utan att gå in på detaljer vill jag säga att jag under min tid där döpte över 100 människor.”²⁵

Fortsatt missionärsarbete som en Herren Jesu Kristi apostel

När äldste Woodruff verkade som missionär på Fox Islands år 1838 fick han en kallelse som förlängde hans missionärsarbete till hela hans liv. ”Den 9 augusti fick jag ett brev”, sade han, ”från Thomas B Marsh, dåvarande president för de tolv apostlarnas kворum, som informerade mig om att Joseph Smith, profeten, hade

År 1839. Äldste Wilford Woodruff (i förgrunden), äldste Brigham Young (i bakgrunden) och andra medlemmar i de tolv apostlarnas kворum lämnade sina hem för att predika evangeliet i England.

fått en uppenbarelse som nämnde vilka personer som skulle ersätta dem som hade avfallit: John E Page, John Taylor, Wilford Woodruff och Willard Richards.

I sitt brev tillade president Marsh: 'Därigenom kan du veta, broder Woodruff, att du är kallad att fylla en av de tolv apostlarnas platser, och att det är välbehagligt enligt Herrens ord, som gavs helt nyligen, att du snabbt beger dig till Far West och den 26 april tar farväl av de heliga här och beger dig till andra trakter över havets mäktiga djup.'

President Woodruff kommenterade senare: "Innehållet i detta brev hade uppenbarats för mig flera veckor tidigare, men jag hade inte talat om det för någon."²⁶

Instruktionen att "bege [sig] till andra trakter över havets mäktiga djup" syftade på Herrens befallning att de tolv skulle verka som missionärer i Storbritannien. Strax efter sin ordination till apostel den 26 april 1839 begav sig äldste Wilford Woodruff till Storbritannien som ett "särskilt vittne om Kristi namn för hela världen". (Se L&F 107:23.)

Äldste Woodruff kom senare att utföra andra missioner i Förenta staterna och Storbritannien. Han blev känd som en av de främsta missionärerna i kyrkans historia. Denna bok innehåller många redogörelser om hans missionärsupplevelser.

Hjälper till med de heligas insamling

Idag uppmuntras kyrkans medlemmar att bygga upp Guds rike där de bor, och på så sätt stärka kyrkan över hela världen. Under kyrkans första tid uppmuntrade kyrkans missionärer de nyomvända att emigrera till kyrkans högkvarter, oavsett om detta låg i Kirtland i Ohio, Jackson County i Missouri, Nauvoo i Illinois eller i Salt Lake City i Utah.

Ungefär två år efter Joseph och Hyrum Smiths martyrdöd tvangs de heliga lämna sina hem i Nauvoo och upprättade en tillfällig boplatz i Winter Quarters i Nebraska. Äldste Woodruff, som verkat som missionär i England, återvände till kyrkans huvudstyrka. När han lämnade Winter Quarters hjälpte han till med att leda de heliga under deras mest välkända vandring: färden över Förenta

*Äldste Wilford Woodruff och hans familj
bodde i detta hem i Nauvoo i Illinois.*

staternas slätter och berg till deras förlovade land i Saltsjödalen. Som medlem av första pionjärkompaniet körde han president Brigham Young, som var sjuk, den sista delen av resan. Äldste Woodruff var där när president Young reste sig från sin bädd i vagnen, överblickade landet som låg framför dem och utropade: "Det räcker. Detta är den rätta platsen. Kör vidare."²⁷

Äldste Woodruff fortsatte hjälpa de heliga att insamlas till sitt förlovade land. På en av sina missioner tillbringade han och hans familj två och ett halvt år i Canada och i nordöstra Förenta staterna med att hjälpa kyrkans medlemmar emigrera till Saltsjödalen. Han var med den sista gruppen heliga när han hade följande upplevelse, som visade betydelsen av att lyssna till Andens maningar:

"Jag såg ett ångfartyg få upp ångan och göra sig redo för avfärd. Jag gick fram till kaptenen och frågade honom hur många passagerare han hade. 'Trehundrafemtio.' 'Kan ni ta hundra till?' 'Ja.' Jag skulle just säga till honom att vi ville gå ombord när Anden sade till mig: 'Gå inte ombord på detta ångfartyg, varken du eller din grupp.' Visst, sade jag. Jag hade lärt mig en del om denna milda och stilla röst. Jag gick inte ombord på det ångfartyget utan

väntade till nästa morgon. Trettio minuter efter det att ångfartyget gett sig av började det brinna. Det styrdes med rep istället för kedjor, och de kunde inte komma i land. Det var en mörk natt och inte en själ räddades. Om jag inte hade gett akt på denna övervakare inom mig skulle jag själv ha befunnit mig där, med resten av gruppen.”²⁸

Tjänar i Saltsjödalen

Efter de heligas bosättning i Saltsjödalen förändrades äldste Woodruffs plikter. Han sändes inte längre utomlands på heltidsmission. Istället innefattade hans uppdrag att hjälpa fler medlemmar emigrera till kyrkans högkvarter, träffa dem som besökte området, verka i den lagstiftande församlingen, arbeta med att bevattna och odla upp landet och utveckla skörde- och jordbruksmetoder. Han besökte ofta medlemmarnas bosättningar i Utah, Arizona och Idaho, predikade evangeliet och uppmuntrade de heliga i deras plikter.

Wilford Woodruff verkade som assisterande kyrkohistoriker från 1856 till 1883 och som kyrkohistoriker från 1883 till 1889, en period som omfattade större delen av hans verksamhet inom de tolv apostlarnas kворum. Även om denna uppgift tog en hel del tid i anspråk ansåg han den vara en förmån, eftersom han trodde att ”kyrkans historia var bestående genom tid och evighet”.²⁹ Hans tjänande som historiker utgjorde en fortsättning på det arbete som han utfört sedan 1835, då han började föra en dagbok som innehöll en personlig uppteckning över hans liv och över kyrkans historia. (Se s 125–127.)

I sitt ständiga arbete med att stärka kyrkan, tjäna i samhället och ta hand om sin familj, följde Wilford Woodruff principer som han fått lära sig av sin hårt arbetande far. Äldste Franklin D Richards i de tolv apostlarnas kворum sade att äldste Woodruff var ”känd för sin energi, flit och fysiska uthållighet. Även om han inte var storvuxen kunde han utföra arbeten som skulle ha varit övermäktiga för män med ordinär kroppsbyggnad.”³⁰

Äldste Woodruffs dagbok är fylld med anteckningar om långa dagars hårt arbete. En gång berättade han om ett tillfälle då han vid 67 års ålder klättrade upp på en nästan fyra meter hög stege

med sin son Asahel, för att samla in persikor från ett persikoträd. Asahel började förlora balansen. I ett försök att rädda Asahel föll äldste Woodruff själv. Han skrev: "Jag föll omkring 3 meter från stegen till marken, slog min högra skuldra och höft och gjorde mig mycket illa. Asahel slog sig inte så mycket. Jag var öm och ledbruten hela kvällen"³¹. Dagen därpå skrev han: "Idag var jag mycket öm och ledbruten men ändå gav jag mig ut på åkern och återvände hem på kvällen"³². Matthias Cowley sade om denna händelse: "Man undrar naturligtvis vad en man i hans ålder gjorde uppe i ett träd. Först och främst var det för äldste Woodruff aldrig en fråga om ålder när han såg att någonting borde göras, såvida det var möjligt för honom att göra det. Han var överallt ... Han var beredd på alla eventualiteter vid alla tillfällen. Om han såg en gren överst i ett äppelträd som behövde sågas ner hade han knappt hunnit tänka tanken innan han befann sig högst upp i trädet, och det var alltid svårt för honom att be någon annan göra något som han själv kunde göra."³³

Tempelbyggande och tempelarbete

Närhelst de heliga stannade under en längre period på en central plats, så byggde de ett tempel. De följde detta mönster i Kirtland och i Nauvoo, och slutligen i Salt Lake City. Genom att göra detta lydde de en uppenbarelse från Herren till profeten Joseph Smith — en uppenbarelse som äldste Woodruff skrev ner i sin dagbok:

"Vad var syftet med judarnas insamling, eller insamlandet av Guds folk, i varje epok av världshistorien? Huvudsyftet var att bygga ett hus åt Herren, vari han för sitt folk kunde uppenbara förrättningarna som tillhör hans hus och hans rikes härlighet, samt undervisa folket om frälsningsplanen, ty det finns vissa förrättningar och principer som, då de lärs ut och praktiseras, måste utföras på en plats eller i ett hus byggt för detta ändamål. Detta fastställdes i Guds sinne innan världen var till, och det var för denna orsaks skull som Gud ofta ville samla in judarna, men de ville inte. Det är av samma anledning som Gud samlar in sitt folk i denna yttersta tid, för att bygga ett hus åt honom, för att bereda

*Templet i Manti i Utah,
invigt av president Wilford Woodruff år 1888.*

dem för förrättningarna och begåvningarna, för tvgningarna och smörjelserna o s v.”³⁴

Äldste Woodruff uppmanade ofta sina medsyskon i kyrkan att ta del av de välsignelser som finns tillgängliga i templet. Han sade: ”Jag anser att byggandet av tempel är något av det viktigaste som Herren kräver av de heliga i tidernas fullhets utdelning, att vi kan komma till dessa tempel inte bara för att återlösa de levande, utan också återlösa våra döda.”³⁵ Med karakteristisk flit gick han före med tempelarbetet genom att se till att arbete utfördes för tusentals av hans förfäder.

Liksom många andra profeter på hans tid profeterade äldste Woodruff om att tiden skulle komma då det skulle finnas tempel över hela världen.³⁶ Han glädde sig över förmånen att få se inledningen på denna profetias uppfyllelse när fyra tempel byggdes och invigdes i Utah-territoriet under de första 46 åren efter det att de heliga anlät till Saltsjödalen — i städerna S:t George, Logan, Manti och Salt Lake City.

President Woodruff uppsände invigningsbönerna till templet i Manti och Salt Lake City. I ett budskap till samtliga medlemmar i kyrkan vittnade han och hans rådgivare i första presidentskapet om de välsignelser som kommer dem till del som är närvarande vid tempelinvigningar i en anda av uppriktig gudsdyrkan: "Den Helige Andens ljuva viskningar ges till dem och himlens skatter och gemenskapen med änglar får de del av allteftersom, för [Herrens] löfte har gått ut och det kan inte komma till korta!"³⁷ Han skrev om en sådan upplevelse, som han hade vid invigningen av templet i Logan:

"När jag närvarade vid invigningen av detta tempel kom jag att tänka på de många timmar jag tillbringat i bön som ung man med att åkalla Gud om att få leva på jorden för att se Kristi kyrka upprättas, att ett folk skulle resas upp som skulle ta emot det forntida evangeliet och kämpa för den tro som en gång överlämnats till de heliga. Herren lovade mig att jag skulle finna Guds folk och ha ett namn och en plats ... inom hans hus, ett namn som är bättre än söner och döttrar, ett namn som inte skulle utplånas. Och jag gläder mig idag över att nämnas bland hans folk och kunna hjälpa till med invigningen av ännu ett tempel till hans allra heligaste namn. Pris vare Gud och Lammet för evigt."³⁸

Wilford Woodruff verkar som kyrkans president

När president John Taylor avled den 25 juli 1887, blev de tolv apostlarnas kворum kyrkans styrande organ, med president Woodruff som presiderande ämbetsman. President Woodruff kände bördan av att leda hela kyrkan och skrev ner följande tankar i sin dagbok: "Detta sätter mig i en mycket märklig situation, en position som jag aldrig sökt efter under mitt liv. Men enligt Guds försyn har den lagts på mig och jag ber till Gud min himmelske Fader att ge mig den nåd jag behöver. Det är en hög och ansvarsfull position för vem som helst att inneha och en position som kräver stor visdom. Jag trodde aldrig att jag skulle överleva president Taylor ... Men så har skett ... Jag kan bara säga: 'Förunderliga är dina vägar, O Herre Gud Allsmäktig, för du har sannerligen utvalt det som är svagt i denna värld till att utföra ditt verk på jorden. Må din tjänare Wilford vara beredd på allt som väntar honom på jorden och ha

President Wilford Woodruff, i mitten, med sina rådgivare i första presidentskapet: Presidenterna George Q Cannon, t v, och Joseph F Smith, t h.

kraft att utföra vadhelst himlens Gud kräver av hans händer. Jag ber om denna välsignelse av min himmelske Fader i Jesu Kristi, den levande Gudens Sons namn.”³⁹ President Woodruff inröstades som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga den 7 april 1889. Han var kyrkans fjärde president i denna tidsutdelning.

Vittnar om Herrens verk i de sista dagarna

I sina budskap till kyrkans medlemmar vittnade president Woodruff ofta om evangeliets återställelse, på samma sätt som han gjort under hela sin verksamhet i kyrkan. Han vittnade dock med större intensitet under de sista nio åren av sitt liv. Han var den siste levande mannen som verkat som apostel tillsammans med Joseph Smith, och han kände att det var ytterst viktigt att lämna ett tydligt och bestående vittnesbörd om återställelsens profet. Omkring ett år före sin död sade han:

”Det finns många saker jag inte förstår, och en av dem är varför jag är här i min nuvarande ålder. Jag förstår inte varför jag bevarats så här länge när så många apostlar och profeter har kallats hem ... Jag är den ende levande man i köttet som tagit emot begåvningar

under profeten Joseph Smiths händer. Jag är den ende man i köttet som var tillsammans med de tolv apostlarna när han överlämnade Guds rikes nycklar till dem och ålade dem befallningen att föra ut detta rike. Han stod i ungefär tre timmar i ett rum när han höll detta sista tal för oss. Rummet var fyllt av en förtärande eld. Hans ansikte var klart som bärnsten, hans ord var som intensiva blixtar för oss. De genomträngde varje del av vår kropp från hjässan till fotabjället. Han sade: 'Bröder, Herren den Allsmäktige har på mitt huvud beseglat varje prästadöme, varje nyckel, varje kraft, varje princip som tillhör denna tidernas fullhets utdelning, och för uppbyggandet av Guds rike. Jag har beseglat på era huvuden alla dessa principer, prästadömen, apostlaskap och nycklar till Guds rike, och nu måste ni räta på era ryggar och bära detta rike vidare, för annars blir ni fördömda.' Jag glömmer inte dessa ord — det kommer jag aldrig att göra så länge jag lever. Det var det sista talet han någonsin höll i köttet. Strax efteråt led han martyrdöden och kallades hem till härlighet."⁴⁰

Som president för kyrkan manade president Woodruff de heliga att söka efter och följa den Helige Andens vägledning, hålla fast vid sina förbund, predika evangeliet hemma och borta, vara ärliga i sina timliga uppgifter och flitigt utföra tempelarbete och släktforskning. Hans råd var en genklang av ett uttalande han gjorde som medlem i de tolv kvorum: "Hur bra vi än är bör vi alltid sträva efter att förbättra oss och bli bättre. Vi har följt en anorlunda lag och ett annat evangelium än andra människor, och vi har ett annat rike i sikte. Vårt mål bör därför vara högre inför Herren vår Gud och vi bör styra oss i enlighet därmed. Jag ber Gud min himmelske Fader att hans Ande ska vila på oss och göra det möjligt för oss att göra detta."⁴¹

Manifestet utfärdas

Stärkt av Herrens vägledande hand ledde president Woodruff de heliga genom en av de oroligaste perioderna i denna tidshushållning. I slutet av 1880-talet fortsatte kyrkan med månggiftet, i lydnad mot Herrens befallning till profeten Joseph Smith. Men Förenta staternas regering hade nyligen stiftat lagar mot detta bruk, med svåra straff för överträdelse av dessa lagar, bland annat konfiskering av kyrkans egendom och förlust av grundläggande

medborgerliga rättigheter för kyrkans medlemmar, till exempel rösträtten. Detta öppnade också lagliga kanaler för förföljelse av de heliga som praktiserade månggifte. Kyrkan överklagade, men förgäves.

Dessa omständigheter var en tung börda för president Woodruff. Han sökte Herrens vilja i denna fråga och tog slutligen emot en uppenbarelse om att de heliga skulle upphöra med månggifte. I lydnad mot Herrens befallning utfärdade han det som skulle komma att bli känt som manifestet — ett inspirerat uttalande som alltsedan dess varit kyrkans ståndpunkt angående månggifte. I detta offentliga uttalande, daterat den 24 september 1890, formulerade han sin avsikt att underordna sig landets lagar. Han vittnade också om att kyrkan upphört med att undervisa om månggifte.⁴² Den 6 oktober 1890, under en session av generalkonferensen, stödde de heliga profetens tillkännagivande och gav sitt enhälliga stöd till ett uttalande om att han ”i kraft av sitt ämbete [var] fullt berättigad att utfärda det manifest vi nu hört uppläsas”.⁴³

Familjens eviga natur bekräftas på nytt

Omkring tre månader före sin martyrdöd höll profeten Joseph Smith en predikan för en stor skara heliga. Äldste Wilford Woodruff, som skrev ner en sammanfattning av talet, sade att profeten talade om ”ett av de viktigaste och mest intressanta ämnen som någonsin framlagts för de heliga”.⁴⁴ I denna predikan vittnade profeten om familjens eviga natur. Han talade om behovet av att beseglas till våra föräldrar och att fortsätta denna beseglade förrättning från släktled till släktled:

”Detta är Elias ande, att vi återlöser våra döda och sammanlänkar oss själva med våra fäder som är i himmelen och beseglar våra döda till att framkomma i den första uppståndelsen. För detta behöver vi Elias makt till att besegla dem som bor på jorden till dem som bor i himmelen ... Låt oss själva på jorden besegla oss till våra söner och döttrar och oss själva till våra fäder i evig härlighet.”⁴⁵

Under de kommande decennierna visste de heliga att det måste finnas en ”sammanbindande kedja av något slag, som på ett eller annat sätt förenar fäderna och barnen”. (L&F 128:18)

Men tillvägagångssättet var inte helt fastlagt, vilket president Woodruff påpekade, eftersom profeten Joseph inte hade levat tillräckligt länge för att ”ytterligare klargöra detta”.⁴⁶ När de handlade i enlighet med ”allt det ljus och den kunskap de hade”⁴⁷ lät de sig ofta beseglas eller ”adopteras” till Joseph Smith, Brigham Young eller andra dåtida ledare i kyrkan, istället för till sin egen far och mor. Som president för kyrkan uttalade sig president Woodruff på följande sätt om denna sedvänja: ”Vi har inte helt uppfyllt principerna i Guds uppenbarelser till oss, när det gäller beseglandet av fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till fäderna. Jag har inte varit tillfreds med, inte heller president [John] Taylor, inte heller någon man sedan profeten Joseph som varit närvarande vid adoptionens förrättning i vår Guds tempel. Vi kände att det fanns mer att uppenbaras om detta ämne än det vi tagit emot.”⁴⁸

Denna ytterligare uppenbarelse kom till president Woodruff den 5 april 1894.⁴⁹ Tre dagar senare, i ett generalkonferenstal, berättade han om uppenbarelsen: ”När jag gick inför Herren för att få veta vem jag skulle bli adopterad till ... sade Guds Ande till mig: ’Har du inte en far som avlade dig?’ ’Jo, det har jag.’ ’Varför då inte ära honom? Varför inte bli adopterad till honom?’ ’Jo’, sade jag, ’det är rätt’. Jag adopterades till min far och borde ha beseglat min far till sin far och så vidare tillbaka i tiden. Den plikt som jag vill att varje man som presiderar över ett tempel skall se till att den uppfylls från denna dag och för alltid, såvida inte den Allsmäktige Herren befäller annorlunda, är att man skall låta varje människa bli adopterad till sin far ... Detta är Guds vilja beträffande detta folk. Jag vill att alla män som presiderar över dessa tempel i dessa Israels berg ska hålla detta i minnet. Vilken rätt har jag att ta bort någon människas släktlinjes rättigheter? Vilken rätt har någon människa att göra det? Nej, jag säger, låt varje människa adopteras till sin far. Då gör ni exakt vad Gud sade då han förkunnade att han skulle sända profeten Elia i de sista dagarna. [Se Mal 4:5–6.] ...

Vi vill att de heliga från och med nu spårar sina släktlinjer så långt tillbaka de kan och att de beseglas till sina fäder och mödrar. Låt barnen bli beseglade till sina föräldrar, och fortsätt denna kedja så långt ni kan ...

Bröder och systrar, lägg detta på hjärtat. Låt oss gå vidare med våra upppteckningar, fylla i dem med rättfärdighet inför Herren, och genomföra denna princip, så kommer Guds välsignelser att vara med oss, och de som är återlösta kommer att välsigna oss i kommande dagar. Jag ber Gud att vi som ett folk ska få våra ögon öppnade för att se, våra öron för att höra, och våra hjärtan för att förstå det stora och mäktiga verk som vilar på våra skuldror, och som himlens Gud kräver av våra händer.⁵⁰

”Vi alltid ber för dig”

Den 1 mars 1897 fyllde de heliga tabernaklet i Salt Lake City för att fira president Wilford Woodruffs nittioårsdag. Där hörde de en ny psalm: ”Vi alltid ber för dig.” Evan Stephens hade bearbetat musiken till en psalm som redan fanns och hade skrivit nya ord för att hylla kyrkans älskade profet:

*”Vi alltid ber för dig, käre profet,
att Herren leder dig i allt du vet.
Om under årens gång sorger du ser,
klarhetens varma ljus dock från dig ler.
Klarhetens varma ljus dock från dig ler.*

*Vi alltid ber för dig, ber för ditt väl.
Må Herren hjälpa dig, styrka din själ.
Skänk oss din vishets råd var dag som går.
Renhet och ljus skall då följa vårt spår.
Renhet och ljus skall då följa vårt spår.*

*Vi alltid ber för dig, du är oss kär.
Gud som på barnet hör, städs är dig när.
Allt som är rent och gott han skänka vill.
Allt som han giver hör Guds rike till.
Allt som han giver hör Guds rike till.⁵¹*

Arton månader senare, den 2 september 1898, avled president Wilford Woodruff. Därigenom förenade han sig slutligen med dem av sina medsyskon som gått före honom i döden. Vid hans begravning, som hölls i tabernaklet i Salt Lake City, vilade en ”anda av frid ... över hela arrangemanget, som genomsyrade församlingen och gav en varaktig tröst åt alla närvarande”. Interiören i Tabernaklet

var ”konstnärligt inrett i vitt”, med ”rikliga och storslagna” blomsterornament och kärvar av vete och havre. På var sida om orgeln fanns siffrorna 1847 och stora buketter med malört och solrosor [och] unga skott av furu, vilka erinrade om pionjärernas intåg i Saltsjödalens i juli 1847. Ovanför ett stort porträtt av president Wilford Woodruff fanns en upplyst text: ”Fastän död talar han.” Den var en hyllning till en Guds profet vars lärdomar och exempel också i fortsättningen skulle inspirera de heliga i deras arbete att bygga upp Guds rike.⁵²

Slutnoter

1. *Psalmer*, nr 175; text av William Cowper.
2. Conference Report, april 1937, s 11.
3. *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors As Recorded in His Daily Journals* (1964), s 37.
4. *Psalmer*, nr 175.
5. ”History of Wilford Woodruff (From His Own Pen)”, *Millennial Star*, 18 mars 1865, s 167–168.
6. Se Journal of Wilford Woodruff, förord till 1838, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv.
7. Se *Deseret Weekly*, februari 24, 1894, s 288.
8. ”History of Wilford Woodruff (From His Own Pen): Chapter of Accidents”, *Millennial Star*, 10 juni 1865, s 359–360; från ett dokument som skrevs av äldste Woodruff år 1858.
9. ”History of Wilford Woodruff (From His Own Pen), Chapter of Accidents”, *Millennial Star*, 17 juni 1865, s 374–375.
10. ”History of Wilford Woodruff (From His Own Pen), Chapter of Accidents”, *Millennial Star*, 24 juni 1865, s 392.
11. ”History of Wilford Woodruff (From His Own Pen)”, *Millennial Star*, 25 mars 1865, s 182.
12. Journal of Wilford Woodruff, förordet till 1838.
13. Se *Deseret Weekly*, september 5, 1891, s 323.
14. *Millennial Star*, 25 mars 1865, s 182.
15. *Millennial Star*, november 21, 1895, s 741.
16. Journal of Wilford Woodruff, inledning.
17. ”Leaves from My Journal”, *Millennial Star*, 30 maj 1881, s 342.
18. *Millennial Star*, 30 maj 1881, s 342.
19. ”Leaves from My Journal”, *Millennial Star*, 20 juni 1881, s 391.
20. *Millennial Star*, 20 juni 1881, s 391.
21. Se Journal of Wilford Woodruff, sammanfattningar av 1835 och 1836.
22. *Deseret Weekly*, 7 november, 1896, 643.
23. *Deseret Weekly*, 7 november, 1896, 643.
24. *Deseret Weekly*, 7 november, 1896, 643.
25. Conference Report, oktober 1897, s 46.
26. ”Leaves from My Journal”, *Millennial Star*, 26 september 1881, s 621.
27. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 juli 1880, s 2.
28. Conference Report, april 1898, s 30.
29. Journal of Wilford Woodruff, 6 september 1856.
30. ”Wilford Woodruff”, *Improvement Era*, oktober 1898, s 865.
31. Journal of Wilford Woodruff, 7 september 1874.
32. Journal of Wilford Woodruff, 8 september 1874.
33. *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors*, s 484.
34. Citerad av Wilford Woodruff, i Journal of Wilford Woodruff, 11 juni 1843.
35. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 maj 1876, s 4.
36. Se *Deseret News Semi-Weekly*, 26 mars 1878, s 1.

37. "Address from the First Presidency",
Millennial Star, 10 april 1893, s 246.
38. Journal of Wilford Woodruff,
17 maj 1884.
39. Journal of Wilford Woodruff,
25 juli 1887.
40. *Deseret Weekly*, 4 september, 1897,
356.
41. *Deseret News: Semi-Weekly*,
28 december 1875, s 1.
42. Se Läran och förbunden, Officiellt
tillkännagivande – 1.
43. Lorenzo Snow, i text som åtföljer
Läran och förbunden, Officiellt
tillkännagivande – 1.
44. Journal of Wilford Woodruff,
10 mars 1844.
45. Journal of Wilford Woodruff,
10 mars 1844.
46. "Discourse by President Wilford
Woodruff," *Millennial Star*, 28 maj,
1894, 338.
47. *Millennial Star*, 28 maj, 1894, 337.
48. *Millennial Star*, 28 maj, 1894, 337.
49. Se Journal of Wilford Woodruff,
5 april 1894.
50. *Millennial Star*, 28 maj, 1894, 338,
339, s 341.
51. *Psalmer*, nr 12.
52. Se "In Memoriam: President Wilford
Woodruff", *Woman's Exponent*,
15 september 1898, s 44–45.

*Ända sedan Joseph Smiths första syn bar
"evangeliet gått ut i vår tid i sin sanna härlighet, kraft, ordning och ljus".*

Evangeliets återställelse

*Genom profeten Joseph Smith
återställde Herren sitt evangelium i dess
sanna härlighet, kraft, ordning och ljus.*

Ur Wilford Woodruffs liv

Under sin barndom blev Wilford Woodruff och hans familj vänner med Robert Mason, en man känd för sina ovanliga religiösa trosupfattningar. President Woodruff mindes:

”Han trodde att det var nödvändigt att ha profeter, apostlar, drömmar, syner och uppenbarelser i Kristi kyrka, liksom de hade som levde i forna dagar, och han trodde att Herren skulle resa upp ett folk och en kyrka i de sista dagarna, med profeter, apostlar och alla de gåvor, krafter och välsignelser som den någonsin haft i någon av världens tidsåldrar ... Han kom ofta till min fars hus när jag var pojke, och lärde mig och mina bröder dessa principer, och jag trodde på honom.

Han bad en hel del, och han hade drömmar och syner, och Herren visade honom många ting genom syner, som skulle äga rum i de sista dagarna.

Jag ska här återge en syn som han återgav för mig. Sista gången jag såg honom sade han: 'Jag arbetade på min åker mitt på dagen när jag inneslöts i en vision. Jag placerades i mitten av en väldig skog med fruktträd: Jag var mycket hungrig och jag vandrade länge bland fruktträden för att hitta någon frukt att äta, men jag kunde inte finna någon frukt i hela fruktträdgården, och jag grät eftersom jag inte kunde finna någon frukt. När jag stod och tittade på fruktträden, i förundran över att det inte fanns någon frukt, började träden falla ner mot marken på alla sidor omkring mig, tills det inte fanns ett träd som stod upp i hela fruktträdgården. Medan jag förundrades över detta såg jag hur

det började spira fram skott ur rötterna från de träd som hade fallit och de slog ut till unga blomstrande träd framför mina ögon. De växte, blommade och bar frukt tills dess att träden var fyllda med den finaste frukt jag någonsin sett, och jag glädde mig över att se så mycken fin frukt. Jag gick fram till ett träd och fyllde mina händer med frukt och förundrades över dess skönhet, och jag skulle just smaka den när synen upphörde, och jag befann mig på samma ställe på åkern som i början av synen.

Därefter knäböjde jag på marken och bad till Herren, i Jesu Kristi namn, om att visa mig vad synen betydde. Herren sade till mig: ”Detta är tolkningen av synen. De stora träden i skogen föreställer din generation. Det finns ingen Kristi kyrka eller Guds rike på jorden i din generation. Det finns ingen Kristi kyrkas frukt på jorden. Det finns ingen man på jorden i denna dag och generation som är ordinerad av Gud till att administrera i någon av det fräl-sande evangeliets förrättningar. Men i nästa generation kommer jag Herren att sätta upp mitt rike och min kyrka på jorden, och rikets och Kristi kyrkas frukter, sådana som har åtföljt profeterna, apostlarna och de heliga i varje tidshushållning, ska återigen finnas i all sin fullhet på jorden. Du kommer att få leva för att se den dagen, och ta i frukten, men du kommer aldrig att få smaka den i köttet.””

President Woodruff fortsatte: ”När [han] var klar med återgivningen av synen och dess tolkning, sade han till mig ... ’Jag kommer aldrig att få smaka den här frukten i köttet, men du kommer att få det och du kommer att spela en framträdande roll i det riket.’ Han vände sig sedan om och lämnade mig. Dessa var de sista ord han någonsin uttalade till mig på jorden ...

Han hade denna syn omkring år 1800 och han berättade den för mig år 1830, samma vår som kyrkan organiserades.

Denna syn, tillsammans med allt annat han undervisade mig om, gjorde ett stort intryck på mitt sinne, och jag bad en hel del till Herren om att leda mig genom sin Ande, att förbereda mig för sin kyrka när den kom.”

När Wilford Woodruff blev medlem i kyrkan skrev han ett brev till sin vän Robert Mason. ”Jag ... berättade för honom att jag funnit den Kristi kyrka som han berättat för mig om”, erinrade han sig

senare. ”Jag berättade för honom om dess organisering och framkomsten av Mormons bok, att kyrkan hade profeter, apostlar och alla gåvor och välsignelser däri, och att rikets och Kristi kyrkas sanna frukt var uppenbar bland de heliga såsom Herren visat honom i hans syn. Han fick mitt brev, läste det många gånger och handskades med det som han handskades med frukten i synen, men han var mycket gammal och dog snart. Han levde inte tillräckligt länge för att någon äldste skulle hinna utföra evangeliets förrättningar för honom.

Vid första tillfälle jag hade, efter det att läran om dop för de döda uppenbarats, lät jag döpa mig för honom.”¹

Wilford Woodruffs lärdomar

Jesu Kristi evangelium är evigt och oföränderligt.

Herren har räckt ut sin hand många gånger i olika tidshushållningar för att upprätta sitt rike på jorden. Han har rest upp män — ädla andar — som kommit fram och iklätt sig kött under olika perioder och tidpunkter. Han har inspirerat dessa män, gett dem uppenbarelser, fyllt dem med inspiration, med ljus, med sanning, med det som hör Guds rike till.²

Om ni skulle träffa fader Adam, Set, Mose, Aron, Kristus eller apostlarna, så skulle de alla lära ut samma principer som vi har lärt oss: de skulle inte ändra på någonting. Detta evangelium är evigt till sin natur och oföränderligt till sin karaktär.³

Det har aldrig funnits mer än ett evangelium, det finns endast ett som någonsin kommer att ges till människobarnen. Detta evangelium har aldrig förändrats och kommer aldrig att förändras i tid och evighet. Det är likadant i varje tidsålder, dess förrättningar är desamma. De som trodde på evangeliet hade tro på Jesus innan han kom i köttet, och omvändelse från synd predikades före hans tid såväl som därefter. De praktiserade dop till syndernas förlåtelse och handpåläggning för den Helige Andens gåva, och de hade en kyrkans organisation som inspirerade människorna däri ... Detta är nödvändigt i varje jordisk tidsålder.⁴

Närhelst Herren har en kyrka på jorden, och denna kyrka tar emot Kristi evangelium, och den åtnjuter den Helige Anden,

tillhör varje gåva och nåd som någonsin tillhört Guds kyrka denna kyrka.⁵

Jesus Kristus upprättade sin kyrka under sin jordiska verksamhet, men människorna avföll en kort tid efter hans död och uppståndelse.

Jesus Kristus ... förde evangeliet till judarna och upprättade sitt rike ibland dem, med alla dess gåvor, förmåner och krafter: de sjuka blev botade och djävlar kastades ut. Gåvorna manifesterades bland dem. Men judarna förkastade honom, och slutligen så dödade de honom ... Han togs inte emot, och därefter, enligt befallningen, gick evangeliet till hedningarna.⁶

När riket presenterades för hedningarna så var det med apostlar och profeter, med helande krafter, med uppenbarelser direkt från Gud, och med varje gåva och förmån som judarna trodde på och åtnjöt när de var trofasta. När det gick ut till hedningarna var det fullkomligt organiserat, men allteftersom tiden gick förändrades förrättningarna i Guds rike, och hemföll åt samma exempel på otro och förblev så under många sekler utan himlens sanna ordning bland dem ... I sinom tid togs gåvorna, förmånerna och kraften i Guds rike bort, och de män som officierade i Guds forntida kyrka blev nästan alla dödade. De dödades därför att de bemödade sig om att behålla den i sin renhet, och försökte med all sin styrka att upprätta de principer som Gud hade uppenbarat.⁷

Långa sekler passerade förbi. Miljontals människor föddes, bodde på jorden, dog och gick till andevärlden, och inte en själ av dem, så långt vi har kunskap om det, hade makt att gå ut till människorna och administrera evangeliets livgivande och frälsande förrättningar. Det fanns otvivelaktigt miljontals goda män, som agerade enligt det bästa ljus de hade ... som kom fram på sin tid och predikade evangeliet enligt det ljus som de var i besittning av. Men de hade inte makten att administrera någon förrättning som ägde giltighet efter döden. De bar inte det heliga prästadömet.⁸

Världen var nästan utblottad på kunskap om sanningen och den Helige Anden, som utgjuts för att leda människorna på sanningens väg ... Själva det faktum att generation efter generation hade vuxit upp och upprättat system och organisationer, alla bedyrande

*"Jesus Kristus ... förde evangeliet till
judarna och upprättade sitt rike ibland dem."*

att det ägt rum i enlighet med frälsningens plan, och ändå motsade de varandra, tills de hade bildat mängder av kyrkor som alla skilde sig åt när det gällde läran, visar att någonting hade gått fel.⁹

Efter århundraden av avfall återställde Gud evangeliets fullhet genom profeten Joseph Smith.

Evangeliet har gått ut i vår tid i sin sanna härlighet, kraft, ordning och ljus, som det alltid gjort när Gud haft ett folk bland människorna som han erkänt som sitt. Samma organisation och evangelium som Kristus dog för, som apostlarna utgöt sitt blod för att upprätthålla, är återigen upprättat i denna generation. Hur gick det till? Genom betjäning av en helig ängel från Gud, från himmelen, som [samtalade] med en människa och uppenbarade för honom att världen var innesluten i mörker, att mörker omgav nationerna, vad som skulle ske i denna generation och vad som skulle hända i snabb följd ända till Messias ankomst. [Se J S skrifter 2:30–49.] Ängeln undervisade Joseph Smith om de principer som är nödvändiga för världens frälsning och Herren gav honom befallningar, beseglade prästadömet på honom och gav honom

makt att administrera förrättningarna i Herrens hus. Han berättade för honom att evangeliet inte fanns bland människorna, att hans rikes sanna organisation inte fanns i världen, att människorna hade vänt sig bort från hans sanna ordning, ändrat förrättningarna, brutit det eviga förbundet och ärvt lögnen och det som är till ingen nytta. Han berättade för honom att tiden hade kommit att lägga grunden till upprättandet av Guds rike bland människorna för sista gången, som förberedelse för de avslutande händelserna.¹⁰

Vad gjorde Joseph Smith efter att ha tagit emot prästadömet och dess förrättningar? Jag ska tala om för er vad han gjorde. Han gjorde det som sjutton sekler och femtio generationer, som hade kommit och gått, som allt prästerskap och kristna religioner och hela världen tillsammans inte kunde göra — trots att han var en [olärd] ung man framlade han för världen Jesu Kristi evangelium i dess fullhet, tydlighet och enkelhet, såsom det lärdes ut av dess upphovsman och hans apostlar. Han framlade Jesu Kristi kyrkas och Guds rikes fullkomliga organisation, såsom Paulus redogjorde för den — med huvud och fötter, armar och händer, varje del av kroppen fullkomlig inför himmel och jord. [Se 1 Kor 12:12–28.] Hur kunde han, en [olärd] pojke, göra det som all den kristna världen i sin lärdom i sjutton sekler misslyckats med att göra? Eftersom han berördes av Guds kraft blev han undervisad av de män som när de själva var i köttet hade predikat samma evangelium, och genom att göra detta uppfyllde han det som fader Adam, Enok, Mose, Elia, Jesaja, Jeremia och Jesus och hans apostlar alla hade profeterat om.

Paulus hade fog för att säga: ”Jag skäms inte för Kristi evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror.” [Se Rom 1:16.] På samma sätt kan de heliga säga: ”Vi skäms inte för Kristi evangelium.” Jag skäms inte över att säga att Joseph Smith var en Guds profet. Jag skäms inte för att bära vittne om att han blev kallad av Gud och lade grunden till denna kyrka och detta rike på jorden, för detta är sant, och varje man eller kvinna som är inspirerad av den Helige Anden kan se och förstå dessa ting ...

Han levde tills han tagit emot varje nyckel, förrättning och lag som någonsin getts till någon människa på jorden, från fader

Profeten Joseph Smith "tog under Petrus, Jakob och Johannes händer emot apostlaskapet och allting som hör ihop med det".

Adam fram till denna tidshushållning. Han tog emot krafter och nycklar under Moses händer för Israels insamling i de sista dagarna. Han tog under [Elias] händer emot nycklarna att besegla fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder. Han tog under Petrus, Jakob och Johannes händer emot apostlaskapet och allting som hör ihop med det. Han tog under Moronis händer emot alla de nycklar och den makt som hörde till Josefs stav, som är i Efraims hand. Han tog under Johannes Döparens händer emot det aronska prästadömet, med alla dess nycklar och makt, och varje annan nyckel och makt som tillhör denna tidshushållning, och jag skäms inte över att säga att han var en Guds profet.¹¹

Istället för att leva till nästan ett tusen år, som Adam gjorde, levde Joseph Smith till omkring trettioåtta års ålder. Han förde fram Josefs stavs uppteckning i Efraims hand — berättelsen om de forntida invånarna på denna kontinent. Genom Guds kraft översatte han den och den har publicerats på många språk. Förutom detta organiserade han Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga på en grundval av apostlar och profeter, med Kristus Jesus

som hörnstenen. [Se Ef 2:20.] Män ordinerades till prästadömet och sändes ut, från olika områden av livet, till att föra ut detta evangelium till världen. Gud talade om för Joseph Smith att han kallats att beskära vingården en sista gång före Människosonens ankomst. [Se L&F 24:19.] Sedan dess har tusentals av Israels äldster sänts ut i världen för att predika evangeliet ... Låt varje människa läsa uppenbarelserna i Läran och förbunden, vilka gavs genom honom under den korta tid han tillbringade här i köttet. Det är en av de främsta uppteckningar som någon människa någonsin gett den mänskliga familjen. Inte bara detta, han organiserade också begåvningen och utförde en hel del annat arbete. Vem kan begära av honom, att han under den korta tid han levde i köttet skulle ha gjort mer än han gjorde? Jag mottog min begåvning under hans händer. Han förde fram alla dessa förrättningar som har getts till de heliga. Faktum är att det är stort och förunderligt att han utförde så mycket som han gjorde.¹²

**Vi har nu förmånen att vandra
i det återställda evangeliets ljus.**

Jag betraktar varje folk välsignat av Herren som han har uppenbarat Jesu Kristi evangelium för, som han har gett det heliga prästadömet och myndighet att administrera i förrättningar i hans hus ... Jag anser detta vara vår situation idag. Vi har förmånen att vandra i ljuset, vi har förmånen att förstå och känna till sanningen, att känna till vägen till frälsning och upphöjelse i vår Faders och Guds närhet. Vi befinner oss i en situation då vi kan känna till hans sinne och vilja, genom hans tjänare profeterna. Herren har gett oss lärare och inspirerade män, män som är inspirerade av Anden och Guds kraft, iklätt dem sanning och begåvat dem med visdom för att alltid undervisa oss om vilken väg vi bör gå. Detta är en stor välsignelse.¹⁵

När jag funderar ... över den mänskliga familjens tillstånd, över hur annorlunda vår situation är i jämförelse med den situation mänskligheten befinner sig i, känner jag verkligen att vi borde visa tacksamhet mot vår store välgörare. Det finns miljontals i den mänskliga familjen som samlas i olika hus, i katedraler, kyrkor och kapell, i avsikt att dyrka Gud, men finns det en av dessa

många församlingar som kommer tillsammans med insikt om sanningen, såvida där inte finns någon äldste från vår kyrka som kallats att predika för världens invånare? Samlas de med insikt om principerna i samma evangelium, samma frälsningsplan, Jesu Kristi evangelium, på ett sätt som gör dem till ett?

Gud kan inte ena ett folk med så många olika trosuppfattningar, en sådan mängd läror diametralt motsatta varandra, som finns i världen. Men vi är ett välsignat folk, vi har enighetens principer hos oss och genom att genomföra dem binder de oss samman och gör oss till ett.

Det är enligt denna princip som de heliga är välsignade och gjorda fria. Vi är i hög grad befriade från de problem och den förvirring, de falska lärdomar, det mörker, de felsteg och den vidskepelse varigenom våra sinnen förmörkades, tills ljuset visade människornas barn att de befann sig i mörker, för detta var fallet med oss alla. Till dess ljuset kom famlade vi i mörker, i hög grad. Även om vi var ärliga, även om vi var motiverade av de bästa och heligaste känslor, var det så att innan evangeliets fullhet uppenbarades liknade världen de blinda som famlar längs väggen. [Se Jes 59:9–11.] Vi hade inga apostlar, inga profeter, inga inspirerade män som stod upp och talade om för oss vad vi skulle göra för att bli frälsta, och vi behövde gå igenom alla dessa svårigheter, elände och mörker som människobarnen är underkastade när de lever under falska lärdomar, falska traditioner och falska lärare ...

Vi är befriade från dessa ting, mörkrets moln har lyfts undan från oss, och den eviga sanningens ljus har börjat skina på våra sinnen ...

Detta håller jag för en av de största välsignelser som Gud har gett till människobarnen, att den enkla sanningen framhålls för dem ...

Var är den man eller kvinna som förstod någonting om Gud eller om evigheten förrän Joseph Smith uppenbarade evangeliets fullhet? Jag kunde läsa om det i Bibeln som vi nu tror på och tar emot, men jag var omsluten av världsliga traditioner och kunde inte förstå det.

Vi blir nu alltemellanåt undervisade om de enkla principerna i Jesu Kristi evangelium, om frälsningsplanen — sättet att leva för

att få bifall av vår Fader i himlen. Är inte detta en välsignelse utöver alla välsignelser? Om detta folk kunde förstå vilka välsignelser de har så skulle de aldrig känna sig olyckliga. Om detta folk kunde förstå vilken situation de befinner sig i, sitt sanna förhållande till Gud, skulle de känna sig fullkomligt tillfreds och de skulle inse att vår himmelske Fader är barmhärtig och att han har förlänat oss stora och härliga välsignelser.¹⁴

Jag tackar Gud att jag lever i denna tid av världshistorien, då mina öron har hört ljudet av Kristi evangeliums fullhet.¹⁵

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Gå igenom berättelsen på sidorna 1–3. Vad saknades i Robert Masons liv? Vad lär denna redogörelse om det stora avfallet och evangeliets återställelse?
- Studera sidorna 3–5 och sök efter kännetecken på Herrens sanna kyrka. Varför är det viktigt att kyrkan alltid upprättas enligt samma mönster?
- Vad var det, enligt president Woodruff, som ledde till det stora avfallet? Kan du nämna några följder av det stora avfallet? (Se s 4–5.) Hur visar sig dessa följder idag?
- Gå igenom sidorna 5–8 och sök efter några av de saker profeten Joseph Smith utförde i samband med evangeliets återställelse. Hur har detta påverkat ditt liv?
- Läs uttalandet som börjar längst ner på sidan 6. Hur kan vi visa att vi inte skäms för Jesu Kristi återställda evangelium?
- Lägg märke till orden *mörker* och *ljus* på sidorna 8–10. Vad kan du lära dig av president Woodruffs användning av dessa ord? Vad skulle du ha gått miste om i ditt liv om du inte hade tagit emot det återställda evangeliet?

Skriftställen som bör till detta ämne: Jesaja 29:10–14; Amos 8:11–12; Mormon 1:13–14; L&F 128:19–21

Slutnoter

1. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 23 maj 1881, s 334–335.
2. *Deseret News: Semi-Weekly*, 1 juli 1866, s 2.
3. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 24.
4. *Deseret News, Semi-Weekly*, 12 januari 1875, s 1.
5. "The Faith of the Latter-day Saints," *Millennial Star*, 25 juli, 1892, s 478.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 13 juni 1882, s 1.
7. *Deseret News*, 21 mars 1855, s 10.
8. *Deseret Weekly*, 14 november, 1891, s 658.
9. *Deseret News*, 26 september 1860, s 234.
10. *Deseret News*, 21 mars 1855, s 10.
11. *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 november 1873, s 1.
12. "Discourse by President Wilford Woodruff," *Millennial Star*, 21 maj, 1894, s 324-325.
13. *Deseret News*, 26 december 1860, s 338.
14. *Deseret News*, 6 januari 1858, s 350.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 28 december 1875, s 1.

Om profeten Joseph sade president Woodruff: "I sin offentliga och privata levnad förde han med sig den Allmäktiges Ande, och han visade prov på en själslig storhet som jag inte sett hos någon annan."

Joseph Smith: Profet, siare och uppenbarare

Joseph Smith, denna tidshushållnings profet, var alltid trofast mot de uppenbarelser han fick från höjden och uppfyllde därigenom sin förutorderade kallelse och beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod.

Ur Wilford Woodruffs liv

Från och med sina första dagar som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hade Wilford Woodruff ett vittnesbörd om profeten Joseph Smith. Han sade: ”Jag var helt övertygad om att Joseph var en profet innan jag såg honom. Jag hade inga förutfattade meningar om honom.”¹ I april 1834, omkring fyra månader efter sitt dop, reste broder Woodruff till Kirtland i Ohio, där han träffade profeten Joseph för första gången. Han berättade senare:

”Mitt första möte med honom var ganska märkligt. Jag såg honom ute på åkern med sin bror Hyrum. Han bar en mycket gammal hatt och höll på att skjuta mot en måltavla. Jag presenterades för honom och han inbjöd mig till sitt hem.

Jag accepterade inbjudan och var mycket uppmärksam på honom för att se vad jag kunde lära mig. På vägen till sitt hus sade han att detta var den första timme han ägnat åt avkopplande verksamhet under lång tid.

Strax efter ankomsten till sitt hus gick han in i ett angränsande rum, hämtade ett vargskinn och sade: ’Broder Woodruff, jag vill att du ska hjälpa mig garva det här.’ Jag tog följaktligen av mig min rock, började arbeta och hjälpte honom, och jag kände mig hedrad över att kunna göra det ... Han ville att vargskinnet skulle läggas på sätet i hans vagn ...

Detta var mitt första möte med profeten Joseph Smith, den store siaren i denna sista tidshushållning.”²

När president Woodruff erinrade sig den här erfarenheten sade han att en del skulle ha blivit illa berörda över att se en ledare i kyrkan ägna sig åt något sådant. Men hans egna iakttagelser av Joseph Smith, både offentligt och privat, bara stärkte hans vittnesbörd om profetens mission. Från dessa tidiga dagar i Kirtland, till profetens martyrdöd 10 år senare, verkade Wilford Woodruff trofast tillsammans med Joseph Smith, även när vänner och medarbetare i kyrkan avföll. Han sade: ”Trots alla avfall vi varit med om, alla svårigheter och prövningar som vi kallats att gå igenom ... var det ingen frestelse för mig att betvivla detta verk eller tvivla på att Joseph Smith var en Guds profet.”³

Den 19 mars 1897 gjorde den 90 år gamle president Woodruff en ljudinspelning av sitt vittnesbörd. Han var den förste presidenten i kyrkan att göra detta. Han ägnade en stor del av sitt korta budskap åt att vittna om profeten Josephs mission, vilket återspeglade en livslång hängivenhet till sin vän och ledare:

”Jag bär mitt vittnesbörd om att Joseph Smith var en sann Guds profet, ordinerad av Gud till att lägga grundvalen till denna kyrka och detta rike i tidernas fullhets utdelning ... Profeten Joseph lade ner sitt liv för Guds ord och för sitt vittnesbörd om Jesus Kristus, och han kommer att krönas som martyr i Guds och Lammets närvaro. I samtliga vittnesbörd som profeten Joseph bar för oss var Guds kraft synligt uppenbar i honom.”⁴

Wilford Woodruffs lärdomar

Både offentligt och privat var profeten Joseph Smith älskvärd, barmhärtig och trofast.

Jag färdades hundratals mil med Joseph Smith. Jag kände honom väl.⁵

Jag glädde mig storligen över det jag såg hos broder Joseph, för i sin offentliga och privata levnad förde han med sig den Allmäktiges Ande, och han visade prov på en själslig storhet som jag inte sett hos någon annan.⁶

Hans själ svällde vidsträckt som evigheten för den mänskliga familjens välfärd.⁷

Broder Joseph skulle ha inneslutit hela den mänskliga familjen i frälsningens principer om han haft möjlighet därtill.⁸

Den tidshushållning han var kallad att inleda är den största som någonsin getts till människan, och det krävde just en sådan man till att stå som överhuvud för den — en man som var trofast mot Gud och sina bröder, som var siare och uppenbarare, och vars tro på Gud var sådan att han aldrig vacklade eller tvivlade utan höll ut och uppmuntrade andra att gå framåt i det stora verk som låg framför dem.⁹

Joseph Smith var förutordinerad att upprätta Guds verk i de sista dagarna.

Joseph Smith hölls kvar i andevärlden i tusentals år för att födas i köttet vid rätt tidpunkt, få inspiration av Gud, få besök av honom, och bli kvalificerad och förberedd för den mission som anförtrotts honom.¹⁰

Joseph Smith utsågs av Herren före sin födelse, i lika hög grad som Jeremia. Herren sade till Jeremia: ”Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, och innan du kom fram ur modersskötet helgade jag dig. Jag satte dig till en profet för folken.” [Jeremia 1:5.] Han befalldes att varna Jerusalems invånare för deras ogudaktighet. Han tyckte att det var en svår uppgift, men gjorde slutligen det som han blivit befalld att göra. Därför säger jag om Joseph Smith att han mottog sin kallelse före världens grundläggning och att han kom fram i Herrens rätta tid för att upprätta detta verk på jorden.¹¹

Profeten Joseph Smith mottog undervisning av Gud Fadern, Jesus Kristus, den Helige Anden och himlens änglar.

Joseph Smith har ofta beskrivits som en obildad, olärd man. Han var son till en lantbrukare och hade mycket få möjligheter till utbildning. Vilken nybörjarbok använde han sig av för att uppenbara evangeliets fullhet för världen? Ingen alls, bara den

undervisning han mottog genom betjäning av himlens änglar, genom Guds röst och genom den Helige Andens inspiration och kraft. De principer som har uppenbarats för världen genom honom är lika sanna som Guds tron. Deras inflytande gör sig redan märkbara på jorden, och blir allt större fram till Människosonens ankomst.¹²

Joseph Smith påverkades av den Helige Anden, och som svar på sina böner betjänades han av Fadern och Sonen, och Fadern sade till honom: ”Denne är min älskade Son. Hör honom.” [Se J S skrifter 2:17.] Han lyssnade noggrant till Jesu Kristi ord och fortsatte att göra det tills han, liksom Frälsaren, blev dödad.¹³

Vad jag vet har jag aldrig läst någonstans om att samma kraft visat sig i någon tidshushållning för människobarnen, som manifesterade sig för Guds profet när han organiserade denna kyrka, när både Fadern och Sonen visade sig för profeten Joseph som svar på hans bön ... Detta var en viktig uppenbarelse, som aldrig någonsin getts på liknande sätt i någon av de tidshushållningar som Gud gett världen. Guds profet blev betjänad av änglar när han organiserade kyrkan. De var hans lärare, de var hans instruktörer, och allt han gjorde, och allt han utförde från första början, från den dagen till dagen för sitt martyrskap, var föranlett av uppenbarelsen från Jesus Kristus.¹⁴

Jag vill påstå att jag inte tror att det någonsin funnits en man ... som var närmare och mera bekant med Gud Fadern, Gud Sonen och Gud den Helige Anden, än profeten Joseph Smith. Uppenbarelsens kraft var med honom från den dag då han kallades att ta emot prästadömet till den tidpunkt då han led martyrdöden. Inspirationens kraft var med honom dag för dag. Detta visar sig tydligt i de uppenbarelsen som finns i Läran och förbunden. Närhelst Herren kände för att tillrättavisa honom var Joseph Smith tvungen, genom sin egen mun, att tillrättavisa sig själv, och han tvekade inte att frambara Herrens ord, även om de var riktade mot honom själv. Han var enad med Herren, han var enad med den Helige Anden, han var enad med himlens änglar.¹⁵

Profetior, uppenbarelsen och påbud från den Allsmäktige omgav, så att säga, denne man, och han behövde få undervisning, inte av människor eller människors vilja, utan av Guds änglar. Det

*Joseph Smith "betjänades av
Fadern och Sonen som svar på sina böner".*

krävdes Guds uppenbarelser för att undervisa honom, och han mottog i årtal undervisning genom syner och uppenbarelser, och genom heliga änglar som sändes från Gud från himlen för att undervisa och instruera honom och förbereda honom för att lägga grundvalen till denna kyrka ...

Joseph kunde inte själv förstå, förrän han inneslöt i evighetens syner, betydelsen av det verk som han hade lagt grundvalen till. När hans sinne var öppet kunde han i många avseenden förstå Guds avsikter, och dessa uppenbarelser omgav honom och vägledde hans fotsteg.¹⁶

**Trots prövningar och förföljelse förblev
profeten Joseph Smith trofast mot sitt vittnesbörd.**

När Joseph för den kristna världen framlade de principer som Gud meddelat honom, väckte han genast deras fördomar. Han var tvungen att kämpa mot traditioner som de hade ärvt från sina fäder, vilka inte kände Gud eller hans vägar, traditioner som under tidsåldrarnas gång förts vidare till dem och som stod i rak motsats till himlens frälsande sanningar.¹⁷

Hela världen vände sig mot honom — präster och folk. Varför blev det så? Helt enkelt därför att Joseph Smith liknade andra profeter och apostlar. Han frambringade en tidshushållning med Jesu Kristi evangelium, vilken kom i kontakt med människors traditioner — traditioner som förts vidare från generation till generation.¹⁸

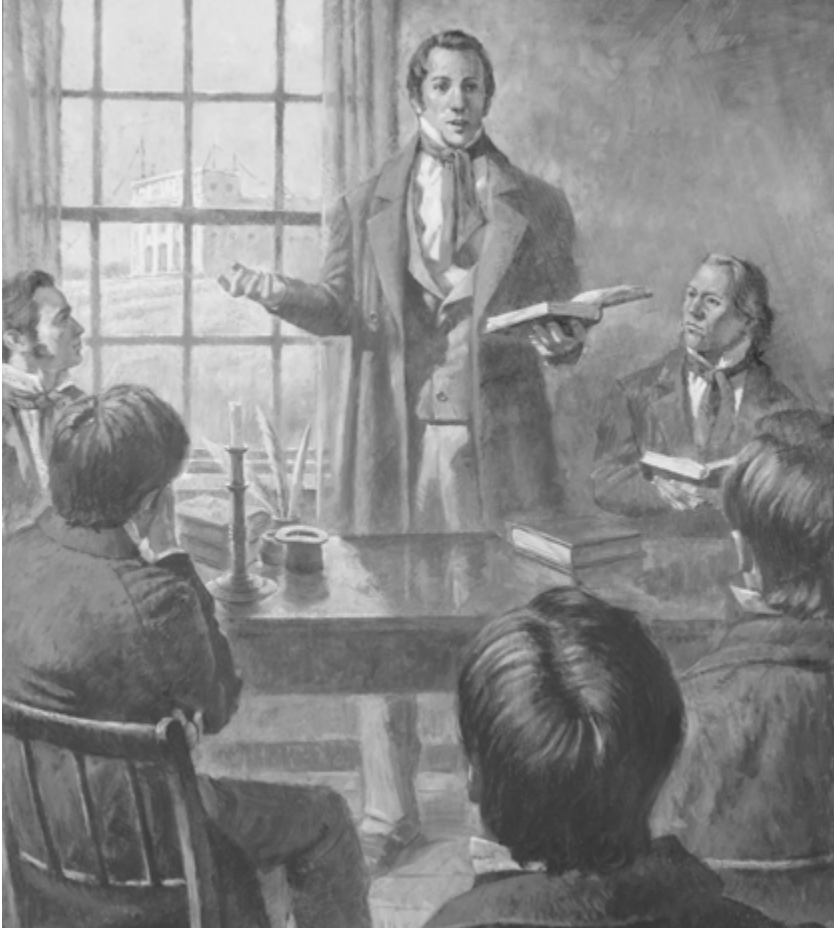
Hans liv var en ständig kamp med motstånd från alla håll, särskilt från den tidens präster, men han fortsatte trots detta och glädde sig storligen över sitt arbete tills han hade avslutat sitt vittnesbörd i köttet, efter att ha verkat för denna sak i ungefär fjorton år. Han behövde ge sig ut på djupt vatten, men han var aldrig modfälld eller betryckt, trots att han behövde kämpa mot fiender både utom och inom sina egna led. Han förlorade aldrig det stor slagna i sin kallelse ur sikte, ej heller gudomligheten i detta verk, utan talade och verkade mitt ibland folket under alla omständigheter som den man han var — Guds profet, siare och uppenbare för den sista tidshushållningen.¹⁹

Varje förnimmelse i hans själ, varje tanke i hans sinne, varje handling i hans liv, visade att han var fast besluten att upprätthålla sanningens princip, även om han måste offra sitt liv.²⁰

Herren talade om för Joseph att han skulle pröva honom, för att se om han skulle hålla fast vid sitt förbund eller inte, ända till döden. Han prövade honom, och även om han hade hela världen att kämpa mot, och trolöshet från falska vänner att stå emot, även om hela hans liv var fyllt med svårigheter, oro och bekymmer, var han ändå under alla sina prövningar, fängelsevistelser, förföljelser och all misshandel han behövde utstå, trofast mot sin Gud, trofast mot sina vänner.²¹

**Med en vision om kyrkans bestämmelse
förberedde profeten Joseph Smith de tolv apostlarna
och gav dem kraft att föra Herrens verk vidare.**

Kyrkan organiserades den 6 april 1830, med sex medlemmar, men Joseph hade tro på att det rike som påbörjats på detta sätt, likt ett senapsfrö, skulle bli till en stor kyrka och ett stort rike på jorden.²²

Äldste Wilford Woodruff var närvarande när profeten Joseph Smith överlämnade rikets nycklar till de tolv apostlarnas kворum.

Joseph Smith var det han påstod sig vara, en Guds profet, siare och uppenbarare. Han lade grunden till denna kyrka och detta rike, och levde tillräckligt länge för att överlämna rikets nycklar till Israels äldster, till de tolv apostlarna. Han tillbringade den sista vintern av sitt liv, ungefär tre eller fyra månader, med de tolv apostlarnas kворum, och undervisade dem. Det handlade inte bara om att utföra evangeliets förrättningar för dem under några timmar, utan han tillbringade dag efter dag, vecka efter vecka, månad efter månad, med att undervisa dem och några andra om det som hör Guds rike till.²³

Någon tid före sin död blev profeten Joseph inspirerad av Herren att förutse sin egen bortgång från den jordiska scenen. Detta visade sig på olika sätt, men särskilt genom den stora iver han visade prov på när han förlänade de tolv apostlarna samtliga nycklar och all auktoritet som hör till det heliga prästadöme som han tagit emot. Han förkunnade privat och offentligt att de var utrustade och fullt kvalificerade, och att han fört över Guds rike till de tolv apostlarnas skuldror.

Jag, Wilford Woodruff, som den siste levande mannen i köttet som var närvarande vid detta tillfälle, känner det som en plikt jag är skyldig Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Israels hus, ja, hela världen, att bära detta mitt sista vittnesbörd till alla nationer om att under vintern 1843–1844 kallade Joseph Smith, Guds profet, de tolv apostlarna samman i staden Nauvoo och tillbringade många dagar med oss för att ge oss våra begåvningar, och undervisa oss om de härliga principer som Gud uppenbarat för honom. Vid ett tillfälle stod han mitt ibland oss i nästan tre timmar och förkunnade för oss om den stora och sista tidshushållning som Gud satt sin hand till att genomföra på jorden i dessa sista dagar. Rummet var fyllt med som det tycktes en förtärande eld. Profeten var utrustad med Guds väldiga kraft och hans ansikte lyste och var genomskinligt klart, och han avslutade detta tal, som aldrig kommer att glömmas bort i tid eller i evighet, med följande ord:

”Bröder, jag har känt stor sorg i hjärtat av rädsla att bli borttagen från jorden med Guds rikets nycklar på mig, utan att besegla dem på andra mäns huvuden. Gud har beseglat på mitt huvud alla de Guds rikets nycklar som är nödvändiga för att organisera och bygga upp kyrkan, Sion, och Guds rike på jorden, och för att förbereda de heliga för Människosonens ankomst. Nu, bröder, tackar jag Gud för att jag har levt för att se dagen då jag har kunnat ge er era begåvningar, och jag har nu på era huvuden beseglat alla makter som hör till de aronska och melkisedekska prästadömena och apostlaskapet, med alla nycklar och makter däri, vilka Gud har beseglat på mig, och nu för jag över allt det arbete, de bördor och bekymmer som hör till denna kyrka och detta rike på era skuldror. Jag befaller er i Herren Jesu Kristi

namn att räta på ryggen och bära denna kyrka och detta Guds rike vidare inför himmel och jord, inför Gud, änglar och människor, och om ni inte gör det blir ni fördömda.”

Och samma Ande som fyllde rummet vid detta tillfälle brinner i mitt hjärta när jag skriver ner detta vittnesbörd.²⁴

Profeten Joseph Smith beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod.

Joseph Smith levde tills han lämnat sitt testamente till världen, och när han beseglat alla dessa nycklar, krafter och välsignelser på Brigham Youngs och sina bröders huvuden, när han överlämnat dessa nycklar till jorden för att aldrig mer tas bort, när han gjort detta, och fört fram denna uppteckning, denna bok med uppenbarelser, vars kungörelser berör hela denna generations bestämelse — jude, hedning, Sion och Babylon, alla jordens nationer — beseglade han sitt vittnesbörd med sitt blod i fängelset i Carthage, där han och hans broder Hyrum dödades av onda och ogudaktiga män.²⁵

Jag måste tillstå att det under den tiden tycktes märkligt för mig att profeten och hans bror Hyrum tilläts bli borttagna från vår mitt. Men Joseph Smith, genom befallning från Gud och genom himmelens krafter och uppenbarelser, ordinerades och lade grundvalen till denna stora tidernas fullhets utdelning. Han kom till världen och ordinerades för att organisera Kristi kyrka för sista gången på jorden, till att förbereda den för Människosonens ankomst. Men vid närmare eftertanke blev jag efter hans död övertygad om att han hade ordinerats till att dö — till att utgjuta sitt blod som ett vittnesbörd för denna tidshushållning.²⁶

Joseph ... var trofast och modig i vittnesbördet om Jesus fram till dagen för sin död.²⁷

Han bar sitt vittnesbörd, skrev ner det och beseglade det med sitt blod och lade ner sitt liv. Detta vittnesbörd äger giltighet idag för hela världen, och fortsätter att göra det till tidens ände.²⁸

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig på att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Vad var ovanligt med hur Wilford Woodruff träffade Joseph Smith för första gången? (Se s 13–14.) Vad lär oss denna berättelse om profeten Joseph Smith?
- Slå upp sidorna 14–15 och gå igenom avsnittet om Joseph Smiths karaktär. Varför är det till hjälp att känna till Joseph Smiths karaktär både i det privata och offentliga livet? Hur påverkar vårt privata uppförande vår förmåga att undervisa och leda?
- Vad tycker du är anmärkningsvärt med hur Joseph Smith lärde sig evangeliets fullhet? (Se s 15–17.)
- Hur reagerade profeten Joseph på motgångar? (Se s 18.) Hur kan vi ha nytta av hans exempel?
- Varför överlämnade profeten Joseph Smith rikets nycklar till de tolv apostlarna? (Se s 18–21.) Varför är det viktigt för oss att veta att detta hände?
- Gå igenom det president Woodruff sade om Joseph Smiths död (s 21). Vad känner du inför det offer Joseph och Hyrum Smith utförde?
- Vad gjorde intryck på dig när du läste det president Woodruff sade om profeten Joseph Smith?
- Varför är det viktigt att få ett vittnesbörd om profeten Joseph Smith? Vad kan vi göra för att stärka vårt vittnesbörd om profeten?

Skriftställen som hör till detta ämne: 2 Nephi 3:6–15; L&F 5:10; 135; Joseph Smiths skrifter 2

Slutnoter

1. *Deseret News*, 20 januari 1858, s 363.
2. *Deseret News*, 20 januari 1858, s 363.
3. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 29–30.
4. *Testimonies of the Presidents of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (videokassett 1986, artikelnummer 53242).
5. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 31.
6. *Deseret News*, 20 januari 1858, s 363.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 36.
8. *Deseret News*, 16 december 1857, s 324.
9. *Deseret Weekly*, 26 oktober 1889, s 560.
10. "Revelation and Judgment," *Deseret Weekly*, 25 augusti, 1894, s 289.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 281–282.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 maj 1873, s 1.
13. *Deseret Weekly*, 14 november, 1891, 658.
14. *Millennial Star*, 28 april, 1890, 258.
15. *Deseret Weekly*, 30 augusti, 1890, 306.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 november 1873, s 1.
17. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 31.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 42–43.
19. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 31–32.
20. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 36.
21. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 33.
22. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, s 1.
23. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 35.
24. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14 november 1887, s 722.
25. *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 november 1873, s 1.
26. *Deseret Weekly*, 14 november, 1891, 658–59.
27. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, s 1.
28. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 maj 1876, s 4.

*Som medlem i de tolv apostlarnas kворum arbetade
äldste Wilford Woodruff flitigt med att hjälpa till att upprätta
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga i tidernas fullbets utdelning.*

Tidernas fullhets utdelning

Som medlemmar i kyrkan har vi en helig plikt att hjälpa till att bygga Guds rike i denna sista tidshushållning.

Ur Wilford Woodruffs liv

Vid olika tidpunkter i världens historia har Herren upprättat evangelieutdelningar. I varje tidshushållning har han uppenbarat sitt evangelium genom en eller flera bemyndigade tjänare. Profeten Joseph Smith var Herrens redskap till att upprätta den nuvarande tidshushållningen, vilken i skrifterna betecknas som "tidernas fullhets utdelning". (Ef 1:10; L&F 128:20)

På våren 1834 var Wilford Woodruff närvarande vid ett prästadsömsmöte i Kirtland i Ohio. På detta möte började han förstå kyrkans bestämmelse i denna tidshushållning. Han berättade senare:

"Ett kall utgick från profeten till alla prästadsömsbärare att samlas i det lilla timrade skolhuset. Det var ett litet hus på kanske 18 kvadratmeter. Men det rymde hela det prästadsöme i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga som då fanns i Kirtland ... Det var första gången som jag såg Oliver Cowdery, eller hörde honom tala. Det var första gången jag såg Brigham Young och Heber C Kimball, och de två bröderna Pratt [Orson och Parley], och Orson Hyde och många andra. Det fanns inga apostlar i kyrkan då förutom Joseph Smith och Oliver Cowdery. När vi samlats bad profeten Israels äldster att tillsammans med honom bära vittnesbörd om detta verk. De som jag nämnt talade, och många andra jag inte nämnt bar sina vittnesbörd. När de var klara sade profeten: 'Bröder, jag har blivit mycket uppbyggd och har lärt mig mycket av era vittnesbörd här i kväll. Men jag vill säga er detta inför Herren, att ni inte vet mer om denna kyrka och detta rikets öde än en baby på sin mors knä. Ni förstår det inte.' Jag var rätt överraskad. Han sade: 'Det är bara en

liten grupp prästadömsbärare här ikväll, men denna kyrka kommer att uppfylla Nord- och Sydamerika — den kommer att uppfylla jorden.”¹

Wilford Woodruff ägnade sitt liv åt att bygga upp Guds rike, och han fortsatte att ta emot instruktioner från Joseph Smith, även efter profetens död. Han berättade om en syn han hade i vilken han talade med Joseph Smith: ”Jag såg honom vid dörren till templet i himlen. Han kom till mig och talade till mig. Han sade att han inte kunde stanna och prata med mig för han hade bråttom. Näste man jag träffade var fader Smith [Joseph Smith den äldre]. Han kunde inte prata med mig för han hade bråttom. Jag träffade ett halvt dussin bröder som haft höga ämbeten på jorden, men ingen av dem kunde stanna och prata med mig för de hade bråttom. Jag var mycket förvånad. Lite senare såg jag profeten igen och jag fick förmånen att ställa en fråga till honom.

’Nu’, sade jag, ’vill jag veta varför ni har så bråttom. Jag har haft bråttom i hela mitt liv, men jag trodde att min brådska skulle vara över när jag kom till himmelriket, om jag någonsin gör det.’

Joseph sade: ’Det ska jag säga dig, broder Woodruff, att varje tidshushållning, som haft prästadömet på jorden och gått in i celestialet rike, har haft en viss mängd arbete att utföra som förberedelse för att komma till jorden med Frälsaren, när han kommer för att regera på jorden. Varje tidshushållning har haft rikligt med tid till detta arbete. Det har inte vi. Vi är den sista tidshushållningen, och det är så mycket arbete som måste göras att vi måste skynda oss att utföra det.’²

Wilford Woodruffs lärdomar

Herren och hans profeter har sett fram emot denna tidshushållning redan innan världens grund lades.

Alla inspirerade män, från fader Adams dagar till Jesu dagar, såg i större eller mindre utsträckning den stora och sista tidshushållningen, då Herren skulle uträcka sin hand till att förbereda jorden och ett folk för Människosönens ankomst och ett rättfärdigt styre.³

Jag anser att det verk ... som har pågått alltsedan denna kyrka organiserades, helt enkelt verkställer vår Fader i himlens stora plan — den plan som bestämdes innan världens grund lades. Faktum är att det inte finns någon evangelieutdelning som Guds profeter och inspirerade män har sett fram emot med lika stort intresse ...

När Jesaja med profetisk vision såg fram emot vår tid använde han sig av ett mycket kraftfullt språk när han försökte uttrycka sina känslor inför den. På ett ställe säger han: ”Jubla, ni himlar, och fröjda dig, du jord, brist ut i jubel, ni berg. Ty HERREN tröstar sitt folk och förbarmar sig över sina betryckta.” Sion säger: ”HERREN har övergivit mig, Herren har glömt mig.” ”Kan då en mor glömma sitt barn, så att hon inte förbarmar sig över sin livsfrukt?” ”Ja”, säger Herren, ”en kvinna kan göra det”, men han ska inte glömma Sion. Han säger: ”Sion är upptecknat på mina händer, hennes murar står alltid inför mig.” [Se Jesaja 49:13–16.]

Detta Guds Sion har funnits inför hans ansikte redan innan världens grund lades.⁴

Herren skapade inte denna värld utan en plan. Han har aldrig planlöst utfört något av sitt verk. Jorden skapades för vissa ändamål, och ett av dessa ändamål var dess slutliga återlösning och upprättandet av hans regering och rike på jorden i de sista dagarna, att förbereda den för Herren Jesu Kristi regering, vars rätt det är att regera. Denna fastställda tid har kommit, denna tidshushållning är inför oss, vi lever mitt uppe i den.⁵

Ingenting kan hindra kyrkan från att fullgöra sin bestämmelse.

Kyrkan har fortsatt att växa. Det är den enda sanna kyrkan på hela jordens yta. Den är äldre än världen. Den har fortsatt att växa alltsedan den dag då den blev organiserad tills nu ... Det är den Allrahögste Gudens avsikt att den ska finnas på jorden iklädd makt och härlighet och herravälde, såsom Guds profeter förutsåg på sin tid och i sin generation. Detta är det rike som Daniel såg, och det ska fortsätta att rulla fram tills det har uppfyllt hela jorden. [Se Daniel 2:34–35, 44–45; L&F 65:2.]⁶

"Denna kyrka har fortsatt växa ... Detta är det rike som Daniel såg, och det ska fortsätta att rulla fram tills det har uppfyllt hela jorden."

Vi tror att denna kyrka ska förbereda vägen för Kristi ankomst, när han ska regera som kung, och att den därefter ska utvecklas till Guds rike, som alla kristna ber om ska komma, att Guds vilja ska ske på jorden liksom den sker i himlen. [Se Matteus 6:10.]⁷

Det finns ingen kraft på jordens yta som kan omintetgöra denna kyrka. Varför? Eftersom Gud har den i sin hand. Han är dess upphovsman, och han har genom otaliga skaror av profeter lovat att den ska stå fast.⁸

När de dödade Joseph och Hyrum så dödade de inte "mormonismen", de dödade inte tron på Gud, de dödade inte hoppet och den kristliga kärleken, de tog inte bort förrättningarna i Guds hus, ej heller makten i det heliga prästadömet. Himlens Gud bestämmer över dessa ting.⁹

Guds rike går framåt, inte bakåt.¹⁰

Var finns den medlem eller den person som någonsin sett denna kyrka gå bakåt? ... Oavsett vilka omständigheter vi befinner oss i så har detta rike gått framåt och uppåt hela dagen lång ända till nuvarande timma. Kommer den någonsin att gå bakåt?

Nej, det kommer den inte att göra. Detta Herrens Sion, i all dess skönhet, makt och härlighet, är upptecknat på den Allsmäktige Gudens händer, och det är alltid inför hans ansikte. Hans påbud är fastlagda och ingen människa kan åsidosätta dem.¹¹

Även om alla mörkrets makter går till angrepp mot oss är Herren vår vän och han stödjer oss och ger oss kraft att bygga upp Sion och föra ut detta verk i förberedelse för Människosonens ankomst. Låt därför era hjärtan finna tröst ... Vi bör alla vara enade i den sak som vi är engagerade i. Om vi är detta ska vi avgå med seger.¹²

Vi har inte alltid haft en bekymmerslös tillvaro, vi har utstått krig och motstånd från början ända tills nu, men vi och världen kan lugna våra hjärtan angående ”mormonismen”, för den ska aldrig upphöra, utan finnas kvar när Herren Jesus Kristus kommer på himlens moln.¹³

Guld och silver må försvinna, hus och landområden må förstöras, alla timliga angelägenheter må upphöra, men aldrig någonsin prästadömet, aldrig någonsin frälsningen, aldrig någonsin Guds rike, och aldrig någonsin kommer profetiorna att lämnas ouppfyllda.¹⁴

Vi hölls kvar i andevärlden för att bygga upp Guds rike i denna tidshushållning.

Vi hölls kvar i andevärlden i tusentals år för att stå fram i köttet i de sista dagarna för att ta Guds rike i besittning och bygga upp det. När vi inser detta, vad tänker vi på, som medlemmar i kyrkan? Vi har en stor strid att utkämpa. Lucifer, gryningens son, och alla hans härskaror, är förenade emot oss. Vi är bara ett litet antal, i jämförelse med jordens invånare. Det har aldrig funnits annat än få män och kvinnor, i någon tidsålder, som varit tillräckligt självständiga för att förkasta det onda och tjäna Herren. Men vi anses värdiga att räknas bland hans folk. Därför är det dags att vi står upp, att vi vaknar upp, och att vi, iklädda Guds kraft och det heliga prästadömet, ärar detta prästadöme och erhåller de välsignelser som hör därtill.¹⁵

De har aldrig funnits ett folk som detta. Det har aldrig funnits ett verk likt detta sedan Gud skapade världen. Det är sant att det

funnits många män som predikat evangeliet, men i tidernas fullhets utdelning har Herren räckt ut sin hand för att upprätta sitt rike. Detta är den sista tidshushållningen. Han har rest upp män och kvinnor att föra vidare hans verk, och som jag ofta sagt har många av oss hållits kvar i andevärlden sedan världen organiserades till den generation vi nu lever i.¹⁶

Guds uppenbarelser i Bibeln, Mormons bok och Läran och förbunden håller på att uppfyllas. Vi uppfyller dem. Och medan vi är här, låt oss vara trofasta mot Gud, den store Elohim, judarnas såväl som hedningarnas Gud. Han litar på oss och ingen annan. Han förlitar sig på de heliga. Varför? Eftersom ingen annan har tagit emot fullheten av det eviga evangeliet, ingen annan har bestämt sig för att bygga upp detta rike. Min tro och mina känslor om detta är att vi kallades innan världen var till, liksom de forna apostlarna, att komma fram i köttet och ta detta rike i besittning, och vi måste göra det eller också bli fördömda. Detta är vår ställning idag. De himmelska härskarornas ögon är riktade mot oss. Gud själv och hans Son Jesus Kristus och alla dessa apostlar och profeter som har beseglat sitt vittnesbörd med sitt blod vakar över detta folk. De besöker er, de iakttar ert arbete, för de vet mycket väl att er uppgift är att bygga upp detta rike, att bygga upp Sion, helga det, helga jorden och förbereda världen för Människosonens ankomst.¹⁷

Som medlemmar i kyrkan har vi ett stort verk att utföra.

Joseph Smith ... kom som uppfyllelse på profetior, fullgjorde det som krävdes av honom, lade grunden till verket, tog emot prästadömet och apostlaskapets nycklar och varje gåva och förman inom kyrkans organisation som är nödvändig för att föra kyrkan vidare. Vi är kallade att bygga på den grundval han lade.¹⁸

Om vi kunde få en vision om vad detta rike är och ska utträta idag och i framtiden, och vad vi måste göra, vilka prövningar vi måste gå igenom, skulle vi sannerligen se att vi har ett stort verk framför oss.¹⁹

Vår särskilda kallelse är att bygga upp Sion och förbereda folket för att stå på heliga platser, medan Guds domar utgjuts över de ogudaktiga.²⁰

Det är Guds sinne och vilja att de heliga ska ha en grundlig insikt om att de befinner sig mitt i den stora och sista tidshushållning som Gud har gett människan, och att de också ska ha en grundlig insikt om de ansvar som åvilar dem som delaktiga i den. Och de bör aldrig förlora ur sikte det faktum att alla mörkrets förenade krafter aldrig kan omintetgöra Guds avsikter angående det verk som han har föresatt sig att utföra, i den tid och generation som vi lever i. De sista dagars heliga bör leva inför Herren på ett sådant sätt att de förstår den ställning vi befinner oss i, och de plikter som fordras av våra händer, för Herren kräver vissa ting av oss i vår tid och i vår generation, på samma sätt som han krävt det av sitt folk i varje tidsålder, när han har gett dem fullheten av det eviga evangeliet och det heliga prästadörets makt och myndighet ...

Det är också Herrens vilja att vi ska betala vårt tionde och våra offergåvor. Det är hans vilja att vi ska lyda visdomsordet, att vi ska hålla buden och undervisa andra om dem. Vi hålls ansvariga för allt det vi underlåter att göra som vi borde göra, såväl som för det vi gör. Vi bör vara av ett hjärta och ett sinne, och inte tillåta någonting av timlig eller andlig natur att skilja oss från kärleken till Gud och våra medmänniskor ...

Vi borde vara eniga och eftersträva varandras välfärd. Vi borde undervisa våra söner och våra döttrar, såväl som världen, om Kristi evangeliums principer, och förbereda oss på de framtida händelser som omtalas i de uppenbarelser som Herren har gett till oss. Han har redan påbörjat sitt verk, sitt stora och förunderliga verk bland jordens invånare som Jesaja talade om. [Se Jesaja 29:14.] Han ska inte dra tillbaka sin hand förrän hans avsikter är fullbordade.²¹

Vi har ett stort verk framför oss, och all vår ansträngning och alla våra förmågor och talanger krävs för att utföra det. Vi måste söka efter Guds Andes hjälp, för utan denna Ande kan vi knappast uträtta någonting.²²

Jag säger er att när ni å ena sidan ser er omkring och ser det tillstånd världen befinner sig i, och å den andra sidan ser vad vi har att göra, och vad Guds rike måste uträtta för att fullgöra sin bestämmelse och uppfylla Jesu Kristi uppenbarelser, bör vårt främsta mål vara att bygga upp Guds rike och föra det vidare ...

*"Vår särskilda kallelse är att bygga upp Sion
och förbereda folket för att stå på heliga platser."*

Vi bör sträva efter att bygga upp riket, och inte bara säkerställa välsignelserna för oss själva, utan också eftersträva att bli frälsare på Sions berg, och försöka göra allt det goda vi kan och arbeta för att främja Sions sak och intressen i varje del av det område där vi är kallade att verka.

När vi följer denna inriktning har vi framgång och ständig frid i våra sinnen, och som Herren har sagt undanhålls inget den som söker efter rättfärdighet och välsignelser i Guds rike ...

Det finns många stora ting som står för dörren, många stora förändringar som ska äga rum på jorden, och riket växer. Jag vill här uppmana alla medlemmar som lyssnar till mig denna dag att noggrant studera den belägenhet de befinner sig i och rannsaka sina hjärtan för att se om de finner nåd inför Herren vår Gud. Låt oss sedan ständigt tillväxa i tro, i hopp, i rättfärdighet och i varje dygdig princip som är nödvändig för oss att ha för att få stöd i varje prövning vi kan kallas att gå igenom för att bevisa att vi är Guds vänner, om vi ska hålla oss kvar i förbundet eller inte. Vi blir prövade från denna stund till Messias ankomst eller medan vi lever på jorden.²³

De heliga behöver inte frukta om de bara håller fast vid de förbund de har ingått med Gud och noga genomför de principer vilka han har sagt måste styra oss när vi bygger upp hans Sion.

Men om vi glömmer bort våra förbund och avlägsnar oss från och inte fäster avseende vid den undervisning som han har gett oss, var då förvissade om, ni heliga, att vi befinner oss i en farofyllt situation. Guds avsikter kan inte gäckas, men vi blir tuktrade, och de som envisas med denna inriktning blir förkastade och berövade all delaktighet i de välsignelser som utlovats till Sion.²⁴

Herren är med detta folk, men som medlemmar tror jag inte att vi alltid värderar våra förmåner. Vi är kallade att utföra ett verk. Herren har lagt detta verk i våra händer, och vi hålls ansvariga inför himlarna och jorden för hur vi använder de förmågor — ljuset och sanningen — som anförtrotts oss.²⁵

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Gå igenom sidorna 25–26. Hur håller Joseph Smiths profetia på att uppfyllas? Vad kan vi lära oss av president Woodruffs vision?
- Varför har profeter sett fram emot denna tidshushållning? Varför är det viktigt för oss att förstå att ”vi lever mitt uppe i” den sista tidshushållningen? (Se s 26–27.)
- Vad menar vi när vi vittnar om att vi tillhör den ”enda sanna kyrkan på hela jordens yta”? (s 27; se även L&F 1:30.) Hur kan vi ödmjukt dela med oss av sanningen till andra?
- Vad gör störst intryck på dig när du studerar president Woodruffs lärdomar om kyrkans bestämmelse? (Se s 27–29.)
- Ögna igenom sidorna 28–29 och sök efter vad det är som förgår och vad som varar för evigt. Vilka skillnader finns det mellan det som förgår och det som varar?

- Läs president Woodruffs lärdomar om att vi ”hållits kvar i andevärlden” för att födas i denna tidshushållning (s 29–30). Hur känns det att begrunda dessa uttalanden?
- Titta på fotografiet på sidan 32. Vad har detta fotografi att göra med att bygga upp Guds rike? Vilka är några av våra plikter, enligt president Woodruff, när vi hjälper till med att bygga upp Guds rike? (Se s 30–33.)
- Läs sista stycket på sidan 33. Vilka förmåner har vi i denna tidshushållning? Vad tror du menas med att ”värdera våra förmåner”?

Skriftställen som hör till detta ämne: L&F 6:32–34; 64:33–34; 121:26–32; 138:53–56

Slutnoter

1. Conference Report, april 1898, s 57.
2. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 288–289.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12 januari 1875, s 1.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 september 1870, s 2.
5. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 174.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6 juli 1880, s 1.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 193.
8. *Deseret Weekly*, 6 augusti, 1892, 194.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31 januari 1882, s 1.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1880, s 1.
11. *Deseret News*: 24 april 1872, s 152.
12. ”Discourse by President Wilford Woodruff,” *Millennial Star*, 6 juni, 1895, 354.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 110.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 131.
15. *Deseret Weekly*, 22 juni, 1889, 824.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 14 december 1880, s 1.
17. Conference Report, april 1880, s 84–85.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 10 januari 1871, s 2.
19. *Deseret News*, 4 mars 1857, s 411.
20. *Deseret Weekly*, 26 oktober, 1889, 562.
21. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15 juni, 1895, 385, 386.
22. *Deseret Weekly*, 22 juni, 1889, 823.
23. *Deseret News*, 4 mars 1857, s 411.
24. ”Epistle”, *Woman’s Exponent*, 15 april 1888, s 174.
25. *Deseret News*, 23 december 1874, s 741.

Det heliga prästadömet kraft och myndighet

*Gud förlänar prästadömet till sitt folk
för deras välsignelse och upphöjelse.*

Ur Wilford Woodruffs liv

I sin ungdom längtade Wilford Woodruff efter att finna en kyrka med sann prästadömsmyndighet — med ”makt inför himlarna och på jorden”.¹ I ett tal som han höll år 1889 berättade han:

”Jag gick till sabbatskolan i min barndom ... I denna sabbatskola läste jag Nya testamentet. Jag lärde mig vers efter vers, kapitel efter kapitel. Vad lärde mig Testamentet? Det lärde mig livets och frälsningens evangelium, ett evangelium fyllt med kraft inför himlarna och på jorden. Det lärde mig att kyrkans organisation utgjordes av profeter, apostlar, herdar och lärare, som gav hjälp och vägledning. Varför då? ’De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp, tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till ett sådant mått av manlig mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus.’ [Se 1 Kor 12:28; Ef 4:11–13.]

Dessa är de ting jag lärde mig, och de gjorde intryck på mig. Jag trodde på dem, ändå hade jag aldrig hört någon präst eller teolog undervisa om dem. I början av min vuxna ålder besökte jag möten i nästan varje tillgängligt kyrkosamfund. Vid ett tillfälle besökte jag ett av dessa stora möten som ibland hölls i Connecticut, vid vilka fyrtio eller femtio präster från olika samfund var samlade tillsammans. De bad om att Anden skulle utgjutas som på pingstdagen och om många andra saker. Vid detta möte fick alla tillfälle att säga något. Jag var ganska ung då. Jag reste mig upp, steg ut i gången och sade till de församlade prästerna: ’Mina vänner, vill ni tala om för mig varför ni inte kämpar för den tro som en gång för alla

*Petrus och Johannes botar en lam man. (Se Apg 3.)
Den unge Wilford Woodruff sökte efter den "tro som en gång
för alla överlämnats åt de heliga" — en religion med samma
"kraft inför Gud" som Frälsarens kyrka i tidernas mitt.*

överlämnats åt de heliga? Vill ni tala om för mig varför ni inte kämpar för det evangelium som Jesus Kristus och hans apostlar undervisade om? Varför kämpar ni inte för den religion som ger er kraft inför Gud, kraft att bota de sjuka, att få de blinda att se, de förlamade att gå, och som ger er den Helige Anden och de gåvor och förmåner som varit uppenbara sedan världens skapelse? Varför undervisar ni inte människorna om de principer som de forna patriarkerna och profeterna undervisade om när de tog emot uppenbarelser från Gud? De fick änglabetjäning, de hade drömmar, syner och ständig uppenbarelse som ledde dem fram på den väg som de skulle vandra på.'

Den presiderande äldsten sade: 'Min käre unge man, du vore en mycket klok man, och en mycket användbar person på jorden, om du inte trodde på alla de där dåraktiga tingen. Detta gavs till människobarnen under världens mörka tidsåldrar, och de gavs i syfte att upplysa människobarnen under denna tid, för att de skulle tro på Jesus Kristus. Idag lever vi mitt i det härliga evangeliets flammande eld och vi behöver inte det där.' Jag sade:

'Ge mig då de mörka tidsåldrarna, ge mig de tidsåldrar då människor tog emot dessa principer.'²

Zera Pulsipher

Den 29 december 1833 fick Wilford Woodruff slutligen höra evangeliet från Guds bemyndigade tjänare. Han berättade: "För första gången i mitt liv träffade jag en äldste från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det var Zera Pulsipher. Han sade till mig att han var inspirerad av Herren. Han hade tröskat säd i sin lada när Herrens röst kom till honom och bad honom att stå upp och bege sig norrut. Herren hade ett uppdrag åt honom där. Han bad broder

[Elijah] Cheney, granne och medlem i kyrkan, om hjälp. De tog sig fram 10 mil till fots ... i djup snö, och den första plats de kände sig manade att besöka var det hus där min bror och jag bodde. De gick in i huset och talade med min brors hustru, och de berättade för henne vilka de var och vad de hade för ärende. De berättade för henne att de känt sig inspirerade att bege sig norrut och att de inte känt sig manade att stanna någonstans förrän de kommit till detta hus. När de berättade för henne om deras principer sade hon att hennes make och hennes svåger var män som trodde på dessa principer, och att de hade bett om dem i årtal. De ordnade med ett möte i skolhuset på vår gård.

Jag kom hem på kvällen och min svägerska berättade för mig om detta möte. Jag hade släpat timmer från Lake Ontarios strand (jag ägnade mig åt skogsbruk), och jag förde ut mina hästar på bete och utan att stanna för att äta någonting gick jag till mötet. Jag fann huset och gårdsplanen fyllda med människor. Jag lyssnade för första gången i mitt liv på en predikan av denna kyrkas äldster. Detta var vad jag hade sökt efter alltsedan pojåkåren. Jag bjöd in männen till mig. Jag lånade Mormons bok och satt uppe hela natten och läste. På morgonen sade jag till broder Pulsipher att jag ville bli döpt. Jag hade fått ett vittnesbörd om att dessa principer var sanna. Jag själv och min bror ... gick fram och blev döpta — de två första i detta område."³

Äldste Pulsipher döpte Wilford Woodruff i en å den 31 december 1833, och konfirmerade honom samma dag. Tre dagar senare tog Wilford Woodruff emot aronska prästadömet och ordinerades till en lärares ämbete. Detta var inledningen på ett livslångt tjänande i Herrens tjänst. När han såg tillbaka på den dagen sade han: ”Min mission tog omedelbart sin början.”⁴

Wilford Woodruffs lärdomar

Gud utför alla sina verk genom prästadörets kraft.

Jag känner inte till något ämne i kyrkan som är av större betydelse för jordens invånare och oss själva än det heliga prästadömet.⁵

Genom prästadörets kraft organiserade Gud, vår evige Fader, alla världar och återlöste alla världar som någonsin blivit återlösta. Genom samma prästadöme har män administrerat på jorden i Kristi evangeliums förrättningar.⁶

Det heliga prästadömet är kanalen mellan Gud och människan på jorden. De himmelska budbärare som har besökt människan på jorden är män som hade och ärade prästadömet, medan de levde i köttet. Allt som Gud har låtit göra för människornas frälsning, från människans ankomst till jorden till världens förlossning, har skett och kommer att ske genom det eviga prästadömet.⁷

Herren har aldrig haft en kyrka på jordens yta, alltsedan den först organiserades till idag, såvida inte denna kyrka organiserats genom uppenbarelse, med profeter och apostlar, herdar, lärare och ett styrelsesätt som begåvats med det heliga prästadömet, den kraft som delegerats från Gud till människa vilken bemyndigar människan att handla i Guds namn. Utan detta prästadöme har ingen människa, alltsedan jorden först rullade fram i sin bana, haft någon rättighet att administrera i någon av de förrättningar som hör till hans heliga hus, inte heller har någon man rätt till detta prästadöme om han inte kallas på samma sätt som Aron, vilken, har vi fått veta, kallades genom uppenbarelse. [Se Hebr 5:4.] Vad är detta prästadöme till för? Det är till för att administrera evangeliets förrättningar, ja, det evangelium som kommer från

President Wilford Woodruff lärde att prästadömet är "den kraft som delegerats från Gud till människan, vilken bemyndigar henne att handla i Guds namn".

vår Fader i himlen, den evige Guden, judarnas Elohim och hedningarnas Gud.⁸

Ingen människa har myndighet från Gud att administrera livets och frälsningens förrättningar till människobarnen förutom genom det heliga prästadömet kraft. Kraften i detta prästadöme finns hos de heliga.⁹

Prästadömsbärare ska använda prästadömet till att utföra tjänande och bygga upp Guds rike, inte för sin egen skull.

Vilket ansvar det är att bära detta himmelska, detta beständiga, detta eviga prästadöme! Och vi kommer att behöva redovisa för hur vi använt det. Apostlar, sjuttio, högpräster, äldster och alla män som bär någon del av detta prästadöme som vi blivit tilldelade, hålls ansvariga för det.¹⁰

Vi har ett arbete lagt på våra skuldror. Det hade Joseph Smith, det hade Brigham Young, de tolv apostlarna har det, vi alla har det och vi blir fördömda om vi inte utför det. Vi märker det när vi kommer till andra sidan slöjan ... Många gånger har jag i mina

tankar önskat att jag helt kunde förstå det ansvar som jag har inför Gud och det ansvar som varje människa har som bär prästadömet i denna generation. Men jag säger er mina bröder, att jag tror att våra hjärtan är alltför hängivna det som hör världen till. Vi uppskattar inte, så som män som bär det heliga prästadömet i denna generation borde göra, det mäktiga ansvar vi har inför Gud och himmelens höjd, såväl som inför jorden. Jag tror att vi har fjärrat oss från Herren.¹¹

Om vi ... som bär det heliga prästadömet använder detta prästadöme till något annat syfte under himmelen än att bygga upp Guds rike, förlorar vi vår kraft. ... En hel del män har försökt detta, män med hög ställning inom prästadömet, till och med apostlasskapet, att höja upp sig själva med hjälp av prästadömet myndighet. Och vart har de tagit vägen? Deras kraft och inflytande försvann ... Låt oss fundera över dessa ting. Jag säger detsamma till mig själv. Jag säger detsamma till apostlarna, de sjuttio och högprästerna. Vi kan inte använda prästadömet till något annat syfte under himlen än att bygga upp riket och utföra Guds vilja, och när vi försöker göra någonting annat blir vi fråntagna vår kraft.¹²

Jag har alltid med stort intresse läst den uppenbarelse som gavs till Joseph Smith som svar på hans bön i fängelset i Liberty. [Se L&F 121:34–46.] Jag har alltid ansett att denna Guds uppenbarelse till honom, trots de få meningar den innehåller, innehåller lika många principer som någon annan uppenbarelse Gud gett till människan. Han fick Joseph att förstå att han bar prästadömet, vilket prästadöme var enligt Guds orden, enligt Melkisedeks orden, samma prästadöme varigenom Gud själv utförde alla sina gärningar i himlarna och på jorden, och att varje man som bar detta prästadöme hade samma makt. Detta prästadöme kan kommunicera med himlarna, det har makt att sätta himlarna i rörelse, makt att utföra himlarnas verk, och närhelst en man har förhårligat denna kallelse har Gud gett änglar befallning om honom, och hans verk har varit fyllt med makt och styrka både i denna värld och i den kommande världen. Men låt denne man använda detta prästadöme i något annat syfte än att bygga upp Guds rike, för vilken orsaks skull det gavs, och himlarna kommer att dra sig undan, prästadömet makt avlägsna sig, och

*"Vilket ansvar det är att bära detta himmelska,
detta beständiga, detta eviga prästadöme!"*

han lämnas att vandra i mörker och inte i ljus. Detta är nyckeln till alla människors avfall både i denna och andra generationer.¹³

Vi har fått prästadömet och om vi inte använder det på rätt sätt blir vi fördömda. Låt oss därför räta på våra ryggar och bära detta rike vidare. Låt oss arbeta på att få den Helige Anden — och kraften i Jesu Kristi evangelium — vilken lagts i vår hand, och såttillvida som vi gör detta kommer Guds välsignelse att åtfölja våra ansträngningar.¹⁴

Herren stöder den man som bär en del av prästadömet, oavsett om han är präst, äldste, sjuttio eller apostel, om han ärar sin kallelse och gör sin plikt.¹⁵

En gång var jag mycket tillfreds med att se hur ett antal diakoner ärade sin kallelse ... De sökte igenom sin stad och högg upp ved av varje träbit som varje änka i den staden hade. Broder [George] Teasdale, stavens president, hade tre eller fyra högar med cederträ på sin tomt, och en kväll när han kom hem upptäckte han att den var borta. Han undrade vad som stod på, men när han började se sig omkring fann han den upphuggen i sin vedbod. De ärade verkligen sin kallelse.

Idag befinner vi oss, i vissa avseenden, i en besynnerlig situation. Vi bör lita på Herren och göra det som är rätt. Jag vet att prästadömet har getts för människornas frälsnings skull och för att förrättningar ska utföras för både levande och döda. Tiotusentals har återlösts i andevärlden av sina efterkommande i köttet vilka innehar nycklarna till sina dödas frälsning. Frälsare på Sions berg har dragit upp, emedan riket tillhör Herren, vilket enligt profeten Obadja skulle ske. [Se Obadja 1:21.] Detta folk utför detta arbete nu. Herren är med er, och era stamfäder i andevärlden fröjdar sig. Låt oss därför vara trofasta medan vi är här. Gud har kallat oss att bära detta prästadöme. Av ... miljontals människor på jorden har Herren utvalt denna handfull män att bära detta vidare, att ordnara, att organisera, att varna världen, att predika evangeliet för dem. Jag hoppas att mina bröder som bär detta prästadöme ska komma ihåg varför det är värdefullt ...

Låt oss vara lojala och trofasta. Låt oss inte förlora vårt grepp om prästadömet och inte heller om Guds rike. Låt oss vända oss till Herren i enskild bön och åkalla hans heliga namn. Däri ligger vår styrka.¹⁶

Om vi är trofasta mot våra förbund får vi ta emot prästadömet välsignelser i detta liv och i livet härefter.

När Herren förlänar gåvor till människobarnen i samband med prästadömet är de som tar emot dessa gåvor ansvariga för hur de använder dem.¹⁷

När en apostel eller president, biskop eller någon man som bär prästadömet officierar, gör han det genom Herren Jesu Kristi myndighet. Då blir detta prästadöme verkningsfullt, och alla de välsignelser som en Guds tjänare förlänar människornas barn träder i kraft både i detta liv och i det nästkommande livet. Om jag får en välsignelse av det heliga prästadömet, eller om jag får en välsignelse av en patriark, når dessa gåvor och välsignelser in till den andra världen. Om jag är trofast mot mina förbund under hela mitt liv kan jag göra anspråk på varje välsignelse som har förlänats mig, eftersom den myndighet varigenom de förlänades är fastställd av Gud, och det är genom denna myndighet som den

Allrahögstes söner förmedlar livets och frälsningens förrättningar åt människobarnen. Dessa officiella handlingar är då verksamma för dessa personer både bortom graven och i detta liv. Dessa är de sanna rikedomarna, de rikedomar som varar för all evighet, och vi ges kraft genom dessa välsignelser, förlänad genom evangeliet, att återfå våra kroppar och bevara vår identitet i evigheten. Ja, vi kan göra anspråk på detta tack vare det heliga prästadömet.¹⁸

Jag funderar ofta på de löften som getts i samband med prästadömet. I en uppenbarelse om detta ämne har Herren sagt: ”Ty de, som äro trofasta och erhålla dessa båda prästadömen, varom jag talat, och som ära sin kallelse, äro helgade genom Anden till sina kroppars förnyelse ... Allt vad min Fader har [skall] givas åt honom ... Därför mottaga alla de som erhålla prästadömet denna min Faders ed och förbund, som han icke kan bryta eller upphäva.” [Se L&F 84:33–40.] Jag ställer mig själv ofta frågan: Begriper vi detta? Begriper vi att om vi lyder prästadömet lagar ska vi bli arvingar till Gud och medarvingar till Jesus Kristus? Jag inser att våra ögon inte har sett, att våra öron inte har hört, eller att vi i våra hjärtan inte kunnat ana den härlighet som är i beredskap för de trofasta. [Se 1 Kor 2:9.]¹⁹

Vilka slags män och kvinnor bör vi vara, som är kallade att ta del i detta stora verk i de sista dagarna? Vi bör vara män och kvinnor med tro, trofasta mot sanningen så som den har uppenbarats och överlämnats i vår hand. Vi bör vara redbara män och kvinnor inför Gud och hans heliga prästadöme, trofasta mot honom och trofasta mot varandra. Vi bör inte låta hus och landområden, guld och silver, eller något som tillhör denna värld, dra oss bort från det stora verk som Gud har satt oss att utföra. Vår målsättning är hög, vår bestämmelse är upphöjd och vi bör aldrig göra vår Fader besviken, inte heller de himmelska härskaror som vakar över oss. Vi bör inte göra de miljontals andarna i andevärlden besvikna, som också vakar över oss med ett intresse och en oro som vi knappast kan göra oss en föreställning om. Dessa är de stora och mäktiga ting som Gud fordrar av oss. Vi är inte värdiga frälsning, vi är inte värdiga evigt liv i vår Guds rike, om någonting kan vända oss bort från sanningen eller från kärleken till den.²⁰

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Vilka känslor fick den unge Wilford Woodruff att söka efter den sanna kyrkan? (Se s 35–37.) Vad hade dessa känslor för samband med prästadömet?
- Gå igenom sidorna 38–39 och sök efter vad det är som Herren utträttar genom prästadörets makt. Hur tar prästadömsbärare del i Herrens verk?
- Varför är det viktigt för både män och kvinnor att skaffa sig kunskap om prästadömet?
- Hur har prästadömet varit till välsignelse för dig?
- Vilka särskilda principer finner du när du läser om president Woodruffs lärdomar om prästadömsbärarnas ansvar? (Se s 39–42.)
- Vilka attityder och handlingar, enligt president Woodruff, får himlarna att dra sig undan från en prästadömsbärare? Varför är det omöjligt att använda prästadömet för personlig vinning? (Se s 39–42; se även L&F 121:34–40.) Hur måste en prästadömsbärare leva för att ha ”kraft att utföra himlarnas verk”? (Se s 40–42; se även L&F 121:41–46.)
- Vad innebär det att ära sin kallelse i prästadömet? (Se s 41–42.) Vad har du sett bröder göra som visar att de ärar sina kallelser i prästadömet?
- Gå igenom den sista delen i kapitlet (s 42–43). På vilka sätt är prästadömet till välsignelse både i detta och i nästa liv?

Skriftställen som hör till detta ämne: Johannes 15:16; Hebreerbrevet 5:4–6; Alma 13:1–20; L&F 84:17–48; 107:18–20; Trosartiklarna 1:5

Slutnoter

1. *Deseret Weekly*, 6 april, 1889, 450.
2. *Deseret Weekly*, 6 april, 1889, 450.
3. *Deseret Evening News*, 1 mars 1897, s 1.
4. "The Rights of the Priesthood," *Deseret Weekly*, 17 mars, 1894, 381.
5. *Deseret Weekly*, 17 mars, 1894, 381.
6. *Deseret Weekly*, 6 april, 1889, 450.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 64.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 30 juli 1878, s 1.
9. *Deseret Weekly*, 17 mars, 1894, 381.
10. *Deseret Weekly*, 2 mars, 1889, 294.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 102.
12. Conference Report, april 1880, s 83.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 67–68.
14. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6 juli 1880, s 1.
15. *Deseret Weekly*, 7 november, 1896, 641.
16. *Deseret Weekly*, 17 mars, 1894, 381–82.
17. *Deseret Weekly*, 17 mars, 1894, 381.
18. *Deseret News*, 26 februari 1862, s 273.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 januari 1883, s 1.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 18 oktober 1881, s 1.

Den Helige Anden och personlig uppenbarelse

I enlighet med vår trofasthet kan vi ta emot den Helige Andens umgänge till upplysning och vägledning i vårt liv och för att leda oss till evigt liv.

Ur Wilford Woodruffs liv

I oktober 1880 sade president Wilford Woodruff till de heliga att han nyligen fått ett besök av president Brigham Young, som gått bort år 1877, och av president Heber C Kimball, som gått bort år 1868. ”Då vi nått fram till vår destination”, berättade president Woodruff, ”frågade jag president Young om han skulle predika för oss. Han sade: ’Nej, jag har avslutat mitt vittnesbörd i köttet. Jag ska inte tala till detta folk mer.’ ’Men’, sade han, ’jag har kommit för att träffa dig, jag har kommit för att vaka över dig och se vad folket gör.’ Sedan, sade han, ’vill jag att du ska undervisa folket — och jag vill att du själv ska följa detta råd — att de måste arbeta och leva så att de får ta emot den Helige Anden, för utan denna kan ni inte bygga upp riket. Utan Guds Ande löper ni fara att vandra i mörkret och löper fara att inte lyckas uppnå era kallelser som apostlar och som äldster i Guds kyrka och rike.’”¹

Detta var inte ett nytt råd för president Woodruff. Hans bröder kände honom som ”en man som var mottaglig för Herrens Andes maningar, en man ledd genom inspiration till att utföra sin plikt, långt mer än av någon visdomens eller omdömetets gåva som han själv besatt”.² Han berättade ofta om en upplevelse han hade av Andens maningar. Den inträffade när han och hans familj färdades till östra Förenta staterna, där han kallats att utföra en mission. Han sade:

”En kväll körde jag min vagn in på broder Williams gård [en lokal medlem i kyrkan]. Broder Orson Hyde [i de tolv apostlarnas kворum] körde en vagn vid sidan av min. Jag hade hustru och barn i vagnen. Sedan jag släppt mulorna på bete och ätit middag, gick jag för att lägga mig i vagnen. Jag hade bara legat några få minuter då Anden sade till mig: ’Stig upp och flytta på vagnen.’ Jag sade till min hustru att jag måste stiga upp och flytta vagnen. Hon sade: ’Varför då?’ Jag sade: ’Jag vet inte.’ Vid sådana tillfällen frågade hon aldrig mer än så. När jag talade om att jag inte visste, räckte det. Jag steg upp och flyttade vagnen ... Sedan såg jag mig omkring och gick och lade mig. Samma Ande sade: ’Gå och flytta dina djur från den där eken.’ Jag gick och flyttade min hästar och ställde dem i en liten hickorylund. Återigen gick jag och lade mig.

Inom trettio minuter kom en virvelvind och bröt eken rätt av omkring en halv meter från marken. Den svepte över tre eller fyra staket och föll rakt ner på gården i närheten av broder Orson Hydets vagn, alldeles där min hade stått. Vad skulle följden ha blivit om jag inte hade lyssnat på Anden? Jag själv, min hustru och mina barn skulle ju utan tvivel ha blivit dödade. Detta var hur den milda och stilla rösten talade till mig — inget jordskalv, inget muller, ingen blixtn — utan Guds Andes milda och stilla stämma. Den räddade mitt liv. Detta var uppenbarelsens Ande som talade till mig.”³

President Woodruff framhöll behovet för alla medlemmar i kyrkan att få vägledning av den Helige Anden — att söka personlig uppenbarelse. Han påstod: ”Guds kyrka kan inte leva tjugofyra timmar utan uppenbarelse.”⁴

Wilford Woodruffs lärdomar

Den Helige Anden är en personlighet som består av ande och som bär vittne om Gud Fadern, Jesus Kristus och evangeliets sanningar.

Den Helige Anden är en av medlemmarna i gudomen. Gud Fadern och Gud Sonen har tabernakel [kroppar av kött och ben], och Gud själv har skapat människan till sin egen avbild, men den Helige Anden är en person som består av ande och som bär vittne om Fadern och Sonen för människobarnen. [Se L&F 130:22.]⁵

Den Helige Anden kan ges till "varje trofast man och kvinna och varje barn som är tillräckligt gammalt för att ta emot Kristi evangelium".

Vilket är det starkaste vittnesbörd en man eller kvinna kan ha om att detta är Guds verk? Jag ska tala om för er att det starkaste vittnesbörd jag någonsin fått, det mest säkra vittnesbördet, är den Helige Andens vittnesbörd, vittnesbördet om Fadern och Sonen.⁶

Våra ögon och öron kan bli bedragna genom människors list och ränker, men den Helige Anden bedrar aldrig någon.⁷

Skrifterna talar om för oss att det finns en ande i människan och att den Allsmåttiges inspiration ger den förstånd. [Se Job 32:8.] Det är i enlighet med denna princip som vi lär känna sanningen och kraften i det evangelium vi har tagit emot. Det eviga livets principer uppenbaras för oss genom den Helige Andens inspiration, för denna Ande vilar på oss, den påverkar våra sinnen, och om vi ger akt på dess undervisning, om vi inom oss har den rätta känslan, förstår vi saker och ting som de verkligen är.⁸

Varje trofast medlem kan ta emot den Helige Andens gåva, vilken är den främsta gåva någon kan få under jordelivet.

Varje person som någonsin har omvänt sig från sina synder och som döpts till dessa synders förlåtelse, efter Guds orden och efter Jesu Kristi avbild, som sänkts ned i vatten i likhet med en död som hans, som stigit upp i likhet med en uppståndelse som hans, har rätt till den Helige Anden, för den är utlovad och den tillhör honom. Det är alla personers rättighet att få ta del av detta, och om de tar emot den Helige Anden och [hans] gåvor får de inspiration, ljus och sanning. De får ögon att se med, öron att höra med och hjärtan att förstå med.⁹

Om du har den Helige Anden med dig — och varje människa borde ha det — kan jag säga till dig att det inte finns någon större gåva, ingen större välsignelse, inget starkare vittnesbörd som getts till någon människa på jorden. Du kan bli betjänad av änglar, du kan få se många underverk, många mirakel på jorden, men jag påstår att den Helige Andens gåva är den största gåva som kan förlänas människan. Det är genom denna kraft som vi utträttat det vi har gjort. Det är detta som uppehåller oss under alla de förföljelser, prövningar och vedermödor vi har fått utstå.¹⁰

Varje man och kvinna som någonsin blivit medlem i Guds kyrka och som döpts till syndernas förlåtelse har rätt till uppenbarelse, rätt till Guds Ande till hjälp i sitt arbete, när de tar hand om sina barn, ger råd till sina barn och till dem som de kallats att presidera över. Den Helige Anden är inte begränsad till mannen, inte heller till apostlar eller profeter, den tillhör varje trofast man och kvinna och varje barn som är tillräckligt gammalt för att ta emot Kristi evangelium.¹¹

Vi bör lära känna den Helige Andens milda och stilla röst — uppenbarelsens röst.

Det finns ett fastställt sätt ... varpå Herrens uppenbarelsen till sin kyrkas ledning tas emot. Det finns bara en man på jorden, åt gången, som innehar denna kraft. Men varje enskild medlem har förmånen att ta emot uppenbarelse från Herren till vägledning i

sina egna angelägenheter, och för att få ett vittnesbörd om korrektheten i offentliga lärdomar och verksamheter.¹²

Vad är uppenbarelse? Det är den Helige Andens inspiration till människan. Joseph Smith sade en gång till broder John Taylor: ”Broder Taylor, var uppmärksam på Guds Andes maningar, på Andens viskningar till dig, och genomför dem i ditt liv. Då blir detta till en uppenbarelsens princip i dig, och du lär känna och förstå denna Ande och kraft.” Detta är nyckeln, all uppenbarelses hörnsten ... Jag har själv bemödat mig om att lära känna denna Ande och hur den verkar.¹³

Hur många av er har haft uppenbarelsen? Hur många av er har Guds Ande viskat till, med sin milda och stilla röst? ... Jag har fått många vittnesbörd sedan jag anslöt mig till denna kyrka och detta rike. Jag har emellanåt välsignats med särskilda gåvor och förmåner, vissa uppenbarelsen och viss betjäning, men trots detta har jag aldrig funnit något som jag kunnat sätta större lit till än den Helige Andens milda och stilla röst.¹⁴

Människan är benägen att rikta blicken alltför högt, eller förvänta sig alltför stora ting, och därför missförstår hon ofta Guds Ande och den Allsmäktiges inspiration. Det är inte i stormen som vi bör söka Guds Ande, utan i den milda och stilla rösten. [Se 1 Kung 19:11–12.]¹⁵

**Genom den Helige Andens gåva får
vi välsignelser som vägleder oss i vårt
nuvarande liv och förbereder oss för evigt liv.**

En man eller kvinna kan omges med all rikedom och härlighet som en människa kan föreställa sig, men är de tillfreds? Nej. Det finns fortfarande ett värkande tomrum. Visa mig å andra sidan en tiggare på gatan, som har den Helige Anden, vars sinne är fyllt med denna Ande och kraft, och jag ska visa er en person som har sinnesfrid, som äger sanna rikedomar och de glädjeämnen som man inte kan få från någon annan källa.¹⁶

När vi åtnjuter den Helige Anden, när vi försöker efterleva vår religion här på jorden, är vi det lyckligaste folket på Guds fotapall, oavsett vilka omständigheter vi befinner oss i. Jag bryr mig inte om

ifall vi är rika eller fattiga, om vi har det bra eller utstår svårigheter, för om vi efterlever vår religion och åtnjuter Guds ynnest och hans Ande, spelar det ingen roll för oss vad som sker på jorden. Även om det förekommer jordbävningar, krig, eld eller vapenskrummel i landet, så känner vi oss säkra. Det är så jag känner det.¹⁷

Varje människa som tar emot Anden har en tröstare inom bords — en ledare som manar och vägleder. Anden uppenbarar, dag efter dag, till varje människa med tro, det som är till nytta för honom eller henne ... Det är denna Guds inspiration till sina barn i varje tidsålder som är en av de nödvändiga gåvor som ger stöd åt människan och som gör det möjligt för henne att vandra i tro, att gå ut och lyda alla de direktiv, befallningar och uppenbarelser som Gud har gett sina barn till vägledning i deras liv.¹⁸

Varje människa bör se till att få Guds Ande och därefter följa dess maningar. Detta är uppenbarelse. Det spelar ingen roll vad Anden talar om för dig att göra, för den ber dig aldrig att göra någonting som är felaktigt.¹⁹

Vi är omgivna av ... onda andar som befinner sig i strid mot Gud och mot allting som strävar efter att bygga upp Guds rike, och vi behöver denna Helige Ande för att kunna övervinna dessa inflytanden ...

Detta är den Ande som vi måste ha för att genomföra Guds avsikter på jorden. Vi är i större behov av den än av någon annan gåva ... Vi befinner oss mitt ibland våra fiender, mitt ibland mörker och frestelser, och vi behöver vägledning av Guds Ande. Vi bör be till Herren tills vi får Hjälparen. Detta är vad som lovas oss när vi blir döpta. Det är ljusets, sanningens och uppenbarelsens anda, och den kan vara med oss alla samtidigt.²⁰

Vi upptäcker att om vi gör något annat än att genomföra den Helige Andens maningar så hamnar vi i dimma, mörker och svårigheter, och vet inte vad vi ska göra. Varje dag av vårt liv behöver vi Herrens kraft — att den Helige Andens kraft och prästadörets makt är med oss så att vi vet vad vi ska göra. Och om vi lever på detta sätt inför Herren så uppenbarar Anden för oss varje dag vilka våra plikter är. Det spelar ingen roll vad vi ägnar oss åt, vi bör först söka Herrens vilja och därefter genomföra den. Då blir vårt arbete väl utfört och godtagbart inför Herren.²¹

Värdiga medlemmar kan ta emot den Helige Anden för att få "hjälp i sitt arbete, när de tar hand om sina barn, när de ger råd till sina barn och till dem som de kallats att presidera över".

I hela mitt liv och i all min verksamhet har jag alltid funnit det klokt att göra det som Herrens Ande sagt åt mig att göra. Jag har bevarats av denna kraft ... Se till att ha uppenbarelsens ande med er. Och när ni har fått den är ni trygga och gör exakt det som Herren vill att ni ska göra.²²

Tanken att vi kan lyda och helgas av evangeliet, och därigenom förberedas för att ärva evigt liv, är en av de härligaste principer som någonsin uppenbarats för människan ... Vi har ett hopp som världen inte har kunskap om, något som de inte kan tänka sig fram till. Om de inte föds av Guds Ande kan de inte ens se Guds rike, och de kan inte inträda däri såvida de inte föds av vatten och Ande. [Se Joh 3:5.] Sålunda får de inte vara med om de glädjrika förväntningar och det hopp som vi åtnjuter. Deras ögon, öron och hjärtan är inte öppnade för att kunna se och höra och känna kraften i Kristi evangelium.²³

Det är vår förmån att följa Herrens Andes maningar, att ha den som vägvisare och följeslagare, och genom att göra detta får vi ta

del av himlens välsignelser i den takt som vi är förberedda att ta emot dem.²⁴

**Andens ständiga umgänge kräver vår
ständiga arbetsinsats och trofasthet.**

Jag är mån om ... att vi som ett folk gör vår plikt, lever efter vår religion, bevarar vår tro, att vi vandrar inför Herren så att den Helige Anden blir vår ständige ledsagare under de dagar vi har framför oss. Detta är min bön och önskan.²⁵

Jag vet att det krävs ständig kamp, arbete och trofasthet inför Herren för att vi ska ha den Helige Andens umgänge, och leva på ett sådant sätt att vi kan få dessa välsignelser.²⁶

Det finns ingenting som vi borde arbeta mer på att få under vår tid i köttet än Guds Ande, den Helige Anden, Hjälparen, vilken vi är berättigade att få om vi har åttlytt fordringarna i evangeliet.²⁷

Det stora löfte som åtföljer evangeliets predikande, såsom det uppenbarats från himlen i vår tid, är att den Helige Anden förlänas den uppriktigt botfärdige som åttlyder dess heliga förrättningar. Genom den Helige Anden förmedlas kunskap om det förflytna, nuvarande och kommande och Faderns sinne och vilja tillkännages. På detta sätt uppenbarar den Allsmåttige sina avsikter till dem som lyder hans bud och vars liv är rena och godtagbara inför honom, så att de kan förberedas för alla de händelser och prövningar som kan komma i deras väg.

Om det finns någon medlem i kyrkan som inte av egen erfarenhet vet att detta är sant kan de vara säkra på att de inte lever upp till sina förmåner. Alla heliga bör leva i nära gemenskap med den Helige Anden, och genom den med Fadern, annars föreligger fara att de övervinns av ondska och går vilse.

Därför säger vi till de heliga: Den Helige Anden bor inte i oheliga tabernakel. Om du vill åttjuta din religions fullständiga kraft och gåvor måste du vara ren. Om du är skyldig till svagheter, dåraktigheter och synder, måste du omvända dig från dem, det vill säga grundligt överge dem. På inget annat sätt kan vi behaga Gud. "Helighetens Människa" är hans namn [se Moses 6:57], och han gläder sig när hans barn bemödar sig om att vara rena.²⁸

Om vi inte får uppenbarelser är det för att vi inte lever som vi borde göra, för att vi inte ärar vårt prästadöme som vi borde göra. Om vi gjorde det skulle vi inte sakna uppenbarelser, alla skulle bära god frukt.²⁹

Låt oss lägga åt sidan alla onda vanor, allt det som hindrar oss från att kommunicera med Gud ... Om dessa små ting har en tendens att hindra oss från att ha glädje och nedsätter oss i Herrens ögon, måste vi lägga dem åt sidan och visa en fast beslutsamhet att göra vår Fader i himlens vilja, och att utföra det verk som ålagts oss ... När jag gör någonting som hindrar mig från att åtnjuta Herrens Ande, och så snart jag blir medveten om det, slutar jag genast med det.³⁰

Vi försöker åtlyda Guds celestiala lag. Vi predikar Jesu Kristi evangelium och strävar efter att genomföra dess principer. Nu är frågan, har vi nytta av att göra det? Lönar det sig att vara trofast? Lönar det sig för oss att genomgå prövningar och förföljelser, eller till och med själva döden, för Guds rikes skull, för frälsning och evigt liv, den största av alla gåvor som Gud kan ge människobarnen? Jag säger att det gör det, och jag hoppas att de heliga, att alla män som har myndighet — att vi alla ska vara trofasta inför Herren, att vi ska komma ihåg våra böner, arbeta på att få den Helige Anden, arbeta på att lära känna Guds sinne och vilja, att vi ska veta vilken stig vi ska gå på, att vi ska få Herrens Ande och den Helige Anden och att vi ska övervinna världen och ära våra kallelser ända till slutet av vår prövotid.³¹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Vad lär du dig av berättelserna på sidorna 46–47?
- Vad har du lärt dig om den Helige Anden och hans uppgifter under dina studier av detta kapitel?
- Gå igenom det andra stycket på sidan 49. Varför är det befogat att anse att den Helige Andens gåva är den ”största gåva” vi kan få under jordelivet? Gå igenom det sista stycket på sidan 54.

Hur förbereder den Helige Andens gåva oss för evigt liv, ”den största av alla gåvor”?

- Hur kan president Woodruffs lärdomar hjälpa oss att känna igen den Helige Andens maningar? (Se sidorna 47, 50; se även L&F 6:15, 22–23; 11:12–14.) Varför är det viktigt att komma ihåg att den Helige Anden vanligtvis kommunicerar med en ”mild och stilla röst”?
- Läs avsnittet som börjar på näst sista stycket på sidan 50. Nämn några av de ”sanna rikedomar” som vi får när vi har den Helige Anden med oss. (Se s 50–53.)
- Tänk på en händelse då du vägledades av den Helige Anden. Hur har du blivit välsignad genom att ha gemenskap med den Helige Anden?
- Gå igenom det sista avsnittet i kapitlet (s 53–54). Varför måste vi ständigt arbeta på att ha den Helige Andens ständiga umgänge? Vad kan hindra oss från att känna den Helige Andens inflytande? Vad kan hjälpa oss att känna den Helige Andens inflytande?

Skriftställen som hör till detta ämne: Johannes 14:26; 15:26; 16:13; Första Korintierbrevet 2:9–14; 1 Nephi 10:17–19; 2 Nephi 32:1–5; Moroni 10:5; L&F 8:2–3; 14:7

Slutnoter

1. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 290; se även sidan 289.
2. Joseph F Smith, *Evangeliets lära*, s 141.
3. *Deseret Weekly*, 5 september, 1891, 323.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 61.
5. *Deseret Weekly*, 21 september, 1889, 393.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 september 1880, s 1.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 30 juli 1878, s 1.
8. *Deseret News*, 26 juni 1861, s 130.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 maj 1876, s 4.
10. *Deseret Weekly*, 6 april, 1889, 451.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 53.
12. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 54.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 45–46.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 45.
15. Journal of Wilford Woodruff, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv, 20 januari 1872.
16. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 5.
17. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 7–8.

19. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 293–294.
20. *Deseret Weekly*, 7 november, 1896, 643.
21. *Deseret News*, 4 mars 1857, s 411.
22. Conference Report, april 1898, s 31.
23. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4 mars 1873, s 3.
24. *Deseret News*, 26 december 1860, s 338.
25. *Deseret Weekly*, 6 mars 1897, s 371.
26. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1.
27. *Contributor*, augusti 1895, s 637.
28. "Epistle", *Woman's Exponent*, 15 april 1888, s 174; från ett brev skrivet av president Woodruff på uppdrag av de tolv apostlarnas kvorum.
29. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 51.
30. *Deseret News*, 26 februari 1862, s 274.
31. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 129.

Att undervisa och lära genom Anden

*Vi behöver den Helige Andens vägledning
när vi lär oss evangeliet och när vi
undervisar om det till varandra.*

Ur Wilford Woodruffs liv

När äldste Wilford Woodruff förberedde sig för en konferens i oktober 1855 bad han om att få veta vad han och hans bröder skulle undervisa folket om. Som svar på sin bön fick han följande uppenbarelse: "Låt mina tjänare ta emot den Helige Anden och alltid ha min Ande hos sig, för den lär dem alltid vad de ska undervisa folket om. Lär folket att ständigt ha min Ande hos sig, för då kan de förstå Herrens ord när de blir undervisade om det."¹

Med ett orubbligt vittnesbörd om denna princip inledde president Woodruff ofta sina konferenstal med att uttrycka en önskan om att undervisa med den Helige Andens kraft. Dessutom påminde han ofta de heliga om deras plikt att lyssna och lära genom samma kraft. En gång sade han: "Vi är alla beroende av Herrens ande, av uppenbarelse, av inspiration, av den Helige Anden, för att kunna undervisa de människor vi är kallade att undervisa, och om Herren inte ger mig den Helige Anden denna eftermiddag lovar jag er alla att ni inte får ut mycket av broder Woodruff."²

Wilford Woodruffs lärdomar

**Vi får bara undervisa om evangeliet när
vi är inspirerade av den Helige Anden.**

Jag är inte kapabel, inte heller är någon människa kapabel att undervisa människobarnen och uppbygga dem i Jesu Kristi evangelium utan den Helige Anden, utan uppenbarelse, utan den

Som lärare i evangeliet måste vi söka Anden för att kunna följa Jesu föredöme. När vi kommer samman för att lära oss evangeliet bör vi vara uppmärksamma och trofasta, liksom Maria när hon "satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord". (Se Luk 10:38–42.)

Allsmåttige Gudens inspiration. Därför önskar jag få de heligas tro, och dessutom deras böner. Jag behöver Guds Andes hjälp, liksom varje människa som försöker undervisa människorna om det som hör himmelriket till.³

Min tro är att ingen människa i denna eller i någon annan generation kan undervisa och uppbygga jordens invånare utan inspiration från Guds Ande. Som folk har vi hamnat i ett läge ... där vi har lärt oss, genom allt vårt handhavande och arbete, behovet av att erkänna Guds hand i allt. Vi känner att detta är nödvändigt idag. Jag vet att jag inte är kvalificerad att undervisa vare sig de heliga eller världen utan Guds Ande. Jag behöver den ... och dessutom er tro och era böner, så att mitt sinne ska ledas åt ett håll som är till nytta för er. I min offentliga undervisning tillåter jag aldrig mitt sinne att vandra åt något håll utan att Anden uppmanar mig därtill, och detta är den situation vi alla befinner oss i när vi träffar de heliga, eller när vi går ut för att predika evangeliet.⁴

Herren sade genom Joseph Smith: "Och vad de tala drivna av den Helige Anden skall vara helig skrift, skall vara Herrens vilja, skall vara Herrens sinne, skall vara Herrens ord, skall vara Herrens röst och Guds kraft till frälsning." [L&F 68:4] Hur kommer det sig? Därför att den Helige Anden är en medlem av gudomen, och när en människa talar genom den Helige Anden så är det följaktligen Herrens ord. Vi bör söka efter att erhålla denna ande så att den kan vara med oss vid alla tillfällen och bli en uppenbarelsens princip för oss.⁵

Detta folks sinnen behöver ständig näring, och vi måste alla förlita oss på den Helige Anden och Herren för att fylla våra sinnen från denna ousinliga källa av intelligens som kommer från Gud, för vi kan inte få näring från någon annan källa till att ge föda åt människans odödliga sinne.⁶

Människan är i besittning av en ande som alltid kommer att leva, en ande som kommer från Gud, och endast om hon får näring från samma kraftkälla som skapade henne kan hon vara tillfreds.⁷

Utan den Helige Anden har vi inte rätt att undervisa.⁸

**När vi undervisar om evangeliet måste vi
komma ihåg att de tydligaste och mest enkla
sanningarna är de mest uppbyggande.**

Jesu Kristi uppenbarelser lär oss att Frälsaren föddes i köttet, och Fadern sade att han inte gav honom fullheten från begynnelsen utan att han gick från nåd till nåd till dess han fått fullheten och att han kallades Guds Son eftersom han inte fick denna fullhet från begynnelsen. [Se L&F 93:12–14.] Vi bör på samma sätt tillväxa av hela vår själ i nåd, ljus och sanning, för att vi när tiden är inne ska få ta emot fullheten. [Se L&F 93:20.]

Herren har en stor mängd principer i beredskap åt oss och de största principerna han har åt oss är de enklaste och tydligaste. Evangeliets första principer, som leder oss till evigt liv, är de enklaste och ändå finns det inga andra som är härligare eller viktigare för oss. Människor må visa prov på många talanger och mycken lärdom, antingen i tryck eller i tal, de må försöka predika om hemligheterna och framföra någonting märkligt, storslaget och underbart, och de kan arbeta för detta med all sin kraft, i mänsklig anda och kraft utan hjälp från Guds Helige Ande, men ändå blir inte folket uppbyggt och deras predikningar skänker inte stor tillfredsställelse. Det är det tydligaste och enklaste som är till störst uppbyggelse för oss, om det lärs ut med Guds Ande, och det finns ingenting viktigare eller nyttigare för oss. Om vi har denna Ande hos oss, om den ständigt är med oss, om den upplyser våra sinnen dag och natt — då är vi på den trygga vägen.⁹

Jag vill säga att jag i min bekantskapskrets i kyrkan har sett män, tid efter annan, som har stigit fram och försökt vara Guds tjänare. De försöker förklara sådant som de inte vet något om, att få det att verka som om de är smarta. Det finns mycket sådant i denna tidsålder. En av de ledande äldsterna i kyrkan försökte sig på att predika om vissa principer för folket. Joseph fick höra talas om det och ville ha en skriftlig redogörelse för läran. Han skrev ner det och när han var färdig läste han upp det för profeten. Han frågade Joseph vad han tyckte om det. ”Oh ja”, sade Joseph, ”det är ett vackert system, det är bara ett fel med det —” ”Vad är det, broder Joseph?” Joseph sade: ”Det är inte sant.” Därför säger jag

att det händer lite då och då att någon tycker att han är smart och försöker undervisa om något som inte finns i Läran och förbunden och kyrkans verk, och som inte är sant ...

Predika om sanningen som ni förstår den. Spekulera inte om sådant som ni inte vet något om, för det gagnar inte någon. Om ni lyssnar till falska lärdomar leds ni vilse av falska andar. Kom ihåg och iaktta detta så är allt som det ska. Håll er kvar på sanningens stigar så är allt väl med er.¹⁰

**När vi kommer samman för att lära oss evangeliet
är vi i lika stort behov av Anden som läraren är.**

Jag litar på att Guds Ande inte bara är med dem som talar och undervisar ... utan också med dem som sitter och lyssnar.¹¹

Vi är alla i behov av den Allsmäktiges inspiration ... vare sig vi predikar eller lyssnar.¹²

Jag säger till mina bröder och systrar, låt oss anstränga oss och förbereda våra sinnen och hjärtan genom bön till Herren, att vi ska ha tillräckligt mycket av Andens ljus och den Helige Andes inflytande för att kunna se och bli bevarade på livets stig, och att vi, när vi tar emot Guds tjänares lärdomar och råd, ska vara benägna att samla dem i våra hjärtan och utöva dem i våra liv.¹³

Om vi har den del av Guds Ande som vi har förmånen att åtnjuta, och ärar vår kallelse, har vi det vittnesbörd vi borde ha inom oss själva när någon ny lära förs fram, eller gammal lära förklaras på ett mer fullständigt sätt. På detta sätt har vi behållning av våra bröders predikningar, och kan bevara det eviga livets principer inom oss.¹⁴

Jag hoppas och ber att vi, när vi samlas, ska kunna åtnjuta Guds Ande och att våra hjärtan ska vara förenade som en människas hjärta, att våra böner ska komma fram inför Herren, att hans välsignelser ska vara med oss och att de som talar till oss ska kunna göra det genom den Helige Andes inspiration och Guds kraft.¹⁵

Vi bör ge [läraren] vår uppmärksamhet, våra böner och vår tro, och när vi gör detta får vi ur hans hjärtas förråd ta emot det som är till nytta för oss.¹⁶

*"Vi är alla i behov av den Allsmäktiges inspiration ...
vare sig vi predikar eller lyssnar."*

När någon i denna kyrkas presidentskap, eller i de tolv apostlarnas kворum, eller någon äldste reser sig upp ... för att tala, iakttar detta folk dem och förväntar sig att de ska åtnjuta tillräckligt mycket av den Helige Anden för att säga någonting som är uppbyggande. Så gott som hela folket förväntar sig detta. Jag vill å andra sidan säga att presidentskapet, de tolv, och äldsterna ... förväntar sig att också folket ska ha Herrens Ande så att de kan komma till insikt. Detta krävs lika mycket av dem för att de ska förstå vad som sägs till dem, som det krävs av de bröder som undervisar om lärdomar, principer, sanningar och Jesu Kristi uppenbarelser.

När folkets sinnen blir upplivade och upplysta av Guds kraft och den Helige Andens gåva så att de kan uppskatta och värdera den eviga sanningens principer och de uppenbarelser som Gud har gett ... då är de beredda att ta emot de välsignelser som utgjuts över dem. Alla som har upplevt denna välsignelse, och jag förmodar att alla har det då och då, har förvånats över hur

sinnets mottaglighet skiftat under olika perioder i livet. Jag vet att så är fallet med mig själv och jag förmodar att det är likadant för andra.

Det har funnits tillfällen då mitt förstånds ögon har öppnats till att förstå Guds ord och hans tjänares lärdomar. Mitt förstånds ögon har varit öppna och vederkvikta av Guds kraft och den Helige Andens gåva. Så att jag, när jag satt här och lyssnade till hur presidentskapet och Guds tjänare undervisade om sanningens princip, och Guds ord till oss, kände kraften och betydelsen av de eviga sanningar som de framlade för våra sinnen, medan det vid andra tillfällen har lärts ut samma sanningar utan att det gjorde samma intryck på mig.

Jag anser det viktigt att vi bemödar oss om att få denna Ande, att den ska påverka oss i allt högre grad, att vi ska bära den med oss så att våra sinnen ska vara förberedda att ta emot den undervisning vi får lyssna till ...

Nu vill jag säga att eftersom många av oss har tagit emot evangeliet och samlats med Guds heliga är det viktigt att vi verkar idag, att Anden får ett allt starkare inflytande över oss och att den leder oss i våra handlingar bland människornas barn. När vi har den Helige Anden och lyssnar till frälsningens tydliga och enkla sanningar är de värdefullare än något annat för oss och vi är redo att offra allting av timlig natur för att säkerställa frälsning åt oss själva. Men när människors sinnen blir förmörkade förlorar de den Helige Anden och känslan av storheten i detta evangelium, och de förstår inte vilken förmån det är att få umgås med Guds heliga ... ej heller bibehåller de sin lojalitet mot sin himmelske Fader och hedrar hans namn på jorden eller värdesätter sitt umgänge med dem som bär det heliga prästadömet, och därför går de in i mörkret ... Vi förundras när vi blir upplysta av Guds Ande och av de uppenbarelser han har gett oss, och när vi får en känsla av dessa tings betydelse kan vi se effekterna och vilken inverkan de har på oss, inte bara för våra förberedelser för att komma in i andevärlden, utan för våra förberedelser för att möta vår Fader i himlen.¹⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Läs president Woodruffs uttalanden i de första två styckena i detta kapitel (s 57). Vad lär vi oss av dessa uttalanden om honom? Vad lär de oss om undervisning och inläring?
- Vad lär du dig av president Woodruffs ord om att undervisa genom Andens kraft? (Se s 57, 59; se även 2 Nephi 33:1–2.) Hur kan vi förbereda oss för att ta emot den Helige Andens vägledning när vi undervisar?
- Vilka erfarenheter har du haft av undervisning och inläring genom Anden?
- Gå igenom avsnittet som börjar på sidan 60. Varför är det farligt att spekulera om sådant som vi inte förstår? Varför blir vi mest uppbyggda av tydliga och enkla sanningar?
- Vilka plikter har den som lyssnar? (Se s 61–63.) Hur får vi ut mest av en lektion om evangeliet eller en predikan? Fundera över eller diskutera olika sätt varpå ni kan förbereda er att bli undervisade av Anden.
- Gå igenom sista stycket på sidan 61. När du har undervisat om evangeliet, vilken nytta har du haft av åhörarnas ”uppmärksamhet, böner och tro”?
- Hur kan principerna i detta kapitel hjälpa oss i våra studier av denna bok? (Se även s V–X.) Hur är dessa principer tillämpliga när vi lär och undervisar om evangeliet i vårt hem?

Skriftställen som bör till detta ämne: Hebreerbrevet 4:2; Andra Petrusbrevet 1:21; 2 Nephi 31:3; Alma 17:2–3; L&F 11:18–21; 42:14; 50:13–22; 52:9; 100:5–8

Slutnoter

1. Journal of Wilford Woodruff, 19 oktober 1855, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv.
2. *Deseret News: Semi-Weekly*, 11 september 1883, s 1.
3. *Millennial Star*, 21 november, 1895, s 737–738.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4 februari 1873, s 2.
5. *Deseret Weekly*, 17 augusti, 1889, s 226.

6. *Deseret News*, 4 mars 1857, s 410.
7. *Deseret News*, 26 december 1860, s 338.
8. *Deseret Weekly*, 19 april, 1890, s 560.
9. *Deseret News*, 1 april 1857, s 27.
10. *Millennial Star*, 26 maj, 1890, s 324.
11. Conference Report, april 1898, s 2.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26 mars 1878, s 1.
13. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 maj 1873, s 1.
14. *Deseret News*, 30 juli 1862, s 33.
15. *Deseret Weekly*, 13 april, 1895, s 513.
16. *Deseret News*, 1 april 1857, s 27.
17. *Deseret News*, 1 april 1857, s 27.

*"Guds lamm bar ... utfört det för människan
som hon inte kunde göra för sig själv."*

Jesu Kristi försoning

Jesu Kristi försoning är den grundläggande principen om frälsning och hoppets drivkraft för hela människosläktet.

Ur Wilford Woodruffs liv

När äldste Wilford Woodruff inledde sin verksamhet som apostel, verkade han och hans bröder i Förenta staterna och England bland människor som vördade Jesus Kristus som Guds Son och människosläktets Återlösare. Eftersom de visste att deras åhörare redan hade en grundläggande tro på Jesu Kristi försoning inriktade de sin undervisning på det som berörde profeten Joseph Smiths kallelse, framkomsten av Mormons bok och prästadömet återställelse.¹ Men när människor ifrågasatte läran om försoningen tillbakavisade äldste Woodruff deras påståenden med kraft och tydlighet. Han vittnade om att ”syftet med Kristi mission till jorden var att han skulle frambära sig själv som ett offer för att återlösa människosläktet från den eviga döden”.²

År 1845 publicerade en kyrkans medlem på de Brittiska öarna en broschyr i vilken han försökte bevisa att det inte var nödvändigt för Jesus Kristus att lida och dö för människosläktets återlösning. Äldste Woodruff, som då verkade som kyrkans presiderande auktoritet på de Brittiska öarna, tillbakavisade detta påstående i en artikel med rubriken ”Rationality of the Atonement” [”Försoningens logik”]. Genom att publicera denna artikel hoppades han säkerställa att ”[kyrkans] synpunkter i ämnet skulle bli rätt förstådda av alla, och att Guds heliga skulle vara förberedda att stå emot angreppen från den store fienden till människors frälsning, såväl som att en gång för alla klarlägga denna fråga för den som tror på Guds uppenbarelser”.³ Hans ord, både hans fördömande av de falska lärdomarna och hans hyllning till Frälsaren, visade hans orubbliga kärlek till Herren och hans djupa tacksamhet för återlösningsplanen.

Han uttryckte sorg över att den man som skrivit broschyren "blivit så förmörkad i sinnet av mörkrets makter att han totalt avvikit från Guds rikes ordning och råd". Han kommenterade: "Det skulle vara långt bättre för en människa att helt berövas förmågor än att använda dem till att försöka bevisa ineffektiviteten i Kristi försoning, och att angripa frälsningens grundläggande princip på det sätt som han gjort."⁴

Äldste Woodruff ägnade större delen av sin artikel åt att citera från skrifterna, och därigenom visa en "flod av vittnesbörd" från forntida profeter och från Herren själv.⁵ Han sade att läran om försoningen "inte bara var ett tema som de forntida profeterna och Guds tjänare tyckte om att dröja kvar vid, utan drivkraften för alla deras förhoppningar, och den källa varigenom de hämtade kraft och stöd".⁶

Wilford Woodruffs lärdomar

I enlighet med sin Faders vilja kom Jesus Kristus till jorden för att återlösa oss från fallets följder.

Jag tror att den Allsmäktige visste vad han skulle göra med denna värld innan han skapade den. Han visste vilka slags andar som skulle bebo den, och vilket slags arbete som skulle behöva utföras för att frälsa hans söner och döttrar som skulle komma till jorden. Och när man läser historien om Guds handlande mot människorna, från världens skapelse till denna tidshushållning, ser vi att Fadern har verkat för att välsigna sina söner och döttrar. Han utgav sin enfödde Son till att dö för att återlösa världen, ett offer så stort att bara Gud själv kunde utföra det. Och i dessa sista dagar har han inlett organiserandet av den stora och sista tidshushållningen, den största av alla tidshushållningar.⁷

Frälsaren själv talade om för oss vilket syfte hans Fader hade med hans ankomst till världen. "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom." [Joh 13:16–17]

De uppenbarelser som Gud gett människan ger rikliga bevis på att Gud och de eviga världarna styrs av celestial lag, och för att människan ska kunna uthärda samma härlighet som han själv gör var det nödvändigt att hon skulle hålla samma lag: ”Det som regeras enligt lag upprätthålles ock genom lag och bliver fullkomliggjort och helgat genom den.” [L&F 88:34] Men när människan överträdde Guds lag drog hon rättmätigt på sig olydnadens förbannelse, från vilken hon omöjligt kunde återlösa sig själv, inte heller kunde något mindre än ett oändligt offer sona hennes fall.

Följderna av denna olydnad är välkänd, det var döden, och denna förbannelse har gått i arv till alla Adams efterkommande. Betänk att människan, som är underkastad detta straff, inte av någon egen kraft kan genomföra sin uppståndelse och återställelse till Guds närhet och hans härlighet. Hon befinner sig nu i dödens grepp och domsrätt, och för att uppnå seger över döden var det nödvändigt att någon heligare och renare än överträdaren själv skulle inträda i dödens herravälde för att därigenom förgöra detta välde. Om inte så skulle ske, skulle den makt döden hade över människosläktet vara för evigt. Det är inte svårt att bevisa att Guds Son på alla upptänkliga sätt hade förmåga att utföra denna uppgift eftersom han var ren, helig och obefläckad, att han var den som var utsedd att genomföra detta, vilket tydligt framgår av Johannes vittnesbörd om honom: ”Se Guds lamm, som tar bort världens synd” [se Joh 1:29], och att ”liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande”. [1 Kor 15:22] ...

Detta har fastställts bortom allt tvivel genom den oerhörda mängden av vittnesbörd ... genom Guds uppenbarelser som getts i olika tidshushållningar i världens historia och i olika delar av jordklotet, att syftet med Kristi mission till jorden var att han skulle frambära sig själv som ett offer för att återlösa människosläktet från evig död, och att det var helt i överensstämmelse med Faderns vilja att ett sådant offer skulle utföras. Han agerade i strikt lydnad mot sin Faders vilja i allting från begynnelsen och drack den bittra kalk som gavs till honom. Häri ligger ljus, härlighet, ära, odödlighet och evigt liv, med den kärlek som är större än tro eller hopp, för Guds lamm har därigenom utfört det för människan som hon inte kunde göra för sig själv.⁸

"Syftet med Kristi mission till jorden var att han skulle frambära sig själv som ett offer för att återlösa människosläktet från evig död."

Vi kan bara ta emot upphøjelsens gåva genom Jesu Kristi försoning och lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar.

Vi bör som ett folk vara medvetna om det faktum att vår Fader i himlen har gjort allt han kan för den mänskliga familjens frälsning. Han har kungjort de lagar som är nödvändiga för människans upphøjelse och härlighet och har gjort allt som kan göras genom lag ... Jesus dog för att återlösa alla människor, men för att de ska kunna ha nytta av hans död, och för att hans blod ska rena dem från de synder de begått i köttet, måste de åtlyda evangeliets lag. De synder som Adam begick har vi återlösts från genom Kristi blod, och för att uppnå frälsning måste vi visa lydnad och trofasthet mot evangeliets föreskrifter.⁹

Om jag någonsin blir fullständigt frälst så sker det genom lydnad mot Guds lagar.¹⁰

Å ena sidan har rättvisan fått sina anspråk, och Guds ord har bekräftats: "Den dag du äter av det skall du döden dö." [Se 1 Mos 2:17.] Å andra sidan har barmhärtighet visats, och Guds kärlek har

uppenbarats genom att dödens bojour brutits, varigenom människans ande och kropp återförenas. De rättfärdigas andar får ta emot upphöjelse i Guds och Lammets närhet — i samma tabernakel [fysiska kroppar] i vilka de kämpade och led på jorden, utan vilken förening det är omöjligt för människornas själar att ta emot en fullhet av härlighet. Häri ligger en härlighet som blir till en evig källa till glädje för varje invånare i det celestialet riket. De andar som å andra sidan förkastade Kristi evangelium och visade förakt för hans barmhärtighet, måste återvända till sin kropp i den sista uppståndelsen för att ta emot en fullhet av sitt straff i samma tabernakel i vilken de bodde medan de stred mot Gud. Vi vill på grund härav uppmana alla människor som lyssnar till dessa ord att omvända sig från sina synder och lyda Guds Sons evangelium.¹¹

Vad menas med det evangelium som Jesus själv undervisade om? Den allra första principen var tro på Messias. Detta var den första princip som någonsin lärdes ut till människan. När Adam, efter att ha drivits ut från Edens lustgård, begav sig till Adam-ondi-Ahman för att offra ett offer, frågade en Herrens ängel varför han gjorde det. Adam svarade att han inte visste det, men att Herren befallt honom att göra det. Han blev därefter tillsagd att blodet från tjurar och getter, från vädurar och lamm skulle utgjutas på altaret som symbol för det stora och sista offer som skulle framföras för världens synder. [Se Moses 5:4–7.] Den första princip som följaktligen undervisades för fader Adam var tro på Messias, som skulle komma i tidernas mitt för att lägga ner sitt liv för människans återlösning. Den andra principen var omvändelse. Och vad menas med omvändelse? Att upphöra med synden. Den man som omvänder sig fortsätter inte att svära om han brukade göra det. Den som är tjuv stjälar inte mer utan vänder sig bort från sina tidigare synder och begär dem inte längre. Det är inte omvändelse att säga att jag omvänder mig idag och därefter stjälar i morgon. Detta är världens sätt att omvända sig och det är misslagligt i Guds ögon. Omvändelse är den andra principen.

Jag har hört många människor säga att det inte är nödvändigt med några förrättningar, att enbart tro på Herren Jesus Kristus räcker för att bli frälst. Det är inget som jag har kunnat upptäcka i någon av Guds uppenbarelser till människan, varken forntida

eller nutida. Tvärtom undervisade patriarkerna och profeterna och Jesus Kristus och hans apostlar om tro på Kristus, omvändelse och dop till syndernas förlåtelse. Dop till syndernas förlåtelse är en förrättning i evangeliet. Någon säger att dop inte är nödvändigt för frälsning. Jesus lärde inte bara ut det, utan visade själv lydnad mot detta krav, inte genom att låta döpa sig till syndernas förlåtelse, utan, som han sade, för att ”uppfylla all rättfärdighet”, och sålunda i detta avseende, liksom inom alla andra områden, ge oss ett föredöme att följa. [Se Matt 3:15.] När dessa principer i evangeliet åtlyds är människan förberedd att ta emot den Helige Anden, och denna heliga gåva förlänas idag på samma sätt som den förlänades för länge sedan, genom handpåläggning av män som innehar myndighet att administrera evangeliets förrättningar. Dessa är de första principerna i det evangelium som vi sista dagars heliga tror på och undervisar om för våra medmänniskor.¹²

När människor anmodas att omvända sig från sina synder så syftar denna anmodan på deras personliga synder, inte på Adams överträdelse. Det som kallas för arvsynen sonades genom Kristi död oberoende av någon handling från människans sida. Människans personliga synder sonades dessutom genom samma offer, men på villkor av lydnad mot evangeliets frälsningsplan för alla dem som hört den.¹³

Alla människor som [uppnått] ansvarig ålder är skyldiga till synd, alla är lika benägna att göra ont som gnistor är benägna att flyga uppåt. ”Vad ska vi göra för att bli frälsta”, utropade de människor som lyssnade till Petrus predikan på pingstdagen [se Apg 2:37], och detsamma kan sägas gälla alla människor i varje generation. Svaret borde vara: Lyd evangeliets lag. Detta är det säkra sätt som getts för den mänskliga familjens frälsning.¹⁴

Jag känner att vi som ett folk borde fröjda oss, att vi bör värdesätta dessa gåvor och välsignelser som Gud har lagt i våra händer, att vi bör sträva efter att ära våra kallelser och som ett folk uppfylla vår Fader i himlens förväntningar, och förväntningarna som de som har gått före oss har ...

Kristi evangelium är en av de största välsignelser som kan förlänas människan. Evigt liv är enligt Herren den största av alla Guds

"Ingen har makt att frälsa människornas själar och ge dem evigt liv, förutom Herren Jesus Kristus, under ledning av sin Fader."

gåvor. [Se L&F 14:7.] Vi kan bara uppnå detta genom lydnad mot detta evangelium. På detta sätt, bröder och systrar, har vi blivit välsignade.¹⁵

Min uppriktiga bön är att vår Guds välsignelser ska vara med oss i detta liv, att vi, när vi kommer till andra sidan och passerar slöjan, ska ha gjort allt det som krävdes av oss, och vara beredda att bo med de helgade och de rättfärdiga som nått fullkomning genom Lammets blod.¹⁶

Tack vare försoningen kan vi fullkomnas i Kristus.

Ingen har makt att frälsa människornas själar och ge dem evigt liv, förutom Herren Jesus Kristus, under ledning av sin Fader.¹⁷

Vår främsta målsättning när vi studerar bör vara att samla på livets ord så att vi kan tillväxa i nåden och i kunskapen om Gud och bli fullkomliga i Kristus Jesus, att vi må ta emot en fullhet och bli arvingar till Gud och medarvingar med Jesus Kristus. [Se Rom 8:16–17.]¹⁸

Bröder och systrar, är vi inte söner och döttrar till Gud, och när han uppenbarar sig kommer vi då inte, om vi är trofasta, att bli lika honom? [Se 1 Joh 3:2.] Ja, och när denna härliga dag kommer ska vi än en gång ha förmånen att stå på denna jord och komma samman i glädje och tacksägelse ... med tusentals andra som har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod, och som genom hans försonings förtjänster har smorts till kungar och präster åt Gud, och regera med honom upphöjda i hans rike. Må vi alla befinnas värdiga denna belöning, och nu, medan vi färdas genom denna föränderliga och prövande värld, må vi till vårt rättesnöre ta de värdigas liv ... och framför allt följa i hans fotspår som är det stora föredömet för all rättfärdighet, vår Herre Jesus Kristus, vars nåd alltid må vara med er.¹⁹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Vad säger berättelsen på sidorna 67–68 om president Woodruffs känslor för Jesus Kristus?
- Gå igenom lärdomarna på sidorna 68–69. Vad lärde president Woodruff om vårt behov av Frälsarens försoning?
- Ögna igenom kapitlet och studera några av de skriftställen som finns uppräknade längst ner på denna sida. När du gör detta, sök då efter beskrivningar av vad Jesus Kristus behövde utstå för att frälsa oss alla från fysisk död och erbjuda oss frälsning från våra synder. Hur känns det att begrunda det som Frälsaren har gjort för dig?
- Vad skulle du vilja säga till någon som påstår att ”det inte är nödvändigt med några förrättningar, att enbart tro på Herren Jesus Kristus räcker för att bli frälst”? (Se s 70–74.)

- Läs det sista avsnittet i detta kapitel (s 74) och lägg särskilt märke till orden "hans försonings förtjänster". Studera därefter 2 Nephi 2:6–8 och Alma 22:14. Hur ökar dessa lärdomar din kunskap om försoningen?
- Hur har ditt vittnesbörd om Frälsarens försoning påverkat ditt liv?

Skriptställen som bör till detta ämne: I artikeln på sidorna 67–68 citerade eller hänvisade äldste Woodruff till följande skriptställen om Jesu Kristi försoning: Job 19:25; Matteus 26:28; 27:52; Johannes 1:29; 3:16–17; Apostlagärningarna 2:23; 4:12; 20:28; Romarbrevet 3:24–25; Första Korintierbrevet 15:22; Galaterbrevet 3:17–24; Efesierbrevet 1:7; Kolosserbrevet 1:19–20; Hebreerbrevet 9:28; 10:7–10, 29; 11:26, 35; Första Petrusbrevet 1:18–21; Första Johannesbrevet 2:2; Johannes Uppenbarelse 1:5; 5:9–10; 13:8; 1 Nephi 10:5–6; 11:32–33; 2 Nephi 2:26; 9:3–14; 26:23–24; Jakob 6:8–9; Mosiah 3:11, 16–18; 15:19–20; 18:2; Alma 7:12; 11:42; 21:9; 34:8–15; 42:13–17; 3 Nephi 11:9–11; 27:14; Mormon 9:13; Ether 3:14; Moroni 10:33; L&F 18:10–11; 19:16–19; 35:2; 38:4; 45:3–4; 88:34

Slutnoter

1. Se Dallin H Oaks, *Nordstjärnan*, januari 1991, s 29–30.
2. "Rationality of the Atonement", *Millennial Star*, 1 oktober 1845, s 118.
3. *Millennial Star*, 1 oktober 1845, s 113.
4. *Millennial Star*, 1 oktober 1845, s 113.
5. *Millennial Star*, 1 oktober 1845, s 118.
6. *Millennial Star*, 1 oktober 1845, s 113–114.
7. *Deseret Weekly*, 17 augusti, 1889, s 225.
8. *Millennial Star*, 1 oktober 1845, s 114–115, 118.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 11 augusti 1868, s 2.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 23.
11. *Millennial Star*, 1 oktober 1845, s 118–119.
12. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 18–19.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 3–4.
14. *Deseret News: Semi-Weekly*, 13 juni 1882, s 1.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 11 augusti 1868, s 2.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26 juli 1881, s 1.
17. *Deseret Semi-Weekly News*, 15 februari, 1898, s 7.
18. *Deseret News*, 1 april 1857, s 27.
19. *Millennial Star*, 9 juli, 1888, 436–437.

*President Woodruff vittnade om att
Frälsaren var "den förste att uppstå".*

Insikt om döden och uppståndelsen

*När nära och kära avlider, och när vi
begrundar vår egen dödlighet, kan vi finna tröst
och förvissning i Jesu Kristi återställda evangelium
och i uppståndelsens eviga verklighet.*

Ur Wilford Woodruffs liv

I början av augusti 1839 lämnade äldste Wilford Woodruff sitt hem i Montrose, Iowa, i lydnad mot Herrens kallelse att verka som missionär på de Brittiska öarna. Han tog farväl av sin hustru Phoebe och sitt enda barn, ettåriga Sarah Emma. Vid denna tid var Phoebe gravid med Wilford Jr, som skulle komma att födas den 22 mars 1840.

Några månader efter avfärden från Montrose befann sig äldste Woodruff i östra Förenta staterna, där han predikade evangeliet och förberedde resan till Storbritannien. Under denna vistelse skrev han i sin dagbok ner tre olika drömmar i vilka han såg sin hustru. Efter den första drömmen skrev han följande i sin dagbok: "Jag såg fru Woodruff i djup bedrövelse i en dröm i Montrose. Jag såg inte Sarah Emma."¹ Hans rapport om den andra drömmen var också kort: "Jag hade en dröm under natten i vilken jag samtalade med fru Woodruff, men jag såg inte Sarah Emma."² Den tredje drömmen var mer detaljerad: "Vi gladdes oss mycket över att kunna samtala med varandra, ändå var vår omfamning fylld med sorg för när vi hade diskuterat hennes hushållsbestyr en stund frågade jag var Sarah Emma var ... Hon sade, gråtande ... 'Hon är död. Vi sörjde ett ögonblick och jag vaknade ... Är detta en sann-dröm? Tiden får avgöra det.'"³

Den 14 juli 1840 skrev äldste Woodruff, som nu befann sig i Storbritannien, en dagboksanteckning i vilken han hedrade minnet av en viktig dag i hans familj: "Sarah Emma är två år idag. Må Herren bevara min hustru och mina barn från sjukdom och död till dess att jag återkommer." Alltid beredd att erkänna Herrens vilja tillade han: "O Herre, jag överlämnar dem i dina händer, att föda, klä och trösta dem, och härligheten är din."⁴ Tre dagar senare avled lilla Sarah Emma.

Äldste Woodruff fick inte höra talas om sin dotters död förrän den 22 oktober 1840, när han läste nyheten i ett brev som skickats till en av bröderna i de tolv apostlarnas kворum.⁵ Fyra dagar senare fick han slutligen nyheten från Phoebe, i ett brev daterat den 18 juli. Han skrev av delar av brevet i sin dagbok:

"Min käre Wilford, hur kommer det att kännas när jag säger att jag igår blev kallad att bevittna vår lilla Sarah Emmas bortgång från denna värld? Ja, hon är borta. Dödens hänsynslösa hand har slitit henne från min famn ... När jag tittat på henne har jag ofta tänkt på hur det skulle kännas att förlora henne. Jag tänkte att jag inte kunde leva utan henne, särskilt inte i min makes frånvaro. Men hon är borta. Herren har tagit henne hem till sig av någon vis anledning.

Det är en prövning för mig, men Herren är vid min sida på ett underbart sätt. Jag kan se och känna att han tagit henne hem och att han ska ta bättre hand om henne än jag någonsin kunde göra under ett litet tag, till dess jag får möta henne. Ja, Wilford, vi har en liten ängel i himlen, och jag håller det för troligt att hon i anden har besökt dig före denna tidpunkt.

Det är svårt att leva utan henne ... Hon bad mig ge en kyss åt pappa strax innan hon dog ... Äldsterna lade sina händer på henne och smorde henne ett antal gånger, men nästa dag gick hennes ande stilla bort från denna värld till en annan värld.

Idag begav sig Wilford [Jr] och jag, tillsammans med en hel del vänner till Commerce [i Illinois] för att betyga vår respekt för vår lilla älskling och se till att hon fick en anständig begravning. Hon hade inga släktingar som följde henne till graven, eller fällde en tår för henne, utom hennes mamma och lille Wilford ... Jag har just tagit en behaglig, melankolisk promenad till Sarahs grav.

Hon ligger ensam i frid. Jag kan säga att Herren gav och Herren tog, och lovat vare Herrens namn. [Se Job 1:21.]”⁶

Förutom att skriva av Phoebes brev skrev äldste Woodruff mycket lite om sin dotters bortgång. Han sade bara att Sarah Emma hade ”tagits bort från tiden” och att hon var ”borta för att aldrig mer bli sedd i detta liv”.⁷

I sitt nittioförsta år hade Wilford Woodruff fått utstå många nära och käras död, bland annat ett antal familjemedlemmar och samtliga apostlar med vilka han verkat under ledning av profeten Joseph Smith. Vid dessa allvarliga tillfällen fann han tröst i sitt vittnesbörd om det återställda evangeliet och om uppståndelsens ”eviga verklighet”.⁸ Han lärde ofta att en rättfärdig heligs död både är en prøvostund och en glädjestund. Faktum är att han i slutet av sitt liv skrev följande instruktioner angående sin egen begravning: ”Jag vill inte att min familj eller mina vänner ska bära sorgband för min skull på min begravning eller efteråt, för om jag är trofast ända till döden finns det inte något behov av att någon sörjer mig.”⁹

Wilford Woodruffs lärdomar

Vid döden inträder varje persons ande i andevärlden, där de rättfärdiga gläder sig tillsammans och fortsätter verka för Herren.

En hel del [människor] tror att när en människa dör så är det slut med henne, att det inte finns något annat liv. Kan någon förnuftig människa tro att himlens Gud har skapat två eller tre hundra miljarder andar och gett dem tabernakel [fysiska kroppar], bara för att komma och leva på jorden och därefter glömmas bort eller förintas? Det tycks mig som om ingen reflekterande människa kan hysa en sådan uppfattning. Det strider mot sunt förnuft och mot seriös eftertanke.¹⁰

När jag sörjer vänners bortgång kan jag inte låta bli att tänka på att det i varje död finns en födelse. Anden lämnar kroppen som död för oss och går vidare till den andra sidan slöjan till denna stora och ädla församling som också arbetar med att genomföra Guds avsikter, med att återlösa och frälsa en fallen värld.¹¹

Det råder stor glädje när den levande Gudens heligas andar träder in i andevärlden och möter de heliga som har gått före.¹²

En del verkar på denna sida av slöjan, andra på andra sidan slöjan. Om vi dröjer kvar här förväntar vi oss att kunna verka för frälsningens sak, och om vi går vidare förväntar vi oss att fortsätta vårt arbete till dess att Människosonen kommer.¹³

Genom Jesu Kristi försoning kommer alla människor att uppstå, deras andar förenas med deras odödliga kroppar.

Vi vet att genom Adam har alla dött, att döden genom fallet måste komma över hela den mänskliga familjen, och dessutom på markens djur, havets fiskar, fåglarna i luften och alla Guds verk, vad denna jord angår. Det är en lag som är oföränderlig och oåterkallelig ... Frälsaren själv smakade döden. Han dog för att återlösa världen. Han kropp lades i en grav, men den såg inte förgängelse, och efter tre dagar uppstod den ur graven och kläddes i odödlighet. Han var den förste att uppstå.¹⁴

Jag är förvissad om uppståndelsen, har alltid varit det. Jag gläder mig över den. Vägen öppnades för oss genom Guds Sons blod.¹⁵

När uppståndelsen kommer ska vi träda fram iklädda odödliga kroppar, och de förföljelser, det lidande, den sorg, smärta och död som hör ihop med jordelivet blir för alltid undanröjda.¹⁶

Denna lära om de dödas uppståndelse är i högsta grad härlig. Det är trösterikt, åtminstone för min ande, att tänka att på uppståndelsens morgon får min ande förmånen att vistas i samma kropp som den vistades i här. Som äldster i Israel har vi färdats många hundra mil utmattade och trötta, för att predika Jesu Kristi evangelium till människobarnen. Jag skulle vara mycket glad över att ha samma kropp i uppståndelsen som jag vadade genom träsk med, simmade över floder med och reste med och verkade med för att bygga upp Guds rike här på jorden.¹⁷

Evangeliet skänker tröst när nära och kära dör.

Utan Kristi evangelium är dödens skilsmässa ett av de sorgligaste ämnen som går att föreställa sig. I samma stund som vi tar emot evangeliet och lär oss uppståndelsens princip, tas den

dysterhet, sorg och det lidande som döden orsakar, i hög grad bort. Jag har ofta tänkt att åsynen av en död kropp, att se denna kropp läggas ner i graven och täckas av jord, är något av det mest beklämmande som finns på jorden, och utan evangeliet är det som att ta ett hopp ut i mörkret. Men lika snabbt som vi tar emot evangeliet, lika snabbt som människans ande blir upplyst av den Allsmäktiges inspiration, kan vi tillsammans utropa med dem som levde i forna tider: ”Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Dödens udd är synden, och Guds gåva är evigt liv genom vår Herre Jesus Kristus.” [Se 1 Kor 15:55–57.] De dödas uppståndelse framläggs inför människans upplysta sinne och hon har en grund för sin ande att vila på. Detta är de heligas ställning idag. Vi vet det personligen, vi befinner oss inte i mörkret angående denna fråga, Gud har uppenbarat det för oss och vi förstår principen om de dödas uppståndelse, att evangeliet för fram liv och odödlighet i ljuset. [Se 2 Tim 1:10.]¹⁸

Det är naturligtvis svårt att skiljas från sina vänner ... Det är naturligt för oss att visa våra känslor genom tårar när vi begraver våra älskade vänner, och i viss grad är detta lämpligt och rätt, men människor hänger sig ofta till ytterlighet i detta, vilket varken är lämpligt eller rätt för de heliga att ta efter.¹⁹

Av någon för mig okänd anledning har jag fått vara med på många profeters, apostlars och heligas begravingar som har verkat i kyrkan under sin tid och generation ... Jag har aldrig känt för att sörja när jag följt någon profet, någon apostel, någon av den levande Gudens heliga till graven, som varit trofast mot Gud, som varit trofast mot sina förbund, som tagit emot Jesu Kristi evangelium och dess förrättningar, och det heliga prästämötet. Sådana män och kvinnor har uppfyllt sin mission här på jorden med heder, med verksamhet, med kärlek, tills de blivit kallade hem. De har dött i tron och de kommer att få en härlighetens krona.

Jag kände på detta sätt när president [Brigham] Young, broder [Heber C] Kimball, broder [John] Taylor, de tolv apostlarna och alla de människor avlidit som har tagit emot Kristi evangelium och varit trofasta under sin mission. Det finns en evig verklighet — vilken hela världen kommer att få reda på — i livet. Det finns en evig

"I samma stund som vi tar emot evangeliet och lär oss uppståndelsens princip tas den dysterhet, sorg och det lidande som döden orsakar, i hög grad bort."

verklighet i döden. Det finns en evig verklighet i uppståndelsen, och i den framtida domen, och med Guds handlande med alla människor i framtiden i enlighet med de gärningar som utförts i kroppen. När en man eller kvinna som har ingått förbund med Herren, som har tagit emot evangeliet och dess förrättningar, och varit trofast under sin tid och generation, har kallats hem till andevärlden, var finns den människa som förstår dessa principer som ändå sörjer denna broder eller syster?²⁰

Genom Jesu Kristi försoning kommer alla barn som dör före ansvarighetsåldern att ärva celestial härlighet.

Det finns inget spädbarn eller barn som dött före ansvarig ålder som inte är återlöst. Följaktligen befinner sig alla dessa helt utanför helvetets plågor ... Jag utmanar vem som helst att i någon gudomlig uppteckning finna någon förrättning som instiftats för små oskyldiga barns frälsning. Det är egentligen bortkastad tid, det enda som finns om detta ämne är att Jesus tog upp små barn i sina armar och välsignade dem, vilket är och var fullkomligt rätt

att göra enligt Guds ordning. Men barndop, eller läran att små barn under alla förhållanden kommer till helvetet, är en människolära och inte en lära som kommer från Gud. Den är därför värdelös och helt felaktig och misshaglig i Guds ögon. Detta om de små barnen ... De är återlösta genom Jesu Kristi blod.²¹

Barn är oskyldiga inför Herren. Angående deras död och orsaken därtill står den i Guds hand, och vi bör liksom Job aldrig klaga på Herren eller hans handlingssätt ... Däri ligger något trösterikt — de är oskyldiga, de är inte befunna i överträdelse. De har betalat straffet för den dödens lag som Gud ålade Adam och alla hans efterkommande, när deras ande lämnade kroppen och kom in i andevärlden var deras bekymmer och svårigheter över ... De ska komma fram ur sina gravar på uppståndelsens morgon ... iklädda härlighet, odödlighet och evigt liv, evig skönhet och färging, och de blir överlämnade till sina föräldrar som tar emot dem i den celestia världens familjeorganisation, och deras föräldrar får ha dem för alltid. De får leva så länge som deras Gud lever. För de heliga, vilka tror på uppståndelsen, bör detta vara en källa till tröst och hjälp ...

Frågan kan uppstå både hos mig och dig: "Varför har Herren tagit bort mina barn?" Men det tillkommer inte mig att tala om, eftersom jag inte vet det, det är i Herrens hand, och det har varit så från världens skapelse ända tills nu. Barn tas bort i sin späda ålder och de går till andevärlden. De kommer hit och uppfyller avsikten med sin ankomst, vilket är att få en kropp i köttet. De kommer för att få en prövotid och en arvedel på jorden. De får en kropp, eller ett tabernakel, och detta tabernakel bevaras åt dem, och på uppståndelsens morgon blir deras ande och kropp återförenade. Liksom vi här finner barn i olika åldrar i en familj, alltifrån den nyfödde vid sin moders bröst till den som uppnått mogen ålder, kommer det också att vara så i den celestia världens familjeorganisation. Våra barn återställs till oss som de var då de lades ner om vi, deras föräldrar, bevarar tron och visar oss värdiga att ärva evigt liv. Om vi inte visar oss värdiga detta blir våra barn ändå bevarade och får ärva celestia härlighet. Detta är min åsikt om alla de små barn som dör, oavsett om de är födda av jude eller hedning, rättfärdig eller ogudaktig. Deras evige Fader och

Genom att vittna om Frälsarens försoning skänkte president Wilford Woodruff tröst till de föräldrar vars små barn hade gått bort.

eviga Moder födde dem i den eviga världen, och de blir återställda till sina eviga föräldrar. Dessutom kan alla föräldrar som har tagit emot barn här i enlighet med Guds och det heliga prästadömetts ordning, oavsett när de har levat, göra anspråk på dessa barn på uppståndelsens morgon, de kommer då att ges till dem och bli till välsignelse för sina familjeorganisationer i den celesti-ala världen ...

Jag vill säga till våra sörjande vänner: Även om era barn tagits bort så kan ni inte rå för det, ingen av oss kan hjälpa det. Det går inte att skylla på föräldrarna när dessa gör sitt bästa. En mor bör inte förebrå sig själv när hon inte kan rädda sitt sjuka barn och vi måste överlämna detta i Guds hand. Det dröjer inte länge för-än de blir återställda till oss ...

Angående barns tillväxt, härlighet och upphöjelse i det nästkommande livet har inte Gud uppenbarat någonting om detta ämne för mig, vare sig om era barn, mina eller någon annans, annat än att vi vet att de är frälsta. Och jag känner att vi måste lita på Herren i dessa prövningar. Jag känner att vi måste förlita oss på honom och se till honom för tröst och hjälp. Vi sörjer inte under dessa prövningar på samma sätt som de som inte har något hopp. Vi sörjer inte förlusten av våra barn som om vi aldrig

skulle få se dem igen, eftersom vi vet bättre. Herren har lärt oss bättre, liksom evangeliet. Jesu Kristi uppenbarelser har visat oss att de blir återställda till oss i de rättfärdigas uppståndelse ...

Jag ber till min himmelske Fader att han ska välsigna broder och syster Wheeler [ett par vars fyraåriga och sexåriga söner nyligen avlidit] i deras bedrövelse, och ge dem sin Helige Ande, att när de går till sängs på kvällen och stiger upp på morgonen och saknar sina barn, de ska ha en önskan att överlämna sig i Herrens händer och inse att deras separation från sina små inte varar för alltid, att det inte dröjer länge förrän de blir återställda till dem. Detta gäller oss alla som har förlorat sina barn. Vi lägger dem ner i graven, men de ska komma fram i uppståndelsens morgon, och om vi är sanningen trogna ska vi ta emot dem och glädjas med dem.²²

**Vi bör leva på ett sådant sätt att vi är
förberedda att ta emot de välsignelser
Gud har i beredskap för oss när vi dör.**

Vår framtida bestämmelse finns på andra sidan slöjan. När jag dör vill jag ha förmånen att komma dit där Gud min himmelske Fader och Jesus Kristus, världens Frälsare, befinner sig.²³

Vi bör sträva efter att utnyttja vår tid, våra talanger och våra möjligheter medan vi är här på jorden. Jag inser att denna värld inte är vår varaktiga vistelseort. Vi ser bevis på detta varje dag i vårt liv. Vi tvingas begrava våra profeter, apostlar, äldster, fäder, mödrar, hustrur och barn, vilket alltsammans visar att vi lever på lånad tid. Vi bör därför sträva efter att utnyttja vår tid idag.²⁴

Denna förmaning riktas med eftertryck till de levande: "Var därför också ni beredda!" [Matt 24:44] Den är tillämplig på oss alla. Och det är upp till oss som föräldrar och äldster i Israel att verka för Guds sak, medan vi tillåts stanna kvar, att leva enligt det ljus och den kunskap som vi välsignats med. För en tid är utsedd åt alla människor, och han tar bort många i enlighet med sin egen viljas råd. Han tar bort den han vill ta bort, och han skonar den han vill skona i en vis avsikt som han bara själv känner till.²⁵

När vi genomgått jordelivets sorger och blivit förlänade det celestials rikets glädje och härlighet, ska vi inse att jordelivets

prövningar har förberett oss och gjort det möjligt för oss att uppskatta de välsignelser som Gud har i beredskap åt de trofasta.²⁶

Det är min bön att detta folk ska omvända sig från alla sina synder och bli andligt levande och ha kraft att komma inför Gud, på det att deras böner ska bli hörda. Det är min bön att detta folk ska vara berett att försvara riket och aldrig överge sina förbund och sina bröder, eller förråda evangeliet, utan att de ska övervinna världen och vara förberedda att bli Kristi medarvingar, enligt den första uppståndelsens fullhet, vilken är förberedd för dem som håller Guds bud.²⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Gå igenom redogörelsen för Sarah Emma Woodruffs död (s 77–79). Vilka lärdomar var till tröst och styrka för äldste och syster Woodruff? Vad kan vi lära oss av denna berättelse?
- Vilka upplevelser kan vi, enligt president Woodruff, se fram emot i andevärlden? (Se s 80–81.) Hur är denna kunskap till hjälp för dig?
- Vilka principer upptäcker du i president Woodruffs råd om att sörja sina döda anförvanter? (Se s 82–83.) Hur har du funnit frid när nära och kära gått bort? Hur kan vi hjälpa andra som sörjer någons död?
- Hur tar Jesu Kristi försoning bort dödens udd? (Se s 82–83; se även 1 Kor 15:55–57; Mosiah 16:6–9.)
- Vad lär du dig av president Woodruffs ord om små barn som dör? (Se s 84–86.)
- Gå igenom sidorna 85–86. Försök att erinra dig familjemedlemmar eller vänner som verkade vara redo när tiden var inne för dem att dö. Vad kan vi lära oss av dessa människor? Vad måste vi göra, enligt president Woodruff, för att förbereda oss för livet efter döden? (Se s 86.)

- Hur bidrar president Woodruffs lärdomar till din förståelse för döden och uppståndelsen?

Skriptställen som hör till detta ämne: Första Korintierbrevet 15; Alma 11:42–45; 28:12; 34:32–41; Moroni 8:12–19; L&F 42:45–47; 76:50–70; 138:57

Slutnoter

1. Journal of Wilford Woodruff, 8 november 1839, Jesu Kristi Kyrkas av Sista Dagens Heligas arkiv.
2. Journal of Wilford Woodruff, 11 november 1839.
3. Journal of Wilford Woodruff, 28 november 1839.
4. Journal of Wilford Woodruff, 14 juli 1840.
5. Se Journal of Wilford Woodruff, 22 oktober 1840.
6. Journal of Wilford Woodruff, 26 oktober 1840.
7. Journal of Wilford Woodruff, sammanfattning av 1840.
8. *Deseret Weekly*, 4 april, 1891, s 462.
9. I "President Wilford Woodruff", *Millennial Star*, 22 september 1898, s 604.
10. *Deseret Weekly*, 21 september, 1889, 394.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 245.
12. *Deseret Weekly*, 4 april, 1891, s 463.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 246.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 244.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 17 januari 1882, s 1.
16. *Deseret Weekly*, 24 februari, 1894, s 288.
17. *Deseret News: Semi-Weekly*, 28 december 1875, s 1.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1; äldste Woodruff höll denna predikan vid en begravningsgudstjänst för två små barn till broder och syster Wheeler.
19. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 247.
20. *Deseret Weekly*, 4 april, 1891, s 462.
21. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 232–233.
22. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1.
23. *Deseret Weekly*, 6 april, 1889, s 451.
24. *Millennial Star*, 21 november, 1887, s 742.
25. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 246.
26. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1.
27. *Deseret News*, 31 december 1856, s 340.

Förkunna evangeliet

Vi bör flitigt och trofast hjälpa andra människor ta emot det återställda evangeliets välsignelser.

Ur Wilford Woodruffs liv

Strax efter det att Wilford Woodruff döpts och konfirmerats som medlem i kyrkan ”fick han en stark önskan att predika evangeliet”. Han berättar: ”En söndagskväll gick jag ensam ut i skogen och vädjade till Herren i uppriktig bön att öppna vägen för mig att gå ut och predika evangeliet för jordens invånare. Herrens Ande bar vittne om att mina böner var hörda och skulle besvaras. Jag reste mig upp glad och gick ungefär två hundra meter innan jag träffade på Elias Higbee, en högpräst som jag hade bott hos i några månader. När jag närmade mig honom sade han: ’Broder Wilford, Herrens Ande talar om för mig att du bör ordineras och gå ut på mission.’ Jag svarade: ’Jag är redo.’”¹

Under ledning av sin biskop ordinerades Wilford Woodruff till präst den 5 november 1834, och kallades att verka som missionär i södra Förenta staterna. Han verkade med tro och hängivenhet och påbörjade ett livstidslångt missionärsarbete under vilket han skulle hjälpa tusentals människor att omfatta det återställda evangeliet. President Heber J Grant sade om honom: ”Jag tror inte att det funnits någon man på jordens yta som omvänt fler själar till Jesu Kristi evangelium.”²

I januari 1840, strax efter att ha blivit ordinerad till apostel, anlände äldste Wilford Woodruff till England för att verka som missionär. Han inledde sin verksamhet i Staffordshire, där han hade betydande framgång. ”Ytterligare 40 blev medlemmar i kyrkan genom dop”, rapporterade han, ”och många nya dörrar öppnades. Mitt under det framgångsrika arbetet, när jag den första dagen i mars reste mig för att tala till en stor församling i Hanly,

John Benbows gård. Genom flitiga studier i Bibeln förberedde sig John Benbow och hans vänner för att ta emot det återställda evangeliet.

visade Herren mig att detta skulle vara sista gången som jag skulle varna folket på många dagar, och när jag reste mig och berättade att det skulle dröja länge innan de skulle få höra min röst igen förundrades de, för de väntade sig, liksom jag själv gjorde när jag gick in i huset, att jag skulle tillbringa många månader i deras mitt. Men Guds vägar och tankar är inte i några avseenden våra vägar och tankar.”

Äldste Woodruff sökte Herren i bön nästa dag och frågade vart han skulle bege sig. Han berättade: ”Eftersom jag trodde att det var min förmån och min plikt att få veta Herrens vilja, bad jag min himmelske Fader i Jesu Kristi namn om att få veta hans vilja angående detta. Så jag frågade, och Herren gav, och visade mig att det var hans vilja att jag omedelbart skulle bege mig till södra England. Jag samtalande med broder William Benbow om detta. Han hade bott i Herefordshire och hade vänner som fortfarande bodde där. Han ville mycket gärna att jag skulle besöka denna del av landet och erbjöd sig generöst att följa med mig till sin brors hus och bekosta resan, vilket jag genast accepterade.”³

Den 4 mars 1840 anlände äldste Woodruff och William Benbow till Williams bror Johns hem. ”Inom en timme efter min ankomst till hans hus”, erinrade sig president Woodruff, ”fick jag veta varför Herren skickat mig dit ... Jag fann en grupp män och kvinnor, ungefär sex hundra, som slutit sig samman under namnet United Brethren [Förenade brödraskapet], och de verkade för att upprätta den forntida ordningen. De ville att evangeliet skulle predikas av profeter och apostlar, liksom jag hade velat i min ungdom.”⁴

Familjen Benbow tog snabbt emot återställsens budskap och William återvände till Staffordshire ”efter att ha haft den glada förmånen att se sin bror John Benbow, och hela hans hushåll ... döpas in i det nya och eviga förbundet”.⁵ Äldste Woodruff stannade i området i ungefär åtta månader. Senare mindes han: ”De första trettio dagarna efter min ankomst till Herefordshire döpte jag fyrtiofem predikanter och flera hundra medlemmar ... Vi förde in två tusen medlemmar på ungefär åtta månaders arbete.”⁶

President Woodruff skrev om denna upplevelse: ”Hela berättelsen om missionen i Herefordshire visar betydelsen av att lyssna till Guds milda och stilla röst och den Helige Andens uppenbarelser. Herren hade där förberett ett folk för evangeliet. De bad om ljus och sanning och Herren sände mig till dem.”⁷

Omkring två år före hans verksamhet i England ledde Anden äldste Woodruff till att predika evangeliet för en mindre grupp människor — hans egen familj. I sin patriarkaliska välsignelse, som han fått genom Joseph Smith Sr, hade han blivit lovad att han skulle ”föra in sin fars hushåll i Guds rike”.⁸ År 1838, medan han utförde en mission i ett område i närheten av sin hemstad, kände han att tiden var inne för denna profetia att fullbordas. Han skrev:

”Jag tillbringade ... arton dagar i Farmington och Avon med att besöka min fars hushåll, mina farbröder och fastrar, morbröder och mostrar, kusiner, grannar och vänner för att predika Jesu Kristi evangelium för dem och försöka föra in dem i Guds rike ... Med Guds hjälp predikade jag trofast evangeliet för min fars hushåll och för alla som var tillsammans med honom, liksom för mina andra släktingar.”

Den 1 juli 1838 döpte äldste Woodruff sex personer, däribland alla dem som bodde i hans fars hem, precis som han blivit lovad

i sin patriarkaliska välsignelse. ”Det var verkligen en glädjens dag för min själ”, sade han. ”Min far, styvmor och syster tillhörde dem som blev döpta. Efteråt fick jag också vara med om ett antal släktingars omvändelse. Jag kände att enbart denna dags arbete var tillräcklig lön för allt mitt tjänande som missionär.

Vem kan föreställa sig den glädje, den härlighet, den lycka och den tröst som en äldste i Israel känner över att vara ett redskap i Guds hand till att föra in sin far, mor, syster, bror eller någon av Adams efterkommande genom den dörr som leder till liv och frälsning? Ingen människa kan detta, såvida han inte erfarit dessa ting, och äger Jesu Kristi vittnesbörd och den Allsmåttige Gudens inspiration.”⁹

Wilford Woodruffs lärdomar

Gud håller oss ansvariga för att dela med oss av evangeliet till andra.

Människor har i alla tider sökt efter lycka. De vill ha lugn och ro både socialt och i hemmet och när de tänker på oändligheten vill de ta del av de välsignelser som sägs tillhöra denna tillvaro, men de vet inte hur de ska få dem, om inte en Guds tjänare kommer förbi och pekar ut livets väg.¹⁰

Vi är det enda folk som detta heliga evangelium, prästadöme och förbund har anförtrotts i vår tid, och vi hålls ansvariga för hur vi använder det. Därför bör vi vara flitiga och trofasta i att erbjuda människobarnen denna storslagna frälsning och i att bygga upp Sion och vår Guds rike.¹¹

Oavsett hur oansenligt detta folk verkar vara i världens ögon håller himlens Gud oss ansvariga för att predika evangeliet för varje nation under himlen, och vi måste göra det för att inte bli fördömda. Vi kan inte undvika detta. Varför? Därför att, som Paulus säger: ”Ve mig om jag inte predikar evangelium!” [1 Kor 9:16] Det finns bara ett evangelium, har alltid bara funnits ett och kommer aldrig att finnas något annat. Paulus säger: ”Men om det än vore vi själva eller en ängel från himlen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat, så skall han vara under förbannelse.” [Gal 1:8] Detta evangelium, ni den levande Gudens heliga

När vi uppriktigt vårdar vår vänskap med andra människor ger Herren oss möjlighet att sprida evangeliet.

... är i våra händer, sänt till oss genom änglabetjäning — vilket är samma evangelium som lärdes ut från Adam till Kristus, och från Kristus ända ner till vår tid och generation, när Gud haft ett folk på jorden.¹²

Det har aldrig funnits en grupp människor sedan Gud skapade världen som har haft större skyldighet att varna denna generation, att höja sina röster länge och högt, dag och natt, i den grad vi har möjlighet därtill och förkunna Guds ord för denna generation. Det krävs av oss att vi gör detta. Detta är vår kallelse. Det är vår plikt. Det är vår uppgift.¹³

Jag har vadat genom träsk och simmat över floder, har gått från hus till hus för att få något att äta och har ägnat nästan femtio år åt detta verk. Och varför? Fanns det tillräckligt med guld i Kalifornien för att få mig att göra detta? Nej, verkligen inte, och det jag och mina bröder har gjort har vi gjort därför att vi blev befallda av Gud. Och detta är den kallelse vi har idag. Vi har predikat och verkat hemma och utomlands, och vi har för avsikt att fortsätta vårt arbete, med Guds hjälp, så länge som vi har möjlighet därtill.¹⁴

Många gånger tänker jag att vi som äldster i Israel och sista dagars heliga inte alls förstår vilken kallelse vi har fått av Herren. Det verk som krävs av våra händer är stort och mäktigt, det är den Allsmäktige Gudens verk. Vi hålls ansvariga för att förkunna Kristi evangelium för alla jordens nationer ... Vi hålls ansvariga för allt detta och för att bygga tempel åt den Allrahögste, i vilka vi kan inträda och utföra förrättningar för våra dödas frälsning.¹⁵

Dessemellan är vi hemma omgivna av många som det är vår plikt att predika för, för det är lika nödvändigt att predika hemma som utomlands.¹⁶

Vi finner stor glädje i att hjälpa andra komma till Kristus och gå framåt mot upphöjelse.

Om du ger någon själ livets och frälsningens principer och utför dessa förrättningar för honom, så är du ett redskap i Guds händer till denna själs frälsning. Det finns inte något som getts människobarnen som går upp emot detta ...

Herren [sade]: "Om så skulle ske, att I arbeten hela edert liv med att ropa omvändelse till detta folk och därigenom fören blott en enda själ till mig, huru storligen skolen I icke glädjas med honom i min Faders rike!" [L&F 18:15] ... Vi har predikat evangeliet för varje nation, släkt, tungomål och folk, så långt som Herren har öppnat dörrarna för oss och vi har haft förmånen att bege oss. Ändå är dagens värld full av människor som inte har hört Jesu Kristi evangelium, och så länge prästadömet vilar på våra skuldror är vi fortfarande ansvariga för människobarnens frälsning, i den grad vi har möjlighet att förläna Adams söner och döttrar dessa gåvor. Betänk att det bara är genom att omfatta Kristi evangelium som vi kan bli arvingar till Gud och medarvingar till Jesus Kristus, som vi kan ha del i den första uppståndelsen och komma fram ur våra gravar och iklädas härlighet, odödlighet och eviga liv, och inträda i Guds och Lammets närhet och bo hos dem för evigt i himlarna! Vem kan förstå detta? Gör jordens invånare det? Det gör de inte ... Jag inser att vi är beroende av Herren i allting. Herren är vår bevarare. Han är upphovet till vår frälsning. Jesus Kristus har lagt ner sitt liv för att

återlösa oss genom sitt blod, och genom detta har vi fått dessa välsignelser ...

Det finns ingen kallelse som är större än att ha rätten och förmånen att gå ut och frälsa människors själar — rädda dem genom att predika evangeliet för dem, genom att utföra förrättningarna i Guds hus för dem, att de själva må vara förberedda att komma till himmelriket och till celestial härlighet. ...

Jag tror att ofta sätter vi själva inte tillräckligt stort värde på de välsignelser vi åtnjuter och som vi har inom räckhåll. Vårt hjärta bör vara inriktat på att bygga upp Guds rike, Guds Sion och Guds verk medan vi är här och har förmåga att utföra dessa ting. Det är vår plikt som presidentskap och som apostlar att inte bara själva arbeta, utan också sända ut Israels äldster till jordens nationer för att förkunna evangeliet. Dörrar har öppnats i många nationer för spridandet av Kristi evangelium, och för att föra människor till Kristus så att de kan få dessa välsignelser.¹⁷

Jag har ägnat nästan hela mitt liv åt den här kyrkan, och från och med den dag när jag kom in i kyrkan gick jag ut som missionär, vilket jag aldrig helt har upphört med. Jag har alltid glatt mig över detta, och jag gör det än idag. När jag dör och lägger ner min kropp vill jag inte att någon ska kunna säga att jag försummat min plikt vad gäller mina ansträngningar att erbjuda honom frälsning. Jag har alltid glatt mig över att predika evangeliet. Jag har glatt mig över att utföra livets och frälsningens förrättningar hemma och utomlands, eftersom jag vet att detta var och är Guds verk.¹⁸

Istället för att kritisera andras religion bör vi leva på ett sätt som visar sanningen och godheten i vår egen religion.

När du besöker ett grannskap för att predika evangeliet, försök då aldrig, bildligt talat, att riva ner en mans hus innan du bygger honom ett bättre hus. Angrip med andra ord aldrig någons religion vart än du beger dig. Var villig att låta var och en åtnjuta sin egen religion. Det är hans rättighet. Om han inte tar emot ditt vittnesbörd om Kristi evangelium är det hans sak, och inte din. Använd inte din tid till att riva ner andra sekter och sällskap. Vi har inte tid med sådant. Det är aldrig rätt att göra det.¹⁹

Om du genom tro, bön och ödmjukhet söker vishet kommer Guds Ande att leda dig i allt du gör. Visdom är en av Guds största gåvor, och visdomens röst säger oss inte att använda vår tid till att strida mot vår tids sekter, att strida mot människors åsikter, håna religioner i vår omgivning, och därigenom stänga öronen på dem som lyssnar och tillsluta människors hjärtan för ljus och sanning, för andra människors åsikter och religion är lika kära för dem som våra är för oss ... Låt *Frälsning* vara ert ämne, i saktmod och ödmjukhet, med den eviga sanningens kraft, visdom, ljus och kunskap som finns förborgade i Guds Sons evangeliums första principer. Du kan vara ett redskap till att frälsa människors själar, och de kommer att glädjas med dig över att de fick skåda evangeliets ljus. Vi bör aldrig avvika från evangeliet, eller börja predika om någonting som är främmande för vår kallelse, eller börja strida om ord till ingen nytta. Varje träd känns igen på sin frukt, och om vi är trofasta mot Herren och följer en klok och förståndig kurs, blir god frukt helt säkert följd av vårt arbete.²⁰

Alla kyrkans medlemmar bör ha som målsättning att genomföra evangeliets principer i praktiken. Det finns inget bättre sätt att övertyga världen om dess sanning än att genom vårt handlande mot varandra och mot människosläktet visa vilken uppbyggande effekt det har på oss. Vi har höga anspråk, och det bör finnas en sådan hög norm för moralisk renhet ibland oss att det motsvarar dessa anspråk.²¹

Den Helige Anden vägleder dem som berättar om evangeliet och dem som tar emot det.

Hela nyckeln till vår framgångsrika omvändelseverksamhet är att vi predikar samma evangelium i all dess enkelhet och tydlighet som Jesus predikade, och att den Helige Anden vilar på dem som tar emot det och fyller deras hjärtan med ousäglig glädje och gör dem till ett. Då vet de om läran kommer från Gud eller människor.²²

Hur har dessa hundratals och tusentals äldster i Israel ... fått kraft att ge sig ut ... och på ett övertygande sätt predika evangeliet för Adams söner och döttrar? Det har ägt rum genom Guds kraft. Ingen äldste i denna kyrka har haft kraft att gå ut och göra Guds

*När vi strävar efter att sprida evangeliet
måste vi söka den Helige Andens vägledning.*

vilja om det inte är genom Guds kraft. Om vi har någon kraft så kommer den från Gud, och vi bör förlita oss på honom i allting.²³

När den som har myndighet predikar evangeliet så lovar han, i Jesu Kristi namn, att alla de som tror och lyder ska få den Helige Anden. I kraft av detta löfte kan var och en själv få veta om det är av Gud eller från människor. Om en obemyndigad person går ut för att predika och låtsas att han predikar samma evangelium, så spelar det ingen roll hur kunnig och begåvad han är, hans lära kan avslöjas eftersom de löften som ska följa dem som tror på Kristus inte förverkligas, den Helige Anden som förlänar sina gåvor till människorna tas inte emot, och sålunda avslöjas otillförlitligheten i människors läror så att ingen ska bli bedragen.²⁴

Om den Helige Anden inte är med dig när du går ut för att predika evangeliet, kan du inte utföra din plikt, men när du har den är du trygg. Gå vart du vill och dina ord kommer att påverka de ärliga och ödmjuka människorna på jorden.²⁵

Det spelar ingen roll vilken ålder den har som predikar evangeliet, om han är tjugofem, nittio eller fem hundra år, bara han är inspirerad av Guds Ande och kraft.²⁶

Må Herren gå framför oss, förbereda vägen och ge oss tillgång till människors hjärtan så att goda ting må ske och Guds rike gå framåt.²⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Gå igenom redogörelsen för äldste Wilford Woodruffs besök hos John Benbow (s 89–91). Hur leddes äldste Woodruff till Benbows gård? Vad lär du dig, när du läser denna redogörelse, av det exempel William Benbow visade?
- Sök på sidorna 91–92 efter ord och uttryck som visar hur William Benbow och Wilford Woodruff kände sig när deras familjemedlemmar omfattade evangeliet. Hur kände du dig när nära och kära blev medlemmar i kyrkan eller återvände till aktivitet i kyrkan?
- Gå igenom president Woodruffs ord om vårt ansvar att sprida evangeliet (s 91–93). Nämn några konkreta saker vi kan göra för att dela med oss av evangeliet till familj och vänner. Hur kan vi samarbeta med heltidsmissionärerna i detta arbete?
- På vilka sätt kan vi uppfylla vårt ansvar att undervisa om evangeliet ”för alla jordens nationer”? (s 93)
- Varför händer det ibland att vi tvekar inför att berätta om evangeliet? Hur kan vi övervinna vår rädsla?
- Varför är missionsarbete en sådan glädjeric erfarenhet? (Se s 94–95.) Vilka upplevelser har du haft av att känna glädje i att berätta om evangeliet?
- Varför är det viktigt att inte kritisera andras religioner? (Se s 94–95.) Hur kan vi vittna om att kyrkan är sann utan att kritisera andra kyrkor?
- Gå igenom det andra stycket på sidan 95. Hur påverkar våra handlingar andra människors uppfattningar om kyrkan?
- Vad lär du dig av president Woodruffs ord om den Helige Anden och missionsarbete? (Se s 95–97.) Vad måste vi göra för att kvalificera oss för Andens sällskap?

Skriftställen som bör till detta ämne: Matteus 28:19–20; L&F 4; 18:10–16; 42:11–14; 50:13–22; 60:2–3; 84:88; 88:81

Slutnoter

1. "History of Wilford Woodruff (from His Own Pen)", *Millennial Star*, 25 mars 1865, s 183.
2. *Gospel Standards*, sammanst av G Homer Durham (1941), s 20.
3. "Elder Woodruff's Letter", *Times and Seasons*, 1 mars 1841, s 327.
4. *Millennial Star*, 28 november, 1895, s 754.
5. *Times and Seasons*, 1 mars 1841, s 328.
6. *Millennial Star*, 28 november, 1895, s 754.
7. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 28 november 1881, s 767.
8. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 19 september 1881, s 606.
9. *Millennial Star*, 19 september 1881, s 606–607.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 259.
11. *Deseret News*, 27 maj 1857, s 91.
12. *Millennial Star*, 28 november, 1895, s 755.
13. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6 juli 1880, s 1.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 133.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 29 februari 1876, s 1.
16. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15 juni, 1895, s 385.
17. *Millennial Star*, 14 maj, 1896, s 307–309.
18. *Millennial Star*, 14maj, 1896, 310.
19. *Contributor*, augusti 1895, s 636–637.
20. "To the Officers and Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in the British Islands", *Millennial Star*, februari 1845, s 141–142.
21. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14 november 1887, s 729.
22. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 136.
23. *Deseret Weekly*, 2 mars, 1889, s 294.
24. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 135–136.
25. Conference Report, april 1898, s 32.
26. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 275.
27. "Correspondence", *Millennial Star*, augusti 1840, s 93.

Ödmjuk förtröstan på Gud

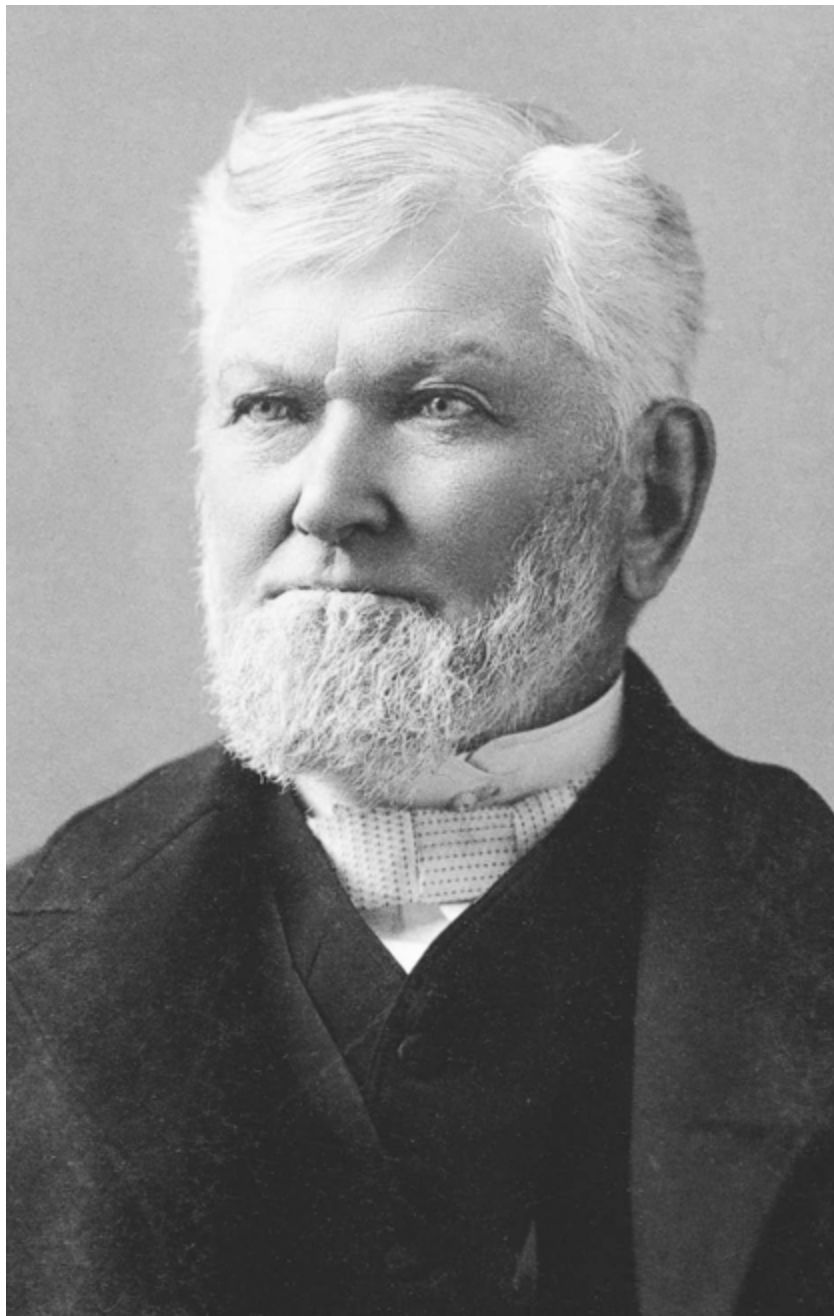
*Sann styrka kommer av
ödmjuk förtröstan på Gud.*

Ur Wilford Woodruffs liv

”Det enda jag förundrat mig över i hela mitt liv”, sade president Wilford Woodruff, ”har varit att Herren valde ut mig till någonting, särskilt till apostel och president. Men det är hans sak, jag hade inget med det att göra.”¹

Även om president Woodruff var förvånad över sina kallelser i kyrkan visste han varför Herren hade kallat honom. Han sade: ”Varför valde Herren en sådan svag man som Wilford Woodruff till att presidera över sin kyrka? Varför valde han Joseph Smith — en olärd pojke, som han kallades? Varför valde han män ur en sådan kategori? Därför att han kunde styra dem. Han har valt män som erkänner Guds hand.”²

President Woodruff erkände alltid Guds hand, både i sina personliga framgångar och i kyrkans utveckling. I ett tal som han höll i tabernaklet i Salt Lake City sade han: ”Jag tackar Herren för mitt liv. Jag tackar honom för hans välsignelser och barmhärtighet mot mig. Jag har anledning att glädja mig över detta och jag är skyldig att ge Gud äran för allt det jag någonsin har fått. Om jag någonsin har gjort något gott, om jag har kunnat predika evangeliet och följa en inriktning som varit till uppbyggelse för mina medmänniskor, hemma eller borta, har det skett genom Guds kraft ... Denna kraft har varit med oss. Det är därför som vi är här idag. Det är därför som Tabernaklet står här idag, som uppfyllelse av Guds forntida profeters förutsägelser. Det är därför som Guds Sion har bosatt sig här i dessa bergs dalar. Allt är en följd av Guds kraft och inte av människor.”³

President Wilford Woodruff sade: "Jag är skyldig att ge Gud äran för allt det jag någonsin har fått. Om jag någonsin har gjort något gott ... har det skett genom Guds kraft."

Wilford Woodruffs lärdomar

Vi är beroende av Gud för alla våra andliga och timliga välsignelser.

Jag är helt beroende av Herren. Det har jag alltid varit, även under mina resor och heliga uppdrag när jag predikat Kristi evangelium för mina medmänniskor.⁴

Vi bör förstå att Guds vägar är oändligt överlägsna våra egna, och att hans råd, även om de kan tyckas kräva uppoffringar, alltid är bäst och tryggast för oss att anamma och genomföra. Tusentals av oss kan vittna om sanningen i detta genom personlig erfarenhet ... Vi bör också lära oss denna stora sanning, att det helt och hållet är Guds ära och förtjänst att hans kyrka och rike upprättats på jorden. Människan kan inte göra anspråk på detta vare sig i denna eller i någon av världens tidsåldrar. Inget utom Guds kraft kunde ha frambringat evangeliets fullhet, organiserat kyrkan, samlat hans folk till Sion i uppfyllelse av profetiorna och utfört allt det som åstadkommits.⁵

Vi behöver komma ihåg att vår styrka, vårt hopp och vår kraft ligger i Guds hand och inte hos människor. Herren själv har räckt ut sin hand för att upprätta denna kyrka, sitt rike, sitt verk ... Vi har ingen kraft i oss själva. Det har vi aldrig haft när det gäller detta rikets vägledning, bara när den Allsmäktige Guden har ingripit.⁶

Själva det faktum att vi har ett folk, att vi har ett Sion, att vi har ett rike, att vi har en kyrka och ett prästadöme som står i förbindelse med himlarna, och som har kraft att sätta himlarna i rörelse, och att vi vet att himlarna kommunicerar med oss och leder genomförandet av detta stora verk i de sista dagarna i vilket de heliga är engagerade i, bara detta faktum bör fylla våra hjärtan med ödmjukhet inför Herren vår Gud. Det bör ständigt påminna oss om det ansvar vi har både inför honom och till varandra, och om vårt beroende av honom för alla de välsignelser vi åtnjuter av både andlig och timlig natur.⁷

Mina känslor och åsikter är att Herren aldrig haft ett folk från fader Adam till nuvarande tid som kallats att bygga upp hans rike och upprätta hans Sion i världen, eller predika omvändelsens

evangelium för människobarnen, som inte varit helt beroende av himlens Gud för sitt stöd.⁸

Vi inser mycket väl att vår bestämmelse, vår ställning och våra välsignelser helt är i hans händer.⁹

Jag säger till alla människor — jude och hedning, stor och liten, rik och fattig — att den Allsmäktige Herren har kraft i sig själv och är inte beroende av någon människa för att utföra sitt verk. Men när han kallar människor att utföra hans verk måste de sätta sin lit till honom.¹⁰

Gud väljer de ödmjuka till att utföra hans verk.

Herren har valt det som för världen är svagt till att utföra hans verk. Men han kan undervisa mig, eller någon av mina bröder, i lika hög grad som han gjort i någon annan av världens tidsåldrar. Han har alltid valt ut det som är svagt. Ta bara Mose när han ledde Israels barn. Mose sade att han var en långsam talare och han trodde att han inte kunde göra någonting. Men Herren sade att han skulle ge honom en talesman. När Herren ville ha en kung för Israel valde han David, Isais son, som var fåraherde. Alla Isais söner, förutom David, fördes fram för profeten, men Samuel vill inte smörja någon av dem. Han frågade Isai om han hade fler söner. Isai sade: Ja, det finns en liten pojke här som tar hand om fåren. Profeten ville träffa honom. När han kom smorde Samuel honom till kung över Israel. Det var likadant på apostlarnas tid. Vilka var de? [Olärda] fiskare. Det är likadant idag. Det började med Joseph Smith och likadant är det med resten av oss. Vilka är vi? Vi är fattiga, svaga stackare. Men Herren har valt oss därför att han trodde att han kunde göra någonting av oss. Jag hoppas att han kan det.

Jag tror jag burit apostlaskapet längre än någon annan man på jordens yta i dessa de sista dagarna. Bör jag skryta över detta och vara uppblåst eftersom jag burit prästadömet så länge? Då vore jag en mycket dåraktig man. Vi är förpliktigade att ära Gud. Vi är förpliktigade att erkänna Guds hand. Djävulen har försökt förgöra mig alltsedan jag föddes ända tills nu. Men Herren har alltid varit på min högra sida och räddat mig. Två krafter har varit

rådande — en har försökt förgöra mig, den andra rädda mig. Och jag är här idag, ett svagt redskap i Guds hand. Men så sant Gud lever: om han talar om för mig vad min plikt är, då tänker jag utföra den! ...

Jag ber att Gud ska ge oss visdom och hjälpa oss vara ödmjuka, trofasta, saktmodiga och anspråkslösa i hjärtat.¹¹

Hur ofta har jag inte hört människor säga på mina resor: Varför valde Gud Joseph Smith, varför valde han denna pojke att inleda denna tidshushållning och lägga grundvalen till denna kyrka? Varför valde han inte någon stor man ... Jag har bara haft ett svar på en sådan fråga, nämligen det att Herren den Allsmäktige inte kunde göra någonting med dem, han kunde inte ödmjuka dem. De var inte det slags människor som utvalts till ett verk av detta slag i någon av världens tidsåldrar. Herren den Allsmäktige väljer det som världen håller för svagt. Han kan styra dem. Han valde Joseph Smith därför att han var svag, och denne var tillräckligt klok för att inse det.¹²

När människor bli högmodiga så faller de.

Du har aldrig sett en dag, du kommer aldrig att få se en dag, i tid eller evighet, då du kan undvara Guds beskydd och omvårdnad. Du kommer alltid att behöva det. När våra unga män, våra gamla män, våra flickor, känner att de har nått en punkt då de inte behöver Herren, då kommer de att upptäcka att de grundligen misstagit sig.¹³

Om kyrkans president eller någon av hans rådgivare eller apostlarna, eller någon annan man känner i sitt hjärta att Gud inte kan klara sig utan honom, att han är särskilt viktig för att Herrens verk ska kunna utföras, befinner han sig på hal is. Jag hörde Joseph Smith säga att Oliver Cowdery, som var denna kyrkas andre apostel, sade till honom: "Om jag lämnar denna kyrka, då faller den."

Joseph sade: "Oliver, försök bara." Oliver försökte. Han föll, men Guds rike gjorde det inte. Jag har känt andra apostlar som tyckte att Herren inte kunde klara sig utan dem. Men Herren fortsatte sitt verk utan dem.¹⁴

Jag har sett Oliver Cowdery då det tycktes som om jorden skalv under hans fötter. Jag har aldrig hört en man bära ett starkare vittnesbörd än han gjorde under Andens inflytande. Men i det ögonblick som han lämnade Guds rike, i det ögonblicket förlorade han sin kraft ... Han berövades sin styrka, liksom Simson i Delilas knä. Han förlorade den kraft och det vittnesbörd han åtnjutit, och han fick aldrig tillbaka det i dess fullhet i köttet, trots att han dog som medlem i kyrkan.¹⁵

En tredjedel av himlens härskaror kastades ut på grund av sitt uppror ... De finns i varje stad och by där jordens invånare bor, och särskilt där det finns sista dagars heliga ... Tror ni att dessa onda andar befinner sig i vår omgivning utan att försöka göra någonting? Sover de? Har de inte ett verk att utföra? Till mina bröder i prästadömet säger jag att vi har en väldig kamp att utkämpa mot dessa andar. Vi kan inte undkomma den. Vad kommer de att göra med er? De försöker få oss att göra allt det som inte är rätt. Dessa djävlar skulle bli mycket glada om de kunde få mig och mina bröder att tycka att vi är stora män, klyftigare än någon annan, om de kunde få oss att vända oss mot varandra och försöka bekänna vår broders synder istället för våra egna. Vi bör därför ge noga akt på oss själva. Jag bör göra detta, mina rådgivare och apostlarna bör göra det, vi bör alla göra det ... Och om våra ögon är öppnade till att förstå det som hör Gud till, kan vi förstå vårt ansvar. Vi kan förstå det heliga prästadörets kraft och vårt förhållande till Gud. Vi bör sannerligen ödmjuka oss inför Herren.¹⁶

Var ödmjuka, var vaksamma, var bedjande. Ta er i akt för högmod så att ni inte likt andra faller.¹⁷

När vi ödmjukt förlitar oss på Herren beskyddar och stärker han oss.

Två stora dygder ... ger människan himmelsk kraft — redbarhet och en god karaktär. Om en människa äger dessa egenskaper, om hennes hjärta är trofast och ståndaktigt, om hennes liv är rent, och om vi därtill bifogar ödmjukhet, är hon [beskyddad] mot ett otal svagheter och kan motstå en mängd frestelser. Vi har alla våra svagheter. Gud har tillåtit dem för att vi ska lära oss ödmjukhet och visa kärlek mot andra.

Ingen av oss är fullkomlig under sin vistelse i köttet, men den som i ödmjukhet förlitar sig på Gud vacklar aldrig i sin kamp för det rätta eller i sin lojalitet mot sanningen. Hon håller alltid fast vid sina förbund och är någon som vi alla kan stanna upp inför och beundra och försöka, med himlens hjälp, att efterlikna.¹⁸

Jag vill säga till de heliga att allt vi behöver göra är att vara trofasta, hålla hans bud, vara ödmjuka och söka honom i mäktig bön, för då kommer allt att gå väl för oss.¹⁹

Gud är med detta folk. Men det krävs att vi ger akt på hans röst, lyder hans bud och ödmjukar oss inför honom ... Det råder ett lugn bland de så kallade mormonerna som är förunderligt för världen ... Orsaken till vårt lugn är att Gud är vår vän, vår laggivare, vår befriare. Om inte Herren kan upprätthålla sitt verk, så kan sannerligen inte vi det. Men det kan han. Han har alltid gjort det och kommer att göra det till slutet. Därför säger jag till de heliga, var inte rädda. Lita på Gud. Låt inte era hjärtan vara vankelemodiga. Låt era böner uppstiga till Herren Sebaots öron dag och natt. Be om vad ni vill. När ni gör detta kommer Herren att besvara era böner, om ni ber om det som är rätt. Däri ligger vår styrka. Den ligger i Gud.²⁰

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Varför är det viktigt för oss att erkänna att vi är beroende av Gud? (Se s 102–103.) Hur påverkar detta erkännande vår inställning till livet?
- Vilka syftade president Woodruff på när han talade om det ”som för världen är svagt”? (Se s 103–104; se även 1 Kor 1:25–28.) Varför väljer Herren sådana människor till att utföra hans verk? När såg du att Herren verkade genom det som ”för världen är svagt”?
- Läs hela det andra stycket på sidan 104 och begrunda eller diskutera hur ditt liv skulle se ut utan Guds beskydd och omvårdnad. Vad lär detta dig om högmod? Vilka är några följder av högmod?

- Vad kan vi lära oss av berättelsen om Oliver Cowdery på sidorna 103–104?
- Läs hela det andra stycket på sidan 104. Varför vill Satan och hans härskaror att vi ska ”tycka att vi är stora män, klyftigare än någon annan”? Varför vill de att vi ska ”bekänna vår broders synder istället för våra egna”? Hur kan vi stå emot dessa frestelser?
- Gå igenom de sista fyra styckena i kapitlet och lägg märke till ord och uttryck som är meningsfulla för dig (s 104–105). Hur blir vi välsignade när vi förlitar oss på Herren?

Skriftställen som bör till detta ämne: Ordspråksboken 3:5–7; Lukas 18:9–14; Jakob 2:13–21; Alma 36:3; Helaman 3:35; L&F 112:10; 121:34–40

Slutnoter

1. *Millennial Star*, 21 november, 1895, s 739.
2. *Millennial Star*, 21 november, 1895, s 739.
3. *Deseret Semi-Weekly News*, 21 december, 1897, s 1.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 275.
5. ”An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints”, *Millennial Star*, 14 november 1887, s 729.
6. *Millennial Star*, 28 april, 1890, s 258.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 14 maj 1878, s 1.
8. *Deseret Weekly*, 21 september, 1889, s 393.
9. Conference Report, april 1880, s 10.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 123–124.
11. *Deseret Weekly*, 23 mars, 1889, s 391.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 september 1880, s 1.
13. *Deseret Weekly*, 20 juli, 1889, s 115.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 123.
15. *Deseret Weekly*, 23 mars, 1889, s 391.
16. *Deseret Weekly*, 20 april, 1889, s 515.
17. *Elders’ Journal*, juli 1838, s 36.
18. *Millennial Star*, 9 juli, 1888, s 436.
19. ”Priesthood, and the Right of Succession,” *Millennial Star*, 22 august, 1892, s 532.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 22 januari 1884, s 1.

Be för att få himlens välsignelser

När vi ber i tro förbereder vi oss för att ta emot de välsignelser vår himmelske Fader har i beredskap åt oss.

Ur Wilford Woodruffs liv

I mars 1835, under sin första mission, var Wilford Woodruff tvungen att ta sig över floder och genom träsk i sydöstra Förenta staterna. För att kunna ta sig genom träskan högg han och hans kamrat ner ett träd och gjorde det till en kanot. De rodde omkring 24 mil innan de övergav kanoten och började gå. President Woodruff erinrade sig senare att de tog en väg som ”ledde genom träsk och som var täckt av lera och vatten större delen av vägen, 27 mil. Vi vandrade 6 mil på en dag genom lera och knädjupt vatten. Den 24 mars, efter att ha färdats cirka 15 kilometer i lera, kände jag en häftig smärta i knäet och kunde inte gå längre. Jag satte mig ner på en trädstam.”

Vid denna punkt i resan bestämde sig hans kamrat, som blivit trött på arbetet och ville återvända hem, för att lämna honom där, sittande på en trädstam i ett alligatorträsk. Oförfärad vände sig Wilford Woodruff till Herren. Han sade: ”Jag knäböjde i lera och bad, och Herren botade mig, och jag gick vidare fylld med stor glädje.”¹

Åratal senare visade president Woodruff sin tro när han, hans hustru och ett flertal andra färdades med båt för att missionera i England. ”Vi hade färdats tre dagar och nätter i hård vind och vi drevs bakåt”, erinrade han sig. ”Slutligen bad jag mina kamrater att komma in i hytten med mig och att be om att Herren skulle påverka vinden. Jag var inte rädd att vi skulle gå under, men jag tyckte inte om tanken att driva tillbaka till New York, eftersom jag ville fortsätta min resa. Vi uppsände alla samma bön, både män

*"Det finns ett råd från vår Frälsare som alla Guds
beliga bör lyda, men som vi inte lyckas så väl med, är
jag rädd, och det är att alltid be utan att tröttna."*

och kvinnor, och när vi var klara steg vi upp på däck och inom mindre än en minut var det som om någon hade tagit ett svärd och huggit av stormen, man kunde ha slängt ut en näsduk, och den hade legat stilla.”²

Wilford Woodruffs lärdomar

Det är vår plikt att be i tro om den hjälp vi behöver.

Det finns ett råd från vår Frälsare som alla Guds heliga bör lyda, men som jag fruktar att vi inte lyckas så väl med, och det är att alltid be utan att förtröttnas. [Se Luk 18:1; L&F 88:126.] Jag är rädd att vi som ett folk inte ber med tillräcklig tro. Vi borde åkalla Herren i mäktig bön och tillkännage alla våra behov för honom. För om inte han beskyddar, befriar och frälser oss, så gör ingen annan makt det. Därför sätter vi hela vår lit till honom. Därför bör våra böner uppstiga till vår himmelske Faders öron dag och natt.³

Jordens invånare förstår inte resultatet och nyttan av bön. Herren hör och besvarar mäns, kvinnors och barns böner. Bön har större kraft, mycket större, att bringa ned Guds välsignelser än nästan allting annat.⁴

När världen rustar sig till strid mot Guds rike i dessa sista dagar, har då de heliga någonting att vara rädda för? ... Det har vi inte. Det finns en sak vi bör göra, och det är att be till Gud. Varje rättfärdig människa har gjort detta, till och med Jesus, Frälsaren, Faderns enfödde Son i köttet, behövde be. Hela vägen från krubban till korset måste han åkalla sin Fader om att få nåd och hjälp i sitt lidande och göra det möjligt för honom att tömma den bittara kalken. Det var likadant för hans lärjungar.⁵

Vad som än är nödvändigt för oss att ta emot och åtnjuta så är det vår plikt att be Herren om det. Vi bör vända oss till honom på avskilda platser och tillkännage våra önsknings för honom, att våra böner må bli hörda och besvarade på våra huvuden. Häri ligger vår styrka. Vi förtröstar på Gud, inte på människor.⁶

Det är varje Guds heligs plikt ... att låta sina böner uppstiga till Herren Sebaots öron, dag och natt då tiden är inne, i familjekretsen och på privata platser, om att Herren ska stödja sitt folk, bygga upp Sion och uppfylla sina löften ...

Jag har mer tro på bön till Herren än på nästan någon annan princip på jorden. Om vi inte har tro till att be till Gud är det inte mycket bevänt med vår tro på honom eller på evangeliet. Vi bör be till Herren om det vi vill ha. Låt detta folks böner ständigt uppstiga till Herren då tiden är inne. Herren avvisar dem inte, utan de blir hörda och besvarade, och riket och Guds Sion kommer att stå upp och lysa och iföra sig sin högtidsskrud och iklädas sin Guds härlighet och uppfylla avsikten med sin organisation här på jorden. [Se L&F 82:14.]⁷

Som ett folk bör vi rusta oss med tro och kraft inför Gud, tillkännage våra önsknings och lämna vårt öde i hans händer. Vårt öde ligger där i vilket fall som helst. Och så kommer det att förbli.⁸

Vi måste be för att förstå Herrens vilja och ta emot hans vägledning.

Jag känner att vi bör lyfta upp våra hjärtan och be Gud vår himmelske Fader om barmhärtighet, att han ska leda oss genom den Helige Andens inspiration, att våra sinnen ska upplysas och vår fattningsförmåga vara öppen för hans sinne och vilja angående sitt folk.⁹

Närhelst du undrar över din plikt eller över något arbete som du måste utföra, gå då aldrig vidare med din verksamhet förrän du har ansträngt dig i bön och fått den Helige Anden. Vad än Anden manar dig att gå eller göra är rätt, och om du följer dess maningar kommer allt att gå väl för dig.

Vi förs till många platser i vårt arbete att predika för jordens nationer, där vi kanske anser att en viss inriktning är den bästa, men om vi inte vet det, är det bättre för oss att gå inför Herren och be i tro om att bli undervisad om livets vägar.¹⁰

Låt oss verka i trofasthet och be till Herren om visdom dag efter dag, att vi må ha kraft att övervinna och segra.¹¹

**Föräldrar är heligt förpliktade att lära sina barn
att be och se till att familjen ber tillsammans.**

Det är Guds sinne och vilja att varje man och kvinna som ingått i äktenskapets förbund och som har fått söner och döttrar, att de så snart dessa barn är gamla nog, bör lära dem att be.

Det är de heligas plikt att lära sina barn att be medan de är unga, att lära dem förstå bönen princip och nytta, så att de kan be för sina föräldrar och allting som är nödvändigt. Om du börjar med barnen på detta sätt, om du uppfostrar dem i Herrens tukt och förmaning, så viker de sällan av därifrån. Familjens överhuvud bör inte be alla böner själv, utan bör kalla medlemmar i sin familj att be och att välsigna maten.¹²

**När vi lever efter evangeliet blir våra böner
besvarade med välsignelser över våra huvuden.**

Vi bör som ett folk vara ödmjuka, bedjande och underdåniga vår Gud, för att få vår himmelske Faders utlovade välsignelser.¹³

Vi bör leva på detta sätt för att kunna komma inför Herren och be om dessa välsignelser, med tro och kraft, vilka vi behöver för att kunna genomföra Guds avsikter ... Detta är nödvändigt för vår utveckling.¹⁴

Gud har för avsikt att ge sina heliga jordens goda, liksom himlens välsignelser, allteftersom de kan använda dem på ett riktigt sätt ...

Eftersom många av er har lärt er hur ni ska be, bör ni inte försumma att låta era böner uppstiga till Herren Sebaots öron, för han lyssnar till er ... Himlens välsignelser kan endast erhållas och kontrolleras genom rättfärdighetens principer.¹⁵

Vi har ingen tid att förlora i våra förberedelser för det som ska ske på jorden, och vem vill förlora den krona, den härlighet, det hopp om evigt liv som vi fick genom att en gång ta emot Jesu Kristi evangelium? Ingen som har någon del av Guds Ande. Låt oss stå upp och ära vår kallelse och verka inför Gud tills vi fått den Helige Anden, och till dess att våra böner har sönderrivit

evighetens slöja och trängt in i Herren Sebaots öron och blivit besvarade genom välsignelser över våra huvuden.¹⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Gå igenom berättelserna på sidorna 107–109. Begrunda eller diskutera olika sätt varpå äldste Woodruff kunde ha reagerat på var och en av dessa situationer. Vad kan vi lära oss av hur han reagerade?
- Vad gör störst intryck på dig när du läser om president Woodruffs lärdomar om vår plikt att be? (Se s 111–112.) Vad innebär det för dig att be i tro? Varför måste vi be för att få de välsignelser vi behöver? Vilka är några andra syften med bönen?
- Läs hela det fjärde stycket på sidan 110. Varför behövde Frälsaren be? Vad kan vi lära oss av hans böner? (Se Matt 26:39; Joh 11:41; 3 Nephi 13:9–13.)
- Hur kan bönen hjälpa oss när vi har beslut att fatta eller när vi har frågor om våra plikter? (Se s 110–111.)
- Hur har din himmelske Fader besvarat dina böner? Hur bör vi reagera när ett svar på bönen skiljer sig från det svar vi hade hoppats på att få?
- Vilken försäkran gav president Woodruff de föräldrar som lär sina barn att be? (Se s 111.) Nämn några principer för bön som föräldrar bör lära sina barn. Hur kan föräldrar hjälpa sina barn att göra bönen till en del av sitt liv?
- Varför är det viktigt att alla familjemedlemmar får möjlighet att be när de ber tillsammans som familj? (Se s 111.) Hur har bönen stärkt din familj?
- Studera det sista avsnittet i detta kapitel (s 111–112) och sök efter egenskaper som president Woodruff sade att vi bör ha. Varför är dessa egenskaper nödvändiga när vi ber och söker svar på våra böner?

Skriftställen som hör till detta ämne: Matteus 7:7; Jakobs brev 1:5–6; 5:16; 2 Nephi 32:8–9; Alma 33:3–11; 34:17–28; 37:36–37; 3 Nephi 18:19–21; L&F 10:5; 68:28; 112:10

Slutnoter

1. Se "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 20 juni 1881, s 390–391.
2. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 288.
3. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 221.
4. *Millennial Star*, 7 maj 1893, s 305.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4 februari 1873, s 2.
6. "The Rights of the Priesthood," *Deseret Weekly*, 17 mars, 1894, s 381.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12 januari 1875, s 1.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 22 januari 1884, s 1.
9. *Millennial Star*, 18 maj, 1891, s 306.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 134.
11. *Deseret Semi-Weekly News*, 21 december, 1897, s 1.
12. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15 juni, 1895, s 385.
13. *Deseret News*, 26 november 1856, s 299.
14. *Deseret Weekly*, 30 augusti, 1890, s 307.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 mars 1883, s 1.
16. *Deseret News*, 31 december 1856, s 340.

"Vi bör samla livets ord i våra hjärtan. Vi bör forska i den gudomliga sanningens uppteckningar."

Skrifternas rikliga skatter

När vi forskar i skrifterna med samma Ande varigenom de gavs, får vi större kunskap om Guds vilja.

Ur Wilford Woodruffs liv

Den 1 mars 1845 fick äldste Wilford Woodruff, kyrkans dåvarande presiderande auktoritet för de Brittiska öarna, ett brev från en vän i Förenta staterna. Tillsammans med denna korrespondens fanns en avskrift av ett annat brev, i vilket en man redogjorde för sina planer att trycka Läran och förbunden i England och tillförsäkra sig själv upphovsrätten. En sådan handling skulle ha hindrat kyrkan att trycka boken i England. Äldste Woodruff skrev i sin dagbok: ”Det är sannerligen ett driftigt företag för en avfalling eller avfallingar att försöka sig på att trycka kyrkans verk och hindra kyrkan från att göra det. Jag ser det som inget mindre än Guds barmhärtighet att kunskapen om detta kommit i mina händer. Jag tillbringade dagen med att undersöka lagen för att se vad jag kunde lära mig om att trygga upphovsrätten.”¹ Han anlidade en tryckare till att sätta och trycka 3000 exemplar av boken.² Efter att ha skaffat sig kunskap om de brittiska upphovsrättslagarna säkerställde han copyrighten i sitt eget namn den 7 juni 1845, ”inom fyrtioåtta timmar efter det att de sista sidorna erhållits från tryckarna”.³ Sålunda bevarade han kyrkans lagliga rätt att trycka boken i England.

Detta var inte första gången som Wilford Woodruff verkade för att få de heliga skrifterna i de sista dagars heligas händer. Innan Läran och förbunden trycktes för första gången skrev han av många av sidorna för hand och tog dem med sig på sina missionsresor. Medan han verkade på sin första mission i England, från januari 1840 till april 1841, samarbetade han med president Brigham Young och andra för att ge ut den första upplagan av

Mormons bok utanför Förenta staterna. Senare bistod han profeten Joseph Smith i Nauvoo i Illinois med att sätta kyrkans tidskrift *Times and Seasons*. Mellan den 1 mars 1842 och 16 januari 1843 trycktes följande dokument i *Times and Seasons*, många år innan de trycktes i Den kostbara pärlan: Abrahams bok; Joseph Smiths skrifter 2; Wentworth-brevet, vilket innehöll trosartiklarna och en del av Moses bok.

Efter att ha hjälpt de heliga få skrifterna i sin hand, uppmanade president Woodruff dem att "förvara dem i sina hjärtan".⁴ Han sade: "Vi bör efterleva vår religion. Vi bör själva praktisera det vi predikar om. Vi bör samla livets ord i våra hjärtan. Vi bör forska i den gudomliga sanningens uppteckningar. Vi bör sträva efter att förstå den tid och värld vi lever i. Det är så jag betraktar vår situation idag. Jag betraktar inte de uppenbarelser som finns upptecknade i dessa böcker, vilka berör tidernas fullhets utdelning, som någonting som ska förgås utan att uppfyllas."⁵

Wilford Woodruffs lärdomar

Vi måste studera sanningarna i de heliga skrifterna, samla dem i våra hjärtan och utöva dem i vårt liv.

Läs Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och de uppteckningar vilka Herren har gett oss, och bevara dessa uppenbarelser i era hjärtan för att se vad Herren har lovat oss. Då bevarar vi någonting som är värdefullt för oss.⁶

Det är vår plikt ... som medlemmar att begrunda, reflektera över och läsa Guds ord, och försöka förstå vår belägenhet och vårt ansvar inför Herren.⁷

Världen är långt ifrån Herren. Vi själva är för långt borta från Herren som ett folk. Vi borde närma oss Herren och verka för att få den Helige Anden, så att när vi läser Guds uppenbarelser vi kan läsa dem med samma Ande varigenom de gavs. Då kan vi förstå deras [betydelse] för människobarnen.⁸

Djävulen är lös på jorden och har för avsikt att förgöra var och en som han kan förgöra. Forska i de skrifter som har kommit direkt till oss, såväl som dem som finns i Bibeln, och lär er att förstå Guds sinne och vilja, vilket vi kan göra genom att läsa dem när

den Helige Andens ljus är inom oss, och sålunda vara beredda på det som ska ske i livet.⁹

Dessa ting [de principer som lärs ut i skrifterna] är sanna. Vi bör studera dem, bevara dem i våra hjärtan och utöva dem i vårt liv.¹⁰

Profeterna, apostlarna och patriarkerna har lämnat sina inspirerade skriftliga uppteckningar till vår användning och nytta, och vi kommer att hållas ansvariga för hur vi värdesätter det Guds ord som kommit till oss.¹¹

Bibeln och Mormons bok förkunnar tillsammans evangeliets fullhet.

Jag skäms inte över att erkänna att jag helt och fullt tror på Bibelns bokstavliga uppfyllelse, såväl som varje meddelande från Gud till människa ... Jag tror att forntidens heliga män skrev och talade såsom de blev ledda av den Helige Anden, och att de menade vad de sade och sade vad de menade, och att ... ”ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen utläggning”. [2 Petr 1:20]¹²

Jag bär mitt vittnesbörd om att Joseph Smith upprestes av den Allsmäktige Guden som profet i den sista tidshushållningen, att han förde fram Mormons bok och översatte den genom Guds gåva och kraft till människornas nytta i de sista dagarna. Jag vet att Mormons bok är sann, att den är en gudomligt inspirerad uppteckning.¹³

Vi har Bibeln — Juda stav — vilken innehåller Guds lag genom Mose och genom de forntida profeterna och patriarkerna. Den har gått i arv till oss genom de tusentals år som kommit och gått. Medan bibliotek, som biblioteket i Alexandria ... har förstörts, har Bibeln bevarats till oss och vi har möjlighet att läsa den. Den ger oss Guds lag såsom den gavs till forntida människor. Men dessa lagar har inte förändrats, vad evangeliet beträffar, från denna dag till vår tid. Bibeln — Gamla och Nya testamentet — ger oss den lag varigenom vi kan bli upphöjda och komma tillbaka till Guds närhet och bo hos honom i evigheternas evighet. Den talar om för oss vilket håll vi ska gå för att få vara med i den första uppståndelsen, att vi må komma fram iklädda härlighet, odödlighet

och evigt liv. Den ger oss också historien, inte bara om vad som hände med judarna, utan också om vad som kommer att ske. Dessutom har vi Mormons bok — Josefs stav i Efraims hand — det som skrevs på den [amerikanska] kontinenten av apostlar och profeter. Den innehåller, bland annat, Jesu Kristi lärdomar när han här uppenbarade sig efter sin uppståndelse i sin odödliga och förhärligade kropp och undervisade om evangeliet. Dessa uppenbarelser innehåller många principer. De visar oss de slutliga händelserna på jorden, det stora Babylons tillstånd och de straffdomar som ska äga rum i de sista dagarna före Människosonens ankomst.¹⁴

Hesekiel säger att i de sista dagarna ska Josefs stav i Efraims hand föras samman med Juda stav, inför nationernas ögon i Herrens hand, av en speciell anledning — för att insamla Israels hus i de sista dagarna. [Se Hes 37:15–28.] Dessa två uppteckningar ska också användas för att predika det eviga evangeliets fullhet för både jude och hedning, och de ska döma den generation som lever på jorden när de kommer fram.¹⁵

Här är Bibeln, judarnas uppteckning, som gavs genom Herrens inspiration genom Mose och de forntida patriarkerna och profeterna. Är den ett bedrägeri, och som tvivlarna säger, ett människoverk? Nej, det ligger inte i en enda människas makt som någonsin tagit ett andetag att skriva en sådan bok utan den Allsmäktiges inspiration. Detsamma gäller Mormons bok — det förenade skarp-sinnet hos alla människor under himlen skulle inte kunna författa och framföra för världen en sådan bok som Mormons bok. Principerna däri är gudomliga — de kommer från Gud. De skulle aldrig kunna uppstå ur en bedragares hjärta, eller ur någons sinne som skriver en roman. Varför? Därför att de löften och profetior som den innehåller uppfylls inför hela jordens åsyn.¹⁶

Innehåller Mormons bok ett annat evangelium än det som finns i Bibeln? Det gör den inte. Den innehåller en historisk redogörelse för ett folk som bodde på den [amerikanska] kontinenten för länge sedan, var de kom ifrån och hur de kom hit, hur Guds handlade mot dem och hur Kristi kyrka upprättades bland dem. Jesus besökte dem efter sin uppståndelse. Det är därför som han sade: ”Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan.

Befallningarnas bok, en tidig sammanställning av Joseph Smiths uppenbarelsen. Detta exemplar av boken innehåller Wilford Woodruffs namnteckning.

Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde.” [Joh 10:16] ... Bägge dessa böcker innehåller samma evangelium. Det har aldrig funnits mer än ett evangelium och något annat kommer aldrig att uppenbaras för den mänskliga familjen.¹⁷

Läran och förbunden är vårt testamente i de sista dagarna.

Vi har också Läran och förbunden, vilken ni har i era hem och som ni kan läsa. Denna sammanställning med uppenbarelsen gavs genom profeten Joseph Smiths mun, genom Urim och Tummim och på andra sätt. Den innehåller några av de mest härliga och upphöjda uppenbarelsen som Gud någonsin gett människan. Den visar vad som ligger framför oss, vad som väntar denna nation och jordens nationer och vad som står för dörren för jordens invånare. Dessa ting är tydliga, de är direkta, de är starka och de är Guds uppenbarelsen, och de kommer att uppfyllas oavsett om människor tror på dem eller inte.¹⁸

Jag håller i mina händer Läran och förbunden, vilken innehåller uppenbarelsen som gavs till profeten Joseph Smith under hans vistelse i köttet. Läs dessa uppenbarelsen. Från början till slut harmonierar de med samtliga tidshushållningar som Gud har haft på jorden.¹⁹

Jag anser att Läran och förbunden, vårt testamente, innehåller en samling av de mest högtidliga, mest gudalika tillkännagivanden som någonsin getts den mänskliga familjen. För att bara nämna ”Synen” [i kapitel 76]. Den är en uppenbarelse som skänker mera ljus, fler sanningar och fler principer än någon uppenbarelse i någon annan bok som vi någonsin läst. Den tydliggör för vårt förstånd vårt nuvarande tillstånd, var vi kommer ifrån, varför vi är här och vart vi är på väg. Varje människa kan genom denna uppenbarelse veta hur hennes framtid ser ut. För alla människor vet vilka lagar de håller, och de lagar de håller avgör deras ställning i nästa liv. De bevaras av dessa lagar och får ta emot de välsignelser som hör ihop med dem.²⁰

Läran och förbunden är en sammanställning av uppenbarelsen som Herren gav till Joseph Smith. Denna bok innehåller några av de härligaste uppenbarelsen som getts om lärdomar, om principer, om styrelsesätt, om Guds rike och de olika härligheterna, och om många stora ting vilka sträcker sig in i de eviga världarna.²¹

Den kostbara pärlan innehåller härliga sanningar som uppenbarades till profeten Joseph Smith.

Observera: Under en stor del av Wilford Woodruffs liv ingick inte Den kostbara pärlan i kyrkans standardverk. Men dess lärdomar lästes i stor utsträckning av de heliga i utdrag som först publicerades i några av kyrkans tidskrifter. Den 10 oktober 1880 blev Den kostbara pärlan ett av kyrkans standardverk på initiativ av första presidentskapet, vilket stöddes genom röstning på generalkonferensen.

I följande utdrag från äldste Woodruffs dagbok bär han sitt vittnesbörd om Abrahams bok, vilken profeten Joseph Smith översatte genom Guds kraft och som senare togs med i Den kostbara pärlan.

Herren välsignade Joseph med kraft att uppenbara Guds rikes hemligheter, att översätta ... forntida uppteckningar och hieroglyfer lika gamla som Abraham eller Adam, vilka får våra hjärtan att brinna inom oss när vi betraktar de härliga sanningar som öppnar sig för oss. Siaren Joseph har lagt fram en del av Abrahams bok för oss, vilken skrevs av Abrahams egen hand men som doldes för människor under de senaste fyra tusen åren, men som nu har kommit fram i ljuset genom Guds barmhärtighet.²²

Sanningarna i Abrahams bok är verkligen uppbyggande, stor-slagna och härliga, de tillhör de klenoder som uppenbarats för oss i de sista dagarna.²³

Skrifternas profetior hjälper oss att vara förberedda för det som kommer att ske i de sista dagarna.

Bröder och systrar, låt oss själva läsa Guds uppenbarelser, och när vi läser dem, låt oss tro på dem och försöka leva på ett sådant sätt att vi kan vara redo för vad än Herren har i beredskap åt oss, att vi kan erkänna hans hand som Job gjorde och inte kritisera honom för hans handlingar mot oss. Om vi inte förstår dem nu, så kommer vi att göra det om en liten tid.²⁴

”Vem är jag, säger Herren, som befäller men inte blir åtlydd? Vem är jag, säger Herren, som lovat och icke hållit?” [Se L&F 58:30–32.] ... Vi har sagt, tid efter annan, år efter år, att vi lever i en mycket märklig tidsålder, generation och tidshushållning, och detta är sant. Tiden rullar iväg och allt som händer uppfyller Guds uppenbarelser, särskilt för oss. Vi lever i en mörk tid då otro och trolöshet täcker hela jordens yta ... Det förvånar sista dagars heliga att se hur mycket mörker och trolöshet som breder ut sig på jorden. Sålunda, som medlemmar, tror jag att det krävs en högre grad av trofasthet i vår religionsutövning och mot de olika uppenbarelser från Gud som finns i Bibeln, Mormons bok och Läran och förbunden.

Vi ser inför våra ögon, år efter år, tecken i himlen och på jorden och profetiornas uppfyllande, men hur mycket ökar vi som ett folk vår tro på Gud? Motsvarar vår ökning i detta avseende trolöshetens ökning i världen? Kanske jag inte är den rätte att döma, men det tycks mig som om vi inte förstår. Det verk som vi är

engagerade i, och Bibeln, Mormons bok och Läran och förbunden, är lika sant idag som det var för tjugo, trettio eller fyrtio år sedan ... Jag påstår att detta verk är lika sant nu som då, och det samma gäller de ord som jag citerade: ”Vem är jag, säger Herren, som befäller men inte blir åttlydd? Vem är jag, säger Herren, som lovat och icke hållit?” Jag tror att Herren infriar vad han säger. Jag tror att han uppfyller sina löften till de heliga och till hela världen, till Sion och Babylon, och om han gör det finns det något som bultar på dörren, något för oss som medlemmar att göra.²⁵

Jag vill säga till de heliga: Utöva tro på Gud och utöva tro på hans uppenbarelser. Läs och begrunda dem och be uppriktigt om en korrekt förståelse för allt som Gud har uppenbarat, att du må tillväxa i Guds ljus och kunskap, och inse betydelsen av att leva efter din religion och vandra uppriktigt inför honom.²⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

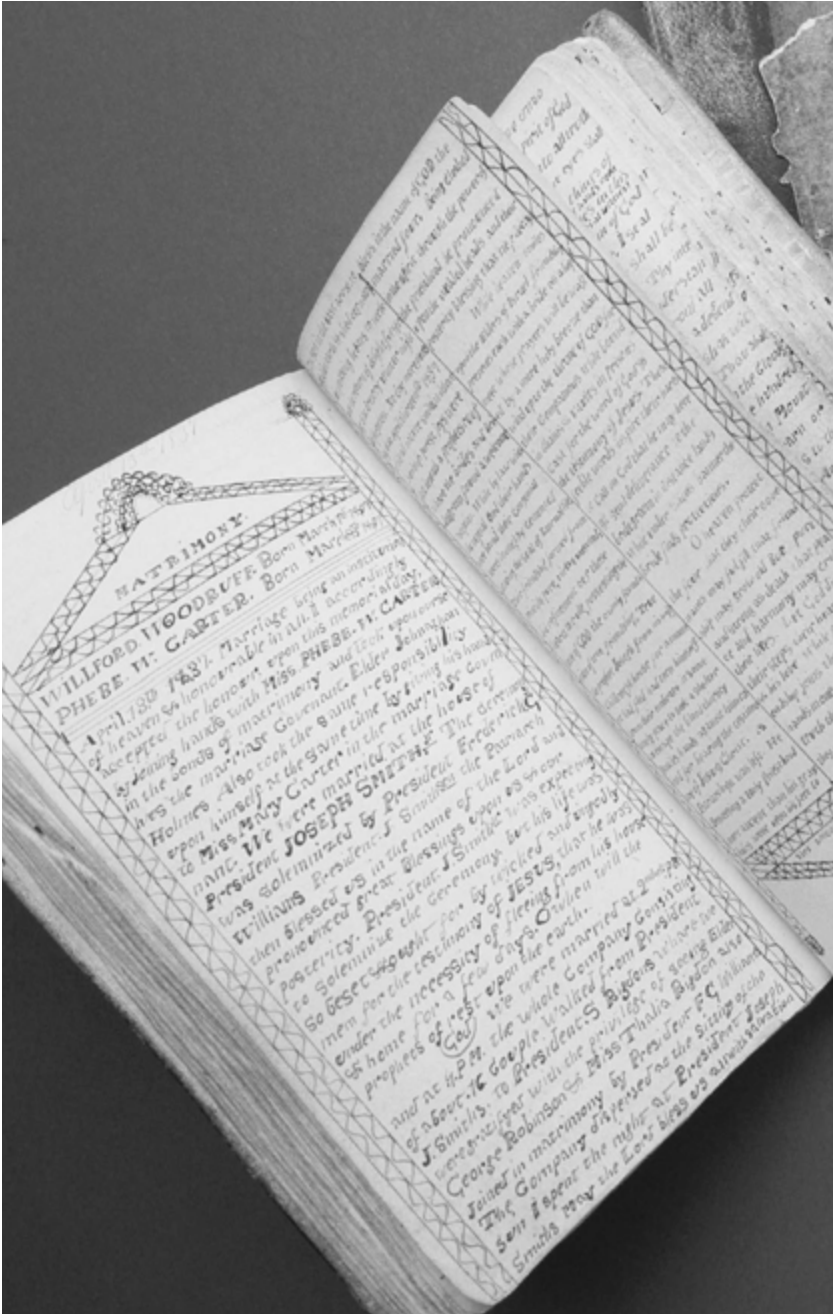
- Vad tror du det innebär att läsa skrifterna ”med samma Ande varigenom de gavs”? (s 116)
- Gå igenom sista stycket på sidan 116. Hur utgör skrifterna ett skydd mot onda inflytanden?
- I det fjärde stycket på sidan 116 råder president Woodruff oss att göra tre ting med skrifterna. Varför är dessa handlingar viktiga?
- Varför är det viktigt att studera både Bibeln och Mormons bok? (Se s 117–119; se även 1 Nephi 13:40; 2 Nephi 3:12.)
- Vad gör störst intryck på dig i president Woodruffs vittnesbörd om Läran och förbunden? (Se s 120.) På vilka sätt är Läran och förbunden ”vårt testamente”?
- Wilford Woodruff beskrev sanningarna i Abrahams bok som ”klenoder” (s 121). Vilka dyrbara skatter har du funnit i Den kostbara pärlan?
- Hur hjälper skrifterna oss att vara förberedda ”på det som ska ske i livet”? (Se s 121–122.)

- Vad har du gjort för att dina studier i skrifterna ska vara meningsfulla? Vilka avsnitt i skrifterna har varit till särskilt stor nytta för dig? Hur har dessa avsnitt varit till hjälp?
- Hur kan föräldrar, mor- och farföräldrar och lärare hjälpa barn och ungdomar att studera skrifterna och tillämpa dem i sina liv?

Skriftställen som bör till detta ämne: Första Timoteusbrevet 4:13–16; Andra Timoteusbrevet 3:16; 1 Nephi 15:24; Helaman 3:29–30; Moroni 10:3–5

Slutnoter

1. Journal of Wilford Woodruff, 1 mars 1845, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas arkiv.
2. Se Journal of Wilford Woodruff, 7 juni 1845.
3. *History of the Church*, 7:426; se även Journal of Wilford Woodruff, 7 juni 1845.
4. *Millennial Star*, 21 november, 1887, 742.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6 juli 1880, s 1.
6. *Deseret Weekly*, 17 augusti, 1889, s 226.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 september 1880, s 1.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6 juli 1880, s 1.
9. *Contributor*, August 1895, s 639.
10. *Millennial Star*, 21 november, 1887, s 742.
11. *Deseret Weekly*, 21 september, 1889, s 394.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26 mars 1878, s 1.
13. "Mormonism Brought Prominently before the Public", *Millennial Star*, 5 augusti 1897, s 493.
14. *Deseret Weekly*, 19 april, 1890, s 560.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 maj 1876, s 4.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 maj 1873, s 1.
17. *Deseret News: Semi-Weekly*, 16 augusti 1881, s 1.
18. *Deseret Weekly*, 19 april, 1890, s 560.
19. *Millennial Star*, 10 november, 1896, s 741.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26 juli 1881, s 1.
21. "The Keys of the Kingdom," *Millennial Star*, 2 september, 1889, s 548.
22. Journal of Wilford Woodruff, 19 februari 1842.
23. Journal of Wilford Woodruff, 19 mars 1842.
24. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1.
25. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 maj 1876, s 4.
26. *Deseret News: Semi-Weekly*, 30 juli 1878, s 1.

På den här sidan i sin dagbok uttryckte Wilford Woodruff sina känslor om sitt äktenskap med Phoebe Whittemore Carter.

Dagböcker: ”Av långt större värde än guld”

*Våra dagböcker är värdefulla för oss
personligen, och de kan också vara till välsignelse
för vår familj och alla framtida generationer.*

Ur Wilford Woodruffs liv

År 1835 påbörjade Wilford Woodruff sin första dagbok, ”eftersom jag tror att det är till nytta att granska sitt föregående liv, att det inte bara är vår förmån utan också vår plikt att föra en korrekt uppteckning över våra handlingar”. Han skrev: ”Av denna anledning ska jag bemöda mig om att föra dagbok över mina resor så att jag kan redogöra för mitt förvaltarskap när så krävs.”¹ Han förde dagbok de nästkommande 63 åren och gjorde sin sista anteckning den 31 augusti 1898, två dagar före sin död. Hans dagboksanteckningar ger en sann och tillförlitlig uppteckning över hans liv. De visar hans kärlek till sin familj, hans intresse för sin omgivning, hans flit i att utföra dagliga arbetsuppgifter, hans tro under prövningar och hans vittnesbörd om och insikt i evangeliet. Anteckningarna bidrar också med glimtar ur andra medlemmars liv under den tid då de skrevs.

Förutom att skriva om sitt liv och sin verksamhet förde Wilford Woodruff en noggrann uppteckning över kyrkans historia. Han förklarade: ”Jag har inspirerats till att föra dagbok och till att skriva ner kyrkans historia så långt det var möjligt för mig. Jag förstod inte varför jag kände så starkt för detta under kyrkans första tid, men nu förstår jag det. Jag hörde sällan broder Joseph eller de tolv predika eller undervisa om någon princip utan att känna mig illa till mods till dess jag skrivit ner den. Då kändes det bra. Jag kunde skriva ner en predikan som Joseph gett en vecka efter det att den hållits nästan ord för ord, och efter det att

den skrivits ner togs den bort från mitt sinne. Detta var en gåva från Gud till mig.”²

Som ett led i sitt arbete med att skriva ner kyrkans historia skrev president Woodruff ner viktiga detaljer från möten han närvarat vid. Under ett möte lärde han sig en princip som kan tillämpas på såväl dagböcker som på kyrkans officiella uppteckningar: ”När vi går i en strid ström kan vi inte trampa två gånger i samma vatten. Inte heller kan vi utnyttja samma tid två gånger. När vi går ut från den där dörren är det vi gjort under det här mötet för alltid ett avslutat kapitel. Vi kan aldrig använda samma tid som vi använde ikväll. Borde vi då inte föra en uppteckning över vårt arbete, våra lärdomar och de råd som vi ger under det här mötet? Jo, det borde vi.”³

Genom sina dagböcker lämnade president Woodruff en bestående gåva till sina efterkommande och till alla medlemmar i kyrkan. Hans levnadstecknare, Matthias F Cowley, skrev: ”Wilford Woodruffs liv var fullt av förunderliga ting. Det var ett enkelt liv i vilket han frimodigt uppenbarade sitt hjärtas avsikter. Frimodigheten i hans sätt uttrycka sig, hans omsorg om detaljer, och hans samvetsgranna noggrannhet med sanningen gjorde honom till den kanske bäste krönikören i hela kyrkans historia.”⁴ Äldste B H Roberts, medlem i de sjuttios första råd och en välkänd historiker i kyrkan, skrev: ”President Woodruff utförde ett ytterst viktigt tjänande för kyrkan. Hans dagböcker, regelbundet och metodiskt förda, prydligt förvarade och kraftigt inbundna ... utgör en dokumentärhistorisk skatt som är ovärderlig. Kyrkan står i tacksamhetsskuld för dessa dagböcker, för de utgör en pålitlig uppteckning över predikningar och uttalanden från denna nya tidshushållnings profet — Joseph Smith — vilka president Woodruff förutan för alltid skulle ha gått förlorade. Detsamma gäller predikningar och uttalanden från Brigham Young och andra ledande äldster i kyrkan, [och] protokoll över viktiga råds-möten, beslut, domslut, riktlinjer och många officiella handlingar för enskilda personer, utan vilka historikerna inte skulle ha kunnat göra en korrekt bedömning av många ting — inom alla dessa områden är president Woodruffs dagböcker ovärderliga.”⁵

Större delen av uttalandena i det här kapitlet är hämtade från president Woodruffs uppteckningar av predikningar som han höll på prästadömsmöten. Även om han ofta riktar sig till äldster i dessa uttalanden är hans lärdomar värdefulla för alla medlemmar i kyrkan.

Wilford Woodruffs lärdomar

När vi skriver vår levnadshistoria gagnar vi oss själva, våra efterkommande och kyrkan.

Det kommer att finnas ett stort behov av denna kyrkas och detta rikes uppteckningar och historia i framtiden. Det har inte funnits någon tidshushållning på jorden då det som har skett har varit av större intresse än den tid i vilken vi nu lever i ...

Det är sant att Joseph Smith förde en uppteckning över sitt liv och det som i viss mån hade med honom att göra. Han är nu död, men hans liv och vittnesbörd publiceras nu för världen ... Dessutom hade president Young skrivare som upptecknade hans dagliga gärningar och liv, vilket är rätt och bra. Men redogör detta för de många tusentals apostlars och äldsters liv som är eller som ska komma till världen bland varje nation under himlen, och för Guds handlingssätt mot dem? Nej, sannerligen inte. Skriv då, alla ni äldster i Israel, en historia om Guds handlande mot er till er egen och era efterkommandes nytta, till förmån för Israels hus, till förmån för jude och hedning, till förmån för framtida generationer.⁶

En del kanske inte anser det viktigt att föra en uppteckning över sitt arbete eller Guds verk, men jag tror att det är det. Annars skulle inte profeterna så ihärdigt ha uppmanat oss till trofasthet i denna sak. Herren har talat om för oss att det vi beseglar på jorden ska beseglas i himlen, att det som vi upptecknar på jorden ska upptecknas i himlen samt att det som inte beseglas eller upptecknas på jorden inte ska beseglas eller upptecknas i himlen. [Se L&F 128:7–8.] Därför är det uppenbarligen mycket viktigt att alltid föra en sann och tillförlitlig uppteckning.⁷

En del kanske tycker att det är ansträngande att föra dagbok. Men vi bör inte kalla någonting svårt som för med sig det som är

gott. Jag anser att den del av mitt liv som har använts till att föra dagbok och skriva historia har varit mycket väl använd tid.⁸

Om det inte hade funnits någon annan anledning än att vi själva och våra barn hade förmånen att läsa i våra dagböcker, så skulle det vara värt den tid vi använder för att skriva i dem.⁹

Vi bör föra en uppteckning över Guds välsignelser mot oss och vår officiella verksamhet i kyrkan.

Var och en bör skriva en kortfattad berättelse om sitt liv: sin härkomst, sin födelse, sin religion, när han döptes och av vem, när han ordinerades, till vad och av vem, och ge en kortfattad översikt över alla sina missionsuppdrag, alla sina officiella handlingar och Guds handlande mot honom. Om han därefter skulle dö och historikerna skulle vilja publicera en biografi över honom, så skulle de ha någonting att gå efter. Många kanske tycker att detta är ett tråkigt och oviktigt ämne, men det tycker inte jag.¹⁰

Jag vill råda er att skriva ner alla era välsignelser och att bevara dem ... Jag vill verkligen mana er att göra en uppteckning över varje officiell kyrklig handling i ert liv. Om ni döper, konfirmerar, ordinerar, välsignar någon eller välsignar de sjuka, skriv då ner det. Om var och en gör detta kan kyrkan korrekt redogöra för det ... Om Guds kraft och välsignelser uppenbarar sig i att han bevarar dig för fara ... skriv då ner det. För en daglig uppteckning över Guds handlande mot dig. Jag har skrivit ner samtliga välsignelser jag har fått och jag skulle inte byta ut detta mot allt guld i världen.¹¹

Bör vi inte visa Gud så mycket respekt att vi för en uppteckning över de välsignelser som han utgjuter över oss och över de officiella kyrkliga handlingar vi utför i hans namn på jorden? Det bör vi, tycker jag.¹²

Det kyrkans presidentskap som nu leder oss ... för en historisk uppteckning över både Guds och människors handlande mot dem ... och den blir av intresse för miljontals människor i framtida generationer. Men ursäktar detta de många tusentals äldster och högpräster och apostlar som har rest i många år och byggt upp kyrkan och riket, och har haft den Helige Andens gåvor med sig så att de har haft kraft att bota de sjuka och kasta ut onda andar,

öppna de blindas ögon, öppna de dövas öron, fått de förlamade att hoppa upp ... befallt demoner och blivit åtlydda, och har haft skyddsänglar som bevarat dem för fara och död? Ska äldsterna välsignas med allt detta och inte anse det värt att föra en uppteckning över det? Inte ens en liten uppteckning om det som barn och framtida generationer kan läsa? Det anser jag att de bör göra. Jag tror att Herren kräver detta av vår hand och att det är ett kostbart och heligt arv som rättmätigt tillhör våra efterkommande.¹³

**Vi bör föra en uppteckning över det
som händer allteftersom det sker.**

Vi är det folk som Gud ordinerat till att upprätta hans rike på jorden, bygga upp Sion och förbereda vägen för Jesu Kristi ankomst. Bör vi då inte föra en dagbok, uppteckning och berättelse över Guds handlingar mot oss såsom de framträder inför våra ögon dag efter dag? Det bör vi.

Istället för att försumma denna del av vår uppgift bör alla vi som har möjlighet därtill föra en uppteckning över det som dagligen sker inför våra ögon. Detta skänker ett värdefullt arv åt våra barn och är till stor nytta för framtida generationer genom att det ger dem en sann historia över kyrkans och Guds rikes uppgång och tillväxt på jorden i denna sista tidshushållning, istället för att överlämna åt våra fiender att skriva en felaktig historisk skildring om Kristi sanna kyrka.¹⁴

Ofta förstår vi inte betydelsen av vad som händer just då det äger rum, vi gör det först efteråt. Vi lever i en av de mest betydelsefulla generationer som människan någonsin varit med om på jorden, och vi bör skriftligen redogöra för alla de viktiga händelser som äger rum inför våra ögon i uppfyllelse av Guds profetior och uppenbarelser. Det finns en mängd uppenbarelser som uppfylls i vår tid, och allteftersom de äger rum inför våra ögon vill vi ha en uppteckning över dem.¹⁵

Barn bör tidigt lära sig att föra dagbok.

Jag vill säga till mina unga vänner att det är till stor välsignelse för dem själva, och deras barn efter dem, att föra dagbok över

"Låt alla pojkar och flickor få en liten bok och skriva ner någonting litet i den varje dag."

vad som händer dem själva och i deras omgivning. Låt alla pojkar och flickor få en liten bok och skriva ner någonting litet i den varje dag.

"Vad ska jag skriva?" undrar ni. Skriv om allting som är värt att bevara, eller det bästa ni har, och om ni börjar med detta medan ni är små, blir det lätt för er att fortsätta när ni blir män och kvinnor. Hur angenämt vore det inte för er och era barn att om trettio, femtio, eller åttio år kunna slå er ner och läsa vad som hände i er barndom och ungdom! Skulle inte ni vilja läsa vad som hände våra fäder och mödrar och deras föräldrar när de var små och under deras liv? Men syftet är inte så mycket att få er att föra dagbok medan ni är små, som att få er att fortsätta med det efter det att ni blivit män och kvinnor, ja, under hela ert liv. Det finns ett särskilt behov av detta i den generation ni lever i, för den generation ni lever i är viktigare än någon annan som funnits tidigare, och det är långt mycket viktigare att ni tidigt börjar föra dagbok och fortsätter med detta i ert liv, än att andra generationer har gjort det.

Ni är Sions barn, och era föräldrar har av Gud kallats till att bygga upp Kristi kyrka och Guds rike på jorden i de sista dagarna, och snart kommer era föräldrar att vara döda och ni måste inta deras platser. Ni blir fäder och mödrar, och [ni] små pojkar ... blir profeter, apostlar och äldster, och ni får leva och resa och predika evangeliet och ta emot Herrens ord. Då är det mycket viktigt att ni för dagbok och skriver ner en redogörelse över Herrens handlande mot er ...

Det är en stor förmån för mig och min familj att nu kunna sitta ner och läsa en berättelse om våra resor, var vi har varit, vad vi har gjort, Guds handlande mot oss och de många goda stunder vi har haft med våra vänner. Jag kan i mina dagböcker läsa de goda lärdomar jag hört för många år sedan av presidenterna Joseph Smith, Brigham Young, Heber C Kimball, de tolv apostlarna och många andra goda äldster, och om de goda stunder vi har haft tillsammans. Om mina unga vänner vill börja med detta och fortsätta med det, så blir detta i framtiden av långt större värde än guld för dem.¹⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Varför är president Woodruffs dagböcker viktiga för kyrkan? (Se s 125–127.) Vad skulle president Woodruff ha kunnat tänkas säga till dem som tror att deras dagböcker inte är viktiga för någon annan?
- Nämn några händelser som har inträffat i kyrkan under din livstid. Hur kan dina uppteckningar om dessa händelser vara till hjälp för dina barn och barnbarn?
- Gå igenom andra stycket på sidan 127. Vad har president Woodruffs ord i detta avsnitt att göra med att föra dagbok? Begrunda vad som händer om viktiga händelser går förlorade för nuvarande och framtida generationer.

- Ögna igenom kapitlet och sök efter olika slags information som vi kan ta med i vår dagbok. På vilket sätt är sådana uppteckningar till nytta för oss personligen? På vilket sätt är de till nytta för våra familjer?
- Vad skulle du vilja veta om dina förfäders liv? Vad säger detta om vad du skulle kunna tänkas ta med i din egen dagbok?
- Varför är det viktigt att skriva om händelser strax efter det att de ägt rum? (Se s 129.) Vad kan vi göra för att få tid att skriva dagbok?
- Slå upp sidorna 129–131 och gå igenom president Woodruffs råd till barn och ungdomar. Hur kan föräldrar, mor- och farföräldrar förmedla dessa tankar till sina barn och barnbarn? Hur skulle du kunna använda dessa tankar på en hemafton eller i ett familjeråd?

Skriftställen som hör till detta ämne: 1 Nephi 1:1; Omni 1:17; Mosiah 1:1–6; Alma 37:1–9; Moses 6:5–6

Slutnoter

1. Journal of Wilford Woodruff, inget datum, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas arkiv. 2. Journal of Wilford Woodruff, 17 mars 1857. 3. Journal of Wilford Woodruff, 17 mars 1857. 4. <i>Wilford Woodruff: History of His Life and Labors As Recorded in His Daily Journals</i> (1964), s V. 5. <i>A Comprehensive History of the Church</i>, 6:354–355. 6. Journal of Wilford Woodruff, 15 februari 1853. 7. Journal of Wilford Woodruff, 17 mars 1857. 8. Journal of Wilford Woodruff, 12 februari 1862.	9. Journal of Wilford Woodruff, 6 september 1856. 10. Journal of Wilford Woodruff, 17 mars 1857. 11. Journal of Wilford Woodruff, 6 september 1856. 12. Journal of Wilford Woodruff, 12 februari 1862. 13. Journal of Wilford Woodruff, 18 november 1855. 14. Journal of Wilford Woodruff, 12 februari 1862. 15. Journal of Wilford Woodruff, 6 september 1856. 16. "Keep a Journal", <i>Juvenile Instructor</i>, 1 januari 1867, s 5–6.

Att minnas vår andliga arvedel

*Berättelser om de tidiga heligas uppoffringar
och tro kan inspirera oss till att med större flit
hålla våra förbund och bygga upp Guds rike.*

Ur Wilford Woodruffs liv

När president Wilford Woodruff undervisade kyrkans medlemmar gav han upprepade redogörelser för de tidiga heligas tro och mod. Han vädjade till sin egen generation att också i fortsättningen utöva tro, och han uppmanade det uppväxande släktet att följa sina förfäders exempel — att "betänka det hårda arbete, den omsorg och de umbäranden som [deras] fäder utstod när de lade grundvalen till vår Guds Sion".¹ Han sade: "Det är genom [Guds] försyn som vi blivit vägleda ända till nuvarande tid. Guds välsignelser har mångfaldigats på våra huvuden år efter år och vi har fått mer än vi förtjänar, och de råd och instruktioner som getts till oss har varit goda. Jag hoppas att vi ska vara kloka och inte låta dessa ting passera som tomt prat, utan följa upp dem och vara redo för allting som krävs av vår hand."²

Detta kapitel innehåller president Woodruffs redogörelser för fyra händelser som var viktiga i hans personliga liv och i kyrkans historia: (1) Sions läger; (2) uppfyllda Herrens befallning att resa till tempelplatsen i Far West, Missouri; (3) helandet av sjuka i Commerce, Illinois och i Montrose, Iowa; och (4) pionjärernas ankomst till Saltsjödalen. Dessa redogörelser är en del av den andliga arvedel som tillhör varje medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Wilford Woodruffs lärdomar

Sions läger

År 1833 drev en laglös pöbelhop ut Guds heliga från Jackson County i Missouri till Clay County ... Deras hus brändes ner och deras egendomar förstördes, och de tvingades, utfattiga och utblottade, att ta sig över [Missouri]-floden. Rådet [i detta område] bad om volontärer att bege sig till Kirtland, som låg 160 mil bort, för att träffa profeten Joseph och be om råd om vad de skulle göra. Parley P Pratt, vars familj nu var berövad alla jordiska tillgångar, och Lyman Wight, vars hustru och en tre dagar gammal baby låg bredvid en timmerstock i skogen utan mat, kläder eller tak över huvudet, anmälde sig som frivillig att besöka Guds profet ...

När äldsterna Pratt och Wight anlände till Kirtland, berättade de hur de lidit för profeten Joseph, som frågade Herren vad han skulle göra. Herren bad honom att samla styrkan i Herrens hus, de unga männen och de medelålders, och fara upp till och återlösa Sion ... Det var Guds vilja att de skulle samla femhundra män, men de skulle inte ge sig av med mindre än ett hundra. [Se L&F 103.] Herrens heliga samlade 205 män, vilka till stor del samlades i Kirtland på våren 1834 ... Vi organiserades i grupper om tio, med en ledare över var och en av grupperna, och Guds profet ledde denna Sions lägers grupp på 205 män de 160 milen ...

Herrens ord och råd genom sin profet, och uppfyllandet därav, och våra glada och svåra stunder i samband med dessa händelser, är inpräntade i vårt hjärta som med en järnpenna på sten, och historien därom ska leva i all tid och evighet.³

Jag var i Sions läger med Guds profet. Jag såg hur Gud verkade genom honom. Jag såg Guds kraft vila på honom. Jag såg att han var en profet. Det som på denna mission manifesterades för honom genom Guds kraft var av stort värde för mig och för alla som tog emot hans instruktioner. Jag ska ge ett exempel. En kort tid innan vi kom fram till Missouri kallade Joseph samman lägret. Där profeterade han för oss och berättade vad som låg framför oss. Han angav orsaken till varför vi skulle bli tuktade. Han sade: "Ni håller mig för att vara en av er. Ni har inte förstått min ställning

Angående Sions läger sade president Woodruff: "Vi fick en erfarenhet som vi aldrig skulle ha kunnat få på något annat sätt."

inför Herren. Men ett straff väntar detta läger." Han sade att vi kommer att drabbas av detta eftersom hans råd inte blivit åttlydda. Inom en timma efter det att vi anlant till Missouri och slagit upp våra tält ... började en man att falla här, en annan där, och inom några ögonblick låg ett dussintal i vårt läger utslagna på filter drabbade av kolera. När Guds profet såg detta kände han medlidande med dem, och han och Hyrum lade sina händer på broder Carter, den förste att bli sjuk, men så snart de hade gjort detta blev de själva plötsligt slagna och de var bägge tvungna att lämna lägret. Han sade efteråt: "Jag berättade för er vad som skulle komma att ske och när hemsökelsen kom räckte jag ut min hand för att hejda den och det var mycket nära att jag själv slagits ner av den." Denna mission var mycket intressant för mig.⁴

När vi närmade oss Clay County i Missouri blev invånarna i Jackson County mycket nervösa, och tolv män for i en färja över Missourifloden till Liberty i Clay County där de sammankallade invånarna till ett möte i stadshuset och höll flammande tal för att uppegga folket att gå ut och förrinta mormonlägret. Men invånarna i Clay County hade inte lust att göra detta ...

Men en pöbelhop samlades ihop i Jackson County, med både kavalleri och fotfolk, vilka tog sig över floden till Clay County för att komma och förgöra oss. Vi hade slagit läger på östra sidan av Fishing River och deras avsikt var att strida mot oss där. Vi slog läger vid sidan om baptisternas möteshus, under en klar himmel utan ett moln i sikte. Så snart vi slagit upp våra tält red två män på häst genom vårt läger, yttrande fruktansvärda förbannelser. När de red ut genom lägrets östra sida syntes ett litet moln i nordväst, vilket började rulla upp sig som en skriferulle, och snart var hela himlen över våra huvuden täckt av ett moln lika svart som bläck. Det dröjde inte länge förrän blixtar började ljunga, åska dåna, och regn vällde ner i en strid ström samtidigt som kraftigt hagel föll, vi såg en del hagel i vårt läger som var lika stora som en rödhakes ägg, vilka snart täckte jorden som en vit mantel. Vi var alla tvungna att fly in i möteshuset för att få skydd. Profeten Joseph var bland de sista som kom in.⁵

När profeten Joseph kom in och skakade av vattnet från hatt och kläder sade han: ”Pojkar, detta har en mening. Gud är i denna storm.” Vi sjöng lovsånger till Gud och låg hela natten i skydd på bänkar under tak samtidigt som våra fiender befann sig ute i den fruktansvärda stormen.⁶

Floden som vi tagit oss över nästan torrskodda när vi slog läger steg sex meter, så att ingen fiende kunde nå oss västerifrån, och kavalleriet, som befann sig i öster, var tvungna att fly in i ett skolhus, eller vadhelst skydd de kunde få för de stora hagelkorn som föll på dem. Deras hästar drevs många kilometer in i skogen av haglet och stormen, med sina sadlar och tyglar, och återfanns inte förrän efter många dagar.⁷

Det rapporterades att gruppens ledare hade sagt i skolhuset att det var märkligt att de inte kunde göra någonting mot mormonerna, att det alltid var en hagelstorm eller någonting annat som hindrade dem från att uträtta någonting, men de var inte benägna att erkänna att Gud utkämpade vår strid.⁸

Vi var tacksamma för att Herren hade utkämpat vår strid och räddat oss, och att våra fiender inte längre försökte angripa oss.

Följande morgon (den 22 juni) gavs den uppenbarelse vid Fishing River som finns upptecknad i Läran och förbunden,

kapitel 105. [Se v 9–14, i vilken Herren sätter punkt för Sions lägers ursprungliga uppdrag.] Från och med detta datum upp-
mjukades människornas hjärtan i Clay County, och vi fortsatte
vår resa in i detta område och slog upp vårt sista läger ... där vi
fick erfara en del svårigheter som uppfyllelse av Herrens ord
genom profeten Josephs mun ...

Efter att ha dröjt kvar där några dagar och satt i ordning kyrkan
i Clay County, återvände profeten Joseph till Kirtland med de med-
lemmar av Sions läger som hade familjer, men de av oss som inte
hade det stannade kvar i Missouri tills [vi] gav oss iväg till andra
delar av nationen för att predika Kristi evangelium.⁹

När Sions läger kallades var det många av oss som aldrig sett
varandras ansikten. Vi var främlingar för varandra och många
hade aldrig sett profeten. Vi hade varit skingrade vida omkring,
likt säd siktad i ett säll, över hela nationen. Vi var unga män som
under denna första tid kallades att gå upp och återlösa Sion, och
det vi hade att göra var vi tvungna att göra med tro. Vi samlades
från de olika staterna till Kirtland och gick upp för att återlösa
Sion i uppfyllelse av den befallning Gud gett oss. Gud godtog
våra gärningar liksom han hade gjort med Abrahams gärningar. Vi
uträttade en hel del, även om avfallingar och otroende många
gångar ställt frågan: "Vad åstadkom ni?" Vi fick en erfarenhet som
vi aldrig skulle ha kunnat få på något annat sätt. Vi hade förmå-
nen att se profetens ansikte och vi hade förmånen att färdas hund-
dratals mil med honom, att se hur Guds Ande verkade i honom,
hur Jesus Kristus uppenbarade sig för honom och uppfyllandet av
dessa uppenbarelser.¹⁰

Den erfarenhet [vi] fick genom att färdas med Sions läger var
mer värd än guld, och berättelsen om detta läger kommer att
föras vidare ända till den sista generationen av människor.¹¹

Uppfylldes Herrens befallning att resa till tempelplatsen i Far West, Missouri

*Observera: Den 26 april 1838 uppenbarade Herren genom pro-
feten Joseph Smith att de ämbetsmän som presiderade över kyr-
kan skulle börja bygga ett tempel i staden Far West i Missouri.
(Se L&F 115:7–10.) Han befallde dem också att "åter begynna*

lägga grunden” den 26 april 1839, exakt ett år från den dag då denna uppenbarelse gavs. (Se L&F 115:11.) President Wilford Woodruff förklarade senare att detta var en befallning att ”lägga hörnstenen till templet”.¹² Den 8 juli 1838 vädjade profeten Joseph: ”Visa oss, o Herre, din vilja med avseende på de Tolv.” (Kapitelingressen till L&F 118.) Till svar uppenbarade Herren att medlemmarna i de tolv kvorum nästa vår skulle avresa till England för att predika evangeliet. Kvorumet skulle komma samman på tempelplatsen i Far West den 26 april 1839, för att markera inledningen på denna missionsresa. De skulle också vidta åtgärder för att fylla de vakanta platserna i de tolv apostlarnas kvorum med äldsterna John Taylor, John E Page, Wilford Woodruff och Willard Richards. (Se L&F 118:4–6.)

När uppenbarelsen gavs [år 1838] rådde frid och lugn i Far West, Missouri, den stad där de flesta heliga bodde, men innan tiden var inne för uppenbarelsens uppfyllande hade Guds heliga drivits ut från staten Missouri till staten Illinois, under det påbud som utfärdats av guvernör Boggs, och missouriborna hade svurit att även om alla andra uppenbarelsen från Joseph Smith skulle uppfyllas så skulle inte denna göra det. I denna uppenbarelse fastställdes dag och plats för de tolv apostlarnas farväl till de heliga för att bege sig ut på sin mission över de stora vattnen, och pöbelväldet i Missouri hade förkunnat att de skulle se till att denna uppenbarelse inte skulle uppfyllas ...

När tiden för att uppfylla denna Herrens befallning närmade sig var Brigham Young president för de tolv apostlarna; [Thomas] B Marsh, som var seniorapostel, hade avfallit. Broder Brigham sammankallade dem av de tolv som då befann sig i Quincy i Illinois, för att ta reda på deras åsikter om att bege sig till Far West för att uppfylla uppenbarelsen. Profeten Joseph och hans bror Hyrum, Sidney Rigdon, Lyman Wight och Parley P Pratt satt vid denna tidpunkt i fängelse i Missouri, men fader Joseph Smith [Sr], patriarken, befann sig i Quincy i Illinois. Han och andra närvarande ansåg det oklokt av oss att ge oss ut på denna resa, eftersom det skulle föreligga stor fara för våra liv. De tänkte att Herren skulle se vår villighet och ta emot den i stället för uppfyllelsen av profetian. Men när president Young frågade de tolv vad vi ansåg om

Tempelplatsen i Far West i Missouri, där medlemmar av de tolv kvorum träffades den 26 april 1839 för att lyda Herrens befallning..

detta, svarade vi alla som en man att Herren Gud hade talat och att det var vår sak att lyda. Det var Herrens sak att ta hand om sina tjänare och att vi skulle uppfylla befallningen eller dö.

För att helt förstå vilken risk som de tolv apostlarna tog när de företog denna resa bör mina läsare minnas att Lilburn W Boggs, guvernör i staten Missouri, hade utfärdat ett påbud, i vilket det fordrades av alla heliga att de antingen skulle lämna staten eller bli utrotade. Far West hade erövrats av en milis som egentligen bara utgjordes av en organiserad pöbelhop. Invånarna hade tvingats överlämna sina vapen. Alla ledande män i kyrkan som de hade kunna få tag i hade fängslats. De övriga heliga, män, kvinnor och barn, hade efter bästa förmåga varit tvungna att fly ut ur staten för att rädda livet. De lämnade kvar åt pöbelhoppen alla sina hus, landområden och annan egendom som de inte kunde ta med sig. Faktum är att pöbelhoppen sköt de heligas boskap och svin varhelst de kunde finna dem, och de tog nästan allting som de kunde lägga

beslag på. De heliga utsattes för skoningslös grymhet och var tvungna att uthärda de mest skandalösa övergrepp. Det var med största svårighet som många av dem tog sig ut från staten, särskilt männen i ledande ställning, för det var många män i staten vid denna tidpunkt som agerade som om de tänkte att det inte åsamkade mer skada att skjuta en "mormon" än en galen hund ...

Eftersom vi beslutat oss för att uppfylla uppenbarelsens fordringar ... gav vi oss iväg till Far West ...

På morgonen den 26 april 1839, oaktat hotet från våra fiender om att den uppenbarelse som skulle uppfyllas denna dag inte skulle bli det, och oaktat att tio tusen heliga hade drivits ut från staten genom ett påbud av guvernören, och även om profeten Joseph och hans bror Hyrum Smith, tillsammans med andra ledande män, var i händerna på våra fiender, i kedjor och i fängelse, begav vi oss till tempelplatsen i staden Far West och höll ett råd. Därmed uppfyllde vi den uppenbarelse och den befallning som getts till oss, och vi utträttade mycket annat på detta råd ...

Efter att ha tagit farväl av den lilla återstod heliga som stannat kvar på tempelområdet för att se oss uppfylla denna uppenbarelse och Guds befallningar, lämnade vi Far West och Missouri och återvände till Illinois. Vi hade utfört denna mission utan att en hund hade gläfst åt oss [se 2 Mos 11:7], eller att någon hade sagt: "Vad sysslar ni med?"

Vi tog oss över Mississippifloden på ångfärjan, kom fram till Quincy den 2 maj och fick uppleva den stora glädjen att ännu en gång få träffa våra familjer i fred och trygghet.¹³

Helandet av sjuka i Commerce, Illinois, och i Montrose, Iowa

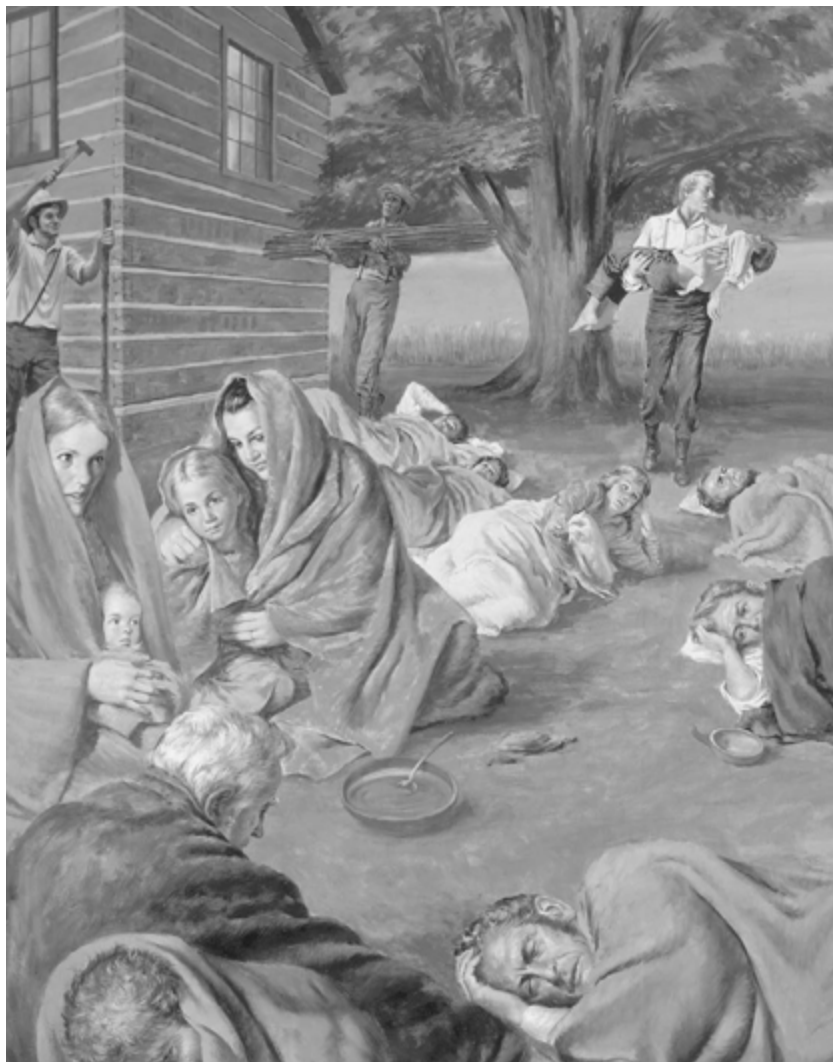
Innan vi gav oss iväg på vår mission till England [år 1839], var det nödvändigt att finna en plats för våra familjer att bosätta sig. En plats vid namn Commerce, sedermera benämnd Nauvoo, utsågs till den plats där vårt folk skulle bosätta sig.

Jag lämnade Quincy i sällskap med broder Brigham Young och våra familjer den 15 maj och anlände till Commerce den 18 maj.

Efter ett samtal med Joseph tog vi oss över [Mississippi]-floden vid Montrose i Iowa. Jag och president Brigham Young, tillsammans med våra familjer, upptog ett rum på ungefär fyra gånger fyra meter. Slutligen fick broder Young ett annat rum ... Då flyttade broder Orson Pratt med familj in i samma rum som jag och min familj bodde i.

Medan jag bodde i denna koja i de gamla barackerna fick vi vara med om en dag av Guds kraft med profeten Joseph. Många var mycket sjuka under denna tid och Joseph hade överlämnat sitt hem i Commerce till de sjuka och hade ställt upp ett tält på sin bakgård där han själv bodde. Det stora antal heliga som drivits ut från Missouri flockades i Commerce, men de hade inga hem att komma till. De bodde i vagnar, i tält och på marken. Många var därför sjuka på grund av de umbäranden de utsattes för. Broder Joseph hade vakat med de sjuka tills han själv var utsliten och nästan sjuk.

På morgonen den 22 juli reste (Joseph) sig upp och begrundade Guds heligas situation i deras förföljelser och prövningar, och han åkallade Herren i bön. Guds makt vilade på honom i hög grad, och liksom Jesus helbrägdagjorde alla de sjuka runt omkring sig på sin tid, så helbrägdagjorde Joseph, Guds profet, alla dem som var runt honom vid detta tillfälle. Han botade alla i huset och på gården, och gick sedan i sällskap med Sidney Rigdon och flera av de tolv omkring bland de sjuka som låg på flodstranden, och han befallde dem med hög röst i Jesu Kristi namn att stå upp och bli helade, och de blev alla friska. När han hade botat alla sjuka på östra stranden av floden, for han och hans sällskap över Mississippifloden till västra stranden med en färja, till Montrose, där vi var. Det första huset de gick in i var Brigham Youngs. Han låg sjuk i sin säng. Profeten gick in i huset och botade honom och de kom ut tillsammans. När de gick förbi min dörr, sade broder Joseph: "Broder Woodruff, följ mig." Dessa ord var de enda som uttalades av någon i sällskapet från det att de lämnade broder Brigham's hus och tills vi gått över torget och stigit in i broder [Elijah] Fordhams hus. Broder Fordham hade legat döende i en timma och vi väntade att varje minut skulle vara hans sista.

Den 22 juli 1839 gick profeten Joseph Smith ut bland de sjuka i Commerce i Illinois och i Montrose i Iowa och belade dem med prästadömets kraft.

Jag kände Guds kraft komma över hans profet.

När vi steg in i huset gick broder Joseph fram till broder Fordham och fattade hans hand med sin högra hand, medan han höll hatten i den vänstra.

Han såg att broder Fordhams ögon var glasartade och att han var medvetlös.

Joseph höll honom i handen, såg in i den döende mannens ansikte och sade: ”Broder Fordham, känner du inte igen mig?” Först svarade han inte, men vi kunde alla se hur Guds Ande vilade på honom.

Åter igen sade han: ”Elijah, känner du inte igen mig?”

Med svag röst svarade broder Fordham: ”Jo!”

Profeten sade sedan: ”Har du tro nog att bli botad?”

Svaret, som var lite tydligare än tidigare, löd: ”Jag är rädd att det är för sent. Om du hade kommit tidigare, tror jag att jag hade kunnat bli botad.”

Han såg ut som om han vaknat ur en djup sömn. Det var dödens sömn.

Därefter sade Joseph: ”Tror du att Jesus är Kristus?”

”Det gör jag, broder Joseph”, löd svaret.

Därefter uttalade Guds profet med hög röst och gudalik majestätisk kraft: ”Elijah, jag befäller dig i Jesu Kristi, nasaréens, namn, att stå upp och bli botad!”

Profetens röst var som Guds röst, inte som en människas. Det tycktes som om huset skakade i sina grundvalar.

Elijah Fordham hoppade ur sängen, lik en man uppstånden från de döda. Hälsans färg återvände till hans ansikte och varje rörelse visade att han återvänt till livet.

Hans fötter hade lindats in i ... grötomslag. Han sparkade dem av sig, bad om sina kläder och klädde på sig. Han bad om en skål bröd och mjölk och åt upp det. Därefter tog han på sig hatten och följde oss ut på gatan för att besöka andra sjuka.

Den tvivlande kanske frågar: ”Låg det inte något bedrägligt i detta?”

Om än det ligger något bedrägligt i den tvivlandes sinne så fanns det sannerligen inget bedrägligt hos Elijah Fordham, den döende mannen, ej heller hos dem som var med honom, för om bara ytterligare några minuter skulle han ha befunnit sig i andevärlden, om han inte blivit räddad ...

Så snart vi lämnat broder Fordhams hus begav vi oss till Joseph B Noble, som var mycket svag och farligt sjuk. När vi kommit in i

huset tog broder Joseph honom i handen och befallde honom, i Jesu Kristi namn, att stå upp och bli helad. Han reste sig upp och blev omedelbart helad.

Medan detta pågick hade den ogudaktiga pöbelhopen på platsen ... blivit oroad och följt efter oss in i broder Nobles hus.

Före deras ankomst hade broder Joseph bätt broder Fordham att uppsända en bön.

Medan han bad kom pöbelhopen in, med alla de onda andar som följde dem.

Så snart som de kommit in svimmade den bedjande broder Fordham och sjönk till golvet.

När Joseph såg pöbelhopen i huset steg han upp och rensade rummet på både dessa slags människor och de onda andar som följde dem. Då kvicknade broder Fordham omedelbart till och avslutade bönen.

Detta visar vilken makt onda andar har över människokroppen. De heliga undkommer endast djävulens kraft genom Guds kraft.

Detta fall med broder Noble var den sista helbrägdagörelsen den dagen. Det var den mest storslagna dagen för manifesterandet av Guds kraft genom helbrägdagörelsens gåva sedan kyrkan upprättats.¹⁴

Pionjärernas ankomst till Saltsjödalen

Observera: I april 1834 hörde Wilford Woodruff profeten Joseph Smith profetera: "Det kommer att samlas tiotusentals heliga i Klippiga bergen, och där kommer de att öppna dörren för upprättandet av evangeliet bland lamaniterna, som kommer att ta emot evangeliet och sina begåvningar och Guds välsignelser. Detta folk kommer att gå in bland Klippiga bergen. Där kommer de att bygga tempel till den Allrabögste."¹⁵ I uppfyllelse av denna profetia började de heliga 13 år senare bosätta sig i Saltsjödalen, efter att ha blivit förföljda och drivna från plats till plats. Äldste Woodruff, dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kворum, ingick i denna första pionjärgrupp som färdades till deras nya utlovade land. Han lämnade Winter Quarters i Nebraska i april 1847 och kom fram till Saltsjödalen i juli 1847.

Den 24 juli 1847 steg president Brigham Young upp från sin bädd i Wilford Woodruffs vagn och förkunnade att de heliga anlant till sitt nya hem.

Den tjugooandra [juli 1847] red Orson Pratt, [George] A Smith och sju andra in i dalen. De hade lämnat sitt läger för att följa och bereda vägen. President Young var sjuk. Han låg på en bädd i min vagn och vi hade slagit läger med huvudgruppen ...

Den tjugofjärde körde jag min vagn, med president Young lig-gande i den, in i den öppna dalen medan resten av gruppen följde efter. När vi kom ut från klyftan och såg hela dalen vände jag min vagn, öppnade den åt väster och president Young reste sig upp från sin bädd och såg ut över området. Han såg ut över sceneriet framför oss och var försänkt i en syn under flera minuter. Han hade tidigare sett dalen i en syn och vid detta tillfälle såg han Sions och Israels framtida storhet förankrad i dessa bergs dalar. När synen var över sade han: "Det är nog. Detta är den rätta platsen. Fortsätt." Så jag körde till det läger som redan gjorts upp av dem som kommit före oss.

När vi kom fram hade bröderna börjat plöja. Jag hade tagit med mig en säck potatis och jag beslutade mig för att jag varken skulle äta eller dricka förrän jag planterat dem. Jag fick ner dem

i marken klockan ett på dagen, och dessa, tillsammans med de andra potatisarna som bröderna planterat, utgjorde grunden till framtida potatisskördar i Utah.

På kvällen, tillsammans med Heber C Kimball, [George] A Smith och E T Benson, red jag upp till City Creek [Canyon] för att söka efter timmer. Under tiden där råkade vi ut för ett åskregn och regnet täckte nästan hela dalen ...

På morgonen den tjuugoåttonde ... höll president Young ett råd med de tolv, och tog en promenad ovanför vårt läger. Han stannade plötsligt, stack ner sin käpp och sade: ”Här ska vår Guds tempel stå.” Detta var ungefär i mittpunkten på platsen för Salt Lake-templet.¹⁶

Gud har välsignat oss, han har välsignat jorden och vårt arbete med att odla upp marken har varit mycket framgångsrikt ... Den var ofruktbar, kal, med ett överflöd av gräshoppor, syrsor och prärievargar, och detta tycktes vara jordens enda naturliga avkastning. Vi gick till verket med tro, utan att se, för att odla upp jorden. Vi bröt sönder nästan alla plogar vi använde första dagen. Vi var tvungna att låta vattendrag fukta jorden och endast genom erfarenhet lärde vi oss hur man skulle få någonting att växa. Främlingen kommer till Salt Lake City och ser våra fruktträdgårdar och träden på våra gator, och han tycker att det är en fruktbar och behaglig plats. Han tänker inte på att nästan varje träd som han ser har i tjuo eller tjugofyra år, enligt dess ålder, behövt vattnas två gånger i veckan under hela sommaren, annars skulle de ha varit döda för länge sedan. Vi har varit tvungna att vara förenade i detta och Herren har välsignat vårt arbete och hans barmhärtighet har vilat över detta folk.¹⁷

När vi som pionjärer kom hit [till Saltsjödal] var vi tvungna att komma med tro, vi visste inget om landet, men vi hade för avsikt att komma till bergen. Joseph hade organiserat en grupp att komma hit före sin död. Han såg dessa saker framför sig och han hade fullkomlig insikt om dem. Gud hade för honom uppenbarat denna kyrkas och detta rikes framtid, och hade tid efter annan sagt till honom att det verk som han lade grunden till skulle bli ett evigt rike — skulle bestå för evigt. President Young ledde pionjärerna till detta land. Han hade tro på att Herren skulle stödja oss. Alla

som färdades hit vid denna tidpunkt hade denna tro. Guds Ande var med oss, den Helige Anden var med oss och Herrens änglar var med oss och vi blev välsignade. Allt, och mer än vi förväntade oss när vi kom hit, har förverkligats, i den mån tiden har tillåtit.¹⁸

Som pionjärer och som Guds folk uppfyller vi profetior och skapar historia ... Hela vårt liv, vår historia och våra resor har förutsetts av de forntida profeterna. Liksom pionjärerna kom till denna ofruktbara ödemark, och de heliga har följt dem för att uppfylla profetiorna om att öknen skulle blomstra som en lilja [se Jes 35:1], för att så vår säd bredvid små bäckar och stilla vatten, för att använda tall, furuträ och buxbomträd till att försköna platsen för Guds helgedom, och för att göra platsen för hans fötter härlig [se Jes 60:13] ... låt oss ära vår kallelse och bygga upp Sion och Guds rike tills det är fullkomligt inför himlarna och jorden, och inte göra dem som sände oss besvikna, ej heller dem som har sett oss i syner och uppenbarelser, utan låt oss fullgöra vår bestämmelse till vår himmelske Faders, hans änglars och alla goda människors belåtenhet.¹⁹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Gå igenom president Woodruffs kommentarer på sidan 133. Varför bör vi inhämta kunskap om de tidiga heliga? Hur kan vi förvissa oss om att deras berättelser inte ”passera som tomt prat”? Hur kan vi bevara redogörelserna om våra förfäders liv?
- På vilka sätt hade Wilford Woodruff nytta av sina erfarenheter i Sions läger? (Se s 134–137.) Hur tror du att dessa erfarenheter hjälpte honom att förbereda sig för att leda kyrkan senare i sitt liv? På vilka sätt har dina upplevelser hjälpt dig att bli förberedd på att tjäna?
- Varför tyckte medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum att de skulle bege sig till tempelplatsen i Far West i Missouri? (Se s 138–140.) Vad kan vi lära oss av denna redogörelse?
- Vad lär du dig av berättelsen om hur Elijah Fordham och andra botades? (Se s 140–144.) Hur kan denna redogörelse vara till

hjälp för bärare av melkisedekska prästadömet i deras förberedelser för att välsigna de sjuka?

- Vad lär oss pionjärernas färd till Saltsjödalén om tro? Vilka andra evangelieprinciper ser du verksamma i dessa tidiga pionjärens liv? (Se s 144–147.)
- Vilka nutida pionjärer finns det i din egen släkt? i ditt samhälle eller i din nation? Vad har dessa människor gjort som gör dem till pionjärer?
- På vilka sätt är alla medlemmar i kyrkan andliga arvtagare till de tidiga heliga?

Skriftställen som hör till detta ämne: Jakobs brev 5:14–15; Alma 15:1–12; Ether 12:6; L&F 42:44–48; 103; 105; 115; 118; 136

Slutnoter

1. "A Pioneer Address", *Millennial Star*, 3 september 1888, s 563.
2. *Journal of Discourses*, 9:223.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 juli 1880, s 2.
4. Conference Report, april 1898, s 29–30.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 juli 1880, s 2.
6. *History of the Church*, 2:104, fotnot.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 juli 1880, s 2.
8. *History of the Church*, 2:104, fotnot.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 juli 1880, s 2.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 305.
11. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 juli 1880, s 2.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, s 1.
13. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 10 oktober 1881, s 645–647.
14. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 10 och 17 oktober 1881, s 647, 669–671.
15. Citerad av Wilford Woodruff i Conference Report, april 1898, s 57.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 juli 1880, s 2.
17. *Deseret News*, 22 maj 1872, s 216.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, s 1.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 juli 1880, s 2–3.

Leva i tro

*Vi vandrar i tro utan att se, med förvisning
om att Herren stärker oss i våra ansträngningar
att bygga upp hans rike på jorden.*

Ur Wilford Woodruffs liv

I november 1834 ordinerades Wilford Woodruff till präst i aronska prästadömet och fick sitt första uppdrag som heltidsmissionär. Han bodde då i Clay County i Missouri, där han varit sedan han verkade i Sions läger. Innan han påbörjade sin mission samtalade han med sin biskop, som hade gett honom uppdraget. Han frågade vilken väg han skulle ta till sitt arbetsfält. Han frågade också om han och hans kamrat skulle färdas utan penningpung eller ränsel, vilket Herren hade befallt den tidens missionärer. (Se L&F 24:18; 84:78, 86.) Att färdas utan penningpung eller ränsel innebär att ge sig av utan pengar, enbart förlitande sig på att kyrkans medlemmar och andra bidrar med mat och logi. President Woodruff erinrade sig senare sitt samtal med sin biskop:

”På den tiden var det farligt för någon av våra bröder att bege sig till Jackson County [i Missouri]. Han ville att jag skulle bege mig till Arkansas, och vägen ledde rakt igenom Jackson County. Jag frågade honom om vi skulle ta oss igenom där (jag hade en kamrat med mig — en äldste).

Han sade: ’Om du har tillräckligt med tro att göra det, så gör det. Jag har det inte.’

Jag tyckte att det var en märklig kommentar från en biskop.

”’Nå’, sade jag, ’Herren säger att vi måste färdas utan penningpung eller ränsel, ska vi göra det?’

Han sade: ’Det är Guds lag, om du har tro på att göra det, kan du göra det.’”¹

"Även allt det Jesus gjorde ... skedde genom tro. Det var genom Faderns makt, vars verk han kommit för att genomföra, som han uppehölls."

Strax efter detta samtal gav sig Wilford Woodruff och hans kamrat ut på sin mission och de färdades genom Jackson County utan penningpung eller ränsel. President Woodruff sade senare: "Vi lade några exemplar av Mormons bok och en del kläder i våra kappsäckar, spände fast dem på ryggen och började gå till fots. Vi tog färjan till Jackson County och gick igenom det. Vid några tillfällen bevarade Herren oss som genom ett mirakel från pöbelhopen."²

Förutom att beskydda de två missionärerna från pöbeln i Jackson County beskyddade Herren dem från andra faror utmed vägen. President Woodruff återgav en sådan upplevelse. När han och hans kamrat närmade sig en träddunge kom en stor svartbjörn ut mot dem. "Vi var inte rädda för honom", sade han, "för vi var på Herrens uppdrag och hade inte hånat Guds profet som de fyrtyotvå ogudaktiga barn vilka hade sagt till Elisa: 'Upp med dig, du flintskalle', för vilket de blev ihjälrivna av björnar. [Se 2 Kung 2:23–24.] ... När björnen kommit ungefär 40 meter ifrån oss satte han sig ner på huk och tittade på oss ett ögonblick och därefter sprang han iväg och vi fortsatte glada vår väg."³

President Woodruff talade ofta om sin första mission. Han kom ihåg de välsignelser han fick när han tjänade Herren med tro: "Jag har aldrig i livet, vare sig som apostel eller sjuttio, eller som äldste, fått mer beskydd av Herren än när jag innehade prästens ämbete. Herren uppenbarade för mig genom syner, genom uppenbarelser och genom den Helige Anden mycket som låg framför mig."⁴

Wilford Woodruffs lärdomar

Under vårt liv på jorden ska vi vandra i tro utan att se.

Tro är evangeliets första princip. Vad är tro? Paulus, i sitt brev till hebreerna, försöker sig på att förklara det. Han säger att tro "är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser", och för att bevisa detta fortsätter han med att berätta vad olika män uträttade genom tro. [Se Hebr 11.] Jag anser att tro är en av de viktigaste principer som Gud någonsin uppenbarat för människan.⁵

Om vi hade fullkomlig insikt skulle vi alla se som Herren ser, och skulle förstå hur hans avsikter kommer att genomföras, men vi ska vandra i tro utan att se.⁶

När vi kommer till andra sidan slöjan är det mycket vi får veta. Vi verkar nu i tro. Vi är övertygade om det vi inte ser. Uppståndelsen, den eviga domen, det celestialet riket och de stora välsignelser som Gud har gett i de heliga smörjelserna och i begåvningen i templet gäller alla framtiden, och de kommer att uppfyllas, för de är eviga sanningar. Vi kommer aldrig i köttet, på denna sidan slöjan, att helt förstå det som ligger framför oss i den nästkommande världen. Det anstår varje människa att tjäna Gud och hålla hans bud de få dagar hon lever på jorden.⁷

Bröder och systrar, ni bör leva i tro och varje dag inse att all makt finns hos Gud, och att det är genom honom som vi kan leva i fred och åtnjuta välstånd.⁸

Jesu Kristi evangelium kräver tro hela dagen lång.⁹

Vi visar vår tro genom våra gärningar.

Det är verkligen gott att ... höra Herrens ord, och det är verkligen något gott att tro på det, men det är ännu bättre att tillämpa det.¹⁰

Evangeliets första princip är tro. Kanhända säger världens människor att vi alla tror på Jesus Kristus. Ja, men det finns någonting mer att göra förutom att tro på Kristus. Vi måste omvända oss från våra synder, döpa oss till syndernas förlåtelse och ta emot den Helige Anden. Detta är den lära som Kristus och hans apostlar undervisade om.¹¹

Tro krävs för att de heliga ska kunna efterleva sin religion, göra sin plikt, vandra uppriktigt inför Herren och bygga upp hans Sion på jorden. Därefter krävs det gärningar som motsvarar vår tro ... Det är vår plikt att som ett folk gå samman och inte tröttna på att göra gott.¹²

Vi måste utöva tro när vi hjälper till att bygga Guds rike.

Denna gåva och princip om tro är nödvändig för de heliga i varje tidsålder för att de ska kunna bygga upp Guds rike och utföra det verk som krävs av dem.¹³

När du läser det elfte kapitlet i Hebreerbrevet finner du att allting sedan världens skapelse har utträttats genom tro. Allt det som de forntida patriarkerna och profeterna gjorde utfördes genom denna principens utövande, och det är på samma sätt i tidernas fullhets utdelning.¹⁴

Även allt det Jesus gjorde, från krubban till korset, genom hela sitt liv av smärta, sorg, bedrövelse, lidande, förföljelse och hån, gjorde han genom tro. Det var genom Faderns makt, vars verk han kommit för att genomföra, som han uppehölls. Han hade fullständig tro på att han skulle kunna genomföra allt det som han blivit sänd att utföra. Det var enligt denna princip som han fullgjorde varje krav och lydde varje lag, till och med dopet ... Apostlarna behövde i sin verksamhet arbeta enligt samma princip som de heliga både i de forna och i de sista dagarna — nämligen trons princip.

Joseph Smith var tvungen att verka genom tro. Det är sant att han hade kunskap om mycket, liksom de heliga i forna dagar hade det, men i mycket var han tvungen att utöva tro. Han trodde att han uppfyllde de forntida profeternas profetior. Han visste att Gud hade kallat honom, men när han upprättade hans rike var han tvungen att ständigt verka genom tro. Kyrkan organiserades den 6 april 1830 med sex medlemmar, men Joseph hade tro på att det rike som sålunda påbörjats, likt ett senapskorn, skulle bli en stor kyrka och ett stort rike på jorden, och från den dagen ända till den dag då han beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod, var hela hans liv ett vadande liksom genom djupa vatten av förföljelse och förtryck från medmänniskors händer. Han behövde utstå allt detta genom tro, och han var trofast och tapper i sitt vittnesbörd om Jesus till dagen för sin död ...

I vårt arbete med att bygga upp kyrkan och Guds rike på jorden måste vi verka i tro. Det är fortfarande ett krav.¹⁵

Hundratals människor verkar i [templerna]. För vilka? Både för de levande och de döda. Varför arbetar de för de döda? Har de någonsin sett de dödas uppståndelse? Inte annat än genom syner eller uppenbarelser. Men de har tro på det, och som ett bevis på denna tro utför de detta verk. De ser fram emot uppståndelsen och den eviga domen, mot det celestialet riket och de stora välsignelser som Gud har uppenbarat för människobarnens frälsning och upphöjelse. De gör detta genom tro, och det är genom denna kraft som de har utträttat detta ... Genom tro har tabernaklet [i Salt Lake City] byggts ... tempel har uppförts och ... människor har samlats från jordens nationer.

Tusentals äldster har kallats, inte från universitet, utan från olika sysselsättningar, och sänts ut i världen för att predika evangeliet utan pengar och för intet ... Människor har lyssnat till dem, och en ande eller kraft har övertygat dem om att det vittnesbörd som dessa äldster burit är sant ... Vad har resultatet blivit? Tusentals har trott på detta vittnesbörd och har övertygats om att det är sant. Dessa äldster verkade i tro, de färdades i tro, de arbetade i tro. Det var tron som hela tiden uppehöll dem. De färdades utan penningpung eller ränsel, och genom sin tro fick de mat och kläder av himlens Gud, som öppnade vägen framför dem ... Och många människor trodde på dessa enkla mäns vittnesbörd. De omvände sig från sina synder och döptes till syndernas förlåtelse i Faderns och i Sonens och i den Helige Andens namn. De tog emot den Helige Anden, vilken bar vittnesbörd för dem om evangeliets sanningar.¹⁶

I var och en av de tidsåldrar då Gud har kallat eller befallt en människa eller ett folk att utföra ett visst arbete, har de genom beslutsamhet och ihärdighet och tro på honom kunnat genomföra det.¹⁷

**När vi håller våra förbund och lyder buden
stärker Herren kraften i den tro vi har inom oss.**

Allt det arbete vi har utfört ... har ägt rum genom tro, och vi som sista dagars heliga bör sträva efter att vårda och tillväxa i denna princip.¹⁸

President Woodruff sade att missionärer "verkade i tro, de färdades i tro, de arbetade i tro. Det var tron som hela tiden uppehöll dem".

Det är vår plikt att ständigt stärka vår tro så att våra böner tas emot av Herren.¹⁹

Jag anser att Herren kräver detta av varje man och kvinna i Israel, av varje medlem, att vi först erhåller den Helige Anden och därefter frambringar dess frälsande frukter. Då får ni se detta folk hålla sina förbund och lyda Guds bud. Detta är en plikt vi alla har, och vi bör efterleva vår religion och följa dess föreskrifter. När detta är gjort får ni se att detta folk vaknar upp och frambringar rättfärdighetens gärningar, då har de tro och då har de kraft, och de står upp och Guds makt och härlighet uppenbarar sig genom sådana redskap som Herren har utvalt i denna tidshushållning på jorden, i vars händer han har anförtrott det heliga prästadömet.²⁰

Jag upplever verkligen att Herren är god mot oss och att vi mer än något annat på jorden bör värdesätta de eviga livets ord som vi har blivit givna. Så länge som vi leds av den Helige Anden blir våra sinnen stärkta och vår tro ökar. Och vi bör verka för Guds rikes uppbyggande.²¹

Allsmäktige Fader, öka inom oss de trons krafter som dina heliga har blivit givna. Stärk oss genom minnena av hur vi tidigare räddats, genom minnena av de heliga förbund som du har ingått med oss, så att vi, när ondskan kastar sin skugga över oss, när svårigheter omger oss, när vi vandrar genom förödmjukelsernas dal, inte ska vackla, inte tvivla, utan att vi i kraft av ditt heliga namn ska kunna genomföra alla dina rättfärdiga avsikter med oss, uppfylla ändamålet med vår skapelse, och härligt triumfera, genom din nåd, över varje snärjande synd, bli återlösta från varje ondskas, och bli räknade i himmelriket bland dem som för alltid ska bo i din närhet.²²

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

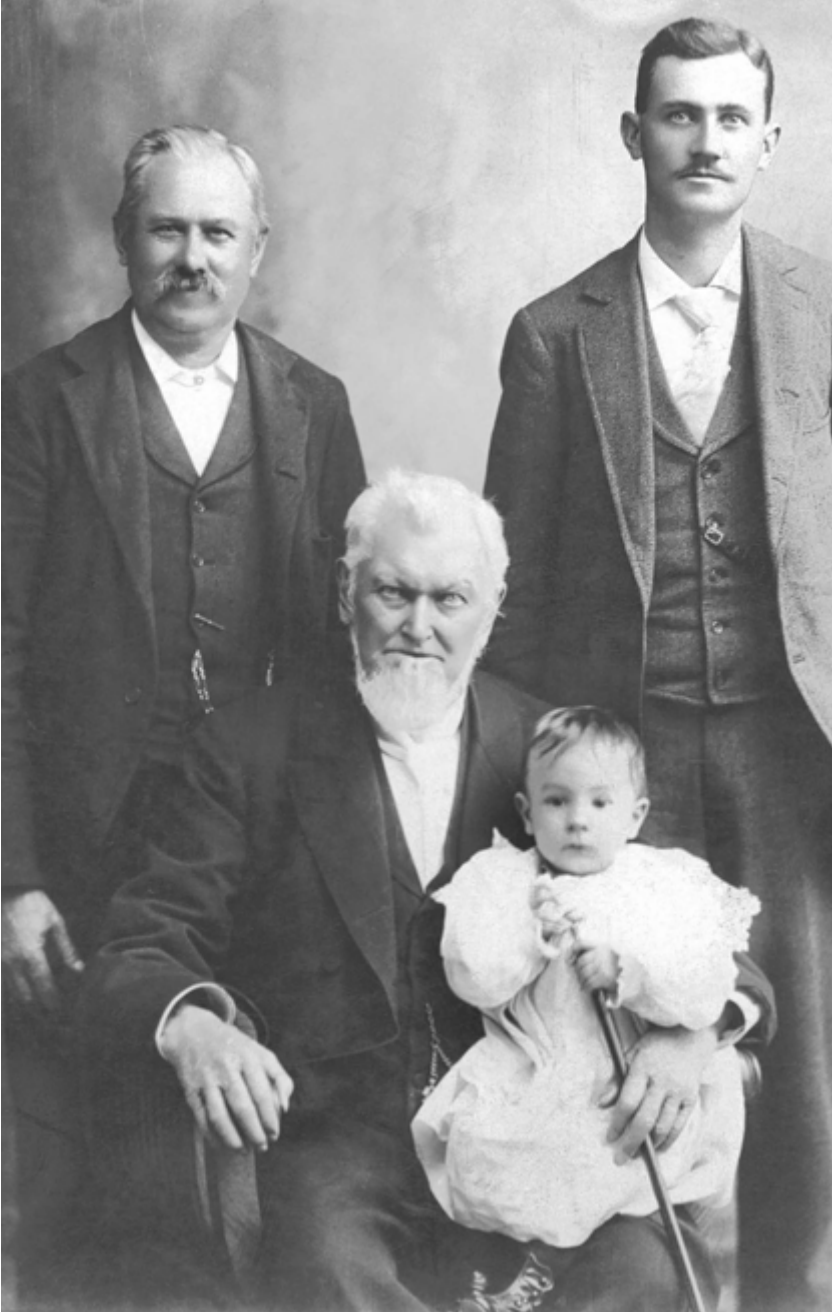
- Vad menas med tro? (Se s 151–152; se även Hebreerbrevet 11:1, Alma 32:21.) Hur blir vi ”övertygade om det vi inte ser”? Vad innebär det att ”vandra i tro utan att se”?
- Hur kan tro på Jesus Kristus påverka vårt dagliga liv? Hur påverkar tron på Jesus Kristus vårt hopp om evigt liv? (Se Moroni 7:41–42.)
- Vilket förhållande mellan vår tro och våra gärningar upptäcker du när du studerar president Woodruffs lärdomar i detta kapitel? (Se även Jak 2:17–26.)
- Hur visade Wilford Woodruff sin tro när han kallades att utföra sin första heltidsmission? (Se s 149–151.) Vilka upplevelser har du haft av att behöva utöva tro?
- Vad kan vi lära oss om tro genom Jesu Kristi exempel? av profeten Joseph Smiths exempel? av dagens missionärer och nyomvända? (Se s 153–154.)
- På vilka sätt har Herren välsignat dig när du har utövat tro på honom?
- Lagg märke till ordet *gåva* i det första stycket på sidan 153. Fundera över eller diskutera betydelsen av att minnas att tro är

en gåva från Gud. Vad måste vi göra för att få denna gåva?
(Se s 154–155.)

Skriftställen som hör till detta ämne: Romarbrevet 10:17; Andra Korintierbrevet 5:7; Helaman 15:7–8; Ether 12:2–27; Moroni 7:20–33

Slutnoter

1. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 299–300.
2. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 30 maj 1881, s 343.
3. "More of My First Mission", *Juvenile Instructor*, 1 maj 1867, s 69.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 300.
5. *Deseret Weekly*, 3 februari 1894, s 193.
6. *Deseret News*, 26 september 1860, s 234.
7. *Deseret Weekly*, 3 februari 1894, s 194.
8. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 222.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 30 juli 1878, s 1.
10. *Deseret News*, 26 juni 1861, s 130.
11. *Millennial Star*, 19 november 1896, s 739–740.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12 januari 1875, s 1.
13. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, s 1.
14. *Deseret News*, 23 december 1874, s 741.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, s 1.
16. *Deseret Weekly*, 3 februari 1894, s 193.
17. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 278.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, s 1.
19. *Deseret News*, 6 januari 1858, s 350.
20. *Deseret News*, 4 februari 1857, s 379.
21. *Deseret News*, 1 april 1857, s 27.
22. Ur invigningsbönen till templet i Salt Lake City, i *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 349.

Fyra generationer av president Woodruffs familj. Medurs från överst till vänster: sonen Wilford Woodruff Jr, sonsonen Wilford S Woodruff, sonsonsonen Charles W Woodruff och president Wilford Woodruff.

Äktenskap och föräldraskap: Att förbereda våra familjer för evigt liv

*Vägleda av rättfärdiga och kärleksfulla föräldrar
kan familjer hjälpas åt med att bygga Guds rike
och ta del av himlens alla välsignelser.*

Ur Wilford Woodruffs liv

Wilford Woodruff och Phoebe Whittemore Carter gifte sig den 13 april 1837 i Kirtland i Ohio. Under sitt liv tillsammans fick de utstå många prövningar och följaktligen tillväxte de i hängivenhet mot varandra, sina barn och Guds rike. En sådan erfarenhet kom under vintern 1838, omkring fem månader före Wilford Woodruffs kallelse till apostlaskapet. När broder Woodruff ledde en grupp heliga på en resa för att samlas med andra medlemmar i kyrkan, blev hans hustru mycket sjuk. Han berättade senare:

Phoebe Woodruff

”Den 23 november drabbades min hustru Phoebe av svår huvudvärk vilken slutligen övergick i hjärnhinneinflammation. Hon utstod dag för dag allt värre kval när vi fortsatte vår färd. Det var en fruktansvärd prövning för en kvinna att färdas i en vagn på gropiga vägar, sjuk som hon var. Samtidigt var också vårt barn mycket sjukt.”

Under de påföljande dagarna förvärrades syster Woodruffs tillstånd trots att de kunnat göra uppehåll under resan och funnit platser att vila på. President Woodruff erinrade sig: ”Den 3 december var min hustru mycket svag. Jag tillbringade

dagen med att ta hand om henne och följande dag återvände jag till Eaton [en närliggande stad] för att hämta några saker åt henne. Hon tycktes bli allt sämre och på kvällen lämnade uppenbarligen hennes ande hennes kropp och hon var död.

Systrarna samlades gråtande runt hennes kropp medan jag sorgset betraktade henne. Guds ande och kraft började att vila på mig tills dess att, för första gången under hennes sjukdom, tro fyllde min själ, trots att hon låg som död framför mig.”

Stärkt i sin tro gav Wilford Woodruff sin hustru en prästdömsvälsignelse. ”Jag lade mina händer på henne”, sade han, ”och i Jesu Kristi namn näpste jag dödens och förstörarens makt och befallde desamma att avlägsna sig från henne, och befallde livets ande att träda in i hennes kropp.

Hennes ande återvände till hennes kropp och från den stunden var hon helbrägdagjord, och vi ville alla prisa Guds namn och förlita oss på honom och lyda hans bud.

Medan detta pågick inom mig (berättade min hustru efteråt) lämnade hennes ande hennes kropp och hon såg sin kropp ligga på sängen och systrarna gråta. Hon såg på dem, på mig och på sitt lilla barn och medan hon betraktade detta kom två personer in i rummet ... En av dessa budbärare sade henne att hon kunde välja: hon kunde gå vidare för att vila i andevärlden, eller, på ett villkor, skulle hon få förmånen att återvända till sin kropp och fortsätta sitt verk på jorden. Villkoret var att hon kunde stå vid sin makes sida och med honom genomgå alla de bekymmer, prövningar och svårigheter i livet som han skulle kallas att genomgå för evangeliets sak ända till slutet. När hon såg på sin makes situation och sitt barn sade hon: ’Ja, jag vill göra det!’

I samma ögonblick som detta beslut fattades vilade trons kraft på mig och när jag välsignade henne kom hennes ande in i hennes kropp ...

På morgonen den 6 december sade Anden till mig: ’Stå upp och fortsätt din resa!’, och genom Guds barmhärtighet kunde min hustru resa sig, klä sig och gå till vagnen, och vi fortsatte glada vår färd.”¹

Trogen sitt löfte stod syster Woodruff vid sin makes sida, även när hans plikter som apostel krävde att han var borta från familjen under långa tidsperioder. Den 4 maj 1840, när äldste Woodruff verkade som missionär i England, skickade hon honom ett brev där det stod: "Jag vet att det är Guds vilja att du ska arbeta i hans vingård och därför känner jag mig försonad med hans vilja i detta avseende. Jag har inte haft orsak att beklaga mig sedan du åkte iväg, men jag ser fram emot den dag då du än en gång ska återvända hem till familjens sköte efter att ha fullgjort din mission i Guds kärlek och fruktan. Du finns alltid hos mig när jag träder fram inför nådens tron, och när jag ber om beskydd och välsignelser över mig själv och barnen så ber jag om detsamma för min käre följeslagare, som har åkt långt bort från mig, ja, till ett främmande land, för att predika Jesu Kristi evangeliums fullhet."²

Under sådana perioder av separation uttryckte också president Woodruff en längtan efter sin familj, kombinerad med en beslutamhet att utföra Herrens vilja. Den 3 april 1847 förberedde han sig för att färdas med det första pionjärkompaniet till Saltsjödalalen. Han skrev i sin dagbok: "Det har aldrig varit svårare att lämna min familj och gå på mission än nu. Min bön till Gud är att han ska stödja mig och min familj så att vi ska träffas igen på jorden, som han har gjort under de många missioner jag utfört på jorden i Herrens vingård."³ Fyra dagar senare såg hans familj honom lämna de heligas bosättning i Winter Quarters i Nebraska. Han stannade till på en bergsrygg inte långt ifrån bosättningen och tog sig tid att se tillbaka på sin familj genom sin fältkikare.⁴

Wilford Woodruff gladdes över vetskapen att hans familj kunde vara evig. Denna sanning gav honom kraft att uthärda livets svårigheter. Han sade: "Jag har mången gång tänkt att om jag arbetade tills jag var lika gammal som Metusela och därigenom kunde få leva med min familj i de eviga världarna, så skulle det vara belöning nog för all den smärta och allt det lidande jag kunde behöva utstå i denna värld."⁵ Löftet om en evig familj påverkade hans uppträdande mot sin familj. I ett brev till sin dotter Blanche skrev han: "Vi förväntar oss alla att leva tillsammans för alltid efter döden. Jag tycker att vi alla som föräldrar och barn borde göra allt vi kan för att göra varandra lyckliga så länge som vi lever så att vi inte behöver ångra något."⁶

Wilford Woodruffs lärdomar

Äktenskapets och föräldraskapets välsignelser är av långt större värde än världslig rikedom.

Herren har sagt oss att äktenskapet är instiftat av Gud för människan. [Se L&F 49:15.] Äktenskapets institution har nästan helt och hållet hamnat i vanrykte i en del samhällen som vi läser om. Det påstås att det finns en växande tendens åt det hållet bland oss. Orsaken går utan tvivel att spåra i det ökade välståndet och i de unga människors obenägenhet att ta på sig bördorna av hustru och barn. När vi avlägsnar oss från gamla tiders enkla levnadssätt kan vi helt naturligt förvänta oss att denna tendens kommer att tillta och att unga män avhåller sig ifrån att erbjuda äktenskap till unga kvinnor såvida de inte kan ge dem ett lika bekvämt hem som de åtnjuter under sina föräldrars tak. Flickor som uppfostrats till att ha extravaganta och luxuösa vanor får också till följd att unga män avstår från att gifta sig ... Ungdomar av båda könen bör undervisas om att rikedom inte är en nödvändig förutsättning för lycka i äktenskapet.⁷

När Sions döttrar blir tillfrågade av de unga männen om de vill förena sig med dem i äktenskap, bör de inte fråga: "Har han ett fint hus, fina hästar och en fin vagn?", utan i stället: "Är han en Guds man? Har han Guds Ande med sig? Är han en helig? Ber han? Har han Anden med sig så att han är duglig till att bygga upp riket?" Om han har det, bry er då inte om vagnen och huset, håll fast vid honom och förena er med honom enligt Guds lag.⁸

Dessa unga män i Sion är skyldiga att ta Sions döttrar till hustru, och att förbereda tabernakel [fysiska kroppar] åt människobarnens andar, vilka är barn till vår Fader i himlen. De längtar efter tabernakel, de är ordinerade att komma hit, och de borde födas i Sion istället för i Babylon.⁹

Jag uppmanar föräldrar överallt i Sion att göra vad de kan för att förmå sina söner och döttrar att vandra på rättfärdighetens och sanningens stigar och att förbättra sina framtidsutsikter. Låt inte era hjärtan vara fästa vid världslig fåfänga och världsliga angelägenheter, utan lär er att uppskatta det faktum att trofaste barn tillhör de mest dyrbara och förnämsta välsignelserna.¹⁰

Den välsignelse som Gud har uppenbarat för oss i äktenskaps patriarkaliska orden — att beseglas för tid och evighet — värderas inte så högt av oss som den borde.¹¹

Vi bör sätta stort värde på våra familjer och det umgänge vi har tillsammans. Vi bör komma ihåg att om vi är trofasta så ska vi ära härlighet, odödlighet och evigt liv, och detta är den största av alla Guds gåvor till människan. [Se L&F 14:7.]¹²

Genom föräldrars undervisning och exempel kan barn förbereda sig för att verka i kyrkan och förbli fasta i tron.

Jag har aldrig hyst något tvivel om sanningen i detta verk och dess slutliga seger. Jag har det inte idag. Jag tvivlar inte på att Sion ska bli allt det som profeterna förutsåg, i dess härlighet, i dess kraft, herravälde och styrka, med Guds kraft vilande över sig.

Med anledning av detta har en fråga uppstått i mitt sinne som har gjort att jag tillbringat en hel del tid åt begrundan. Den lyder: Vem ska ta över detta rike och föra det vidare? Till vilka ska Herren vända sig för att föra detta rike till dess slutliga seger och förbereda det i dess fullkomning och härlighet för Människosönens ankomst? Till våra söner och döttrar ... På deras skuldror måste detta rike vila när deras fäder och äldre har gått över till andra sidan slöjan. Detta står lika klart för mig som solens ljus på himlens fäste. Och när jag begrundar detta frågar jag mig själv: I vilket tillstånd befinner sig våra unga män och kvinnor? Gör vi som föräldrar vår plikt mot dem? Försöker de kvalificera och förbereda sig för den stora bestämmelse och det stora arbete som ligger framför dem?¹³

Ingen av oss vet vilken väg våra barn kommer att välja. Vi är goda föredömen för dem och strävar efter att undervisa dem om rättfärdiga principer, men när de har uppnått ansvarig ålder har de sin handlingsfrihet och väljer själva.¹⁴

I vår iver att predika evangeliet för alla nationer bör vi inte glömma de plikter som åvilar oss när det gäller att rätt fostra våra egna barn, att ingjuta i dem, medan de är unga, en kärlek till sanning och dygd och vördnad för heliga ting och att ge dem kunskap om evangeliets principer.¹⁵

"Låt oss sträva efter att fostra och förmana våra barn i Herren."

Låt oss sträva efter att fostra och förmana våra barn i Herren. [Se Ef 6:4.] Låt oss vara goda föredömen för dem och undervisa dem om goda principer medan de är unga. De har getts oss av vår himmelske Fader, de är vårt rike, de är grunden för vår upphöjelse och härlighet, de är "berömda plantor" [se L&F 124:61], och vi bör sträva efter att fostra dem åt Herren. Vi bör lära dem att be och ha tro på Herren så långt det ligger i vår makt, så att när vi gått bort och de efterträder oss i denna tillvaro, de då ska kunna föra vidare Guds stora verk i de sista dagarna och hans rike på jorden.¹⁶

De som lever under vad som kallas för civiliserat styre blir undervisade om den moraliska lagen — de tio budorden — de blir undervisade om att inte ljuga, inte svära, inte stjäla, med andra ord inte göra det som räknas som ogudaktigt, oheligt och orättfärdigt i samhällets ögon. När föräldrar undervisar sina barn om dessa principer i unga år så påverkar detta barnens sinnen, och så snart de uppnår ansvarig ålder får tidiga intryck betydelse för deras handlingar då och under hela deras liv. Barn som fått denna fostran blir alltsedan dess chockerade när de hör sina kamrater svära och missbruka Guds namn, och om de lär sig att

svåra när de är unga så krävs det en hel del för att de ska övervinna sina tidiga intryck.¹⁷

Det är ... till stor välsignelse för barn att ha föräldrar som ber och undervisar sina barn om goda principer och är ett gott föredöme för dem. Föräldrar kan inte rätteligen tillrättavisa sina barn för sådant som de själva gör.¹⁸

Om vi är ett gott föredöme för våra barn, och försöker undervisa dem från deras barndom till mogen ålder, lär dem att be och hedra den Allsmäktige, undervisar dem om de principer som stöder dem mitt i alla prövningar, så att Herrens Ande ska vila på dem ... då blir de inte lätt vilseledda. Goda intryck följer dem genom livet och vilka principer som än framläggs för dem, så kommer dessa goda intryck aldrig att lämna dem.¹⁹

Kloka föräldrar prioriterar inte yttre angelägenheter framför sina familjer.

Jag har länge varit övertygad om att djävulen har gjort stora ansträngningar för att driva in en kil mellan föräldrar och barn. Han försöker inspirera och ingjuta i de heligas söners och döttrars sinnen de fördärvliga begrepp som hindrar dem från att följa i sina fäders och mödrars fotspår ...

Hur viktigt är det inte att vi är kloka fäder och mödrar och att vi handlar klokt när vi ingjuter i deras ungdomliga sinnen alla de principer som leder dem till det som är rätt, och att i sina liv tillämpa rättfärdighetens och sanningens principer ...

Det är viktigt att veta hur man ska handla för att vinna sin familjs känslor och tillgivenhet, så att man kan leda dem på den väg som leder till frälsning. Detta är ett ämne och ett arbete som föräldrar inte kan lägga åt sidan ... Många gånger kanske vi anser affärerna så brådskande att de måste tränga undan dessa saker från våra sinnen, men så bör det inte vara. Varje mans sinne som är öppet, och som ser framåt mot det arbete som ligger framför oss, inser och känner att det ansvar som vilar på honom angående hans egen familj, och särskilt när det gäller hans barns fostran, är mycket stort.

Vi vill frälsa våra barn och låta dem få del av de välsignelser som omsluter de helgade, att få dem att ta emot sina föräldrars välsignelser, vilka varit trogna evangeliets fullhet.²⁰

Låt oss alla rikta våra blickar mot hemmet och låt var och en försöka leda sin egen familj och sätta sitt eget hus i ordning.²¹

**Varje far bör presidera över sin familj
med vänlighet och rättfärdighet.**

När jag som pojke gick till skolan brukade läraren komma med en bunt pinnar som var ungefär två meter långa, och en av de första sakerna vi förväntade oss var att få stryk. För allt som han inte tyckte om fick vi en ordentlig omgång. Det stryk jag fick då gjorde mig inget gott ... Godhet, vänlighet och barmhärtighet är bättre på alla sätt och vis. Jag skulle vilja inpränta denna princip i våra unga mäns liv, att de må genomföra den i allt de gör under sitt liv. Tyranni är inte bra, oavsett om den utövas av kungar, presidenter eller av Guds tjänare. Vänliga ord är långt bättre än hårda ord. Om vi är vänliga och älskvärda mot varandra även när vi har problem med varandra, så besparar vi oss själva en hel del problem ...

Om du besöker en familj där mannen är snäll mot hustru och barn så lägger du märke till att de bemöter honom på samma sätt. Jag får klagomål på hur män behandlar sina hustrur. De försörjer dem inte. De är inte vänliga mot dem. Allt detta smärta mig. Det ska inte vara så ... Vi ska vara vänliga mot varandra, göra gott mot varandra och verka för att främja varandras välfärd, bästa och lycka, särskilt för dem som tillhör vår egen familj.

Mannen är hemmets överhuvud. Han är patriark över sitt hushåll ... Det finns ingen vackrare syn på jorden än att se en man stå som överhuvud för sin familj och undervisa dem om rättfärdiga principer och ge dem goda råd. Dessa barn hedrar sin far och finner tröst och glädje i att ha en far som är en rättfärdig man.²²

En mors undervisning och exempel påverkar hennes familj i tid och evighet.

Vi anser att det i regel är modern som formar barnets karaktär. Jag anser att modern har större inflytande över sina efterkommande än någon annan person kan ha. Och ibland uppstår frågan: "När inleds denna utbildning?" Våra profeter har sagt: "När anden som kommer från Gud går in i kroppen." Moderns tillstånd vid denna tidpunkt har betydelse för hennes livsfrukt, och från och med barnets födelse och genom hela livet så leder och kontrollerar moderns undervisning och föredöme i hög grad detta barn, och hennes inflytande gör sig märkbart genom tid och evighet.²³

På era axlar, mödrar, vilar i hög grad ansvaret att på ett rätt sätt utveckla det uppväxande släktets mentala och moraliska krafter, oavsett om det äger rum i spädbarnsåldern, barndomen eller ännu mognare år ... Ingen mor i Israel bör låta det gå en dag utan att hon lär sina barn att be. Ni bör själva be och lära era barn göra detsamma, och ni bör fostra dem på så sätt att när ni har gått bort, och de har tagit er plats i att föra Guds stora verk vidare, att de då har principer inpräntade i sina sinnen som skänker dem stöd i tid och evighet. Jag har ofta sagt att det är modern som formar barnets sinne ...

Visa mig en mor som ber, som uthärdat livets prövningar genom bön, som förlitat sig på Israels Gud i sina prövningar och svårigheter: Hennes barn följer samma väg. Sådant glömmet de inte när det är deras tur att verka i Guds rike.²⁴

Våra systrar ... har plikter mot sina män. De bör ta hans ställning och hans omständigheter i beaktande ... Varje hustru bör vara vänlig mot sin make. Hon bör trösta honom och göra vad gott hon kan för honom under alla omständigheter i livet. När hela familjen står enad tillsammans åtnjuter de en himmelsk anda här på jorden. Det är så det bör vara, för när en man i denna kyrka tar sig en hustru förväntar han sig att få vara tillsammans med henne i all tid och evighet. Under den första uppståndelsens morgon förväntar han sig att han ska ha denna hustru och sina barn med sig i en familjeorganisation, och förbli i detta tillstånd evinnerligen. Vilken härlig tanke detta är!²⁵

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Vad gör störst intryck på dig i Wilfords och Phoebe Woodruffs relation? (Se s 159–161.)
- Gå igenom president Woodruffs råd till sin dotter Blanche (s 161). Fundera över eller samtala om vad du kan göra för att hjälpa din familj att vara lycklig.
- Vad gör störst intryck på dig när du läser om president Woodruffs råd till ungdomar om äktenskap och föräldraskap? (Se s 162–163.) Hur kan detta råd tillämpas i samtliga medlemmars liv?
- Läs de tre sista styckena i det första avsnittet av Wilford Woodruffs lärdomar (s 162). På vilka sätt kan ”världslig fåfänga och världsliga angelägenheter” få oss att glömma bort att sätta familjens lycka först? Hur kan vi motverka sådana inflytanden? Hur kan vi visa familjemedlemmarna att vi sätter stort värde på vårt umgänge med dem?
- Läs hela det första stycket på sidan 164. Vad tror du det innebär att ”fostra och förmana våra barn i Herren”? Nämn något som du har gjort för att åstadkomma detta.
- Gå igenom de tre sista styckena på sidan 163. Hur kan föräldrar hjälpa sina barn att få en önskan att verka i kyrkan?
- Vilka särskilda principer finner du i president Woodruffs råd om hur man undervisar barn? (Se s 163–164.)
- Gå igenom avsnittet som börjar på sidan 165. Vad kan föräldrar göra för att relationerna i familjen ska få högsta prioritet?
- Vilka principer kan föräldrar lära sig av den unge Wilford Woodruffs erfarenheter av sin lärare i skolan? (Se s 166.)
- Vad sade president Woodruff om makars och fäders inflytande? (Se s 166.) Vad sade han om hustrurs och mödrars inflytande? (Se s 167.) Hur kan män och hustrur hjälpa varandra i sina ansvar?

- Hur kan lärdomarna i detta kapitel tillämpas på far- och morföräldrar? Vilka erfarenheter har visat att far- och morföräldrar kan utöva ett rättfärdigt inflytande på sina barnbarn?
- Vilka exempel har du sett på föräldrar och mor- och farföräldrar som fullgjort sina ansvar mot sina familjer?

Skriftställen som bör till detta ämne: Enos 1:1; Mosiah 4:14–15; Alma 56:45–48; L&F 68:25–31; 93:38–40

Slutnoter

1. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 3 oktober 1881, s 638–639.
2. Citerad i *Millennial Star*, augusti 1840, s 90.
3. *Journal of Wilford Woodruff*, 3 april 1847, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv.
4. Se *Journal of Wilford Woodruff*, 7 april 1847.
5. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15 juni 1895, s 385.
6. Wilford Woodruff till Blanche Woodruff, 16 september 1894; citerad i *Encyclopedia of Mormonism*, sammanst av Daniel H Ludlow, 4 delar (1992), 4:1582.
7. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14 november 1887, s 728.
8. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 271.
9. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 271.
10. "Y. M. M. I. A. Annual Conference," *Contributor*, augusti 1895, s 636.
11. *Deseret News Weekly*, 26 juni 1867, s 202.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4 mars 1873, s 3.
13. *Deseret Weekly*, 17 augusti, 1889, s 225–226.
14. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1.
15. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15 juni, 1895, s 385.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1.
17. *Deseret News*, 22 februari 1865, s 162.
18. "Selfishness", *Juvenile Instructor*, 15 mars 1867, s 45.
19. *Deseret News*, 26 december 1860, s 338.
20. *Deseret News*, 26 december 1860, s 338.
21. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 264.
22. *Deseret Weekly*, 22 juni 1889, s 823.
23. *Deseret Weekly*, 17 augusti 1889, s 225.
24. *Deseret News*, 24 april 1872, s 152.
25. *Deseret Weekly*, 22 juni 1889, s 823.

"Vi vill att de beliga ... spårar sina släktlinjer så långt tillbaka de kan och beseglas till sina fäder och mödrar."

Tempeltjänst: Vända våra hjärtan till våra familjer och till Herren

När vi värdigt inträder i Herrens hus får vi ta emot förrättningar som hjälper oss att förbereda oss själva, våra förfäder och våra efterkommande till att bo för evigt i Guds närhet.

Ur Wilford Woodruffs liv

När templet i Kirtland invigdes den 27 mars 1836 utförde Wilford Woodruff en heltidsmission i södra Förenta staterna. Tre veckor senare fick han höra talas om händelserna vid invigningen och skrev i sin dagbok att nyheterna var ”i högsta grad härliga”.¹ Efter att ha avslutat sin mission återvände han till Kirtland, ”till fots i kraftig snöstorm”. Han skrev: ”Vi kom inom synhåll för Herrens tempel innan vi nådde fram till byn och jag kände verkligt stor glädje vid denna åsyn, det var ju första gången som mina ögon någonsin skådat ett Herrens hus som byggts på befallning och uppenbarelse.”²

Wilford Woodruffs kärlek till tempeltjänst svalnade aldrig. Han deltog i arbetets alla faser — från uppförande till invigning och från släktforskning till förrättningsarbete för de döda. Han glädde sig också över de tempelförrättningar som han och hans familj tagit emot för egen del.

President Woodruff talade ofta om det tillfälle när han tog emot begåvningen. Profeten Joseph Smith, som kände att hans jordiska verksamhet närmade sig sitt slut, utförde begåvningen för de tolv apostlarnas kворum i Nauvoo, till och med innan templet var slutfört. President Woodruff vittnade: ”Joseph Smith tillkännagav för

mig de förrättningar som vi ger till de heliga i våra begåvningar. Jag mottog min begåvning under ledning av Joseph Smith.”³

Som medlem i de tolv apostlarnas kворum, och senare som kyrkans president, deltog Wilford Woodruff i ett ständigt arbete med att bygga tempel. Han hjälpte till med arbetet på templet i Nauvoo i Illinois, och på tempel i fyra städer i Utah: Logan, S:t George, Manti och Salt Lake City. Han uppsände invigningsbönerna till templen i Manti och Salt Lake City.

Templet i Salt Lake City, som färdigställdes efter 40 år av hängivet arbete av de heliga, hade speciell betydelse för president Woodruff. Första gången han såg templet såg han det i en detaljerad syn innan de heliga nådde fram till Saltsjödalen.⁴ Fyra dagar efter ankomsten till dalen var han närvarande när president Brigham Young inspirerades till att välja ut tempelplatsen.⁵ Många år före templets slutförande hade han en dröm där han fick nyckeln till templet och ombads av president Young att ”släppa in alla i templet som söker frälsning”.⁶ Han var en outtröttlig förespråkare för att templet skulle byggas färdigt, även under tider av prövningar och förföljelse. Och när templet slutligen var uppfört i april 1893 följde han president Youngs uppmaning i drömmen och organiserade tre veckor av invigningsgudstjänster så att alla heliga skulle ha möjlighet att närvara.

Efter invigningen av templet i Salt Lake City betonade president Woodruff betydelsen av familjen i tempeltjänsten. Han sade: ”Vi vill att de heliga från och med nu spårar sina släktlinjer så långt tillbaka de kan och beseglas till sina fäder och mödrar. Låt barnen beseglas till sina föräldrar och sammanbind kedjan så långt ni kan finna den.”⁷ (På sidorna XXXIII–XXXV i den här bokens inledning kan du läsa om den historiska bakgrunden till denna undervisning.)

År 1894 övervakade president Woodruff upprättandet av Genealogical Society of Utah, vilket var inledningen till kyrkans nuvarande världsomfattande arbete med att hjälpa människor finna sina förfäder. Hundra år senare konstaterade äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum: ”Händelserna detta historiska år befäste att släktforskning och tempeltjänst hör ihop i kyrkan.”⁸ Dessa händelser var en del av en fortlöpande uppfyllelse av

en profetia om att ”barnens hjärtan skola vända sig till sina fäder”. (L&F 2:2; se även Mal 4:5–6.)

Till följd av president Woodruffs många betydelsefulla lärdomar om tempeltjänst är detta det första av två kapitel i denna bok som handlar om detta ämne. Det här kapitlet handlar om välsignelserna av att komma till templet samt familjens eviga natur, och kapitel 18 inriktas mer på arbetet för de döda.

Wilford Woodruffs lärdomar

Vi deltar i tempeltjänsten med himmelsk glädje, i vetenskapen att det hjälper till att förbereda oss, våra efterkommande och våra förfäder för att bo i Guds närhet.

Det finns inget arbete som de heliga känner ett större intresse för än att bygga och färdigställa tempel.⁹

När jag tänker på den förmåga vi har haft att kunna uppföra tempel till den Allrahögste Gudens namn ... och förmånen vi har att komma till dessa tempel och utföra det arbete som är nödvändigt för vår egen frälsning och våra dödas återlösning, gläds jag storligen och känner att vi har blivit storligen välsignade.¹⁰

Ni känner till berättelsen om dessa tempel. Ni vet att profeterna [Joseph och Hyrum Smith] dödades och att Herren krävde att templet [i Nauvoo] skulle byggas av de heligas hand innan de drevs ut i ödemarken. Det gavs en särskild uppenbarelse som i hög grad inspirerade Guds kyrkas äldster att utföra detta verk. [Se L&F 124:25–41.] De verkade med all sin kraft, och de slutförde detta arbete. De gick in i detta tempel och tog emot förrättningar och begåvningar före sin avfärd ut i ödemarken. De tempel som vi har byggt ... står som monument inför Gud, änglar och människor, över de heligas tro och gärningar.¹¹

Det är uppenbart att de heliga sätter stort värde på de välsignelser de får genom detta tempelarbete ... Våra hjärtan är fyllda av glädje och vi kan inte avhålla oss från att priså Gud och hans godhet mot sitt folk då han lät dem, trots det motstånd och de många svårigheter de fått utstå, uppföra sådana byggnader och inviga dem enligt det mönster han gett för dess heliga användning.

Ingen rättänkande sista dagars helig kan tänka på detta utan att fyllas av himmelsk glädje över vad Gud har gjort för oss i vår generation. Han har gett oss allt vi behöver för att kunna förbereda oss själva, våra efterkommande och våra förfäder för den eviga värld som ligger bortom det nuvarande livet. De heliga är i sanning ett i hög grad gynnat folk, och lovprisningar till Gud bör uppstå från varje hjärta och boning i vårt land för den stora barmhärtighet och godhet som han visat oss. Han har gett oss ytterst dyrbara löften, och han har alltid uppfyllt dem. Vi vore det mest otacksamma och ovärdiga folk som någonsin levat om vi, efter att ha mottagit sådana underbara manifestationer av hans godhet, skulle försvagas i vår flit eller visar bristande lydnad och hängivenhet mot honom och hans stora sak.¹²

Vi vill fortsätta verka i dessa tempel. Vi vill att de ska fyllas av de heliga. Vi vill att våra bröder och systrar också i fortsättningen ska komma dit och återlösa de döda och välsigna de levande.¹³

Ur invigningsbönen för templet i Salt Lake City: Vår Herre, vi hyser innerliga och obeskrivbara känslor för slutförandet av detta heliga hus. Må du i din nåd godta detta det fjärde tempel som dina förbunds barn har uppfört i dessa berg med din hjälp. I förfluten tid inspirerade du med din Helige Ande dina tjänare profeterna att tala om en tid i de sista dagarna då det berg där Herrens hus är skulle upprättas högst bland bergen, upphöjt över höjderna. [Se Jes 2:2; Mika 4:2.] Vi tackar dig för att vi haft den härliga möjligheten att bidra till uppfyllandet av dina forntida siars syner och att du i din godhet har låtit oss ta del i detta stora verk.¹⁴

**Genom släktforskning och tempelförrättningar
beseglas vi till våra familjer, vilket skapar en
sammanbindande kedja mellan generationerna.**

Jesu Kristi evangeliums principer äger kraft och giltighet efter döden. De sammanför män och hustrur och barn i familjeorganisationen och återförenar dem i världar utan slut ... Åt de heliga har de beseglade förrättningarna uppenbarats och de träder i kraft efter döden, och, som jag sagt, de återförenar män och kvinnor för evigt i familjeorganisationen. Detta är orsaken till att

Rekommendationer liknande denna delades ut till de medlemmar i kyrkan som var värdiga att närvara vid invigningen av templet i Salt Lake City.

dessa principer ingår i vår religion, och att män och hustrur, föräldrar och barn därigenom kommer att återförenas till dess att länkarna i kedjan sträcker sig ända tillbaka till fader Adam. Vi kan inte uppnå en fullhet av celestial härlighet utan denna beseglade förrättning.¹⁵

Bröder och systrar, det härliga i allt detta ligger i att när vi kommer över på andra sidan så har vi våra familjer med oss — våra fäder och våra mödrar, våra bröder och våra systrar, våra hustrur och våra barn — i uppståndelsens morgon, i den celestials världens familjeorganisation för att där bo i all evighet. Detta är värt alla våra uppoffringar under de få år vi här måste tillbringa i köttet.¹⁶

Låt var och en [beseglas] till sin far, för då gör ni exakt det som Gud sade när han förkunnade att han skulle sända profeten Elia i de sista dagarna. [Se Mal 4:5–6.] Profeten Elia uppenbarade sig för Joseph Smith och sade honom att den dag kommit då denna princip måste genomföras. [Se L&F 110:13–16.] Joseph Smith levde inte tillräckligt länge för att gå närmare in på detta. Hans själ var sammanflätad med detta verk innan han blev martyrdöd för Guds ord

och vittnesbördet om Jesus Kristus. Han sade oss att det måste finnas en sammanbindande kedja mellan alla tidshushållningar och av Guds verk från en generation till en annan. [Se L&F 128:18.] Detta upptog hans tankar mer än nästan allt annat som gavs honom.

I mina böner uppenbarade Herren för mig att det var min plikt att säga till hela Israel att genomföra denna princip, och i uppfyllelse av denna uppenbarelse framlägger jag den för detta folk ... Vi vill att de heliga från och med nu spårar sina släktlinjer så långt tillbaka de kan och beseglas till sina fäder och mödrar. Låt barnen beseglas till sina föräldrar och sammanbind kedjan så långt ni kan finna den.¹⁷

Ur invigningsbönen för templet i Salt Lake City: Vår Fader i himlen, vi frambär inför dig de altare vilka vi har förberett för dina tjänare och tjänarinnor att ta emot sina beseglingsvälsignelser på. Vi inviger dem i Herren Jesu Kristi namn, till ditt högst heliga namn, och vi ber att du ska helga dessa altare, att de som kommer till dem ska känna den Helige Andens kraft vila på dem och inse heligheten i de förbund de ingår. Och vi ber att våra förbund och fördrag som vi ingår med dig och med varandra må vägledas av din Helige Ande, hållas heliga av oss och godtas av dig, och att alla de välsignelser som uttalas må förverkligas för alla de heliga som kommer till dessa altare, i de rättfärdigas uppståndelses morgon ...

O, du våra faders Gud, du Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, vilkas Gud det behagar dig att kallas, vi tackar dig med överflödande tacksamhet för att du har uppenbarat de krafter med vilka barnens hjärtan kan vändas till sina fäder och fädernas hjärtan till sina barn, att människornas barn i alla generationer kan få ta del av himmelrikets härlighet och glädje. Vi ber att du må förlåna oss Elias ande, så att vi må kunna återlösa våra döda och dessutom sammanbinda oss med våra fäder som har gått över till andra sidan slöjan, och vidare besegla våra döda att komma fram i den första uppståndelsen, att vi som bor här på jorden ska bindas till dem som bor i himlen. Vi tackar dig i deras ställe som har fullbordat sitt verk i jordelivet, såväl som för oss själva, att fängelse-dörrarna har öppnats, att befrielse har predikats för de fångna

och att banden har lösts för dem som var bundna. Vi prisar dig för att våra fäder, från den siste till den förste, från och med nu och tillbaka till begynnelsen, kan förenas med oss i oupplösliga band, sammanknutna av det heliga prästadömet, och att vi som en stor familj förenad i dig och sammanfogad av din kraft, kan stå framför dig och genom din Sons försonande blod befrias från all ondska, bli frälsta och helgade, upphöjda och förhärligade.¹⁸

**Vi måste förbereda oss andligen för att
ta emot tempeltjänstens välsignelser.**

Innan ni kommer till templet ... gå avsidet i enskild bön. Uppsänd era böner till Herren och be att era synder inte bara må bli förlåtna, utan att ni alla må ha Guds Ande och Herren Jesu Kristi vittnesbörd, att Guds Ande ska vara med dem som ska församlas i templet ...

Det är min önskan att de heliga ska göra detta, för jag vill se att de som kommer till templet ska gå in med rena hjärtan, att Guds Ande ska vara med dem, att de ska njuta av det, att de alla må känna denna krafts inflytande.¹⁹

Ingen medlem i kyrkan som bedöms värdig att inträda i detta heliga hus är okunnig om evangeliets principer. Det är inte för mycket att anta att alla är medvetna om sin plikt mot Gud och sina medmänniskor. Ingen är så glömsk att han har förlorat ur sikte förmaningen om att vi måste vara fyllda med kärlek till våra bröder. Och sålunda kan ingen för ett ögonblick tvivla på varje församlingsmedlems plikt att vara i harmoni med sina bröder och systrar och med Gud. Hur kan vi hoppas på att få de välsignelser han har utlovat om vi inte anpassar oss till de fordringar som dessa välsignelser är belöningen för!

Kan män och kvinnor som bryter mot Guds lag, eller som försummar att lyda hans bud, förvänta sig att det räcker med att endast komma till hans heliga hus ... att det gör dem värdiga att ta emot hans välsignelser?

Tror de att det är så lätt att lösa sig från behovet av att omvända sig och vända sig bort från synden?

Vågar de, om så bara i tanken, sålunda beskylla vår Fader för orättvisa och partiskhet, och tillskriva honom vårdslöshet när det gäller att uppfylla sina egna ord?

Helt visst kan ingen som tillhör hans folk göra sig skyldig till något sådant.

Därför måste de som är ovärdiga upphöra att förvänta sig välsignelser av sin närvaro i templet eftersom synden fortfarande befläcker dem, och emedan bitterhet eller till och med oförlåtande kyla mot deras bröder och systrar finns i deras hjärtan.

Om detta senare ämne känner vi att mycket kan sägas. I vår strävan efter att följa det som tycks vara det viktigaste i lagen kan det hända att vi underskattar vikten av denna anda av omtanke och vänlighet och kristlig kärlek ...

Innan vi beger oss till templet för att frambara oss själva inför Herren ... ska vi avsäga oss varje hård och ovänlig känsla mot varandra, att inte bara vårt käbbel ska upphöra, utan att orsaken därtill ska avlägsnas, att varje känsla som framkallade och bevarade det ska fördrivas, att vi ska bekänna våra synder för varandra och be varandra om förlåtelse, att vi ska vädja till Herren om en botfärdig anda och att när vi fått den följa dess maningar, att vi, när vi ödmjukar oss inför honom och söker förlåtelse av varandra, ska visa samma kristliga kärlek och generositet mot dem som begär vår förlåtelse som vi själva ber om och förväntar oss av himlen.

På detta sätt kan vi komma upp till den heliga platsen med hjärtan fria från falskhet och våra själar förberedda för den uppbyggelse som är utlovad! Sålunda ska våra böner, ostörda av oharmoniska tankar, gemensamt nå upp till Jehovas öron och föra ner de dyrbara välsignelserna från himlens Gud!

Vi uppmanar [kyrkans enskilda medlemmar] att sträva efter att vara vänner med sina bröder och systrar, att vinna deras fulla tillit och kärlek, och framför allt att söka den Helige Andens umgänge och gemenskap. Låt denna Ande lika flitigt eftersträvas och värderas inom den minsta och enklaste familjekrets som inom medlemskapet i den högsta organisationen och det högsta kворumet. Låt den genomsyra brödernas och systrarnas hjärtan, föräldrarna och barnen i hemmet, såväl som första presidentskapets och de tolv apostlarnas hjärtan. Låt den mildra alla skillnader mellan

medlemmarna i stavspreidentskapen och högråden, såväl som mellan grannar som bor i samma församling. Låt den förena ung och gammal, man och kvinna, hjord och herde, människor och prästadöme i band av tacksamhet, förlåtelse och kärlek, så att vi må känna oss godtagna av Herren, att vi alla ska komma fram inför honom med ett samvete oskyldigt inför alla människor. Då kommer det inte att förekomma någon besvikelse över de välsignelser som utlovats dem som uppriktigt dyrkar honom. Den Helige Andens ljuva viskningar ges till dem och himlens skatter och gemenskapen med änglar får de från tid till annan ta del av, för hans löfte har sänts ut och det kan inte komma till korta!²⁰

Ur invigningsbönen för templet i Salt Lake City: Vår Fader i himlen, du som har skapat himlarna och jorden, och allt som är däri, du som är den härligaste av alla, fullkomlig i barmhärtighet, kärlek och sanning, vi, dina barn, kommer denna dag fram inför dig och i detta hus som vi har byggt till ditt högst heliga namn ber vi ödmjukt om din enfödde Sons försonande blod, att våra synder aldrig mer ska bli ihågkomna, utan att våra böner fritt ska uppstiga till din tron, att vi må bli hörda i din heliga boning. Och må det behaga dig att lyssna till våra vädjanden och besvara dem enligt din oändliga visdom och kärlek, och bevilja de välsignelser vilka vi söker efter, ja hundrafalt, när vi med hjärtats renhet och uppriktiga avsikt strävar efter att utföra din vilja och förhärliga ditt namn ...

Vi kommer inför dig med glädje och tacksamhet, med jublande ande och lovfyllda hjärtan för att du har gjort det möjligt för oss att vara med om denna dag som vi, under dessa fyrtio år, har hoppats på, har arbetat och bett för, den dag då vi kan inviga åt dig detta hus som vi har byggt åt ditt högst härliga namn. För ett år sedan lade vi översta stenen med hosiannarop till Gud och Lammet. Och idag inviger vi allt detta åt dig, med allt som tillhör det, att det må vara heligt i dina ögon, att det ska vara ett hus för bön, ett hus för lovprisningar och för gudsdyrkan, att din härlighet må vila på det, att din heliga närhet ständigt ska vara där, att det ska vara en boning för din älskade Son, vår Frälsare, att de änglar som står framför ditt ansikte ska vara de helgade budbärare som besöker det och förmedlar dina önskningar och din vilja, att

det må vara helgat och invigt i alla dess delar till dig, Israels Gud, hela mänsklighetens Allsmåttige härskare. Och vi ber dig att alla människor som träder över tröskeln till detta ditt hus må känna din kraft och bringas att erkänna, att du har helgat det och att det är ditt hus, platsen för din helighet.²¹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Hur reagerade äldste Wilford Woodruff när han hörde talas om invigningen av templet i Kirtland och när han såg templet för första gången? (Se s 171.) Har du haft liknande upplevelser som det är lämpligt att du delar med dig av?
- På vilka sätt visade de tidiga heliga sitt intresse för tempel? (Se s 173–174.) Varför bör vi ha ett ”stort intresse” för tempeltjänst?
- Läs de första avsnitten på sidan 173. På vilka sätt betraktar du tempeltjänande och släktforskning som ”ett arbete”? (Se s 174–176.) Hur har detta verk hjälpt dig att vända ditt hjärta till dina förfäder och dina efterkommande?
- Varför behöver vi den beseglade förrättningen för att ”uppnå en fullhet av celestial härlighet”? (Se s 175: se även L&F 131:1–4.)
- Ögna igenom hela kapitlet och sök efter uttalanden som handlar om relationer i familjen. Vad kan vi lära oss av denna undervisning? Hur kan vår insikt om Herrens hus påverka våra uppfattning om våra egna hem?
- På vilka sätt har närvaro i templet varit till välsignelse för dig och din familj? Hur kan föräldrar undervisa sina barn om vördnad i templet och förbereda dem för att ta emot templets förrättningar?
- Sidorna 177–180 innehåller en del av president Woodruffs råd för att hjälpa de heliga förbereda sig för invigningen av templet i Salt Lake City. Hur kan dessa råd hjälpa oss varje gång vi besöker templet?

- Nämn några principer som lärs ut i invigningsbönen till templet i Salt Lake City. (Se s 176–180.) Begrunda eller diskutera hur orden i bönen kan hjälpa oss i vår strävan att utföra tempeltjänst och släktforska.

Skriptställen som hör till detta ämne: Psaltaren 24:3–5; Matteus 16:18–19; L&F 27:9; 97:10–17; 109; 110; 138:46–48

Slutnoter

1. Journal of Wilford Woodruff, 19 april 1836, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas arkiv.
2. Journal of Wilford Woodruff, 25 november 1836.
3. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 148.
4. Se *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 162.
5. Se Journal of Wilford Woodruff, 28 juli 1847.
6. Journal of Wilford Woodruff, 12 mars 1887.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 157.
8. *Nordstjärnan*, januari 1995, s 84.
9. *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, sammanst av James R Clark, 6 delar (1965–1975), 3:236.
10. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15 juni 1895, s 386.
11. *Deseret Weekly*, 6 augusti 1892, s 193.
12. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14 november 1887, s 730–731.
13. *Deseret Weekly*, 14 november 1891, s 660.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 337.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, s 2.
16. *Deseret Weekly*, 22 oktober 1892, s 548.
17. *Millennial Star*, 28 maj 1894, s 338–339.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 339–341.
19. *Millennial Star*, 7 maj 1893, s 305. President Woodruff gav dessa instruktioner för att hjälpa de heliga att förbereda sig för invigningen av templet i Salt Lake City.
20. *Messages of the First Presidency*, 3:242–244. President Woodruff gav dessa instruktioner för att hjälpa de heliga förbereda sig för invigningen av templet i Salt Lake City.
21. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 335, 337–338.

*Templet i Salt Lake City, invigt av
president Wilford Woodruff den 6 april 1893.*

Tempeltjänst: Bli frälsare på Sions berg

*Vi innehar nycklarna till frälsning för våra
förfäder som har dött utan evangeliet.*

Ur Wilford Woodruffs liv

I oktober 1841, strax efter sin återkomst till Nauvoo efter en mission i England, deltog äldste Wilford Woodruff i ett möte där profeten Joseph Smith undervisade om läran om de dödas återlösning. Detta var första gången som äldste Woodruff hörde att levande medlemmar i kyrkan kunde ta emot frälsande förrättningar till förmån för sina avlidna släktingar. Han sade: ”Det var som en ljusstråle från Guds tron till våra hjärtan. Det öppnade ett fält vidsträckt som evigheten för våra sinnen.”¹ Han sade också: ”Det tycktes mig som att den Gud som uppenbarat denna princip för människan var vis, rättvis och sannfärdig, att han var i besittning av både de bästa av egenskaper och av klokhet och kunskap. Jag kände att han var konsekvent i sin kärlek, barmhärtighet, rättvisa och dom, och jag älskade Herren mer än jag någonsin tidigare gjort i mitt liv ... Jag kände att jag ville ropa halleluja när den uppenbarelse kom som uppenbarade dopet för de döda för oss. Jag kände att vi hade rätt att glädja oss åt himlens välsignelser.”²

När äldste Woodruff hörde denna lära tänkte han på sin mor. ”Det första jag kom att tänka på”, sade han, ”var att jag hade en mor i andevärlden. Hon avled när jag var 14 månader. Jag kände aldrig [min] mor. Jag tänkte för mig själv: ’Har jag möjlighet att låta besegla min mor till min far? Svaret var ja.’”³ Han talade senare om det tillfälle då han slutligen hade möjlighet att låta sin mor beseglas till hans far: ”Hon har del i den första uppståndelsen och bara detta är tillräcklig belöning för allt mitt slit i livet.”⁴ Han vittnade också om den glädje han kände när han

utförde tempelförrättningar för andra avlidna släktingar: ”Jag hade välsignelsen och förmånen att i vår Guds tempel återlösa ungefär fyra tusen av min fars och min mors släktingar. Jag talar om detta därför att det är en av våra välsignelser, vars fullhet och härlighet vi aldrig kommer att få veta förrän slöjan är öppnad.”⁵

När Wilford Woodruff verkade som president för kyrkan invigde han templet i Salt Lake City. Vid detta tillfälle vädjade han till Herren om hjälp till de heliga i deras arbete med att återlösa de döda: ”Vill du ... låta heliga budbärare besöka oss inom dessa heliga väggar och tillkännage för oss hur vi ska utföra arbetet för våra döda. Och eftersom du har givit många människor som inte har ingått förbund med dig en önskan att söka efter sina anfäder, och genom att göra detta har de sparat många av dina heligas förfäder, ber vi att du ska öka denna önskan i deras hjärtan, att de på detta sätt må hjälpa till med genomförandet av ditt verk. Vi ber att du må välsigna dem i deras arbete, att de inte begår misstag i sin släktforskning, och dessutom ber vi dig att öppna nya sätt för dem att finna information, och lägg i deras händer det förflutnas uppteckningar så att deras arbete inte bara ska vara korrekt utan också fullständigt.”⁶

Wilford Woodruffs lärdomar

Vår himmelske Fader är barmhärtig mot alla sina barn och fördömer inte dem som dör utan möjlighet att ta emot evangeliet.

Om de döda inte har hört evangeliet kommer inte Herren att förpassa dem till helvetet för att de inte har tagit emot det. Herren är allas Fader. Han är barmhärtig mot alla ... Miljontals människor har fötts i köttet, har levt och gått till graven, vilka aldrig sett en profets ansikte i sitt liv, ej heller sett en man som kallats av Gud och haft kraft att administrera i någon av förrättningarna i Guds hus. Kommer Gud att fördöma dem därför att de inte tog emot evangeliet? Inte alls.⁷

Gud gör inte skillnad på människor. Han ger inte förmåner till en generation och undanhåller dem för en annan. Hela den mänskliga familjen, från fader Adam ner till vår tid, får på något

Templet i Winter Quarters i Nebraska byggdes på den plats där många heliga slog läger före sin färd till Saltsjödalen.

sätt, någonstans, möjlighet att lyssna till Kristi evangelium; och de generationer som har kommit och gått utan att ha fått lyssna till evangeliet i dess fullhet, kraft och härlighet, hålls aldrig ansvariga av Gud för att inte ha åttlytt det. Ej heller kommer han att bringa dem under fördömelse för att ha förkastat en lag som de aldrig sett eller förstått. Och om de lever upp till det ljus de har är de rättfärdigade så långt, och de behöver få evangeliet predikat för sig i andevärlden.⁸

Vi blir frälsare på Sions berg när vi bygger tempel och tar emot frälsande förrättningar för de dödas skull.

Många av våra förfäder som nu befinner sig i andevärlden såg aldrig ansiktet på en apostel, profet eller inspirerad man, och de är i [ande]fängelset. Joseph Smith, Heber Kimball, George A Smith och tusentals av Israels äldster predikar för dessa andar, och de

kan ta emot de vittnesbörd som äldsterna bär; men äldsterna döper inte de troende där, det finns inget dop i andevärlden, lika litet som någon blir gift eller bortgift där.⁹

Någon eller några personer i köttet måste utföra denna del av arbetet för dem, för det krävs lika mycket att frälsa en död person som aldrig tagit emot evangeliet som för någon som lever. Och alla de som gått bort utan evangeliet har rätt att förvänta sig att någon i köttet utför detta arbete för dem.¹⁰

Det är vår plikt att stå upp och bygga dessa tempel. Jag betraktar denna del av vår verksamhet som en mission av lika stort värde som att predika för de levande. De döda får höra Guds tjänares röst i andevärlden, och kan inte komma fram i den första uppståndelsens morgon såvida inte vissa förrättningar utförs åt dem, i tempel byggda åt Guds namn ... Någon måste återlösa dem genom att utföra sådana förrättningar för dem i köttet som de inte själva kan ta del av i anden, och för att detta verk ska utföras måste vi ha tempel i vilka vi kan utföra det, och vad jag vill säga till er mina bröder och systrar, är att himlens Gud kräver av oss att vi ska stå upp och bygga dem så att återlösningens verk må påskyndas. Vår belöning möter oss på andra sidan slöjan ...

Jag förundrar mig inte över att president [Brigham] Young kände sig manad att uppmana de heliga att påskynda byggandet av dessa tempel. Han förstod verkets betydelse, men nu är han borta, och det ankommer på oss att fortsätta det, och Gud välsignar våra ansträngningar och vi finner glädje i dem. Detta är en nödvändig förberedelse för Frälsarens andra ankomst, och när vi har byggt de tempel som vi nu har för avsikt att bygga kommer vi att inse behovet av att bygga fler, för i proportion till vår flit i fråga om detta arbete förstår vi omfattningen av det verk som ska utföras, att det nuvarande bara är början. När Frälsaren kommer ska tusen år ägnas åt detta återlösningsarbete, och tempel kommer att synas över hela detta Josefs land — Nord- och Sydamerika — och dessutom i Europa och på andra platser; och det måste utföras förrättningar i Guds tempel för alla efterkommande till Sem, Ham och Jafet vilka inte tog emot evangeliet i köttet. Detta är

Templet i S:t George i Utah, där president Wilford Woodruff verkade som tempelpresident.

nödvändigt innan Frälsaren kan överlämna riket till Fadern, sägande: "Det är fullbordat."¹¹

Ni har fått en del saker framlagda för er ... som har att göra med de dödas återlösning och en del som har att göra med bygandet av tempel. Detta, bröder och systrar, är viktiga uppgifter. Detta är ett arbete som vi utför åt andra, vilket de inte kan utföra själva. Detta är vad Jesus Kristus gjorde när han lade ner sitt liv för vår återlösning, eftersom vi inte kunde återlösa oss själva. Vi har fäder och mödrar och släktingar i andevärlden, och vi har ett arbete att utföra å deras vägnar. Som person har jag stort intresse av detta arbete med att återlösa de döda, och detsamma har mina bröder och systrar. Detta är ett arbete som vi måste fortsätta med så långt vi har möjlighet ... Detta är ett arbete som åvilar de heliga. Gör vad ni kan i detta avseende, så att när ni går över till andra sidan slöjan kan bli välsignade för det ni har gjort för era fäder, mödrar, släktingar och vänner, och såtillvida som ni har varit redskap i Guds hand i att utverka deras återlösning tillhör ni de frälsare på Sions berg som uppfyller profetiorna. [Se Obadja 1:21.]¹²

Vi är välsignade med kraft och myndighet, vi bär det heliga prästadömet genom Guds befallning för att stå på jorden och återlösa både levande och döda. Om vi inte gör det blir vi fördömda och borttagna från jorden, och Israels Gud kommer att resa upp ett folk som gör det.¹³

Bröder och systrar, lägg dessa ting på hjärtat. Låt oss gå vidare med våra uppteckningar, fylla i dem med rättfärdighet inför Herren och genomföra denna princip. Då är Guds välsignelser med oss och de som blir återlösta kommer att välsigna oss i kommande dagar. Jag ber Gud att våra ögon ska öppnas som ett folk till att se, våra öron till att höra, och våra hjärtan till att förstå det stora och mäktiga verk som vilar på våra axlar och som himlens Gud kräver av vår hand. Stora och härliga är dessa principer vilka Gud har uppenbarat för oss om våra dödas återlösning.¹⁴

**De döda väntar ivrigt på att vi ska ta emot
förrättningar för dem, och Gud själv vakar
med stort intresse över tempeltjänsten.**

Vi har ett stort verk framför oss med våra dödas återlösning. Våra förehavanden beskådas med stort intresse av hela himlen.¹⁵

Våra förfäder räknar med att vi ska utföra detta arbete. De betraktar oss med stor oro och är måna om att vi fullbordar dessa tempel och utför vissa förrättningar för dem, så att de kan komma fram i uppståndelsens morgon och åtnjuta samma välsignelser som vi åtnjuter.¹⁶

”Alla som hava dött utan kunskap om detta evangelium, vilka skulle hava mottagit det om de hade tillåtits att dröja kvar, skola bliva arvingar till Guds celestiala rike. Även alla som skola dö härefter utan kunskap därom, vilka skulle hava mottagit det av hela sitt hjärta, skola bliva arvingar till detta rike, ty jag, Herren, skall döma alla människor i enlighet med deras hjärtans önsningar.” [L&F 137:7–9.] Detta gäller också era förfäder. Det kommer att finnas mycket få, om ens några, som inte accepterar evangeliet ... Detta folks förfäder kommer att omfatta evangeliet.¹⁷

President Young har sagt till oss, och det är verkligen så, att om de döda kunde så skulle de tala med ett språk lika högt som

tio tusen åskvigar och uppmana Guds tjänare att stå upp och bygga tempel, ära sin kallelse och återlösa sina döda.¹⁸

Om [vi] verkligen förstod profeten Joseph Smiths känslor, och de bröders känslor som umgicks med honom, och känslorna hos miljontals i den mänskliga familjen som är inspärrade i sina fångelser, så skulle vi inte tröttna ... Vi skulle arbeta på de dödas återlösning.¹⁹

Himlens ögon vakar över oss, Guds egna ögon, varje profets och apostels ögon i andevärlden vakar över er, över detta prästdöme, för att se vad de gör och vad de tänker göra. Detta är av långt större vikt än vi förmår inse. Låt oss bli medvetna om hur viktiga förrättningarna i Guds hus är och göra vår plikt, att vi må bli rättfärdiggjorda.²⁰

**När vi möter våra förfäder i andevärlden
kommer det antingen att råda glädje eller ånger,
beroende på vilket arbete vi utfört för dem här.**

Ni har haft makten att ... återlösa era döda. Många av er har gjort det, och jag hoppas att ni alla ska fortsätta med detta så länge ni har någon död att återlösa. Upphör aldrig med detta verk så länge ni har kraft att komma till templet ... Jag har låtit återlösa tusentals där. Jag har låtit utföra dop, ordinationer, tvagningar och smörjelser, begåvningar och beseglingar för dem, som om de själva befann sig i köttet. Jag ska träda in och möta dem på andra sidan slöjan. Ni kommer att träffa era släktingar där.²¹

När jag lägger ner min kropp i graven och min ande går till andevärlden ska jag glädja mig med dem på uppståndelsens morgon, såtillvida som de tar emot dessa principer. ”Men”, säger ni kanske, ”vad händer om de människor som man har döpt sig för inte tar emot evangeliet?” Det blir deras problem, inte mitt. Detta är en plikt som åvilar hela Israel, att de ska utföra detta arbete så långt som de har möjlighet därtill här på jorden.²²

Hur skulle jag känna mig om jag, efter att ha levt så länge som jag har gjort, med de förmåner jag haft att komma till dessa tempel, skulle träda in i andevärlden utan att ha utfört detta arbete? Jag träffar min faders hus, min moders hus, jag träffar mina

förfäder och de befinner sig i fängelset, jag höll nycklarna till deras frälsning och ändå gjorde jag ingenting för dem, hur skulle jag känna mig, eller vad skulle de ha för känslor gentemot mig?²³

Jag vill inte träda in i andevärlden och möta mina förfäder som aldrig fick höra evangeliet på sin tid och i sin generation, och höra dem säga till mig: "Du hade i dina händer makten att träda fram och återlösa mig, men du gjorde det inte." Jag vill inte råka ut för det. Jag vill inte att de heliga ska råka ut för det. Jag tycker att vi gör ganska bra ifrån oss. Vi har fyra tempel uppförda i dessa bergs dalar [år 1897] och de är ganska väl nyttjade av de heliga. Men vi vill fortsätta med detta tills vi har återlöst alla som det ligger inom vår makt att återlösa. Om vi genomför denna princip får vi skörda välsignelserna därav. Vi får skörda dem på uppståndelsens morgon, när våra fäder och mödrar och våra efterkommande kommer fram till oss eftersom vi har återlöst dem.²⁴

Om vi inte gör det som krävs av oss i detta avseende är vi under fördömelse. Om vi utför det kommer våra vänner, när vi möter dem i det celestiaa riket, att säga: "Ni har varit våra frälsare, eftersom ni fick makt att göra det. Ni har utfört de förrättningar som Gud har fordrat."²⁵

Vi har varit kallade att vara frälsare på Sions berg lika länge som Herrens rike har funnits på jorden. Detta är härliga principer. Att själva bli frälsta och frälsa våra medmänniskor, vilka härliga ting! Vad betyder guld och silver, vilken betydelse har denna världens rikedomar? De försvinner allteftersom de används. Vi går bort och lämnar kvar det. Men om vi har evigt liv, om vi bevarar tron och övervinner världen, ska vi glädja oss när vi kommer över till den andra sidan slöjan. Jag gläder mig över allt detta. Det finns knappast någon princip som Herren har uppenbarat som jag har glatt mig mer över än våra dödas återlösning, att vi ska ha våra fäder, våra mödrar, våra hustrur och våra barn med oss i familjeorganisationen, på den första uppståndelsens morgon och i det celestiaa riket. Detta är storslagna principer. De är värda varje uppoffring.²⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Hur kände sig Wilford Woodruff när han först fick höra talas om läran om de dödas återlösning? Vilken var hans första tanke? (Se s 183.) Vad kan vi lära oss av detta gensvar?
- President Woodruff sade att tempelarbete för de döda är lika viktigt som missionärsarbete för de levande (s 186). Begrunda eller diskutera betydelsen av detta uttalande. Vilka erfarenheter har visat dig sambandet mellan tempelarbete och missionärsarbete?
- President Woodruff sade att när vi tar emot förrättningar till förmån för de döda så utför vi ett arbete som andra inte kan utföra för egen del (s 187). Hur påverkar detta dina känslor för tempeltjänsten?
- Gå igenom avsnittet som börjar på sidan 188. Vad anser våra förfäder om tempelarbetet, enligt president Woodruff? Hur betraktar Gud Fadern arbetet? Hur känns det att läsa dessa uttalanden?
- Gå igenom sista avsnittet i kapitlet, med början på sidan 189. Fundera över hur det skulle kunna kännas när du träffar dina förfäder i andevärlden.
- Hur kan vi ta oss tid till tempeltjänst och släktforskning? Vilka hjälpmedel tillhandahåller kyrkan för att vägleda och hjälpa oss?
- Hur kan deltagande i tempeltjänst och släktforskning stärka våra familjer? Vad kan vi göra för att hjälpa kyrkans ungdomar finna glädje i sitt ansvar att återlösa de döda?

Skriftställen som hör till detta ämne: Första Korintierbrevet 15:29; L&F 128; 138

Slutnoter

1. *Deseret Weekly*, 25 december 1897, s 34.
2. *Deseret News*, 27 maj 1857, s 91.
3. *Deseret Weekly*, 25 december 1897, s 34.
4. *Deseret Weekly*, 24 februari 1894, s 288.
5. *Deseret Weekly*, 24 februari 1894, s 288.
6. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 341.
7. *Deseret Weekly*, 19 april 1890, s 562.
8. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 149.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 maj 1876, s 4.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 14 maj 1878, s 1.
11. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26 mars 1878, s 1.
12. *Millennial Star*, 21 november 1887, s 742–743.
13. *Millennial Star*, 21 maj 1894, s 324.
14. *Millennial Star*, 28 maj 1894, s 341.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 18 oktober 1881, s 1.
16. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 150.
17. *Millennial Star*, 28 maj 1894, s 339–340.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26 mars 1878, s 1.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26 oktober 1880, s 1.
20. Conference Report, oktober 1897, s 47.
21. *Deseret Weekly*, 6 augusti 1892, s 193.
22. *Deseret Weekly*, 25 april 1891, s 555.
23. *Millennial Star*, 14 maj 1896, s 309.
24. *Deseret Weekly*, 25 december 1897, s 34.
25. Conference Report, oktober 1897, s 47.
26. *Deseret Weekly*, 30 augusti 1890, s 308.

Följ den levande profeten

När vi lyder Herrens ord, så som det uppenbarats till den levande profeten, finner vi trygghet och glädje i denna värld och upphöjelse i den nästkommande världen.

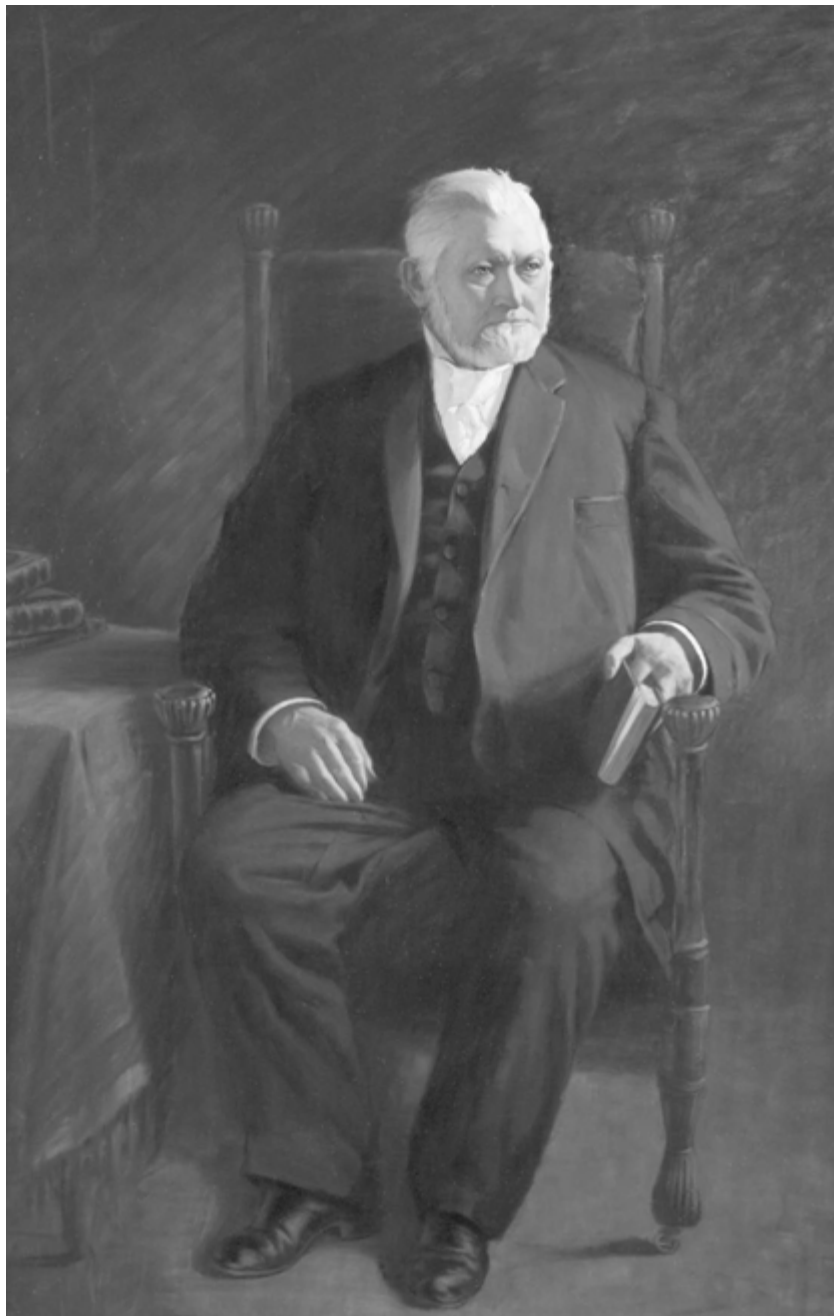
Ur Wilford Woodruffs liv

Äldste Wilford Woodruff befann sig hemma en eftermiddag när han fick budet att president Brigham Young ville träffa honom på kyrkohistorikerns kontor. När äldste Woodruff fick budet från kyrkans president "gick [han] genast till kontoret"¹ där han verkade som assisterande kyrkohistorier. Han antecknade senare i sin dagbok:

"President Young sade till mig när jag kom in: 'Har du ett spann [med hästar]?' Jag berättade för honom att jag hade ett par små ponnyer. Han frågade om jag kunde undvara dem. Jag tvekade ett ögonblick och sade: 'Ja, jag kan göra allting som begärs av mig.' Han sade sedan: 'Jag har ett par bra hästar som jag vill att du ska ha, eftersom du arbetar här.' Jag blev väldigt förvånad. Det kom mycket oväntat för mig. Jag tog emot hästarna och var tacksam, även om jag kanske inte sade det vid detta tillfälle.'²

När äldste Woodruff samtyckte till att lämna ifrån sig sina ponnyer valde han helt enkelt att lyda president Youngs instruktioner, han förväntade sig inte en belöning för sin gärning. Men han var medveten om de välsignelser som kommer av att följa den levande profeten. Några månader tidigare hade han förkunnat: "Herren kommer att öppna broder Brigham's sinne och leda honom till många principer som berör detta folks frälsning, och vi kan inte stänga våra sinnen och säga att vi ska gå så långt och inte längre; så kan vi inte göra utan att äventyra vår ställning inför Gud."³

Detta tillkännagivande stämde överens med hans orubbliga lojalitet mot kyrkans presidenter när han verkade som medlem i

Wilford Woodruff verkade som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga från den 7 april 1889 till den 2 september 1898.

de tolv apostlarnas kворum. När han själv blev kyrkans president vittnade han om sin gudomliga kallelse och försäkrade de heliga att de alltid skulle ledas av en levande profet. Han sade:

”När Herren gav Guds rikes nycklar, melkisedekska prästadömet och apostlaskapets nycklar, och beseglade dem på Joseph Smiths huvud, beseglade han dem på hans huvud för att de skulle bli kvar på jorden fram till Människosonens ankomst. Brigham Young kunde verkligen säga: 'Rikets nycklar finns här.' De fanns hos honom fram till hans dödsdag. Sedan vilade de på en annan mans huvud — president John Taylors. Han innehade dessa nycklar fram till timmen för sin död. Sedan tillföll de i sin tur, eller genom Guds försyn, Wilford Woodruff.

Jag säger till de sista dagars heliga att Guds rikes nycklar finns här, och de blir kvar här också, fram till Människosonens ankomst. Må hela Israel förstå detta. De må vila på mitt huvud blott en kort tid, men sedan vilar de på en annan apostels huvud och en annans efter honom. Och så fortsätter det fram till Herrens Jesu Kristi ankomst på himmelens skyar.”⁴

Wilford Woodruffs lärdomar

Från Adams dagar har Herren upprest profeter till att leda hans kyrka och varna jordens invånare.

Gud har genom profeter och inspirerade män väglett denna kyrka från begynnelsen. Han leder denna kyrka tills det hela avslutas.⁵

Gud har aldrig haft en kyrka eller ett folk, i någon av världens tidsåldrar, som inte vägletts eller styrts genom uppenbarelse. Guds levande orakel var ibland dem — de som innehade rikets nycklar — och de måste få uppenbarelsen till hjälp i alla sina uppgifter.⁶

Herren har aldrig sänt straffdomar över någon generation som vi har någon kunskap om, förrän han har rest upp profeter och inspirerat män till att varna jordens invånare. Detta är det sätt varpå Herren handlat mot alla människor från fader Adams dagar till nuvarande tid.⁷

Genom levande profeter uppenbarar Herren sin vilja till kyrkan och leder oss på vägen till evigt liv.

Herren har lärt oss ... att det inte spelar någon roll om han talar från himlen genom sin egen röst, eller genom betjäning av änglar, eller genom sina tjänares mun när de talar drivna av den Helige Anden, för det är ändå Guds sinne och vilja. (Se L&F 1:38.)⁸

De som är satta att leda oss har Guds lag i sin mun.⁹

Även om vi hade framför oss varje uppenbarelse som Gud någonsin gett människan, om vi hade Enoks bok, om vi hade de översatta plåtarna framför oss på det engelska språket, om vi hade de uppteckningar från Johannes uppenbararen som är beseglade, och alla andra uppenbarelsen, och de travades i en hög på trettio meter, så skulle inte Guds kyrka och rike växa i denna eller i någon av världens tidsåldrar utan Guds levande orakel.¹⁰

Vi har uppenbarelse ibland oss. Det är sant att kyrkans ledare sedan profeten Joseph Smiths död inte har [publicerat] många uppenbarelsen. Joseph Smith förde fram Lära och förbunden och det är en storslagen bok med uppenbarelsen — en av de mest härliga uppteckningar som Gud någonsin gett människan på jorden. Men jag vill säga att broder Brigham Young inte levde utan uppenbarelsen. Han hade alltid uppenbarelsen. Han kunde inte verka utan dem, ej heller predika eller utföra Guds vilja utan dem. Det kan ingen man som innehar denna ställning. Herren tillåter inte någon man att stå som överhuvud för denna kyrka som inte vägleds och kontrolleras av uppenbarelse. Vi är svaga redskap — svaga stackare, men Gud har utvalt det som för världen är svagt för att bringa de visa på skam, att bygga upp hans Sion, och han ger oss uppenbarelsen och kungör för oss sina tankar och sin vilja.¹¹

Vi har det annorlunda än världen. Vi har en sätt varigenom vi kan få vårt ljus, vår kunskap och våra välsignelser ... Ta de klippskaste män som talang och utbildning någonsin frambringat och sätt dem i Guds kyrka och de kan aldrig nå längre än sina ledare. Deras visdom skulle vändas till dårskap. Varför? Därför att de inte är kallade att leda. Om en man aldrig har läst en enda mening, och om Herren kallar honom att leda kyrkan och Guds rike, så ger han

honom kraft att göra det. Vi har fått denna undervisning framlagd för oss dag efter dag, vilken kallar oss att vara enade, att våra hjärtan ska vara som en enda människas hjärta, att våra böner och gärningar må vara inriktade på en gemensam sak när vi genomför vår ledares råd.

Herren leder [kyrkans president] dit han vill att han ska gå. Vi vet att Gud är med honom och alltid har lett honom ... Det fordras av [profeten] att han i mycket ska tala om för oss vad som är rätt och vad som är fel, eftersom det är hans ställning och kallelse ... En fullkomlig kanal finns mellan honom och Herren genom vilken han får visdom, vilken sprids vidare genom andra kanaler till folket. Detta vet vi. Vi måste lära oss att omsätta denna kunskap i praktiken.¹²

Herren kommer aldrig att tillåta att jag eller någon annan man som står som president för denna kyrka leder den vilse. Det är inte enligt planen. Det ingår inte i Guds sinne. Om jag skulle försöka skulle Herren avlägsna mig från min plats.¹³

Jag hoppas att vi alla ska gå på den väg som Herrens tjänare utstakat åt oss, för om vi gör detta så vet jag att vi ska vara trygga i denna värld och uppnå lycka och upphöjelse i den nästkommande världen ... Om vi är trofasta så leder de oss på livets väg, och såtillvida som vi har tro på deras instruktioner, på den Helige Andens lärdomar genom dem, är vi alltid på den trygga vägen och kan vara säkra på vår belöning.¹⁴

Vi stöder den levande profeten och andra ledare i kyrkan genom att be för dem och genom att följa deras råd.

Jag och andra män, apostlarna, och alla som är kallade att officiära i Herrens namn behöver de heligas tro och böner.¹⁵

Medan jag lever vill jag vara trofast mot min Gud och mot de heliga. En av de främsta välsignelser Gud har gett mig har varit det faktum att jag själv och rådgivarna lever i de heligas hjärtan, och jag har känt mig till ytterlighet ödmjukad inför Herren för detta. Vi vet att ni ber för oss. Vi vet att ni har respekt för oss. Och vi lever enligt denna princip ... Herren har ”utvalt det som för världen var svagt för att låta de starka stå där med skam ... ja, det

som inte var till, för att göra till intet det som var till.” [Se 1 Kor 1:27–28.] Vi är medvetna om våra svagheter. Jag önskar att jag vore en bättre man än jag är. Naturligtvis har jag bemödat mig om att göra mitt bästa på mitt eget svaga sätt. Det kommer jag att fortsätta med. Men jag är beroende av Herren och av de heligas böner, liksom mina bröder är det.¹⁶

Jag hoppas att mina bröder och systrar i sina hjärtan känner att de vill stödja kyrkans presidentskap genom sin tro, sina gärningar och sina böner, och inte låta dem bära hela bördan medan vi gömmer oss sist i tåget. Om vi gör detta är vi inte värdiga, vi är inte värdiga vår ställning som äldster i Israel och som fäder och mödrar i Israel. Må var och en göra sin del, och om vi rättar till våra egna dårskaper och sätter i ordning våra egna hem, och gör det som är rätt, kommer vi att göra det som är gott och hjälpa till att lyfta den börda som vilar på dem som leder ... Det är smärtsamt för [kyrkans president] när han ser folket obekymrat följa en väg som leder dem till undergång; när de inte är villiga att ta emot hans råd och hålla fast vid de lärdomar som han undervisar om. Men när han ser att folket är villigt att lyda sunda råd, och bemödar sig om att helga sig inför Herren, känner han sig styrkt och uppehållen.¹⁷

Vi får inte ta lätt på råd från kyrkans president.

När Herren inspirerar män och sänder ut dem till en viss generation, håller han denna generation ansvarig för det sätt varpå de tar emot hans tjänares vittnesbörd.¹⁸

Det är nödvändigt att alla kyrkans medlemmar utövar sin omdömesförmåga och eftertanke och grundligt förstår varför de går i den riktning som Gud pekar ut. Vår Fader i himlen vill att hans heliga ska visa intelligent lydnad. Han har gett oss vår frihet att tänka och handla av oss själva, av egen fri vilja, att få ett personligt vittnesbörd från honom om sanningen i de principer han undervisar om, och därefter vara fasta och orubbliga i att göra allt som är nödvändigt för frälsning.¹⁹

Det är vår förmån att leva på ett sådant sätt att Guds Ande bär vittne om sanningen i de uppenbarelser som kommer från Gud genom hans profets mun, de som leder hans folk, och det har

När vi räcker upp banden för att visa vårt stöd förbinder vi oss att "stödja kyrkans president genom vår tro, våra gärningar och våra böner".

alltid varit en nyckel för mig att när profeten som leder framlägger en lära eller princip eller säger "så säger Herren", är jag noga med att ta emot den även om den strider mot min tradition eller min uppfattning. Jag är nämligen helt övertygad om att Herren uppenbarar sanningen till den profet som han kallat att leda sin kyrka innan han gör det till mig. Och Herrens ord till profeten är den högsta lagen för mig.²⁰

Jag vill säga till mina bröder och systrar att [kyrkans president] är vår ledare, han är vår laggivare i Guds kyrka och rike. Han är kallad till detta ämbete, det är hans rättighet att tala om för detta folk vad de ska göra, och det är vår plikt att lyda de råd som han har gett idag till systrarna och bröderna. Vi, som ett folk, bör inte ta lätt på dessa råd, för jag vill säga er i Herrens namn, och jag har bevittnat detta sedan jag blev medlem i denna kyrka, att ingen kan ha framgång som företar sig att gå emot den lagligen bemyndigade ledaren för detta folk. Han kommer aldrig att lyckas.²¹

Enligt det forntida bruket lär vi oss att [herdar] alltid gick före och beredde vägen så att det inte fanns några faror längre fram som herden inte skulle se i tid för att rädda fåren. Om [fåren]

tillåts springa förbi herden är det sannolikt att vargarna fångar dem och dödar dem, och i det ögonblick som männen i detta rike försöker springa i förväg eller korsar sina ledares väg, oavsett i vilken bemärkelse, i det ögonblick som de gör detta löper de risk att skadas av vargarna.

Detta är ett ämne som jag har funderat en hel del på, och jag har fått en del användbar kunskap genom mina erfarenheter av att beskåda människornas handlingar, och det har alltid i mitt liv varit så att de som går emot sina ledares råd ... blir insnärjda och utsätts för förluster genom att göra det.

Vad jag än har tagit emot i form av lärdom, genom att söka och studera konst och vetenskap, oavsett vilka principer jag har lärt mig genom vetenskaplig forskning, om profeten säger till mig att en viss princip eller teori som jag har lärt mig om inte är sann, så spelar det ingen roll vad jag kan ha haft för tankar, jag anser det som min plikt, på uppmaning av min prästadömsledare, att överge denna princip eller teori ...

Jag har sett män på Josephs tid ta upp principer, och läsa och undervisa, och förespråka teorier när profeten hade sagt att "det inte är rätt att göra det, de är inte sanna". Dessa män fortsatte ändå att argumentera, att behålla sin position, och de försvarade skriftligt sina teorier när profeten fördömde dem, och de brukade säga: "Vi tror inte på din teori, eller det system du lägger fram."

I det ögonblick en man gör detta så går han i en annan riktning än den Guds tjänare som är satt att leda vägen till liv och frälsning. Detta är något som äldsterna noggrant bör undvika. Faktum är att det finns många ting som lärs ut i detta rike som verkar främmande för oss, som strider mot våra traditioner, och som är avsedda att pröva människorna. Broder Joseph använde många metoder för att pröva människornas redbarhet, och han undervisade om många ting som till följd av traditioner krävde bön, tro och ett vittnesbörd från Herren innan många av de heliga trodde på dem ...

Beträffande att gå i en annan riktning än den som utsetts att leda oss, säger jag att vi aldrig bör göra det, och jag bryr mig inte om vilka känslor och synpunkter vi har på ämnet utifrån våra traditioner och vår utbildning.

Om Gud har något att uppenbara så uppenbarar han det till den man som står i ledningen ... Det finns ingen annan plan, inget annat system, att leda människorna i detta rike, utom det som har upprättats genom Guds uppenbarelser enligt hans kyrkas och rikets ordning, och det är att det är överhuvudets uppgift att leda, råda och styra i alla tidshushållningar i vilka Guds vilja uppenbarats för människan.²²

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Vilka principer kan vi lära oss av berättelsen på sidan 193?
- Vilka ansvar har profeterna? (Se s 195–197.) Hur fullgör kyrkans nuvarande president dessa ansvar?
- Gå igenom det tredje stycket på sidan 196. Varför är det viktigare att ledas av en levande profet än att ha tillgång till de forntida profeternas uppteckningar?
- Gå igenom det andra stycket på sidan 197. Hur hjälper dig denna förvissning?
- Vad kan vi göra för att stödja kyrkans president? (Se s 197–198.) Fundera över vad du personligen gör för att stödja den levande profeten.
- Vilka råd har vi fått från kyrkans nuvarande president? Vad har du gjort för att följa dessa råd? Vilka välsignelser har du fått till följd av din lydnad?
- Vilka varningar gav president Woodruff till dem som förkastade eller ignorerade den levande profetens ord? (Se s 199–200.)
- Läs det fjärde stycket på sidan 198. Vad säger dig uttrycket ”intelligent lydnad”?
- Hur kan vi undervisa barn om att stödja kyrkans president?

Skriptställen som hör till detta ämne: Amos 3:7; Matteus 10:41; Andra Tessalonikerbrevet 5:25; Mosiah 2:7–9; L&F 21:4–7; 28:6–7; 43:1–3; 107:22

Slutnoter

1. Journal of Wilford Woodruff, 26 augusti 1857, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv.
2. Journal of Wilford Woodruff, 26 augusti 1857.
3. *Deseret News*, 27 maj 1857, s 91; från ett tal hållet den 9 april 1857.
4. *Millennial Star*, 2 september 1889, s 547.
5. *Deseret Weekly*, 5 september 1891, s 324.
6. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 53–54.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 223.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26 mars 1878, s 1.
9. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 56.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 53.
11. *Millennial Star*, 5 mars 1896, s 148.
12. *Deseret News*, 16 december 1857, s 324–325.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 212.
14. *Deseret News*, 27 maj 1857, s 91.
15. *Millennial Star*, 2 september 1889, s 547–548.
16. *Deseret Weekly*, 5 september 1891, s 324.
17. *Deseret News*, 21 mars 1855, s 11.
18. *Deseret News*, 1 juli 1863, s 1.
19. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14 november 1887, s 724.
20. Journal of Wilford Woodruff, 27 januari 1860.
21. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 september 1870, s 2.
22. *Deseret News*, 27 maj 1857, s 91.

Handlingsfrihet: Att välja liv eller död

Nu är tiden inne för oss att välja mellan gott och ont, ty våra handlingar har följer i detta liv och i evigheterna.

Ur Wilford Woodruffs liv

President Wilford Woodruff vittnade om att frälsning kommer "av och genom Jesu Kristi blod", och han betonade också att frälsningens fullhet kommer "genom lydnad mot evangeliet".¹ Utifrån detta undervisade han om att "vi alla har vår frihet att välja det goda och avstå från det onda, eller att välja det onda och avstå från det goda"² och att Gud "håller oss ansvariga för hur vi använder denna handlingsfrihet".³ Han vädjade till de heliga att fatta rättfärdiga beslut och påminde dem om skillnaden mellan "några korta år av jordisk njutning" och "en lång evighet av ljus, sanning, välsignelser och kunskap, vilken Herren förlänar varje människa som lyder hans lag".⁴

John Benbow

Liksom vi alla hade president Woodruff otaliga möjligheter att utöva handlingsfrihetens gåva. Ett sådant tillfälle kom i Herefordshire i England, i John Benbows hem. (Se s 90 i denna bok.) "John Benbow var en ädel man", mindes president Woodruff. "Han var som en engelsk lord, en av de rikaste, tror jag, som någonsin blivit medlem i kyrkan. Han hade inte varit döpt i en månad, tror jag, förrän han kom till ett litet vardagsrum tillsammans med sin hustru och i ungefär tre kvart berättade för mig att han hade läst

i Nya testamentet att på apostlarnas tid hade de sålt alla sina ägodelar och lagt dem för apostlarnas fötter [se Apg 4:31–37], och han sade att han kände att det var hans plikt att uppfylla denna lag och att han ville göra det. Jag lyssnade tålmodigt på honom och när han var klar tog det mig nästan en halvtimme att berätta för honom om skillnaden mellan vår situation idag och situationen på apostlarnas tid. Jag fick honom att förstå att Gud inte hade sänt mig till England för att ta hand om hans guld, hans hästar, hans kor och hans egendom, han hade skickat mig dit för att predika evangeliet. Men jag sade till honom att Herren skulle ta emot hans offervilja, och att närhelst han kunde göra gott skulle han göra det, han borde hjälpa de fattiga, hjälpa till med att publicera Mormons bok, och så vidare.”

När president Woodruff berättade om den här upplevelsen berättade han om de långtgående följderna av hans beslut att artigt avvisa broder Benbows erbjudande:

”Vad skulle ha blivit följden om jag hade gjort på det andra sättet och sagt: ’Ja, ge mig dina ägodelar så ska jag ta hand om dem?’ Han skulle troligen ha avfallit. Inte bara det, utan det skulle också ha funnits en dåraktig apostel som också skulle ha varit en lämplig kandidat för avfall. Men förelåg det någon frestelse för mig? Nej, det gjorde det inte. Det skulle det inte ha gjort för någon äldste som hade tillräckligt av Guds Ande för att förstå skillnaden mellan 100 000 pund och att få vara med om den första uppståndelsen, med förmåga att passera änglarna och gudarna till upphöjelse och härlighet, och att bo i Guds och Lammets närhet från evighet till evighet.”⁵

Wilford Woodruffs lärdomar

**Eftersom Gud har gett oss frihet att välja
är vi ansvariga för våra handlingar.**

Gud har till alla sina barn i denna tidshushållning gett, liksom han gav till alla sina barn i tidigare tidshushållningar, personlig handlingsfrihet. Denna handlingsfrihet har alltid varit människans arvedel i Guds styrelsesätt. [Vi] ägde den i himlarnas himmel innan jorden fanns till, och Herren bibehöll och försvarade den

Fotografi av den bondgård som John Benbow en gång ägde.

där mot angrepp från Lucifer och de som tog ställning för denne, vilket ledde till att Lucifer och en tredjedel av himlens härskaror nedkastades. [Se Upp 12:1–9; L&F 29:36–37; Moses 4:1–4.] Till följd av denna handlingsfrihet hålls du och jag och hela människosläktet ansvariga, ansvariga för den kurs vi väljer, det liv vi lever och de gärningar vi utför i kroppen.⁶

Det ingår i den gudomliga ordningen att inte tvinga någon människa till himlen, att inte utöva tvång över sinnet utan lämna det fritt att handla av sig självt. [Gud] framlägger för sin skapelse människan det eviga evangeliet, livets och frälsningens principer, och låter henne sedan själv välja eller själv förkasta, med klar insikt om att hon hålls ansvarig inför honom för resultatet av sina handlingar.⁷

**Våra beslut att göra gott eller ont får
följder i detta liv och i evigheterna.**

Alla får vad de arbetar för. Vadhelst vi sår, oavsett om det är gott eller ont, får vi skörda frukterna av. [Se Gal 6:7; L&F 6:33.]⁸

Herren har befallt oss, och vi måste lyda hans bud om vi ska erhålla lydnadens välsignelser.⁹

Ju starkare vi håller fast vid Guds befallningar, ju mer övertygade blir vi om att Gud är vår vän och att han vakar över oss och att hans Son Jesus är vår förespråkare hos Fadern, att han är i detta folks mitt, och att han kämpar för sina heligas rätt och att han kommer att avvärja varje vapen som riktas mot Sion.¹⁰

Vi bör inskräpa i våra barns sinnen de onda följderna av att begå synd eller att överträda någon av Guds lagar. De bör förstå att genom att göra fel får de ärva en sorg och bedrövelse som de lätt kan undfly ifrån genom att göra rätt, och de bör lära sig denna princip genom förmaningar istället för att behöva utstå de sorger och bedrövelser som är en följd av att göra fel.¹¹

Jag har aldrig begått en synd i denna kyrka och rike utan att det har kostat mig tusen gånger mer än det var värt. Vi kan inte synda ostraffat; vi kan inte ignorera något råd ostraffat, utan att det för med sig sorg.¹²

Bröder och systrar, sök efter Gud, åkalla honom i det fördolda, och vänd er inte bort från rättfärdighet och sanning, det finns ingenting att vinna genom att göra detta, utan tvärtom allt att förlora.¹³

De personer som inte vill vandra enligt det ljus som de har måste förr eller senare skörda svåra prövningar, de har inte den glädje och den lycka och frälsning som den person har som lyder Guds bud och ständigt gör vad som är rätt. De ogudaktiga är alltid rädda. Det finns ingen anledning för en man eller kvinna att begå synd, det för inte med sig några belöningar. Det är bättre för oss att tjäna Herren, ty de som tjänar Herren morgon, middag och kväll är lyckliga vare sig de är rika eller fattiga.¹⁴

Fråga vilket folk, vilken nation, vilket rike eller vilken generation som helst av människor; de ska säga dig att de söker lyckan, men hur söker de den? Ta till exempel större delen av mänskosläktet, hur söker de lyckan? Genom att tjäna djävulen så mycket de kan, och nästan den sista som människornas barn dyrkar, och den sista varelse vars lagar de vill lyda, är himlens Gud. De vill inte tillbe Gud eller hedra hans namn, ej heller hålla hans lagar, utan

de hädar hans namn, från dag till dag, och nästan hela världen söker efter lycka genom att begå synder, bryta mot Guds lagar, och häda hans namn och förkasta den enda källa varifrån lyckan flödar.

Om vi verkligen förstod att vi inte kan få genom att vandra på syndens stigar och bryta mot Guds lagar så skulle vi inse det dåraktiga i det, varje man och varje kvinna skulle inse att för att uppnå lycka måste vi utföra rättfärdighetens gärningar, utföra vår Fader i himlens vilja, för vi kommer att från hans hand ta emot all den lycka, de välsignelser, den härlighet, frälsning, upphöjelse och eviga liv, som vi någonsin kommer att få ta emot i tid eller evighet.¹⁵

Låt oss vara trofasta och pryda oss med evangeliets dygder. Det finns ingenting att vinna genom att göra fel. Lögn, stöld, hädelse, dryckenskap, förtal och att förneka Herren Jesus Kristus för med sig sorg och ånger, de degraderar den människa som är organiserad i Guds avbild; men att göra rätt, att lyda Guds bud, att visa kristlig kärlek och vara vänlig för med sig glädje och frid och den Helige Anden, och slutlig upphöjelse i vår Faders rike.¹⁶

**Vi blir evigt belönade enligt den lag vi väljer
att hålla under vår korta tid på jorden.**

Ack, våra liv här varar bara några dagar, men på andra sidan slöjan ska vi leva för evigt, vi ska leva och existera lika länge som vår Skapare existerar, och vår eviga bestämmelse är beroende av hur vi tillbringar vårt korta liv här i köttet.¹⁷

När vi verkligen förstår att vår framtida bestämmelse — framtida lycka, upphöjelse och härlighet, eller vårt framtida elände, degradering och sorg, i allt beror på den lilla tid vi tillbringar i denna värld, kan jag säga att det inte är till fördel för någon människa under himlarna att använda sin tid till att handla orätt ... Om en människa någonsin får några välsignelser från någon källa så måste hon få dem från Herren, för djävulen har ingen benägenhet att välsigna, och välsignar inte människobarnen, utan arbetar på att leda dem bort från rättfärdighetens och sanningens stigar.¹⁸

"De som tjänar Herren morgon, middag och kväll är lyckliga vare sig de är rika eller fattiga."

Himlens Gud, som skapade denna jord och satte sina barn på den, gav dem en lag varigenom de kunde bli upphöjda och frälsta i ett rike av härlighet. För en lag har givits till alla riken och allt styrs genom lagar i hela universum. Vilken lag en människa än håller så bevaras hon genom denna lag, och hon får den belöning som denna lag garanterar henne. [Se L&F 130:20–21.] Det är Guds vilja att alla hans barn ska lyda den högsta lagen så att de må få den högsta härlighet som är bestämd åt alla odödliga varelser. Men Gud har till alla sina barn gett handlingsfriheten, att de må välja vilken lag de vill hålla.¹⁹

Ingen människa uppnår celestial härlighet utan att hålla celestial lag, ingen uppnår terrestrial härlighet utan att hålla terrestrial lag och ingen uppnår telestial härlighet utan att hålla telestial lag. [Se L&F 88:19–33.] Det råder stor skillnad mellan ljuset vid middagstid och stjärnornas tindrande på kvällen, men denna skillnad är inte större än skillnaden mellan härligheterna i de olika delarna av Guds rike.²⁰

Herren har uppenbarat den celestiaa lagen för oss, det vill säga, han har gett oss fullheten av Jesu Kristi evangelium, och har gett oss kunskap om det eviga livets principer ...

Om vi ska komma till den celestiaa världen måste vi påverkas av den ande som är rådande där, och ständigt handla efter de principer som bör styra oss. Vi måste besitta samma anda och principer i denna värld, vi måste lyda en celestial lag här och vara förenade enligt den princip som förenar Guds folk som bor i hans närhet, för att kunna få samma härlighet som de åtnjuter.

Detta är de principer vi undervisas om dag efter dag, och vi måste lära oss tillämpa dem och vi måste lägga åt sidan vår själviskhet och alla falska principer.²¹

Det lönar sig för människan att göra det som är rätt, och människan kommer bittert att ångra allt det hon gör, i denna eller i någon annan generation, som är emot Gud och hans verk ... Om en människa gör det som är rätt, är ståndaktig i vittnesbördet om Jesus Kristus, lyder evangeliet och håller sina förbund, kommer hon när hon går över till andra sidan slöjan att inträda i Guds och Lammets närhet, och eftersom hon hållit den celestiaa lagen inträder hon i celestial härlighet, bevaras genom denna lag, och

tar del av denna härlighet under evighetens ändlösa tidsåldrar. Det lönar sig för varje människa under himlen att lyda och vara trofast mot Guds lag de få dagar hon tillbringar i köttet.²²

Vi kan lika väl rannsaka våra egna hjärtan och på en gång bestämma oss för att vi ska utföra rättfärdighetens gärningar, hedra vår Fader i himlen, göra vår plikt mot Gud och människor, och ta till oss och bygga upp Guds rike. Vi ska då förstå att människan, för att kunna erhålla lycka och tillfredsställa den odödliga själen i en fullhet av härlighet, måste lyda den celestiaa lagen och levandegöras av en del av Guds celestiaa ande, och vi förstår då också att synd, att bryta Guds lag och häda hans namn, för med sig sorg och bedrövelse samt både timlig och andlig död. Om vi vandrar på orättfärdighetens stigar så bedrövar vi den Helige Anden och våra bröder och skadar oss själva.²³

Livets väg är utpekad och om vi försummar att vandra därpå finns det inget annat än döden som stirrar oss i ansiktet. Låt oss stanna till och reflektera ett ögonblick — låt oss ta reda på om det är bäst för oss att ta emot livet eller döden ... Ni har hört enkla sanningar, och de har dikterats genom den Helige Andens kraft och genom Jesu Kristi vittnesbörd, och nu är tiden inne för er att besluta vem ni vill tjäna.²⁴

Era framtida välsignelser, er framtida upphøjelse och härlighet, världar utan slut, är beroende av vilken väg ni går på här. Den väg ligger tydlig framför er som leder till evigt liv ... Det återstår nu för er att vandra därpå.²⁵

Gud placerar frälsning inom räckhåll för oss.

Han ger oss enkla principer för hur vi ska uppföra oss och ger oss styrka att genomföra dem.

Frälsning ligger inom räckhåll för er, evigt liv och en del i den första uppståndelsen. Faktum är att alla välsignelser som Gud har lovat något folk som någonsin befunnit sig i köttet, läggs fram för er och är inom räckhåll för er så länge ni gör er plikt.²⁶

De sista dagars heliga uppmuntras på alla sätt, deras väg ligger tydlig och inbjudande framför dem.²⁷

Det finns bara en rätt väg, och det är en okomplicerad väg, och de principer och regler som styr er på den vägen är enkla och lätta att förstå. Detta är den väg vi ska gå på, och jag anser att vi är storligen välsignade som har fått kunskap om den rätta vägen.²⁸

Vad Herren än fordrar av oss så fordrar han inget som vi inte kan utföra. Vi kan lyda hans bud i enlighet med den situation vi befinner oss i och de möjligheter vi har tillgång till. Det finns ingen man eller kvinna så fattig att han eller hon inte kan lyda evangeliet. De kan fatta beslutet att låta döpa sig till sina synders förlåtelse, och om de håller Herrens bud ger han dem kraft och medel att fullgöra det som krävs av dem.²⁹

Jag ber att vi ska fullfölja denna inriktning, så att vi när vi kommer på den andra sidan slöjan ska vara nöjda med vår uppteckning. Vi kommer att där finna uppteckningen om oss i vår Guds stora celestials bibliotek, och vi kommer att veta vad vi har gjort i detta liv. Om vi har gjort något som är fel kommer vi att vara ledsna för det. Vi bör omvända oss från felsteg och försöka göra bättre. Det är min bön att Guds ande ska vara med oss och vägleda oss i vårt verk medan vi lever här, då kommer vi att tas emot i Guds rike när vi går bort. Vi kommer att glädja oss om vi gör det som är rätt, för våra ögon har inte sett, våra öron har inte hört och människobarnens hjärtan har inte kunnat ana den härlighet som ligger i beredskap åt Adams söner och döttrar. Det är dolt inför våra ögon idag, och det öppnas inte för oss förrän vi inträder i Guds och Lammets närhet.³⁰

Det finns ingen man eller kvinna som någonsin levt på jorden och hållit Guds bud som kommer att skämmas eller känna sig ledsen över det, när de inträder i Guds närhet.³¹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Gå igenom berättelsen på sidorna 203–204. Vilka principer vägledde äldste Woodruff när han svarade broder Benbow?
- Läs andra stycket på sidan 205. Varför är det emot Guds natur att ”tvinga någon människa till himlen” eller ”utöva tvång över

sinnet”? Vad gör vår himmelske Fader för att uppmuntra oss att välja den väg som leder till evigt liv?

- President Woodruff sade: ”Alla får vad de arbetar för” (s 205). Vad innebär det för dig? Hur kan detta uttalande påverka de beslut vi fattar?
- Vilka är, enligt president Woodruff, några välsignelser som vi får i detta liv när vi lyder buden? Vad kan hända i detta liv om vi väljer att inte hålla buden? (Se s 206–207.)
- Gå igenom fjärde och femte stycket på sidan 206. Vilket pris får vi betala för synden?
- Hur påverkar våra dagliga beslut vår eviga bestämmelse? (Se s 207–210.) Varför är det viktigt att komma ihåg att detta liv är kort i jämförelse med evigheterna?
- Vad skulle du säga till en familjemedlem eller vän som söker lyckan utan att hålla buden? Vilka upplevelser kan du berätta om för att hjälpa denna person?
- Varför tror du att människor ibland tycker att frälsning ligger utom räckhåll för dem? Studera president Woodruffs lärdomar på sidorna 210–211. Vilka uttalanden tycker du är speciellt uppmuntrande för människor som känner på detta sätt?
- Vad kan föräldrar göra för att respektera sina barns handlingsfrihet men ändå hjälpa sina barn att fatta rättfärdiga beslut?

Skriftställen som hör till detta ämne: Josua 24:15; Jesaja 64:4; Kolosserbrevet 3:24–25; 1 Nephi 3:7; 2 Nephi 2:25–30; Alma 7:14–25; 41:10; Helaman 14:30–31; L&F 130:20–21

Slutnoter

1. *Deseret News: Semi-Weekly*, 13 juni 1882, s 1.
2. ”Sayings and Writings of Prest. Woodruff”, *Contributor*, juli 1894, s 538.
3. *Deseret Weekly*, 26 oktober 1889, s 561.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 278–279.
5. *Millennial Star*, 28 november 1895, s 754–755.
6. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 8–9.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 9 maj 1882, s 1.
8. *Millennial Star*, 2 september 1889, s 548.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 maj 1876, s 4.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26 juli 1881, s 1.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 105.

12. *Deseret News: Semi-Weekly*,
14 december 1880, s 1.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*,
s 262.
14. *Deseret News*, 22 februari 1865,
s 162.
15. *The Discourses of Wilford Woodruff*,
s 259–260.
16. *The Discourses of Wilford Woodruff*,
s 23.
17. *The Discourses of Wilford Woodruff*,
s 244.
18. *Deseret News*, 22 februari 1865,
s 162.
19. *The Discourses of Wilford Woodruff*,
s 10.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*,
12 januari 1875, s 1.
21. *Deseret News*, 6 januari 1858, s 350.
22. *Deseret News*, 23 december 1874,
s 741.
23. *Deseret News*, 4 februari 1857, s 879.
24. *Journal of Discourses*, 9:222.
25. "Y. M. M. I. A. Annual Conference",
Contributor, augusti 1895, s 638.
26. *Contributor*, augusti 1895, s 638.
27. *Deseret News: Semi-Weekly*,
26 juli 1881, s 1.
28. *The Discourses of Wilford Woodruff*,
s 307.
29. *Deseret News: Semi-Weekly*,
2 maj 1876, s 4.
30. *Millennial Star*, 14 maj 1896, s 311.
31. *Deseret News: Semi-Weekly*,
20 maj 1873, s 1.

*Liksom de tidiga heliga ställs vi alla inför prövningar.
President Woodruff lärde att Gud tillåter sina heliga att bli prövade "så att
de kan visa sin redbarhet och lära känna grundvalen varpå de bygger".*

Att trofast uthärda prövningar och motgångar

Om vi är trofasta och lydiga under tider av prövningar blir vi stärkta av Herren, som använder svårigheterna som ett sätt att förbereda oss för celestial härlighet.

Ur Wilford Woodruffs liv

”Vi är på den säkra sidan så länge vi gör vår plikt”, lärde president Wilford Woodruff. ”Vilka prövningar eller svårigheter vi än kallas genomgå, är Guds hand med oss och stöder oss.”¹ President Woodruff talade av erfarenhet när han undervisade om denna princip. Han utstod religiösa och politiska förföljelser, öbelyöld, motgångar i missionsarbetet, sjukdom, dödsfall i familjen och bland vänner, och vardagslivets prövningar. Men han reagerade på sådana motgångar med tro istället för förtvivlan. Han litade på Herrens löften och fann styrka i sitt eget vittnesbörd om evangeliet.

I november 1835, när Wilford Woodruff verkade som missionär i södra delen av Förenta staterna, fick han och hans reskamrater Herrens vägledning under en prövande tid. Han skrev: ”Medan vi tog oss fram på kvällen ... råkade vi ut för ett fruktansvärt blås- och regnväder. Vi kom till en å som hade stigit så mycket på grund av regnet att vi inte kunde ta oss över utan att låta hästarna simma ... Vi försökte gå uppströms för att kunna vada över, men när vi försökte det mitt i mörkret och i den våldsamma vinden och regnet, gick vi vilse i den täta skogen bland vattenbäckar och fallna trädtoppar. Vi tog oss över vattendrag nästan tjugo gånger ... Men Herren var oss nådig mitt i våra svårigheter, för medan vi trevade oss fram i mörkret, med dödsfara för både oss själva och våra djur när vi red bredvid branta stup, lystes omgivningen plötsligt upp av ett starkt ljus och uppenbarade vår farliga situation,

eftersom vi befann oss vid en djup klyfta. Ljuset fortsatte att vara med oss tills vi fann ett hus och fick veta den rätta vägen.”²

Om denna erfarenhet sade president Woodruff: ”Vi fortsatte därefter glädjestrålände vår väg, trots att mörkret återkom och regnet fortsatte.”³ Detta uttalande visar hur han mötte svårigheter i livet. Han gick alltid vidare, glad över Herrens välsignelser trots att prövningar återstod.

Wilford Woodruffs lärdomar

Prövningar och motgångar ger oss erfarenhet och förbereder oss för celestial härlighet.

Män och kvinnor har tveklöst många gånger undrat varför Gud placerat dem i en värld som denna, varför han låter sina barn genomgå sorger och prövningar här i kroppen. Herren har uppenbarat något för oss om detta, och vi har lärt oss tillräckligt om det för att veta att det är nödvändigt.⁴

Det framgår tydligt att det är Guds avsikt att låta sina heliga bli grundligt prövade så att de kan visa sin redbarhet och lära känna grundvalen varpå de bygger.⁵

Medan vi ibland känner, och i gångna dagar har känt, att vi vill beklaga oss när vi utsätts för förtryck, förföljelser och svårigheter, vill jag ändå säga till mina bröder och systrar att detta är något som Guds heliga har på sin lott ... Jag har aldrig läst om ett Guds folk i någon tidsutdelning som gått igenom livet på en bädd av rosor, utan något som helst motstånd ... Vi har många gånger kallats att genomgå prövningar, och jag tycker inte att vi bör beklaga oss, för om vi inte hade några prövningar skulle vi knappast känna oss hemma i den andra världen i sällskap med profeter och apostlar som blivit söndersågade, korsfästa och så vidare, för Guds ords och Jesu Kristi vittnesbörds skull.⁶

Det är omöjligt ... för Guds heliga att ärva det celestiala riket utan att prövas i om de vill hålla fast vid Herrens förbund eller inte.⁷

Jesus ... nedsteg under allt för att kunna höja sig över allt och omfatta allt. Ingen människa har nedstigit djupare än världens Frälsare. Född i ett stall, vaggad i en krubba, färdades han till

korset genom lidande blandat med blod till en nådens tron, och i hela hans liv tycktes det inte finnas någonting av jordisk natur som var värt att äga. Hela hans liv tillbringades i fattigdom, lidande, smärta, bedrövelser, vedermödor, böner och sorg tills han gav upp andan på korset. Ändå var hans Guds förstfödde Son och världens Återlösare. Frågan kan ställas varför Herren lät sin Son komma hit och leva och dö som han gjorde. När vi kommer till andevärlden och slöjan lyfts undan kommer vi kanske att förstå varför allt detta skedde.

I Guds stora nåd och ordning tycks det som om han har låtit oss födas för att utstå smärta, bedrövelser, sorger och prövningar. Detta är någonting som Gud har förkunnat att den mänskliga familjen ska genomgå, och om vi på rätt sätt utnyttjar denna prövotid kommer de erfarenheter det för med sig att visa sig vara till stor välsignelse för oss, och när vi får ta emot odödlighet och evigt liv, upphöjelse, riken, troner, herradömen och makter, tillsammans med samtliga välsignelser i Kristi evangeliums fullhet, ska vi förstå varför vi kallades att utstå en ständig kamp under de få år vi tillbringade i köttet.⁸

Vad är allt det som vi kan behöva göra eller genomlida i jämförelse med den mångfald av riken, troner och herradömen som Gud har uppenbarat för oss?⁹

I striden mellan mörker och ljus kommer Herren och hans folk att segra.

Motståndet mot Gud och hans Kristus, motstånd mot ljus och sanning, har pågått från begynnelsen ända till denna dag. Detta är den strid som påbörjades i himlen, som har ägt rum i alla tider, och som kommer att fortsätta till den sista dagen, då han regerar som har rättighet därtill, då han ska komma i härlighet i himmels skyar för att belöna människorna i enlighet med de gärningar som utfördes i kroppen.¹⁰

Den stridslystna anda som visar sig i dessa dagar har funnits i alla tidsåldrar då prästadömet funnits på jorden. Det har alltid rått strid mellan ljus och mörker, mellan Gud och djävulen, helig och syndare, rätta principer och falska lärdomar. Vi själva har en strid att utkämpa mot vår mänskliga naturns onda tendenser.¹¹

Det finns två krafter på jorden och ibland jordens invånare — Guds kraft och djävulens kraft. I vår historia har vi haft en del mycket märkliga erfarenheter. När Gud har haft ett folk på jorden, oavsett tidsålder, har Lucifer, gryningens son, och de miljontals fallna andar som kastades ut från himlen, stridit mot Gud, mot Kristus, mot Guds verk och mot Guds folk. Och de är inte sena att göra samma sak i vår tid och vår generation. Närhelst Herren har satt sig för att utföra något verk har dessa krafter verkat för att kullkasta det.¹²

Vi har inte bara att strida mot mörkrets makter, de osynliga krafter som omger oss, utan vi har att strida mot många yttre omständigheter och mot många svårigheter som vi av nödvändighet måste möta, och ju mer av detta som vi ställs inför, ju mer stimulerade bör vi vara till handling och till att arbeta med all vår kraft inför Herren för upprättandet av rättfärdighet och sanning och uppbyggandet av Guds verk, och att se till att hans namn äras på jorden.¹³

Djävulen visste när ängeln överlämnade [Mormons bok] till Joseph Smith att den utgjorde grundvalen till en ordning som skulle kullkasta hans rike. De utdrivningar och så vidare som detta folk har genomgått har inte ägt rum därför att de har brutit mot lagen, därför att de har varit mer ogudaktiga än andra, utan därför att de lade grunden till Guds rike, vilket skulle komma att växa och blomstra ... och förbereda vägen för Herren Jesu Kristi ankomst, konungarnas Konung och herrarnas Herre, som ska komma och regera över hela jorden, och alla andra riken och presidenter och styresmän och deras undersåtar kommer att nödgas erkänna att Jesus är Kristus. Det verk i de sista dagarna som vi representerar kommer att binda djävulens makt, som har hållit människobarnen i sitt grepp ... Det är därför inte märkligt att djävulen blir vred och uppviglar de ogudaktiga till att strida mot det. Herren inspirerar sina tjänare och ger dem förmåga att upprätthålla detta rike på jorden. Han står vid rodret. Jag skulle inte ge mycket för det om inte Han var dess upphovsman — utan honom kan det inte hålla stånd mot den stora kraft som strider mot det.¹⁴

Det är vår uppgift att bli medvetna om vår plikt, att åkalla Herren i ödmjukhet, att leva nära honom, för då kommer våra

"Född i ett stall, vaggad i en krubba, färdades [Jesus Kristus] till korset genom lidande blandat med blod till en nådens tron."

ögon att öppnas, som fallet var med en ung man, en tjänare till den forntida profeten Elisa, och vi kommer då att se att det finns fler på vår sida än som är med dem [se 2 Kung 6:8–17], och att motstånd endast tycks påskynda uppfyllandet av Guds avsikter. Sätt er lit till Gud och lita på hans löften. Lev efter det ljus och den kunskap som ni har och allt kommer att gå väl för er både i liv och död.¹⁵

Herren vakar över oss i tider av prövningar, och stärker oss i enlighet med vår tro, ödmjukhet och lydnad.

Förvisso har vi aldrig utstått mer än vad Frälsaren gjorde, ej heller lika mycket. Men under hela sitt liv förblev han trogen sin Fader och sin kallelse som världens Frälsare. Han bad en hel del och sörjde inför Herren över världens synder. Idag är han mitt ibland oss. Han är vår förespråkare hos Fadern. [Se L&F 29:5.] Han vakar över oss och han gör allt han kan för vår frälsning.¹⁶

Vi har blivit förföljda, vi har blivit hemsökta och vi har genomgått svåra prövningar i våra dagar, men Herren har burit oss igenom allt detta.¹⁷

Katastrofer och svårigheter tilltar på jorden, och det ligger en mening i detta. Kom ihåg detta, och begrunda dessa ting. Om ni gör er plikt, och jag gör min plikt, är vi beskyddade och vi utstår våra prövningar på ett fridfullt och tryggt sätt.¹⁸

Det krävs självständighet i sinnet, ärlighet i hjärtat, tro på Gud och fasthet i karaktären för att leva som en helig mitt i en hotfull värld och mitt ibland motstånd och förföljelser.¹⁹

Daniel tvekade inte att gå ner i lejongropen. De tre hebreiska pojarna [Sadrah, Mesakh och Abed-Nego] var inte rädda för det öde som väntade dem. Apostlarna höll ståndaktigt fast vid sanningen och ryggade inte inför att dö för den. Hur kom det sig att dessa män och andra i liknande omständigheter kunde stå fast vid sina övertygelser utan att svikta? Därför att de först och främst hade sanningen och ägde personlig kunskap om den, och för det andra att den Helige Anden, Hjälparen, gav dem stöd på ett sätt som bara denna kraft kan göra under alla de prövningar som Guds folk kallas att gå igenom. Det är på samma sätt idag.²⁰

Jag har ofta tänkt att jag aldrig sett detta folk lyckligare än då de varit som fattigast, varit fördrivna och utstått vedermödor för Guds ord och Jesu vittnesbörd. Guds Ande har varit med dem, och i deras ödmjukhet och lidanden har den Helige Anden, Hjälparen, varit deras ständige följeslagare, och de har varit fyllda med glädje och tröst och har glatt sig inför Herren för allt detta. De skulle inte ha känt så om de inte hade försökt lyda Herrens bud.²¹

Vi behöver omvända oss och ödmjuka oss inför Herren vår Gud, att vi må ha och åtnjuta mer av den Helige Anden, så att han kan förbereda oss för det som ligger framför oss.²²

Jag vill bära mitt vittnesbörd för de heliga. Gud är med detta folk. Han stakar ut vår kurs, och han gör så också i fortsättningen om vi bara ger akt på hans röst, och han fortsätter ge oss nåd tillräckligt för att härda ut på prövningens dag. Herren har varit barmhärtig mot sitt folk i varje tidsålder, men liksom Kristus led, liksom apostlarna led — en del av dem till döds — för vittnesbördet om Jesus, så har de heliga fått lida, och en del har också beseglat sitt vittnesbörd med sitt blod. De har kallats att genomgå

svåra prövningar för evangeliets sak, men det har aldrig krävts av oss att vi ska uthärda mer än vi kan stå ut med, och det kommer aldrig att krävas av oss så länge som vi följer himlens råd.²³

Herren har räckt ut sin hand för att frälsa detta folk, och hur mörka molnen än tycks vara, hur svåra förföljelserna, förtrycket och motståndet mot detta verk än blir, har Herren sedan begynnelsen fram till idag vakat över sina intressen, har stött och bevarat dem, och han fortsätter att göra det tills verket är fullbordat, tills Sion står upp och iför sig sin högtidsskrud, och alla de stora händelserna i de sista dagarna är genomförda.²⁴

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Läs berättelsen på sidorna 215–216. Vad lär du dig av den här berättelsen?
- Många undrar varför Gud låter sina barn ”genomgå sorger och prövningar” (s 216). Hur besvarade president Woodruff denna fråga? (Se s 216–217.)
- Varför var det nödvändigt att Jesus skulle lida? (Se s 217; se även Alma 7:11–12; L&F 88:6.) Hur reagerade han på motstånd? (Se s 219–220.) Hur kan vi följa hans exempel?
- President Woodruff lärde att striden mellan ljus och mörker har pågått i alla tider (s 217). Hur kan du se att denna strid pågår än idag? Vad kan vi göra för att försvara oss själva och våra familjer i denna strid? (Se s 219–221.)
- På vilka sätt har du ”stimulerats till handling” (s 218) till följd av prövningar?
- Studera Andra Kungaboken 6:8–17. Vad gör intryck på dig i denna berättelse? Vad undervisade president Woodruff om när han nämnde denna berättelse? (Se s 218–219.)
- Hur hjälper Herren oss att klara av våra prövningar? (Se s 219–221; se även Mosiah 24:13–16.) Vad måste vi göra för att

få den tröst och styrka som Herren erbjuder? Hur har Herren hjälpt dig att uthärda motgångar?

Skriftställen som hör till detta ämne: 2 Nephi 2:11–24; Alma 36:3; L&F 58:2–5; 101:1–5; 121:7–8, 29; 122:5–9

Slutnoter

1. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 212.
2. "History of Wilford Woodruff (From His Own Pen)", *Millennial Star*, 15 april 1865, s 231.
3. "My First Mission Continued", *Juvenile Instructor*, 15 juni 1867, s 91.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1.
5. "Epistle", *Woman's Exponent*, 15 april 1888, s 174.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 januari 1883, s 1.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 263.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 juli 1875, s 1.
9. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 85.
10. *Deseret News*, 26 september 1860, s 234.
11. *Deseret News*, 26 september 1860, s 234.
12. *Deseret Evening News*, 17 oktober 1896, s 9.
13. *Deseret News*, 4 mars 1857, s 411.
14. *Deseret News*, 22 februari 1865, s 163.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 mars 1883, s 1.
16. *Millennial Star*, 5 mars 1896, s 150.
17. *Deseret Weekly*, 25 april 1891, s 555.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 230.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31 januari 1882, s 2.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 13 juni 1882, s 1.
21. *Deseret News*, 22 februari 1865, s 162.
22. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12 januari 1875, s 1.
23. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15 juni 1895, s 386.
24. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4 mars 1873, s 3.

Timligt och andligt arbete, ”hand i hand tillsammans”

*När vi arbetar på att stärka våra
familjer och bygga Guds rike på jorden
måste vi arbeta både timligt och andligt.*

Ur Wilford Woodruffs liv

Under kyrkans första tid uppmanades folket ofta av profeterna och apostlarna att göra sin del i uppbyggandet av Guds rike. Detta krävde både andligt och timligt arbete. Förutom att bedja, studera skrifterna och sprida evangeliet byggde de heliga hem och städer, upprättade allmänna skolor, odlade och bevattnade den hårda marken och fraktade granit från bergen till byggandet av templet i Salt Lake City. År 1857, tio år efter det att kyrkans pionjärer först anlände till Saltsjödalen, sade äldste Wilford Woodruff: ”Om vi sätter igång med att arbeta och bygga upp Guds rike istället för oss själva, spelar det ingen roll hur vi gör det, oavsett om det gäller att bygga en kanal, bygga ett tempel, predika evangeliet, bearbeta jorden, eller någonting annat ... Vi upptäcker att Herren hjälper oss och stödjer oss, att han förlänar oss sin styrka och att han hjälper oss med allt vi måste göra.”¹

De som kände president Woodruff visste att han inte bara talade om värdet med hårt arbete — han tillämpade principen i sitt liv. Förutom att ära sina kallelser i prästadömet var han flitig i sin timliga verksamhet, ända upp i hög ålder. Andrew Jensen, en av kyrkans historiker, skrev: ”Hans flit var en så framträdande del av hans personlighet att när han, vid nittio års ålder, överträffades något av sin sonson när det gällde gallring av grönsaker i trädgården så sade han något förödmjukad: ’Det är då första gången i mitt liv som ett av mina barn någonsin har överträffat mig i gallring.’”²

"Var och en bör sätta en ära i att producera och inte bara konsumera."

En samtida till president Woodruff anmärkte: ”Han älskade arbete, inte bara för dess egen skull, utan därför att det var förknippat med en gudomlig befallning. Ej heller var det ett sätt för honom att komma upp i världen, att få ytterligare bekvämligheter i sitt liv liksom för dem som var beroende av honom, för honom var det en välsignelse, en förmån, en möjlighet som han alltid begagnade sig av närhelst hans kallelse tillät det ... Att svettas var en gudomlig befallning likaväl som att be, och i sitt liv exemplifierade han i högsta grad det enkla kristna liv som leder till fysiskt, mentalt och moraliskt välbefinnande. Han trodde uppriktigt att fysiskt arbete var moraliskt överlägset. Han älskade och njöt av det.”³

Wilford Woodruffs lärdomar

När vi bygger upp Guds rike har vi timliga plikter att utföra.

Vår president [Brigham Young] har ofta sagt oss att vi inte kan skilja det timliga från det andliga, att de måste gå hand i hand tillsammans, så är det och så måste vi agera när vi bygger upp kyrkan och Guds rike.⁴

En del av vårt folk har haft den tanken att kyrkans presidentskap och de tolv apostlarna inte bör ha någonting att göra med timliga angelägenheter. Men vi skulle befinna oss i en besvärlig situation om vi inte ägnade oss åt timliga angelägenheter.⁵

Vi bygger Guds bokstavliga rike på jorden och vi har timliga plikter att utföra. Vi besitter timliga kroppar, vi äter timlig föda, vi bygger timliga hus, vi föder upp timlig boskap och odlar timlig säd, vi kämpar med timligt ogräs och med timliga fiender i vår jordmån, och detta ger på ett naturligt sätt upphov till nödvändigheten av att utföra många plikter av timlig och mödosam natur, och dessa ingår naturligtvis i vår religion.⁶

Vi kan inte bygga upp Sion genom att sitta på en träbänk och sjunga oss till evig glädje. Vi måste bruka jorden, bryta sten från bergen och uppföra tempel till den allra högste Guden, och detta timliga arbete kräver himlens Gud av våra händer, liksom han krävde av Kristus att han skulle dö för att återlösa världen, eller

Frälsaren krävde av Petrus, Jakob och Johannes att de skulle gå ut och predika evangeliet för världens nationer. Detta är den stora tidshushållning i vilken Guds Sion måste byggas upp, och det är vår uppgift som kyrkans medlemmar att bygga upp det.⁷

**Vi bör välkomna råd av Herren och
hans tjänare i timliga angelägenheter.**

Från början av detta verk till nuvarande dag har det varit svårare för Guds tjänare att förbereda folkets hjärtan för att låta Herren styra dem i deras timliga angelägenheter än i sådant som rör deras eviga frälsning ...

Det ligger någonting märkligt i detta, men jag tror att det förmodligen är följderna av den situation vi befinner oss i. Det finns en slöja mellan människan och de eviga tingen. Om denna slöja togs bort och vi kunde se de eviga tingen som de är inför Herren, så skulle ingen människa frestas av guld, silver eller denna världens goda, och ingen skulle på grund av detta vara ovillig att låta Herren styra honom. Men här har vi handlingsfrihet, och vi befinner oss i en prövotid, och det finns en slöja mellan oss och de eviga tingen, mellan oss och vår himmelske Fader och andevärlden, och det är på det sättet enligt Herren vår Guds visa avsikt, för att se om människobarnen vill hålla hans lag eller inte i den situation som de är placerade i här. Ni sista dagars heliga, fundera över dessa ting. Vi har varit villiga, med varje känsla i vårt hjärta, att låta Joseph Smith, president Young och folkets ledare vägleda oss i våra eviga intressen, och de välsignelser som beseglats på oss genom deras myndighet når den andra sidan slöjan och är gällande efter döden, och de påverkar vår bestämmelse i evighetens oändliga tidsåldrar.

Människorna, under Abrahams, Isaks och Jakobs dagar, och på Jesu och apostlarnas tid, hade välsignelser beseglade på sig med riken, troner, herradömen och makter, med alla de välsignelser som hör till det nya och eviga förbundet. Frågan kan ställas, är dessa eviga välsignelser av intresse för oss? Det är de, eller borde vara. Är dessa välsignelser värda våra jordiska ägodelar, oavsett om vi har lite eller mycket? Är frälsning, är evigt liv mer värt några oxar, ett hus, 100 hektar mark eller någonting som vi äger

här i köttet? Om det är det borde vi vara lika beredda att låta Herren styra oss i alla våra timliga angelägenheter som vi är i vårt andliga arbete.

Återigen: När en människa dör kan hon inte ta med sig sin boskap, hästar, hus eller mark. Hon går till graven — allt köttets viloplats. Ingen kommer undan, vi är alla underkastade dödens lag. I Adam dör alla medan alla i Kristus görs levande. [Se 1 Kor 15:22.] Vi förstår alla att alla människor är underkastade döden, men ... ingen av oss vet när vår tid kommer, även om vi vet att det inte dröjer länge förrän vi kallas att följa de släktled som gått före oss. När vi begrundar dessa ting tycker jag att vi alla bör vara villiga att låta Herren vägleda oss i timliga angelägenheter.⁸

**Ett liv med evangeliet innefattar andlig och
timlig utbildning samt hederligt arbete.**

Det finns ett ordspråk eller talesätt som jag har hört många gånger i mitt liv och som jag tycker har en avsevärd tyngd. Det lyder: ”Sanningen är mäktig och kommer att segra.” Jag tycker att detta har visat sig inom varje område där sanningen har använts, oavsett om den tillämpats timligt eller andligt, oavsett om den tillämpats på nationer, familjer eller enskilda, oavsett om den tillämpats på världen eller Guds rike.⁹

Uppbyggandet av Guds Sion i dessa sista dagar inbegriper, kan jag sanningsenligt säga, varje verksamhetsgren, både timlig och andlig, i vilken vi är engagerade. Vi kan inte beröra något ämne som är legitimt i Guds och människors ögon, som inte omfattas av vår religion. Det Jesu Kristi evangelium som vi har omfattat, och som vi predikar, inbegriper all sanning och varje legitim kallelse och sysselsättning.¹⁰

Våra barn bör inte försummas, de bör få lämplig utbildning både inom det andliga och det timliga. Detta är det bästa arv föräldrar kan ge till sina barn.¹¹

När smaken för akademiska studier ökar bör inte kroppsarbete försummas. Utbildningen av intellektet och utbildningen av kroppen bör gå hand i hand. Ett gott huvud bör förenas med ett gott handlag. Kroppsarbete bör upphöjas ibland oss och alltid ses

"Rätt utbildning för Sions ungdom är av största vikt."

som hedervärt. Den tendens som är alltför vanlig i dessa dagar, är att när unga män fått någon liten utbildning så håller de sig för goda för mekaniskt arbete eller kroppsarbete. Detta är något som inte bör tillåtas växa ibland oss ... Var och en bör sätta en ära i att producera och inte bara konsumera. Våra barn bör lära sig att försörja sig genom flit och duglighet, och inte bara detta, utan också att hjälpa andra, för att göra detta genom hederligt arbete är något av det mest hedervärda Guds barn har fått möjlighet till här på jorden. Rätt utbildning för Sions ungdom är av största vikt.¹²

**I våra ekonomiska åtaganden ingår att
försörja vår familj, åtlyda tiondelagen, vara
generösa med våra tillgångar och undvika skulder.**

Vad våra timliga angelägenheter beträffar måste vi arbeta och försörja oss själva.¹³

Vad rikedomar och välstånd angår vill jag inte ha dem om det leder till min fördömelse. Jag skulle vilja ha tillräckligt mycket för att klä, sko och föda min [familj], och göra det bekvämt för dem, om jag kan få det på ett ärligt sätt inför Herren, men jag ser hellre

att jag och de alla befinner sig i fattigdom än att vi är rika och går under. Rikedomar är farliga såvida vi inte använder dem på ett sätt som gör att de inte förgör oss. Om vi inte kan använda dem till Guds ära och till att bygga hans rike, är det bättre att vi är utan dem.¹⁴

En del har betraktat tiondelagen som en slags skatt och börda som ålagts dem, men vilka är den till för? Vårt tionde, vårt arbete, och allt vi gör i Guds rike, vilket är alltsammans till för? ... Vårt tionde, vårt arbete, våra gärningar är inte till för den Allsmäktiges upphøjelse, utan de är till för oss ... Låt oss förstå detta som det är så kommer allt att gå väl för oss. När vi betalar vårt tionde, när vi lyder varje lag som getts till vår upphøjelse och nytta, är detta till gagn för oss personligen och för våra barn och inte till någon speciell nytta för Herren, bortsett från att han finner behag i sina barns trofasthet och vill se dem vandra på den väg som leder till frälsning och evigt liv.¹⁵

Vi behöver bara se oss omkring för att övertyga oss om ... att de som generöst bidrar till Guds verk är gynnade av Herren. Detta var det forntida Israels erfarenhet, och det är vår erfarenhet. Men ändå är det alltför mycket vårdslöshet i samband med frivilliga donationer, trots de dyrbara löften som hör ihop med dessa. De heliga bör påminnas om den skyldighet som åvilar dem. Våra barn bör också undervisas om denna plikt, så att det blir en orubblig vana för dem att punktligt ge akt på detta. De som varit noggranna med att följa dessa fordringar kan vittna om den stora glädje och de många belöningar de fått genom sin lydnad.

Denna lag om frikostighet tycks vara ett av de skydd som Herren använder sig av för att avvända från detta folk de onda konsekvenser som är en följd av rikedom. Han har sagt oss att jordens rikedomar är hans att ge, men han har varnat oss för högmod, för att vi inte ska bli som nephiterna var för länge sedan. [Se L&F 38:39.] Vi känner till vilken ödeläggelse som blev följden av detta, och vi kan inte vara nog försiktiga när det gäller att förhindra att rikedomar har en undergrävande effekt på oss. Många kan uthärda fattigdom och vara ödmjuka och leva nära Herren, [men] kan inte bära rikedom. De blir upplyfta i högmod, blir giriga och glömmar sin Gud. Men de som ständigt minns Herrens lärdomar

Tionde är en "lag som getts till vår uppböjelse och nytta".

beträffande jorden och dess invånare och som bidrar med de medel som Herren ger dem till att bistå de fattiga och främja Herrens verk, har självkontroll och ger Satan mindre makt att leda dem vilse.¹⁶

Vi känner oss manade att varna de heliga för den dåliga vanan att skaffa sig skulder och påta sig skyldigheter som ofta tynger dem mer än de kan bära, och som leder till förlust av deras hem och andra ägodelar. Vi vet att det ligger i tiden att använda kredit till det yttersta ... Detta är något mycket ont och vi bör som ett folk och som enskilda vara måna om att undvika detta. Våra affärer bör så mycket som möjligt genomföras enligt principen att betala för det vi köper, och våra behov bör rätta sig efter våra tillgångar. Benägenheten att spekulera och ta chanser av det ena eller andra slaget bör motarbetas ... Var nöjd med en anspråkslös inkomst och missleds inte av illusoriska förhoppningar om förvärvandet av rikedom. Kom ihåg en vis mans ord: "Den som snabbt vill bli rik blir ej ostraffad." [Se Ords 28:20.] Låt också våra barn bli undervisade om goda ekonomiska vanor, och inte hänge sig åt sådant som de inte kan tillfredsställa utan att hamna i skuld.¹⁷

I alla våra förehavanden måste vi först söka Guds rike.

Det är en mycket vanlig önskan hos detta folk att vilja bli rik, att arbeta för sin egen skull hellre än Guds rike. Men vadagnar det dig eller mig att sluta be och försöka bli rik? Vad hjälper det en människa att vinna hela världen men förlora sin själ? Inte mycket. Vad kan en människa ge i utbyte mot sin själ när hon kommer till andra sidan av slöjan? [Se Mark 8:36–37.]

Jag förundrar mig över att jordens invånare i allmänhet visar så litet intresse för sitt framtida tillstånd. Det finns ingen här idag som inte kommer att leva på andra sidan slöjan lika länge som sin Skapare — under evighetens oändliga tidsåldrar, och varje persons eviga bestämmelse är beroende av hur de få korta åren i köttet används. Jag frågar i Herrens namn, vad betyder popularitet för dig eller mig? Vad betyder guld eller silver, eller denna världens goda för någon av oss, annat än att det gör det möjligt för oss att få det vi behöver för att äta, dricka och klä oss, och bygga upp Guds rike. Det vore höjden av dåraktighet av oss att sluta be och arbeta som galna för att få världslig rikedom.

När man ser hur en del människor uppför sig kan man tro att de ska leva för evigt här, att deras eviga bestämmelse är beroende av hur många dollar de har. Ibland frågar jag de sista dagars heliga hur mycket vi hade när vi kom hit. Hur mycket tog vi med oss och var kom det ifrån? ... Jag tror inte att någon av oss föddes på en hästrygg eller i en vagn, eller att vi tog med oss järnvägsaktier och boskap och hus, utan vi föddes nakna som Job och jag tror att vi alla ska lämna det här livet lika nakna som han gjorde. [Se Job 1:20–21.] Och betyder denna världens goda så mycket för oss att det ska förleda oss till att förlora vår frälsning? Om rikedom leder till fördömelse för mig och tar ifrån mig den härlighet som jag har i sikte genom att lyda Guds bud, låt mig hellre vara fattig i alla mina livsdagar. Om det är så ber jag till Gud att jag aldrig ska bli rik.

Gud har denna världens rikedomar i sin hand. Guld och silver, boskapen och jorden är hans, och han ger till dem han vill ge. När Kristus var på berget blev han av Lucifer, djävulen, visad all världens härlighet, och Lucifer erbjöd sig att ge den till honom

bara han föll ner och tillbad honom. [Se Matt 4:8–9.] Men vet ni att den stackars djävulen inte ägde en enda bit jord i hela världen, och att han inte ens hade en kropp, en stofthydda? Jordan är Herrens fotpall och om vi någonsin äger någon del av den är det för att Herren ger den till oss, och vi borde vara lika trofasta mot vår religion om vi hade tio tusen miljoner dollar som om vi inte hade någonting. Evtigt liv är vad vi borde söka efter, och detta bör, oavsett vilka omständigheter och villkor i livet vi befinner oss i, vara vårt främsta mål ...

Jag har talat om att förvärva rikedomar. Jag tycker inte att det är fel med rikedomar. Guld och silvret är Herrens. Vi vill ha hus [byggda] och vi måste bruka jorden. Det är som det ska vara. Jag tycker inte att det är fel när någon blir rik. Jag anser vi gör fel när vi väljer bort Guds rike, vår förstfödsrätt, när vi väljer bort evangeliet och berövar oss själva evigt liv för att tillfredsställa köttets lustar, vårt högmod och världsliga trender, och fäster vårt hjärta vid sådant.¹⁸

Jag citerar Jesus Kristus som sade till sina efterföljare: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.” [Se Matt 6:33.] Jag vill tala om för er, bröder och systrar, att vi kan försöka varje dag av vårt liv, vi kan utforska varje väg och varje princip i denna värld, men vi som heliga kan inte nå framgång på något annat sätt än genom att först söka himmelriket och dess rättfärdighet, och när vi gör detta finns det inte någon välsignelse, inte något gott, inte någon upphöjelse, gåva, nåd, önskan, eller någonting som en god människa kan önska som är nyttigt och gott i tid och evighet, som inte kommer att ges oss.

En hel del har försökt finna lyckan utan att först söka himmelriket ... men de har alltid funnit det mödosamt och det blir likadant för oss om vi försöker.¹⁹

Vi siktar högt. Vi är inriktade på en plats i Guds celestiala rike, att få evigt liv, den största av alla Guds gåvor till människan. All denna världens ära, härlighet och välstånd bör få allt mindre betydelse för oss jämfört med en arvedel i Guds och Lammets närhet, med alla profeter, apostlar och heliga, samt vår egen familj. Medan det ena är flyktigt och snart försvinner så varar det andra för evigt.²⁰

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Vad gjorde president Wilford Woodruff för att följa principerna i detta kapitel? (Se s 223–225.)
- Hur kommer det sig att vi ”inte kan skilja det timliga från det andliga”? (Se s 225; se även L&F 29:34–35.) Hur kan vi tillämpa denna sanning i vårt dagliga liv? i vårt tjänande i kyrkan?
- President Woodruff lade märke till att många människor inte följer Herrens råd i timliga angelägenheter. Varför tror du att det är så? (Se s 226–227.) Vilka råd har den nuvarande presidenten för kyrkan gett angående timliga angelägenheter?
- Gå igenom stycket som börjar längst ner på sidan 227. Kan du nämna några fördelar med kroppsarbete? Vad tror du det innebär att ”producera och inte bara konsumera”?
- Vilka varningar gav president Woodruff om pengar? (Se s 228–230.) Vilka råd gav han om skulder och kredit? Vad kan vi göra för att bibehålla ett rätt perspektiv?
- På vilka sätt är tionde och offergåvor ”till gagn för oss personligen och för våra barn”? (Se s 229.)
- Vad betyder Frälsarens undervisning i Matteus 6:33 för dig? (Se även s 231–232.)
- Ögna igenom kapitlet och sök efter principer som föräldrar kan undervisa sina barn om. Nämn några konkreta saker som föräldrar kan göra med sina barn för att lära dem dessa principer. Vilka erfarenheter har du haft av att lära dig och undervisa om dessa principer?

Skriftställen som hör till detta ämne: Malaki 3:8–11; Matteus 6:19–21; Jakobs brev 2:14–26; MB Jakob 2:12–19; L&F 42:42; 58:26–28

Slutnoter

1. *Deseret News*, 4 mars 1857, s 411.
2. *Latter-day Saint Biographical Encyclopedia*, 4 delar (1901–1936), 1:26.
3. J M Tanner, "Character Sketch", i Matthias F Cowley, *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors as Recorded in His Daily Journals* (1964), s 644–645.
4. *Deseret News*, 30 juli 1862, s 33.
5. *Deseret Weekly*, 25 augusti, 1894, s 289.
6. *Deseret News*, 22 maj 1872, s 216.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 164–165.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23 juni 1874, s 1.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 22 januari 1884, s 1.
10. *Deseret News*, 22 maj 1872, s 216.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 267.
12. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14 november 1887, s 733.
13. *Deseret Weekly*, 25 augusti, 1894, s 290.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 173–174.
15. *Deseret News*, 4 februari 1857, s 379.
16. *Millennial Star*, 14 november 1887, s 727.
17. *Millennial Star*, 14 november 1887, s 728–729.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 29 februari 1876, s 1.
19. *Deseret News*, 4 mars 1857, s 410.
20. "Epistle", *Contributor*, april 1887, s 237.

”Av ett hjärta och ett sinne”

När vi är förenade i evangeliet är vi beredda att ta emot himlens kostbaraste välsignelser.

Ur Wilford Woodruffs liv

President Wilford Woodruff älskade gemenskapen med andra medlemmar i kyrkan. Många av hans dagboksanteckningar innehöll ord av tacksamhet för den ”anda av enighet och kärlek” som fanns på kyrkans möten.¹ Efter ett sådant möte antecknade han att två av talarna var tvungna att lämna mötet för att bege sig till ett annat engagemang. Det var svårt för dem att komma till sitt möte eftersom ”de knappt kunde komma ut från huset, det var så många som ville skaka hand med dem”. Om samma möte skrev han: ”Herrens ande var med oss. Kärlek och enighet genomsyrade församlingen. Det gjorde mig glad att se så många heliga förenade i det nya och eviga förbundet.”²

President Woodruff hoppades att få se denna anda av enighet föras vidare från kyrkans möten till alla aspekter av livet. Genom sina offentliga predikningar och sitt vardagliga exempel uppmuntrade han de heliga att vara enade i sina hem, i sina ansvar i kyrkan och i sina timliga angelägenheter. Matthias F Cowley skrev: ”För honom fanns det inte plats i kyrkan för stridigheter, tvivel eller motstånd. Verket var Guds verk — det var tillräckligt. Där fanns de vederbörligen utsedda ledarna. På dem hade ansvaret för riket lagts. Därför oroade han sig inte för det som andra tyckte var brist på vishet hos dem. Han var inte girig, och kunde inte föreställa sig att ekonomiska motgångar någonsin kunde omintetgöra Guds avsikter, och han brydde sig inte om hur många världsliga ägodelar han kom i besittning av. Ett härligt budskap hade getts till jorden och han ville att alla skulle förstå dess värde för den mänskliga familjen och förstå de frälsningens välsignelser som ges dem som visar lydnad.

President Wilford Woodruff framhöll behovet av enighet genom att jämföra kyrkan och familjen med "vinstocken med dess grenar och kvistar".

”Wilford Woodruff kände sig alltid utanför där det förekom stridigheter. Han skydde dem, och var aldrig intresserad av att umgås med dem som ägnade sig åt felfinneri, kritik och personliga oförrätter. Han insåg aldrig behovet av detta. Det var aldrig svårt för honom att komma överens med sina bröder. Han var aldrig oresonlig i sina krav, hade aldrig några personliga intressen att skydda, och tvekade aldrig när något viktigt behövde göras. Han var lojal mot profeten, trofast mot sina bröder.”³

Wilford Woodruffs lärdomar

Enighet råder bland gudomens medlemmar och i det celestialet rike.

Frälsaren sade till sina apostlar i forna dagar och till apostlarna i vår tid: ”Jag säger eder: Varen ett, ty om I icke ären ett, ären I icke mina.” [L&F 38:27] ”Jag och Fadern är ett.” [Joh 10:30] Det finns en princip i samband med detta som jag tycker är mycket viktig för oss som folk och som kyrka här på jorden. Bland all den splittring, allt det missnöje, de stridigheter och det motstånd som finns bland jordiska makter, eller bland det som har uppenbarats från himlen, har jag aldrig hört att det någonsin uppenbarats för människobarnen att det skulle ha förekommit någon oenighet mellan Gud Fadern, Gud Sonen och Gud den Helige Anden. De är ett. De har alltid varit ett. De kommer alltid att vara ett, från evighet till evighet. Vår himmelske Fader är överhuvudet, upphovet till frälsning för människobarnen. Han har skapat och befolkat världen och gett lagar till jordens invånare.⁴

Jesus var ett med Fadern. Han sade: ”Jag har inte kommit ner från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig.” [Joh 6:38] Denna endräkt bröts aldrig mellan Fadern och Sonen. Den första uppenbarelse som gavs till Joseph Smith kom från Fadern och Sonen. Himlarna öppnades och Fadern, tillsammans med sin Son, uppenbarade sig för Joseph som svar på hans bön, och han pekade på sin Son och sade: ”Denne är min älskade Son. Hör honom.” (Se J S skrifter 2:17.)⁵

Det finns ett celestialet rike, ett terrestrialt rike och ett telestialet rike. Det finns en solens härlighet, en månens härlighet och en

stjärnornas härlighet, och liksom en stjärna skiljer sig från en annan i härlighet så är det också med de dödas uppståndelse. [Se 1 Kor 15:41–42.] I Guds celestiaa rike råder enighet, harmoni.⁶

Vem, för att använda sig av en jämförelse, förväntar sig att ha en 20 hektars tomt för sig själv i Guds rike, eller i himlen, när vi kommer dit? Ingen bör förvänta sig det, för i detta rike, i himlen eller på jorden, ska vi finna enighet, och Herren kräver av vår hand att vi är eniga enligt principerna i hans celestiaa lag.⁷

**Profeter måste vara eniga med gudomens
medlemmar, och samtliga medlemmar i
kyrkan bör söka samma enighet.**

När man läser berättelsen om Guds handlande mot människor, från Bibeln, Mormons bok och Läran och förbunden, kan vi se att alltsedan fader Adams dagar har Herren upprest en grupp män i varje tidshushållning som han har förlänat sitt prästadöme till, som han har gett kraft och myndighet att utföra hans verk på jordens yta bland människornas barn. Och dessa män har förstått att vara eniga med Gud, med Guds Son och med den Helige Anden. Den Helige Anden gavs till fader Adam. Han var fylld av den när han i slutet av sitt liv välsignade dem av sina söner som var högpräster och återstoden av sina efterkommande. [Se L&F 107:53–56.]

Fader Adam, Enok, Mose, Noa, Abraham, Isak och Jakob samt alla forntida patriarker och profeter var tvungna att ha kontakt med Gud. Det var nödvändigt för dem att söka Herren, för om de inte hade denna gemenskap var de inte kvalificerade att utföra sin plikt. De var beroende av Herren för uppenbarelse, för ljus och instruktioner, för att ha kraft att genomföra Guds befallningar. Denna enighet som Herren krävde av sina forntida patriarker och profeter, och som Jesus krävde av sina apostlar, krävdes av Joseph Smith och hans bröder. Den har krävts av alla Guds heliga från världens grundläggning till idag.⁸

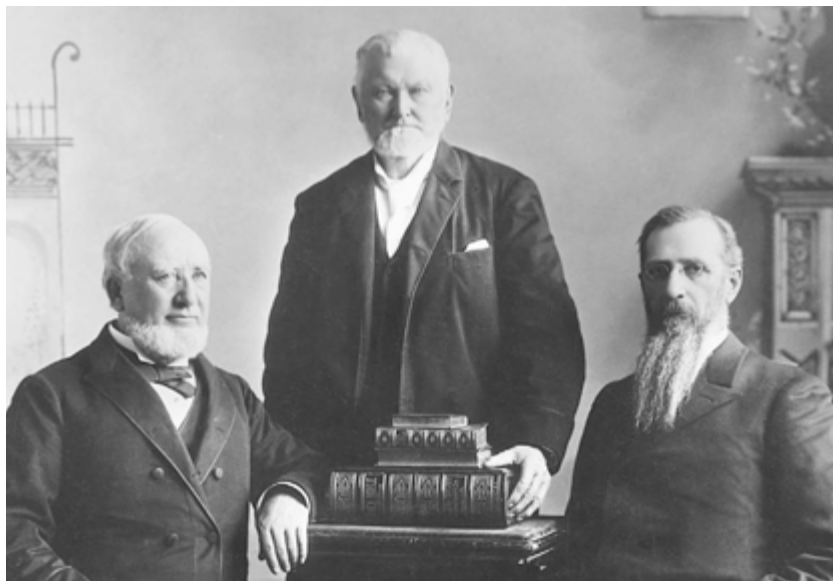
Jag inser att denna kyrkas presidentskap står mellan detta folk och Herren, för presidentskapet är huvudet, och jag inser att Gud uppenbarar sin vilja för dem och därför bör vi vända oss till

dem för att få ljus och kunskap. Huvudet kan vara fyllt med ljus, inspiration, uppenbarelse, och av Guds sinne och vilja, men om de ämbetsmän som är närmast, och om vi själva är tröga med att uppfylla våra plikter och inte är i dugligt skick att ta emot det ljuset, inser ni då inte att floden hålls tillbaka vid källan? Det finns inget sätt varpå ljus kan flöda till kroppens lemmar.

Jag inser att det är en plikt, inte bara för dem av oss som bär prästadömet, utan för detta folk i allmänhet, att frambära sig själva i ödmjukhet och tro inför Herren, så att vi kan ta emot de välsignelser som finns i beredskap åt oss, så att vi kan få allt det ljus, den kunskap, den tro, den intelligens och den kraft som är nödvändig för vår frälsning genom ödmjukhet, lydnad och underkastelse under Guds vilja. Vi bör vara uppmärksamma på detta så att våra sinnen är förberedda och våra kroppar lämpliga redskap för att ta emot den Helige Anden, så att Guds Ande kan flöda fritt genom hela kroppen från huvud till fot. När så är fallet ska vi alla se lika, känna lika och vara lika, och bli ett vad evangeliet och Guds rike beträffar, liksom Fadern och Sonen är ett, och då ska detta folk inse vilken inbördes relation vi har till varandra och till Gud. Vi ska förstå betydelsen av att sköta våra plikter och kommer villigt att stiga fram och utnyttja vår tid bättre, utnyttja våra talanger väl och få de välsignelser som Herren har i beredskap åt oss, men ni förstår väl att om folket sover och är lättjefullt och inte lever upp till sina förmåner, att om då Guds Ande börjar flöda från huvudet till kroppen så blockeras den och stängs inne?

Vi kan spåra denna princip i kyrkan och i Guds rike och ni kan tillämpa den i ledningen av er familj. Den liknar vinstocken med dess grenar och kvistar. [Se Joh 15:1–11.] Detta är en symbol som på ett mycket bra sätt undervisar oss om rättfärdighetens princip.

För att vi ska vara förberedda på att utföra Guds vilja och kunna bygga upp hans rike på jorden och genomföra hans avsikter, måste vi inte bara vara förenade och verka som ett, utan vi måste också förvärva Guds heliga ande och Guds sinne och vilja angående oss, och ledas och styras av den i allt vi gör. Detta är nödvändigt om vi ska vara trygga och säkerställa frälsning åt oss själva.⁹

Första presidentskapet år 1894.

Från vänster till höger, president George Q Cannon, förste rådgivare; president Wilford Woodruff och president Joseph F Smith, andre rådgivare.

Enighet skänker styrka.

Jag tror inte att det krävs särskilt många argument för att visa att enighet ger styrka, och att ett enat folk har en kraft som ett splittrat folk inte har.¹⁰

Vi bör vara enade och gemensamt möta det motstånd som vi ställs inför.¹¹

De ogudaktiga kan inte åsamka oss något ont om vi är enade.¹²

Babylon må söndras, jordens invånare må ha all den splittring de önskar, men de får skörda resultatet av denna oenighet, och det har de fått genom hela historien. Stad efter stad, nation efter nation har förstörts av den Allsmäktiges domar närhelst de har mognat i ogudaktighet, såsom fallet var med Sodom och Gomorra, Babylon, Nineve, Tyrus och Sidon och många andra forntida städer och länder. Men Guds heliga kan inte ha framgång om de inte är enade.¹³

Allteftersom kyrkan växer och Guds rike mer fullständigt etableras visar sig vikten av enighet bland dess medlemmar. Det är

absolut nödvändigt att inte bara ha en uttalad enighet, utan att en verklig förening av hjärta och själ finns hos alla presidenter, råd och grenar i Kristi kyrka, för att genomföra Guds avsikter i uppbyggandet av Sion, eller för att förvissa sig om att få de välsignelser som det är deras förmån att åtnjuta. Var säkra på, ni den Högstes heliga, att himlen är stängd för varje presidentskap, kvorum, råd, eller gren som inte är enig i hjärta och känsla, och så kommer det att förbli och välsignelserna undanhållas tills ondskan är avlägsnad. Herren utgjuter aldrig himlens rikaste välsignelser och prästadömet och evangeliets gåvor [förutom] genom principen om den enighet som Guds celestiaa lag fordrar ... Endast genom Guds heligas gemensamma arbete i denna sista tidshushållning ska Sions uppbyggande genomföras och Guds rike på jorden förberedas för att gå samman med Guds rike i himlen. På detta sätt ska samma band som knyter samman himmelens härskaror utsträckas till och omfatta alla som varit lydiga mot Guds bud.¹⁴

**Vi bör vara eniga i vår lära, i vår verksamhet
i Guds rike och i vår kärlek till varandra.**

Lära

Jag gläder mig alltid över att se mina medmänniskor komma till kunskap om sanningen genom lydnad mot evangeliet såsom det lärts ut av Herrens tjänare. När människor gått ner i dopets vatten och tagit emot den Helige Andens gåva genom händers påläggning, tar de emot samma sanning, samma ljus som vi har tagit emot, och vi blir sålunda av ett hjärta och ett sinne, och följer den Helige Andens inspiration, som åtföljer hans evangelium. I predikandet av evangeliet och i utförandet av förrättningar i Herrens hus åtföljer himlens inspiration dem som officierar och förblir alltid hos dem, om de är trofasta, i alla livets plikter.

När jag hör bröderna tala om Guds handlande mot den nuvarande generationen så känner jag att de alla är eniga, att deras rapporter är samstämmiga. De är alla eniga i sitt vittnesbörd, de är eniga i påståendet att Herren vår Guds verk ska segra över alla sina fiender.¹⁵

Det finns ett särskilt kännetecken som hör ihop med evangeliets predikande: Även om vi sänder ut tusentals äldster så predikar de alla samma lärdomar. De verkar alla för uppbyggandet av samma kyrka, de är enade, för deras tro, läror och kyrkans organisation har alla kungjorts för dem genom Guds uppenbarelser: Sålunda är de överens om evangeliets principer ... Vår samstämmighet och känslomässiga enighet är något av det allra vackraste i Guds rikes organisation.¹⁶

Verka i Guds rike

Vi måste bygga upp detta rike genom enighet och trofast följa de män som är satta att leda oss, för annars kommer vi att splittas. Guds välsignelser tas ifrån oss om vi inriktar oss på något annat.¹⁷

Det är min plikt att ha gemenskap med Gud, även om jag är ett svagt redskap i Guds händer. Det är min plikt att hämta kraft hos Gud. Och när jag har denna bör mina rådgivare stå vid min sida och hjälpa mig. Vi bör vara av ett hjärta och ett sinne i allting, timligt och andligt, i allt vi möter när vi verkar i kyrkan och Guds rike. Och jag är tacksam över att säga att så har varit fallet sedan jag kallades till denna position, eller sedan [detta] kyrkans presidentskap organiserades. Tillsammans med oss här är de tolv apostlarna. Det är deras plikt att vara av ett hjärta och ett sinne. De har ingen rätt att vara något annat. De kan inte vara något annat och samtidigt ha framgång inför Gud. De bör vara ett med oss och vi ett med dem. De har sina rättigheter, de har sin handlingsfrihet. Men när kyrkans presidentskap säger till någon av dem: ”Detta är Herrens ord”, eller ”detta är rätt”, så bör de fullständigt rätta sig efter det och samarbeta med oss. Guds lag kräver denna enighet av oss. Det är dessutom de sjuttios plikt att vara eniga med de tolv apostlarna. De sjuttio kallas av apostlarna att gå ut och verka i Herrens vingård, och de verkar tillsammans. Så är det, bröder och systrar, med varje organisation i denna kyrka. Det bör råda enighet. Det bör inte råda någon disharmoni, ingen oenighet. Om det finns sådant, är Herren inte nöjd med det och vi hindras i vårt arbete.¹⁸

Överallt på jordens yta kan vi se följderna av oenighet. Ju mer nationer, samhällen, familjer eller grupper av människor inom

alla områden under himlen är söndrade, desto mindre kraft har de att genomföra något syfte eller någon princip, och ju mer enighet de besitter, oavsett om det är i en lagstiftande församling eller i någon annan kapacitet, desto mer kraft har de att genomföra sina avsikter. Vi kan se att världens människor blir mer och mer oeniga för var dag som går, och det onda som blir resultatet därav syns överallt. Vi är kallade att bygga upp Sion, och vi kan inte bygga upp det om vi inte är enade, och i denna enighet måste vi genomföra Guds befallningar till oss, och vi måste lyda dem som är satta att leda Guds rikets angelägenheter ...

De principer i Jesu Kristi evangelium som uppenbarats i vår tid är Guds kraft till frälsning för var och en som tror, både jude och hedning, i denna tidsålder såväl som i någon annan. Om vi förenas i att genomföra de råd vi har fått kan vi övervinna varje ondska som finns på vår väg, bygga upp Guds Sion och placera oss själva i en position där vi kan bli frälsta.¹⁹

Kärlek till varandra

Var vänliga mot varandra. Finn inte fel hos varandra ... Stöd varandra.²⁰

Det bör inte råda själviska känslor hos någon i en familj — ”Jag bryr mig inte om vad som händer om jag gör detta, bara jag får det jag vill ha.” Detta är själviskhet, den frambringar oenighet och är oförenlig med den uttalade tron hos en av Guds heliga. Vi bör arbeta på, var och en av oss, att utestänga sådana känslor från vårt hjärta, och därefter bör vi i våra familjeorganisationer sträva efter att främja varandras bästa.²¹

Om vår religion inte leder oss till att älska vår Gud och våra medmänniskor och agera rättvist och uppriktigt mot alla människor, då är vår trosbekännelse gagnlös. Aposteln säger:

”Om någon säger att han älskar Gud och hatar sin broder, så är han en lögnare. Ty den som inte älskar sin broder som han har sett, kan inte älska Gud som han inte har sett.” [1 Joh 4:20]

Vi kan bäst visa vår kärlek till vår Gud genom att efterleva vår religion. Det är fåfängt att påstå sig älska Gud samtidigt som man talar ont om eller handlar illa mot hans barn. De heliga förbund vi ingått med honom inpräntar med skärpa de plikter vi har mot

varandra, och religionens stora uppgift är att lära oss hur vi ska utföra dessa plikter så att det främjar största möjliga goda för oss själva och våra medmänniskor. När vi håller fast vid skyldigheterna i vår religion så sägs ingenting och görs ingenting som är till skada för vår nästa. Om de heliga lever som de bör, och som deras religion lär dem att göra, skulle det inte finnas någon annan känsla i något bröst utom broderlig och systerlig vänskap och kärlek. Förtal och tråtor skulle inte finnas ibland oss. Frid och kärlek skulle råda i våra hjärtan och i våra hem och samhällen. Vi vore det lyckligaste av alla folk på jorden, och himlens välsignelser och frid skulle vila på oss och på allt som tillhör oss.

Om det finns olycka och bitterhet och gräl och hat ibland oss är det därför att vi inte iakttar den religion som vi bekänner oss till. Detta är inte religionens frukter. Där denna ondska existerar finns det ett skriande behov av omvändelse ...

Som sista dagars heliga är det brukligt att vi tar del av sakramentet en gång i veckan. Vad Herrens lärdomar angår, han till vars åminnelse vi iakttar denna heliga förrättning, så ska ingen som har för syndat sig tillåtas ta del av sakramentet förrän bättring har skett. Det är Herren Jesu uttryckliga befallning att ingen ska tillåtas ta del av hans kött och blod ovärdigt. [Se 3 Ne 18:28–32.] Ett mera fullkomligt system för att förhindra förekomsten av oriktiga känslor och felsteg bland bröderna och systrarna går inte att föreställa sig. Om de heliga gör sin plikt förblir inte svårigheter ouppklarade längre än till Herrens dag, då de samlas för att äta och dricka till hans åminnelse.²²

Jag vill uppmana alla de heliga att vi gemensamt iakttar de Herrens ord som finns upptecknade i den tolfte, trettonde och fjortonde versen av Johannes [femtonde kapitel]. Om vi älskar varandra såsom Kristus har älskat oss kan vi lätt lösa alla svårigheter som kan uppstå i vår mitt och förlåta varandra. Då fylls vi med barmhärtighet och ljus, kärlek, glädje, harmoni, frid och vänskap blir vår konstanta lott, vilket är mycket bättre i Guds, änglars och människors ögon än långa dispyter om våra bröders brister.²³

Vi bör vara av ett hjärta och ett sinne, och inte tillåta någonting av timlig eller andlig natur att skilja oss från kärleken till Gud och våra medmänniskor.²⁴

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Gå igenom första stycket på sidan 235. Vilka liknande erfarenheter har du varit med om?
- På vilka sätt är vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden "ett"? (Se s 237–238.)
- På vilka sätt har profeter gemenskap med gudomens medlemmar? (Se s 238–239.) Hur kan vi alla uppnå en sådan gemenskap? (Se s 239.)
- Gå igenom sidorna 238–239 och sök efter president Woodruffs kommentarer om den 20 hektar stora tomten, om floden och om vinstocken. Vad kan vi lära oss av dessa jämförelser?
- Läs första stycket på sidan 240. Vilka upplevelser har visat dig att "enighet ger styrka"?
- Fundera över eller diskutera de olika bakgrunder, egenskaper, intressen, talanger och plikter som medlemmarna i din församling, gren eller familj har. Hur tror du att de kan enas i Guds verk?
- Kan du nämna några av de välsignelser vi får när vi är eniga med varandra i vårt hem? i våra organisationer i kyrkan? Nämna några följder av oenighet i hemmet och i kyrkan.
- Hur bidrar kyrkan till enighet i den lära vi undervisar om? Vad kan vi göra för att se till att vår undervisning harmonierar med profeternas lärdomar i de sista dagarna?
- Varför är det omöjligt att säga att vi älskar Gud samtidigt som vi hatar vår broder? (Se s 243.)
- Studera det tredje stycket på sidan 244. Hur hjälper sakramentet oss att vara enade?

Skriftställen som bör till detta ämne: Psaltaren 133:1; Mosiah 18:21; 3 Nephi 11:28–29

Slutnoter

1. Journal of Wilford Woodruff, 21 juni 1840, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv; se även Journal of Wilford Woodruff, 2 april 1841; 5 april 1841; 16 februari 1845; 20 juli 1845; 31 augusti 1845; 26 mars 1847.
2. Journal of Wilford Woodruff, 16 februari 1845.
3. *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors As Recorded in His Daily Journals* (1964), s 70.
4. *Deseret Weekly*, 30 augusti, 1890, s 305.
5. *Deseret Weekly*, 30 augusti, 1890, s 305–306.
6. *Deseret Weekly*, 30 augusti, 1890, s 305.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 83.
8. *Deseret Weekly*, 30 augusti, 1890, s 305.
9. *Deseret News*, 4 februari 1857, s 379.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 172.
11. *Deseret Weekly*, 23 mars, 1889, s 391.
12. *Deseret Weekly*, 22 juni, 1889, s 824.
13. *Deseret Weekly*, 30 augusti, 1890, s 305.
14. "Union", *Millennial Star*, 15 november 1845, s 168.
15. *Deseret News*, 26 jun 1861, s 130.
16. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 135.
17. *Deseret News*, 13 maj 1857, s 76.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 89.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 maj 1867, s 3.
20. *Deseret Weekly*, 22 october, 1892, s 548.
21. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 september 1870, s 2.
22. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14 november 1887, s 729–730.
23. "To the Officers and Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in the British Islands", *Millennial Star*, februari 1845, s 142.
24. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15 juni, 1895, s 385.

Att förbereda sig för Jesu Kristi andra ankomst

Medan vi ser fram emot att Frälsarens ska återvända för att regera på jorden måste vi förbereda oss själva, som familjer och som ett folk.

Ur Wilford Woodruffs liv

I ett generalkonferenstal i april 1950 sade äldste Richard L Evans i de tolv apostlarnas kворum: ”Jag minns några ord som jag tror sades av president Wilford Woodruff. Några av bröderna på hans tid sägs ha kommit till honom ... och frågat honom när han trodde att slutet skulle komma — när skulle Mästaren komma? Det här är, tror jag, inte exakt de ord han sade, men de uttrycker andan i det han sägs ha sagt: ’Jag skulle leva som om det vore i morgon — men jag planterar ändå körsbärsträd!’”¹

Även om detta kanske inte var exakt de ord som president Woodruff använde så återspeglar de hans känslor inför Jesu Kristi andra ankomst. Han förklarade: ”Jag tror inte någon vet stunden för Människosonens ankomst ... Vi behöver inte vänta på att tidpunkten för denna händelse ska bli känd.”² Men han såg fram emot Frälsarens återkomst för att regera på jorden. Eftersom han hade ett vittnesbörd om att kyrkan upprättats i de sista dagarna undervisade han de heliga med stor iver och uppmanade dem att förbereda sig för Frälsarens andra ankomst. ”Tecknen i himlen och på jorden tyder alla på Herren Jesu Kristi ankomst”, sade han. ”När mitt sinne under inflytande av Guds Ande är öppet för att förstå dessa ting förundrar jag mig många gånger, inte bara över världen utan också över oss själva, att vi inte är mer angelägna och flitiga i att förbereda oss själva och våra familjer för de händelser som nu står för dörren, för innan

*"Herren Jesus Kristus kommer för att regera på jorden ...
Herren uppskjuter inte sin tillkommelse."*

himmel och jord förgår, ska inte en enda bokstav, inte en enda prick i Herrens ord lämnas ouppfylld."³

Wilford Woodruffs lärdomar

Vi befinner oss i de sista dagarna och vi bör vara uppmärksamma på tecknen för Frälsarens andra ankomst.

Till de heliga vill jag säga, som äldste i Israel och som en Herren Jesu Kristi apostel, att vi närmar oss några av de mest oerhörda straffdomar som Gud någonsin utgjutit över världen. Var uppmärksamma på tidernas tecken, tecknen på Människosonens ankomst. De har börjat manifesteras sig både i himlen och på jorden ... Vi närmar oss detta. Allt de sista dagars heliga behöver göra är att vara stilla, försiktiga och visa inför Herren, vara uppmärksamma på tidens tecken, vara lojala och trofasta, och när vi kommer över till andra sidan slöjan kommer vi att förstå mycket av det som vi inte förstår idag ... Vi befinner oss i den sista tidshushållningen, tidernas fullhets utdelning. Det är en stor dag, och himlens invånarens ögon är riktade mot oss, liksom Guds egna ögon

och patriarkernas och profeternas ögon. De vakar över er och är mycket intresserade av er välfärd, och våra profeter som dödades och som beseglade sina vittnesbörd med sitt blod, förenar sig med Gudarna i en vädjan för sina bröder. Låt oss därför vara trofasta och lämna händelsernas förlopp i Guds hand, för han tar hand om oss om vi gör vår plikt.⁴

Herren Jesus Kristus kommer för att regera på jorden. Världen ska säga att han uppskjuter sin tillkommelse till världens ände. Men de känner varken Herrens tankar eller vägar. Herren uppskjuter inte sin tillkommelse på grund av deras otro, och tecknen både i himlen och på jorden antyder att tiden är nära. Fikonträdet börjar spricka ut inför alla jordens nationer [se J S skrifter 1:38–40], och om de hade Guds Ande så skulle de se och förstå det.⁵

**Vi kan få kännedom om tecknen på Kristi
andra ankomst genom att studera skrifterna.**

Om världen vill veta vad som kommer att hända, så låt dem läsa Bibeln, Mormons bok och Läran och förbunden, låt dem läsa Johannes uppenbarelse. Lika visst som Gud lever kommer det som står där att uppfyllas. Inte något kommer att lämnas ouppfyllt. Och Herrens hand börjar bli uppenbar på jorden. Domen står för dörren, olyckor väntar jordens nationer, men vi själva bör vara beredda att stå på heliga platser medan Guds domar utgjuts över jorden.⁶

I Matteus 24:e kapitel får vi veta att Jesus, vid ett visst tillfälle, undervisade sina lärjungar om mycket som hör hans evangelium till, om templet, judarna, hans andra ankomst och världens ände, och de frågade honom: Mästare, vad blir tecknet på detta? Frälsaren svarade dem, men på ett mycket kortfattat sätt. Eftersom jag har funderat en del på detta känner jag att jag borde läsa en del av Herrens ord till oss, vilka tydligare förklarar detta än Frälsarens ord till hans lärjungar. Den del av Herrens ord som jag ska läsa är en uppenbarelse som gavs till kyrkans medlemmar den 7 mars 1831. [Efter detta uttalande läste äldste Woodruff den uppenbarelse som nu är kapitel 45 i Läran och förbunden.] ...

Vi lever i en långt framskriden tidsålder, fastän det är sant att det finns många omfattande och viktiga händelser som ska äga

rum i dessa dagar. Men en sak är säker, att fastän Herren inte har uppenbarat dagen eller timmen för Människosönens ankomst så har han pekats ut generationen, och de tecken som förutsades föregå denna storslagna händelse har börjat visa sig i himlarna och på jorden, och de fortsätter tills allt är fullbordat. Om vi, som medlemmar i kyrkan, vill ha någonting som motiverar oss, låt oss då läsa Bibeln, Mormons bok och Läran och förbunden. De innehåller tillräckligt för att uppbygga och instruera oss i det som hör Gud till. Värdera högt Guds uppenbarelser och Kristi evangelium som finns däri.⁷

Däri finner ni många förutsägelser om hans ankomst, till exempel — ”Jag kommer snart”, ”Jag kommer den stund du icke väntar det”, ”Min ankomst står för dörren”, ”Jag kommer som en tjuv om natten”, ”Jag kommer i en stund då ni inte väntar mig”, och ”Välsignad är den som ser fram mot vår Herre och Frälsare Jesu Kristi tillkommelse”. I alla de heliga skrifterna — Gamla och Nya testamentet, Mormons bok och Läran och förbunden — nämns ofta Herrens andra ankomst, och har Herren gett löften om detta utan att ha för avsikt att uppfylla dem? Nej, det har han inte, de kommer att uppfyllas.⁸

Som Herrens förbundsfolk är det vårt ansvar att förbereda vägen för hans andra ankomst.

Jag vill fråga vilka som förväntar sig uppfyllelsen av dessa händelser, vilka på jorden som förbereder sig för förverkligandet av Herrens ord genom hans profeter, patriarker och apostlar under de senaste sex tusen åren? Inga vad jag känner till [förutom] de heliga, och jag känner att vi inte är hälften så vakna som vi borde vara, inte hälften så förberedda som vi borde vara för de oerhörda händelser som i snabb följd kommer att ske på jorden i dessa sista dagar. Vilka kan Herren förvänta sig vara förberedda för hans andra tillkommelse om inte hans heliga? Inga.⁹

Herren har ett stort verk framför sig och han förbereder ett folk att utföra det före hans ankomst. Nu uppstår frågan, bröder och systrar, är vi förberedda i våra hjärtan? Förstår vi vad detta handlar om? Är vi som ett folk medvetna om vårt ansvar inför Herren? Herren har här upprest ett rike av präster i de sista dagarna för att

upprätta sin kyrka och sitt rike, och att förbereda vägen för Människosönens andra ankomst. Himlens Gud har i sina tjänares hand lagt rikets nycklar och han har sagt: ”Vad jag har förkunnat genom mina tjänare skall fullbordas, ty de har fått makten att binda och besegla både på jorden och i himlen, intill den dag då den Allsmäktige Gudens vrede ska utgutas över världen.” [Se L&F 1:7–9.]

Många gånger tycker jag att vi som äldster i Israel och medlemmar i kyrkan inte alls förstår vilken ställning vi har inför Herren. Det verk som krävs av våra händer är stort och mäktigt, det är den Allsmäktige Gudens verk. Vi hålls ansvariga för att förkunna Kristi evangelium för alla jordens nationer ... Vi hålls ansvariga för allt detta och för att bygga tempel åt den Allrahögste, i vilka vi kan inträda och utföra förrättningar för våra dödas frälsning ...

Hur ofta har inte Herren vädjat till jordens nationer om att få ge dem celestial härlighet, ära, odödlighet och evigt liv? Han har vädjat till dem under de senaste sex tusen åren och har rest upp sina tjänare tid efter annan och uppmanat världens invånare att förbereda sig för hans andra tillkommelses stora dag, som står för dörren. Han kallar på dem med hög röst idag, och, som jag nyligen har sagt till några av mina bröder, Herren vill nu veta om de heliga är villiga att arbeta med honom eller inte. Detta är en dag för beslut.¹⁰

Innan Kristus kommer måste ett folk förberedas genom att helgas inför Herren. Tempel måste byggas. Sion måste byggas upp, det måste finnas en säker plats för Guds folk medan hans straffdomar sprids över jorden, för Guds domar kommer att drabba jorden, det råder inget tvivel om det. Uppenbarelserna är fyllda med löften om detta och eftersom Herren har förkunnat det kommer han inte att underlåta att hålla sitt ord.¹¹

Jag tror inte vi förstår hur stort detta verk är. Det är svårt för oss att förstå det ansvar vi har inför Gud, inför himlarna, inför de döda, såväl som för de levande bland våra medmänniskor.

När jag nu funderar över detta så funderar jag också över vilka resurser vi har. De organisationer som har upprättats i denna kyrka sedan begynnelsen är alla till hjälp och tillsammans avsedda att genomföra detta stora verk. Himlarna har ögonen riktade på

oss. Guds Son och alla profeter och patriarker som har levat på jorden vakar över detta stora verk — denna storslagna organisation som förbereder Människosonens ankomst.¹²

**Vi måste personligen förbereda oss
för Jesu Kristi andra ankomst.**

Vi lever i en viktig tidsålder. Uppfyllelsen av de profetior som berör vår tid närmar sig alltmer. Är vi beredda att möta dem?¹³

Frälsaren ... jämförde Guds rike med tio jungfrur som tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen. [Se Matt 25:1.] ”Fem av dem var oförståndiga och fem var förståndiga. De oförståndiga tog sina lampor men tog ingen olja med sig. De förståndiga tog olja i kärlen tillsammans med sina lampor. Då nu brudgummen dröjde, blev de alla sömniga och somnade. Vid midnatt hördes ett rop: Se, brudgummen kommer! Gå ut och möt honom. Då vaknade alla jungfrurna och gjorde i ordning sina lampor. De oförståndiga sade till de förståndiga: Ge oss av er olja! Våra lampor slocknar. De förståndiga svarade: Den räcker kanske inte både för oss och för er. Gå i stället till dem som säljer och köp. Men när de hade gått för att köpa kom brudgummen. Och de som stod färdiga gick med honom in till bröllopfesten, och dörren stängdes. Sedan kom de andra jungfrurna tillbaka och sade: Herre, Herre, öppna för oss! Men han svarade: Amen säger jag er: Jag känner er inte.” [Matt 25:2–12] De som hade olja i sina lampor var de som efterlevde sin religion, betalade tionde, betalade sina skulder, höll Guds bud och som inte hädade hans namn. De var män och kvinnor som inte säljer sin förstfödsrätt för en ynkelig tallrik soppa eller för lite guld eller silver, det är de som modigt håller fast vid sitt vittnesbörd om Jesus Kristus.

Det är så jag känner det idag. Jag känner att jag vill uppmana mina bröder och systrar, de sista dagars heliga, att leva efter sin religion, att hålla sina lampor väl förberedda, för så sant som Herren lever kommer hans ord att uppfyllas. Jesu ankomst står för dörren ... Den som är rättfärdig kan inte frälsa den ogudaktige. Vi måste var och en utöva rättfärdighet, det vill säga hålla Guds bud.¹⁴

Liknelsen om de tio jungfrurna avser att symbolisera Människosonens andra ankomst, brudgummens ankomst för att

*"När vi arbetar för Guds rike har vi olja i våra lampor,
vårt ljus lyser och vi känner Guds Andes vittnesbörd."*

möta bruden, kyrkan, Lammets hustru, i de sista dagarna. Jag förväntar mig att Frälsaren hade rätt när han om kyrkans medlemmar sade att fem av dem var förståndiga och fem var oförståndiga, för när himlens Herre kommer i makt och stor härlighet för att belöna varje människa i enlighet med de gärningar som utförts i kroppen, om han då finner att hälften av dem som påstår att de är medlemmar av hans kyrka är förberedda för frälsning, är det så många som kan förväntas med tanke på det liv många lever.¹⁵

Herrens ord till mig är att det är dags för Sion att stå upp och låta sitt ljus lysa, och Guds Andes vittnesbörd till mig är att hela detta rike, detta stora rike av präster ... som har burit prästadömet, noggrant har uppfyllt en del av liknelsen om de tio jungfrurna. Vad innebär det? Det innebär att medan brudgummen har dröjt så har vi alla slumrat och sovit, som kyrka och rike har vi slumrat och sovit, och Herrens ord till mig är att vi har sovit tillräckligt länge, att vi nu har förmånen att resa oss upp och göra i ordning våra lampor och sätta olja i dem. Detta är Herrens ord till mig.¹⁶

Nu är frågan, hur kan vi ha olja i våra lampor? Genom att lyda Guds bud, komma ihåg våra böner, göra som vi blir tillsagda i Jesu Kristi uppenbarelser, och på annat sätt hjälpa till med uppbyggandet av Sion. När vi arbetar för Guds rike har vi olja i våra lampor, vårt ljus lyser och vi känner Guds Andes vittnesbörd. Om vi å andra sidan fäster våra hjärtan vid det som hör världen till och eftersträvar ära av människor, så vandrar vi i mörkret och inte i ljuset. Om vi inte sätter värde på vårt prästadöme och detta prästadömes uppgift, att bygga Guds rike, uppföra tempel, återlösa våra döda och genomföra det stora verk som Israels Gud har ordinerat oss till, om vi inte känner att detta är mer värdefullt för oss än det som hör världen till så har vi inte olja i våra lampor, inget ljus, och vi får inte vara med på Lammets bröllopsmåltid.¹⁷

Vilka kommer att vara förberedda för Messias ankomst? [De] som åtnjuter den Helige Anden och lever under den Allsmäktiges inspiration, som förblir i Jesus Kristus och frambringar frukt till Guds ära och härlighet. Inga andra kommer att vara det.¹⁸

Jag ber att vi må leva på ett sådant sätt att vi inte tillhör de oförståndiga jungfrurna, utan att vi förstår tidens tecken, gör vår

plikt, bibehåller vår redbarhet, övervinner världen och är beredda att ta emot vår Återlösare när han kommer, med glädje, och inte med sorg och skam.¹⁹

Lita på Gud. Gör er plikt. Kom ihåg era böner. Öka er tro på Herren och hjälp till med att bygga upp Sion. Allt kommer att gå bra. Herren ska besöka sitt folk och han ska förkorta sitt verk i rättfärdighet, för annars skulle ingen människa bli frälst. [Se L&F 84:97; Matt 24:22.] Jag säger er, var uppmärksamma på tidens tecken och förbered er för det som ska komma.²⁰

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. För ytterligare hjälp, se sidorna V–X.

- Gå igenom första stycket på sidan 247. Vad lär du dig av de ord som äldste Evans tillskrev president Woodruff?
- Hur kan vi få kunskap om tecknen på Frälsarens andra ankomst? (Se s 249–249.)
- Vilka syften finns det med tecknen på Kristi andra ankomst? (Se s 248–249; se även L&F 45:34–39.) Vilka bevis ser du på att några av dessa tecken håller på att uppfyllas? Hur kan vi förbli ”still, försiktiga och kloka inför Herren”, även när några av dessa tecken inbegriper tragiska händelser?
- Gå igenom president Woodruffs lärdomar om kyrkans roll i förberedelserna för Kristi andra ankomst (s 250–252). Hur kan vi delta i detta arbete?
- Varför bör vi vara mer måna om vår egen förberedelse än den exakta tidpunkten för Kristi ankomst? Hur kan vi hjälpa våra familjer att förbereda sig? Hur kan vi ”stå på heliga platser medan Guds domar utgjuts över jorden” (s 249)?
- Vilka representerar de förståndiga och de oförståndiga jungfrurna i liknelsen om de tio jungfrurna? brudgummen? bruden? Vad symboliserar bröllopsmåltiden? oljan i lamporna? Vad kan vi göra för att ”ha olja i våra lampor” när vi förbereder oss för Kristi ankomst? (Se s 252–255; se även L&F 45:56–57.)

Skriftställen som bör till detta ämne: L&F 45:15–75; Joseph Smiths skrifter 1:21–55

Slutnoter

1. Conference Report, april 1950, s 105.
2. *Deseret Weekly*, 11 oktober, 1890, 517.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4 februari 1873, s 2.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 211–212.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 maj 1873, s 1.
6. *Millennial Star*, 30 maj, 1895, s 355.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4 februari 1873, s 2.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 maj 1876, s 4.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4 februari 1873, s 2.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 29 februari 1876, s 1.
11. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 maj 1876, s 4.
12. *Deseret Weekly*, 24 februari, 1894, 286.
13. *Deseret News*, 16 december 1857, s 325.
14. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6 juli 1880, s 1.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 29 februari 1876, s 1.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 28 december 1875, s 1.
17. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 124–125.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4 februari 1873, s 2.
19. *Deseret News*, 21 mars 1855, s 11.
20. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s 252.

Förteckning över bilder

- Omslaget: *Wilford Woodruff*, av Grant Romney Clawson.
- Sidan IV: Detalj från *Wilford Woodruff*, av H E Peterson.
- Sidan VI: Foto Steve Bunderson.
© 1997 Steve Bunderson. Kopiering förbjuden.
- Sidan VIII: Foto Steve Bunderson.
© 1997 Steve Bunderson. Kopiering förbjuden.
- Sidan XXIV: *Wilford Woodruff åker på mission till England*, av Sam Lawlor. © 2001 Sam Lawlor. Kopiering förbjuden.
- Sidan XXIX: Foto John Telford.
© 2000 John Telford. Kopiering förbjuden.
- Sidan XXXVIII: *Joseph Smiths första syn*, av Walter Rane. Med tillstånd av Museum of Church History and Art.
- Sidan 5: *Kristus ordinerar de tolv apostlarna*, av Harry Anderson.
- Sidan 7: *Återställelsen av melkisedeska prästadömet*, av Kenneth Riley.
- Sidan 12: *Herrens profet*, av David Lindsley. © 2000 David Lindsley. Kopiering förbjuden.
- Sidan 17: *Den första synen*, av Tom Holdman.
- Sidan 19: *Joseph Smiths sista möte med apostlarna*, av Robert T Barrett. © 2004 Robert T Barrett.
- Sidan 24: Detalj från *Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum, 1853*, av Frederick Hawkins Piercy.
- Sidan 28: *Daniel tolkar Nebukadnessars dröm*, av Grant Romney Clawson.
- Sidan 36: *Allt vad jag har ger jag till dig*, av Walter Rane.
- Sidan 52: Foto Brian Wilcox. © 1986 Brian Wilcox. Kopiering förbjuden.
- Sidan 58: *Maria börde hans ord*, av Walter Rane. Med tillstånd av Museum of Church History and Art.
- Sidan 66: *Inte min vilja utan din*, av Harry Anderson. © Pacific Press Publishing Association. Använd med tillstånd.
- Sidan 70: *Korsfästelsen*, av Harry Anderson.
- Sidan 73: *Det förlorade lammet*, av Del Parson. © 1998 Del Parson. Kopiering förbjuden.
- Sidan 76: *Han bar uppstått*, av Del Parson. © 1996 Del Parson. Kopiering förbjuden.
- Sidan 82: *Jesus visar sig för de fembundra*, av Grant Romney Clawson. © 1971 Grant Romney Clawson.
- Sidan 84: *Skiss — kyrkogården i Temple Hill*, av A VaLoy Eaton.
- Sidan 89: *Benbows gård och damm*, av Francis R (Frank) Magleby.

- Sidan 135: *Sions läger*, av C C A Christensen. Med tillstånd av Brigham Young University Museum of Art. Kopiering förbjuden.
- Sidan 142: Detalj från *Emma Smith, en utvald kvinna*, av Theodore S. Gorka.
- Sidan 145: *Brigham Young på väg in i dalen*, av Glen S Hopkinson. © 1997 Glen S Hopkinson. Kopiering förbjuden.
- Sidan 150: *Kristus botar mannen med den förtvinade handen*, av Robert T Barrett. © 1981 IRI. Med tillstånd av Museum of Church History and Art.
- Sidan 155: Foto Steve Bunderson. © Steve Bunderson. Kopiering förbjuden.
- Sidan 159: Fotograf okänd. Med tillstånd av Special Collections Department, J. Willard Marriott Library, University of Utah. Kopiering förbjuden.
- Sidan 187: Foto Steve Tregeagle. © 1996 Steve Tregeagle. Kopiering förbjuden.
- Sidan 194: *Wilford Woodruff*, av George Henry Taggart.
- Sidan 208, överst till höger: Foto Steve Bunderson. © 1995 Steve Bunderson. Kopiering förbjuden.
- Sidan 208, nederst till vänster: Foto Steve Bunderson. © 1996 Steve Bunderson. Kopiering förbjuden.
- Sidan 214: *Täckta vagnar*, av Gary L Kapp. © 1989 Gary L Kapp. Kopiering förbjuden.
- Sidan 219: *Hans namn är: Under*, av Simon Dewey. © 2000 Simon Dewey. Kopiering förbjuden.
- Sidan 248: *Kristi andra ankomst*, av Harry Anderson.
- Sidan 253: *Frid, inte en sådan frid som världen ger*, av Michael T Malm. Med tillstånd av Museum of Church History and Art.

Register

A

- Ande. *Se* Helige Anden, den
Andevärlden, möta våra förfäder i,
189–190
- Andligt arbete, harmonierar med
timligt arbete, 223, 225–232
- Andra ankomst, Jesu Kristi
förberedelser för, som enskilda,
252–255
förberedelser för, som kyrka,
250–252
förbereder oss för händelser i
de sista dagarna, 121–122
tecken på, i skrifterna, 249–250
var uppmärksam på tecknen på,
249–250
- Apostlar
måste vara eniga, 238–239, 242
under Herrens jordiska verk-
samhet, 4
- Arbete. *Se även* Timliga angelä-
gheter
kroppsarbete, det hedervärda i,
227–228
nödvändigt för att bygga upp
Guds rike, 223, 225–226
timligt och andligt, kan inte
åtskiljas, 225–226
- Arvedel, vikten av att minnas sin,
133

Avfallet

- det stora, 4–5
i Robert Masons syn, 1–2

B

- Barn. *Se även* Familj; Föräldrar
behöver omtanke och ett gott
exempel från far och mor,
166–167
behöver timligt och andligt
utbildning, 227–228
betydelsen av föräldrars under-
visning av, 163–165, 206
bör föra dagbok, 128–131
bör undervisas om bön, 111
bör vara föräldrarnas första
prioritering, 163–164,
165–166
förbereda för att verka i kyrkan
och förbli trofasta, 163–164
sända av sin himmelske Fader,
164
välsignelser som kommer av att
uppfostra, 162–163
är oskyldiga inför Herren före
ansvarig ålder, 82–85
- Benbow, William, 89–90
- Benbow, John, 90–91 203–204
- Beseglände kraft, förenar familjer
för evigheten, 173, 174–176

Bibeln

lär ut sanningen tillsammans
med Mormons bok, 117–119
redskap i Wilford Woodruffs
omvändelse, 35–37
vittnar om Kristi andra ankomst,
249–250, 252–255

Bön. *Se även* Familjebön

om vägledning, 111
vårt behov av, 110–111
välsignelser genom, kommer
av att leva efter evangeliet,
111–112

C

Cheney, Elijah, 37

D

Dagbok

barn och ungdomar bör föra,
129–131
bör föras allteftersom hän-
delserna äger rum, 128–129
bör innehålla uppteckningar
över Guds välsignelser till oss,
128–129
till nytta för oss själva, våra
familjer och kyrkan, 127–128
Wilford Woodruffs, innehåller
kyrkans historia och uppteck-
ningar av lärdomar, XXVII,
125–127

Den kostbara pärlan, innehåller
stora skatter, 120–121

Dop för de döda. *Se* Tempeltjänst

Dop

nödvändigt för frälsning, 72
princip given i alla tidshushåll-
ningar, 3

Död

anden skiljs från kroppen,
79–80
att förbereda sig för, 85–86
drabbar alla människor, 227
Sarah Emma Woodruffs, 77,
78–79
små barns, 82–85
sorg i tider av, 79–81
tröst i tider av, 80–85
uppståndelse från, 80–85
vi kan inte behålla materiella
ägodelar när vi dör, 227,
231–232
Wilford Woodruffs, XXXVI

E

Ekonomi, 228–232. *Se även*
Timliga angelägenheter

Enighet

bland gudomens medlemmar,
237–238
genom att ta del av sakramentet,
244
i celestialet riket, 237–238
i familjen, 240–244
i kyrkan, 238–244
i kärlek till varandra, 243–244
i undervisningen, 241–242

Evangeliet

dess välsignelser, 93–94
oföränderligt, 3

F

Familj. *Se även* Äktenskap;
Föräldrar

behovet av vänlighet i en, 166
bör ha hög prioritet, 165–166
dess eviga natur, 161, 166–167,
171–176

enighet i en, 239, 243, 244
 faderns och moderns roller i en,
 166–167
 ta hand om, ekonomiskt, 228
 Familjebön, 111
 Far West i Missouri, invigningen
 av tempelplatsen i, 137–140
 Frälsare på Sions berg. *Se*
 Tempeltjänst
 Frälsning, inom räckhåll för oss,
 210–211
 Fäder, 166
 Förbund, välsignelser med att
 vara trofast mot, 32–33
 Föredöme
 föräldrar måste undervisa
 genom, 163–165
 påverkar andra människors
 inställning till kyrkan, 95–97
 Förordning. *Se* Förrättning
 Förrättning. *Se* Prästadömet
 Försoning, Jesu Kristi. *Se även*
 Jesus Kristus
 erbjuder frälsning till de
 rättfärdiga, 70–73, 93–94
 frälsar barn som dör före
 ansvarig ålder, 82–85
 fullkomliggör den botfärdige
 och trofaste, 73–74, 179
 gör det för oss som vi inte kan
 göra själva, 69, 187
 återlöser oss från fallet, 67–69
 Första synen, 16, 237–239
 Förutordination att leva i de sista
 dagarna, 29–30
 Föräldrar. *Se även* Barn; Familj
 faders och mödrars uppgifter,
 165–167

har förmånen att ta hand om
 vår himmelske Faders
 andebarn, 163–165
 måste lära barn att be, 111
 måste undervisa barn genom
 ord och föredöme, 163–165

G

Grant, Heber J
 om Wilford Woodruffs
 missionsarbete, 88
 om Wilford Woodruffs
 favoritpsalm, XV
 Gud Fadern
 att be till, 109–110
 att vinna hans gillande, 9–10
 enighet med Sonen och den
 Helige Anden, 237–238
 Frälsningens upphovsman, 237
 hans barmhärtighet, 10,
 184–185
 hans barn, 162
 hans kraft, gav stöd åt Frälsaren,
 153
 hans sinne och vilja, uppenbarad
 genom den Helige Anden, 53
 har gjort allt han kan för vår
 frälsning, 70
 kommunikation med, genom
 den Helige Anden, 54
 organiserade och återlöste alla
 världar genom prästadömet
 kraft, 38–39
 utgav sin enfödde Son, 68
 Guds rike
 bygga upp, 30–33, 223, 225–226
 sök först, 225–226, 231–232
 ”Guds väg i dunkel ofta går”,
 Wilford Woodruffs favorit-
 psalm, XV–XVI

H**Handlingsfrihet**

användning av, får konsekvenser nu och i evigheten, 205–209, 210–211

definition av, 203

gåva från Gud till alla hans barn, 204–205

Helige Anden, den. *Se även*

Helige Andens gåva, den dess betydelse, för de rättfärdiga, 178–179

enighet med Fadern och Sonen, 237–238

ger oss stöd under provningar, 219–220

hans egenskaper, 47–48

hans uppgift, 48–49

hjälp oss vara förenade i sanningen, 240–242

hjälp oss bli förberedda för Kristi andra ankomst, 254

känna igen hans röst, 49–50

svar på bön genom, 110

undervisning och kunskap genom dess kraft, VI, 57–63, 96–97, 210

Helige Andens gåva, den. *Se även*

Helige Anden, den för alla värdiga medlemmar i kyrkan, 49

ges i alla tidshushållningar, 3–4, 71

kräver vår ständiga trofasthet, 53–54

största gåvan i detta liv, 49

välsignelser genom, 50–53

Hem. *Se Familj***Högmod, 103–104. *Se även***

Ödmjukhet

I**Inlärnin**

från denna bok, V genom Anden, V, 61–63 tillämpa det vi lär oss, 61

J**Jesu Kristi Kyrka**

följer samma mönster i varje tidshushållning, 3–4

förbereder världen för Kristi andra ankomst, 28, 250–252

genomför vår himmelske Faders plan, 27–29

upprättad under Frälsarens jordiska verksamhet, 4, 35

utveckling och bestämelse, 27–29, 31

Jesus Kristus. *Se även* Försoning,

Jesu Kristi; Andra ankomst, Jesu Kristi

besökte folket i Amerika efter sin uppståndelse, 118

den ende som kan ge oss frälsning, 73–74

enighet med Fadern och den Helige Anden, 237–238

förblev trofast mot Fadern, 219

gick från nåd till nåd, 60

hans böner, 109, 219–220

hans död, 70–71, 80–81

hans lidande, 216–217, 219–220

hans uppståndelse, 81–82

predikade evangeliet i all enkelhet, 95–97

upprättade sin kyrka, 4

verkade genom tro, 153

Joseph Smith. *Se* Smith, Joseph

K

Kristus. *Se* Jesus Kristus

Kyrkans president
 faror av att inte följa, 193,
 198–201
 Gud uppenbarar sin vilja
 genom, 196–197
 hur vi kan stödja, 197–198

Kärlek till varandra, 243–244

L

Lag, lydnad mot, i detta liv, avgör
 evig belöning, 207, 208–210.
Se även Handlingsfrihet

Lydnad, intelligent, 198. *Se även*
 Handlingsfrihet; Lag

Läran och förbunden
 vittnar om Kristi andra ankomst,
 249–250
 vårt testamente i de sista
 dagarna, 119–120

M

Manifestet, XXXII–XXXIII

Mason, Robert, XIX, 1–3

Missionsarbete
 behovet av den Helige Anden i,
 95–97
 betydelsen av att inte kritisera
 andra religioner, 94–95
 exemplets makt inom, 95
 glädjen i att dela med sig av
 evangeliet, 91, 93–94
 trons uppgift inom, 154
 vår plikt att sprida evangeliet,
 91–93

Wilford Woodruffs erfarenheter
 av, XX–XXIV, 88–91, 91–93,
 101, 107, 149, 161, 171,
 203–204, 215–216

Mormons bok

lär ut sanningen tillsammans
 med Bibeln, 117–119

redskap i Wilford Woodruffs
 omvändelse, 37

vittnar om Kristi andra ankomst,
 249–250

översatt av Joseph Smith, 8

Motgång. *Se* Motstånd; Prövningar

Motstånd. *Se även* Prövningar
 förbereder oss för celestial här-
 lighet, 216–217

mot sanningen, kan inte segra,
 217–219

Mödrar, 167

O

Omvändelse
 nödvändigt för att ta emot
 Andens vägledning, 53–54
 nödvändigt för att ta emot för-
 soningens alla välsignelser, 71

P

Pionjärernas färd till Saltsjönalen,
 XXVI, 144–147

Profeter, har alltid lett Guds kyrka,
 3, 195–197

Prästadömet
 definition av, 38–39
 den kraft varigenom Gud ver-
 kar, 38
 dess ed och förbund, 43
 dess förrättningar, 38, 39, 41
 dess välsignelsers eviga natur,
 42–43
 prästadömsbärarnas ansvar,
 39–42
 återställelsen av, 5–8
 ära kallelser inom, 40–41

Prövningar. *Se även* Motstånd
förbereder oss för celestial här-
lighet, 216–217
Herren stärker vår tro i tider av,
219–221
uthärda, med tro, 33
Pulsipher, Zera, 37–38

S

Sakramentet, bringar enighet, 244

Salt Lake City, templet i, utdrag
från invigningsbönen för, 156,
176, 177, 179–180, 184

Saltsjödalen, pionjärernas färd
till, XXVI–XXVII

Sions läger, 134–137

Skrifterna
studier i, 116–117

Skulder, 228–230

Släktforskning. *Se även*

Tempeltjänst
genom personliga dagböcker,
127–131
hör ihop med tempeltjänst,
173–174

Smith, Joseph

botar de sjuka i Commerce i
Illinois och Montrose i Iowa,
140–144
fick kunskap av himmelska bud-
bärare, 15–17
fick kunskap av Fadern, Sonen
och den Helige Anden, 15–17
förutordination av, 15
ger rikets nycklar till apostlarna,
18–21
ger råd till John Taylor om per-
sonlig uppenbarelse, 50
hans egenskaper, 14–15
hans martyrskap, 21

kallandet av, 30
leder Sions läger, 134–137
profetior om kyrkans tillväxt,
25–26
utstod förföljelse, 17–18
verkade genom tro, 154–156
Wilford Woodruff samtalar med,
i en syn, 26

Strid mellan mörker och ljus,
217–219

T

Taylor, John
får råd av Joseph Smith om per-
sonlig uppenbarelse, 50
hans död, XXX

Tempelbyggande, XXVIII–XXIX,
171–173, 185–186

Tempeltjänst
betydelsen av, 173–174
bli frälsare på Sions berg,
185–188
efter Herrens andra ankomst,
186–188
för de döda, Wilford Woodruffs
arbete med, XXIX–XXX, 3, 42,
183–184
glädjen med, 173–174
Guds barmhärtighet i samband
med, 184–185
hör ihop med släktforskning,
174–175
personliga förberedelser för att
utföra, 177–180
våra förfäders längtan efter att
få ta emot förrättningarna,
189–190

Tidernas fullhets utdelning
de heligas plikter under, 26,
30–33

forntida profetior om, 26–27
 kyrkans utveckling under,
 25–26
 vi är mitt i, 31
 Tidshushållningar, Guds rike eta-
 blerat under olika, 3, 25
 Timliga angelägenheter. *Se även*
 Arbete
 acceptera Herrens råd i,
 226–227
 ett rätt perspektiv i, 226–232
 harmonierar med andligt
 arbete, 223, 225–232
 Tionde och offergåvor, 31,
 228–230
 Tro
 definition av, 151–152
 nödvändigt i Guds verk,
 153–154
 visas genom gärningar, 153
 ökar när vi håller fast vid för-
 bunden, 154–156
U
 Undervisning
 enighet i, 241–242
 från denna bok, VI–IX
 genom Anden, VI, 57, 59–63,
 95–96, 209
 om enkla sanningar, är mest
 uppbyggande, 60–61, 63
 Uppenbarelse
 för att leda kyrkan, 50,
 196–198, 198–201, 238–239
 känna igen, 50
 personlig, 50–54
 Uppståndelsen, 80–85
 Utbildning, 227–228
 ”Vi alltid ber för dig”, XXXV
 Visdomsordet, 31

W

Woodruff, Beulah Thompson
 (mor)
 hennes död, XVI, 183
 Wilford Woodruff ser till att tem-
 peltjänst utförs för, 183–184
 Woodruff, Azmon (bror), döps
 på samma dag som Wilford,
 XVII, 37
 Woodruff, Wilford Jr (son), 77, 78
 Woodruff, Azubah Hart (styvmor)
 gifter sig med Wilfords far, XVI
 undervisar Wilford om evange-
 liet, XVII
 Woodruff, Phoebe Whittemore
 Carter (hustru)
 berättar för sin make om dot-
 terns död, 77–79
 stöder sin make i kyrkliga plik-
 ter, 160–161
 uppväckt från de döda genom
 prästadörets kraft, 160
 Woodruff, Sarah Emma (dotter
 till Wilford Woodruff), hennes
 död, 77–79
 Woodruff, Wilford
 ber med andra om att en storm
 ska upphöra, 107–109
 ber om styrka att fortsätta sin
 mission, 107
 deltar i hörnstensceremonin för
 templet i Far West i Missouri,
 137–140
 deltar i utgivningen av skrif-
 terna, 115, 117
 dop och konfirmation av, 38
 döper sin far och sin fars hus-
 håll, 90–91

- erfar motgångar, 215–216
 får kunskap av Robert Mason, 1–2
 får kunskap om sin dotters död, 77–79
 färdas med pionjärerna till Saltsjödalen, XXVI, 144–147
 förblir trofast när andra avfaller, 14
 ger sina ponnyer till Brigham Young, 193
 gör en ljudinspelning av sitt vittnesbörd, 14
 hans barndom, XVI–XVIII
 hans dagböcker, XXVII, 125–127
 hans död, XXXVI
 hans första missionskallelse, 88–89, 149, 151
 hans intresse för tempeltjänst, 171–173
 hans omvändelse, XX, 2–3, 35–38
 hans ödmjukhet, 101
 hjälper de heliga att samlas, XXIV, XXVI–XXVII
 i Sions läger, 134–137
 inspirerad att flytta familjens vagn, 47
 inspirerad att undervisa andra om att söka Anden, 57–59
 inspireras att rädda de heliga från undergång, XXVI, XXVII
 inviger templet i Manti, 172
 inviger templet i Salt Lake City, 172
 kallas att verka som missionär i England, 89
 kallas till de tolv apostlarnas kvorum, XXIII–XXIV, 138
 känslor inför sina kallelser i kyrkan, 99
 kärlek till hårt arbete, XVI, XXVII–XXVIII, 223, 225
 kärlek till familjen, XVI–XVII
 lär sig om tempeltjänst för de döda, 183
 olyckor han fått utstå, XVII–XVIII
 personliga förberedelser för Kristi andra ankomst, 247–249
 predikar evangeliet för John Benbow med familj, 89–91
 räddas undan fara på sin första mission, 151
 räddas undan häftigt regn, 215–216
 ser ett tempel för första gången, 171
 ser templet i Salt Lake City i en syn, 172
 som historiker, XXVII
 som kyrkans president, XXX–XXXV
 som missionär, XX–XXIV, 89–91, 93–94, 101, 107, 115, 149, 151, 161, 171, 203–204, 215–216
 studerar skrifterna som ung, 35
 säkerställer upphovsrätten till Läran och förbunden i England, 115
 söker efter den sanna kyrkan, XIX–XX, 1–3, 35–37
 tar emot instruktioner av Brigham Young i syner, 46, 172
 tar emot tempelbegåvningen av Joseph Smith, XXXI–XXXII, 20, 172

träffar Joseph Smith, 13–14
 uppväcker sin hustru Phoebe
 från de döda genom prästadö-
 mets kraft, 159–160
 utför tempelarbete för tusentals
 i sin släkt, 183–184, 189–190
 utför tempelarbete för Robert
 Mason, 3
 vederlägger det en man predi-
 kar mot försoningen, 67–68
 Woodruff, Aphek (far)
 dop av, 90–91
 är ett exempel på redbarhet och
 hårt arbete, XVI–XVII

Y

Young, Brigham
 fick alltid uppenbarelser, 196
 ger ett par hästar till Wilford
 Woodruff, 193
 leder apostlarna i hörnstensce-
 remonin för templet i Far West
 i Missouri, 137–140
 talar om betydelsen av tempel-
 arbete, 185, 188
 undervisar om att det inte går
 att skilja timligt arbete från
 andligt arbete, 225
 undervisar Wilford Woodruff i
 en syn, 46, 172

väljer ut platsen för templet
 i Salt Lake City, 146, 172
 åker i Wilford Woodruffs vagn
 till Saltsjödalen, 145

Å

Återställelsen
 av evangeliets sanningar, 6,
 8–10
 av kyrkan, 5–6
 av prästadömet, 5–8
 dess välsignelser, 8–10
 Wilford Woodruffs sökande
 efter, XIX–XX, 1–3
 Wilford Woodruffs tacksamhet
 för, 10

Ä

Äktenskap, instiftat av Gud, 162

Ö

Ödmjukhet. *Se även* Högmod
 en förutsättning för att arbeta i
 Guds verk, 102–103
 inse vårt beroende av Gud,
 103–104
 leder till Herrens beskydd,
 104–105
 visad av Wilford Woodruff, 101

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

